

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci projednal ve veřejném zasedání konaném ve dnech 31.5.2016 a 1.6.2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Čapky a soudců Mgr. Petra Andrese a Mgr. Pavla Götha odvolání obžalovaného **Petra K.**, nar. xxx, jeho matky **Ireny R.**, nar. xxx, a **státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7.1.2016, č.j. 50 T 5/2015-6218, a dne 1.6.2016 rozhodl t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 tr.ř. se z podnětu všech podaných odvolání napadený rozsudek **č á s t e č n ě z r u š u j e**, a to ve výroku o trestu a náhradě škody ve vztahu k poškozeným Erichu N., Radmilu N. a Martinu N.

Za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. se nově rozhoduje tak, že obžalovaný Petr K.

s e o d s u z u j e

podle § 140 odst. 3 tr.zákoníku, za použití § 54 odst. 2 tr.zákoníku, k výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání 28 (dvaceti osmi) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. je obžalovaný povinen zaplatit poškozeným:

- **Erichu N., nar. xxx, bytem xxx, majetkovou škodu ve výši 18.418,- Kč, a nemajetkovou újmu ve výši 1.400.000,- Kč,**
- **Radmilu N., nar. xxx, bytem xxx, majetkovou škodu ve výši 70.466,- Kč a nemajetkovou újmu ve výši 175.000,- Kč,**
- **Martinu N., nar. xxx, bytem xxx, nemajetkovou újmu ve výši 175.000,- Kč.**

Podle § 229 odst. 2 tr.ř. se poškození Erich N., Radmil N. a Martin N. odkazují se zbytky svých nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 7.1.2016, č.j. 50 T 5/2015-6218, byl obžalovaný Petr K. uznán vinným zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c) tr.zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně měl dopustit tím, že nejpozději od jarních měsíců roku 2013, kdy si v manželství s Monikou K. – ve vztahu, k níž se u něj zjevně prosazovaly rysy závislé poruchy osobnosti, potřeba blízké vazby a jistoty, a jejíž přízeň si vynucoval až latentní agresí, snahou o maximální materiální zabezpečení jejích potřeb, snahou o vyvolání pocitu její vděčnosti, jakož i snahou o přizpůsobení se, aby tak předešel jejímu odmítání, jeho opuštění a znehodnocení – uvědomoval stále se prohlubující odcizování manželky, která mimo jiné před časem tráveným s ním upřednostňovala komunikaci s jinými osobami přes sociální sítě, nereflektovala jeho citové projevy a odmítala intimní kontakty, což v něm utvrzovalo podezření na její mimomanželský poměr, hluboce zklamán jejím chováním, ukřivděn, neschopen nést ztrátu její přízně a poháněn zlobou vůči ní, v rámci své emoční a sociální nevyzrálosti počal rozvíjet úvahy o možném důrazném řešení nastalých poměrů včetně možnosti fatálního ukončení jejich rodinného života usmrcením manželky Moniky, dcery K. i sebe samého, přičemž po prožívaném déletrvajícím vnitřním napětí a aktuálním zjištění, že se její chladné a odmítavé chování vůči němu nezměnilo ani mimo běžný stereotyp v průběhu dnů od 25.7.2016 během jejich letní dovolené v Egyptě, kterou si Monika K. prosadila přes jeho prvotní nevoli, ze strachu z jeho opuštění a z něj plynoucího partnerského ponížení a debaklu a dále z obav z nesnesitelnosti života nezl. K. bez rodičů, se rozhodl k realizaci svých dřívějších úvah o spáchání rozšířené sebevraždy tak, že si připravil nezjištěný elektrický vodivý prostředek, který v časovém rozpětí od 22:00 hodin dne 28.7.2013 do večerních hodin dne 29.7.2013 v hotelovém pokoji č. 6343 hotelu Titanic Palace v letovisku Hurghada v Egyptské arabské republice zapojil do elektrické sítě a se záměrem je

usmrtit, s jeho využitím svou manželku Moniku K., nar. xxx, a nezletilou dceru K. K., nar. xxx, vystavil účinkům elektrického proudu, a to prostřednictvím dvoupólového či jednopólového dotyku, který spočítal ve vyvedení vodičů s rozdílným potenciálem (fázového a nulového vodiče) a jejich přiložením k tělu Moniky K. – jednoho vodiče k zadní straně jejího krku a vodiče druhého k dolní části jejích zad či k její levé noze, jakož i neidentifikovatelným částem těla nezl. K. K., a to buď postupně, jedné oběti po druhé, nebo k popsaným tělesným lokalitám Moniky K. v době, kdy byla v těsném fyzickém kontaktu s nezl. K. K. (dvoupólový dotyk) či přiložením fázového vodiče k jejich tělům v okamžiku, kdy byly ve styku s vodivým prostředím, a to postupně, jedné po druhé (jednopólový dotyk), čímž oběma způsobil smrt v důsledku akutního srdečního selhání, načež při momentální absenci hluboce depresivních prožitků z jejich smrti nenašel odvahu k usmrcení sebe samého a po dobu řady následujících hodin ve své mysli konstruoval příběh, kterým by vysvětlil úmrtí jeho dcery a manželky, konkrétně příběh o jejich možné otravě, podle něhož zinscenoval nálezové okolnosti na místě činu, zahrnující rovněž posmrtnou manipulaci s těly zemřelých, přičemž jejich smrt oznámil dne 30.7.2013 ve 03:36 hodin telefonicky své matce, následně osobně hotelovému hostu z vedlejšího pokoje a v 03:47 hodin na telefonní asistenční linku Allianz pojišťovny, a.s.

Za to byl podle § 140 odst. 2 tr.zákoníku za použití § 54 odst. 2 tr.zákoníku odsouzen k výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání 28 roků, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byl obžalovaný zavázán povinností zaplatit na náhradu škody poškozeným Erichu N., nar. xxx, částku ve výši 4.018.418 Kč, Radmilu N., nar. xxx, částku ve výši 2.270.466 Kč, Martinu N., nar. xxx, částku ve výši 2.200.000 Kč. Podle § 229 odst. 2 tr.ř. byl poškozený Radmil N. odkázán se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Podle § 229 odst. 1 tr.ř. byla poškozená Allianz pojišťovna, a.s., se sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8, IČ: 47115971, odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku se odvolali obžalovaný Petr K., ve prospěch obžalovaného jeho matka Irena R. a v neprospěch obžalovaného státní zástupce.

Obžalovaný Petr K. se proti napadenému rozsudku odvolal bezprostředně po jeho vyhlášení v průběhu hlavního líčení dne 7.1.2016. Následně prostřednictvím své obhájkyň v písemně odůvodněném odvolání upřesnil, že ho podává proti všem rozsudečným výrokům. Prohlásil, že se nikdy nedopustil jednání, kladeného mu za vinu, své manželce a dceři neublížil. Odkázal přitom na závěrečné řeči svou i své obhájkyň, se kterými se soud v napadeném rozsudku podle jeho názoru nikterak nevypořádal. Namítl, že soud v rozporu s obsahem provedených důkazů do skutkové věty nevtělil svá skutková zjištění, zejména za situace, kdy závěry ústavního posudku do presumovaného děje významně zasahují. Namítl, že soud hodnotil provedené důkazy tendenčně a jednostranně v jeho neprospěch. Nejistil stav věci v rozsahu uvedeném v § 2 odst. 5 tr.ř. O jeho vině existují důvodné pochybnosti a

k jeho odsouzení došlo pouze v důsledku přesvědčení předsedkyně senátu, kteréžto dávala nepokrytě najevo od prvního dne hlavního líčení. Neprovedeným důkazům z důvodu jejich procesní nepoužitelnosti (např. nahrávka pořízená v Hurghadě v Egyptě ve dnech 6.-7.8.2013 včetně přepisu, strana 18-19 rozsudku) soud přikládá ve své úvaze význam, čímž porušil ustanovení § 2 odst. 12 tr.ř. Nalézacímu soudu dále vytkl, že hodnotil subjektivní i objektivní stránku jemu za vinu kladeného trestného činu, čímž mj. porušil zásadu legality. Porušeno bylo i jeho právo na obhajobu, když soud neprovedl jím navrhované důkazy a naopak dodatečně provedené důkazy prokazující jeho nevinu nebral v potaz, čímž porušil zásadu oficiality a zásadu volného hodnocení důkazů. Nesprávně aplikoval trestní zákoník a trestní řád. Nesprávně hmotněprávně posoudil skutek a nesprávně uložil trest odnětí svobody. Subjektivní stránka trestného činu nebyla jeho jednáním naplněna v tom směru, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty žalovaného zločinu a jakým konkrétním jednáním, a zda byly v plné míře kryty jeho zaviněním, neboť neměl úmysl, a to ani přímý ani nepřímý, ublížit manželce a dceři ve smyslu podané obžaloby. Soud opomněl vylíčit uskutečnění rozšířené sebevraždy elektrickým proudem. Mezi jednopólovým a dvoupólovým dotykem je podle závěrů znaleckého posudku prof. Sokanského zásadní rozdíl a je evidentní, že soud tento zásadní rozdíl nepochopil, když ve skutkové větě nejprve uvádí „jednopólovým či dvoupólovým dotykem“ a následně uvádí „který spočíval ve vyvedení vodičů s rozdílným potenciálem (fázového a nulového vodiče) a jejich přiložením k tělu Moniky K. – jednoho vodiče k zadní straně jejího krku a vodiče druhého k dolní části jejich zad či její levé noze, jakož i k neidentifikovatelným částem těla nezletilé K. K. ...“. Zde již soud přesně určuje, že k usmrcení došlo dvoupólovým dotykem. Nalézací soud pochybil i při hodnocení objektivní stránky, neboť ho spojuje s úmrtím manželky a dcery pouze to, že odletěl s rodinou do Egypta a byl s ní ubytovaný v hotelu Titanic Palace na pokoji č. 6343. To je jediná „míra participace“ jeho osoby na tragické události. Soud skutek rozměnil na jednotlivé úseky, čímž došlo k nesprávnému zjištění i k posouzení skutku samotného. Není zřejmé, z čeho soud dovozuje, že u něj absentovaly momentálně hluboce depresivní prožitky ze smrti manželky a dcery, v důsledku čehož nenašel odvalu k usmrcení sebe samého a po dobu řady následujících hodin ve své mysli konstruoval příběh, kterým by úmrtí dcery a manželky vysvětlil. Nebyl proveden žádný důkaz, jenž by uvedený skutkový závěr odůvodňoval. Výrok o tom, že si připravil nezjištěný elektrický vodivý prostředek, který v časovém rozpětí od 22.00 hodin dne 28.7.2013 do večerních hodin dne 29.7.2013 v hotelovém pokoji č. 6343 hotelu Titanic Palace v letovisku Hurghada v Egyptské arabské republice zapojil do elektrické sítě a se záměrem je usmrtit, s jeho využitím svou manželku Moniku K. a nezletilou K. K. vystavil účinkům elektrického proudu, je nepřezkoumatelný, neboť soud nedokázal zpřesnit údaj, kdy si měl připravit nezjištěný elektrický vodivý prostředek, kdy jej měl zapojit do elektrické sítě, v kterém okamžiku u něj absentovaly momentálně hluboce depresivní prožitky. Ze soudní praxe i obecně platí závěr, že pokud by poškozené usmrtil již 28.7., tak při jejich nálezu někdy v 03:30 hodin dne 30.7., tj. za 29 hodin, by již mohly být některé tělní partie zelenající, rozhodně by nemohlo dojít k přemístění posmrtných skvrn a v pokoji by byl již zápach, nikoliv ze zvratků, jak uvedli svědci M. a C. Navíc by si nemohl dovolit z pokoje odejít, protože by tam mohl vejít uklízeč. U

hlavního líčení se naopak potvrdilo, že výsledky vyšetřování neodůvodňovaly podání obžaloby, když veřejný žalobce neopatřil žádný kriminalisticky relevantní důkaz, důkazní nouzi nahradily závěry znaleckých posudků, jejichž části propojil svými literárními úvahami a vytvořil skutkový děj, jenž vtělil do znělky obžaloby. Důkazní situace z přípravného řízení se žádným způsobem nezměnila ani po dokazování provedeném soudem prvního stupně. Z tohoto dokazování je možno bezpečně dovozovat, že se žádným způsobem nepodílel na smrti manželky a dcery. De facto nikterak nebyly prováděny důkazy ve vztahu k úmrtí K. K., resp. k prokázání jeho motivu ve vztahu k jeho dceři. V této souvislosti poukázal na závěry znaleckého posudku z oboru psychiatrie a psychologie. Opětovně zdůraznil, že rozsudečný výrok o vině považuje za nepřezkoumatelný a nesrozumitelný, když soud zřejmě z neznalosti popisuje útok dvoupólově či jednopólově a ihned následuje ve skutkové větě popis připojení vodičů na těla poškozených, jakožto dvoupólový dotyk. Soud tím dal najevo, že nezná rozdíl a neví, zda dvoupólově či jednopólově mělo dojít k přiložení vodičů na těla poškozených. Soud se nepozastavil nad zcela rozdílným vzezřením poškozené kůže na krku a v bederní krajině Moniky K., když ani nikdo ze znalců, kterým soud dává přednost oproti oponentnímu posudku obhajoby, nepopsal v místě poškození kůže v bederní krajině známky typické pro popálení, oproti markantům na zadní ploše krku (přesněji na rozhraní krku a zad). Přesto, že kůže v bederní krajině nebyla řádně popsána a nebyla vyšetřena ani mikroskopicky, ač tak být učiněno mohlo, soud bez odborných podkladů toto ložisko považuje za vstup nebo výstup elektřiny, nedbaje toho, že u střídavého proudu by jak vstup, tak výstup měly mít zhruba shodně závažné poškození kůže co do termických změn. Obdobně se soud staví k tenkému ložisku charakteru škrábance na lýtku Moniky K. Soud zcela pomíjí chybějící poškození kůže těla K. K., přičemž určuje, že obě ženy byly usmrceny stejným způsobem. Jelikož absentuje důkaz prokazující vstup či výstup elektrického proudu na dolní části zad či levé dolní končetiny Moniky K., stejně jako na těle nezletilé K. K., resp. důkaz, a to tvrzení znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, které je nepřezkoumatelné, neboť neodebrali histologický materiál z oblasti bedra, bérec, pata (Monika K.), rty (K. K.). Doc. Vorel v rámci výslechu znalce sdělil, že by tato místa neoznačil za místa vstupu či výstupu elektrického proudu. Navrhl přehrát zvukový záznam jeho výslechu. Jelikož tento skutkový závěr není prokázán ani mikroskopicky ani makroskopicky, je i z tohoto důvodu rozsudek nepřezkoumatelný. Soud dává najevo, že neví, jaký mohl být skutkový děj a uvedený skutkový závěr soudu fakticky uvádí, že se skutek takto pouze mohl stát. Součástí skutkové věty jsou úvahy o vztahu mezi manželi K. od jara roku 2013, avšak soud nedisponuje ke svému skutkovému závěru o hrozícím opuštění manželkou žádným důkazem, stejně jako k závěru o latentní agresi. V tomto směru poukázal na výpovědi svědků K. a M., jakož i fotografie z dovolené, kdy naopak ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že Monika K. sdělila dvěma kamarádkám, že to byl on, kdo jí sdělil po konfliktu ohledně striptéra, že se rozvede. Z obsahu provedených důkazů nelze dovodit ani závěr o tom, co se odehrávalo v jeho mysli, pokud soud ve skutkové větě konstatuje, že při momentální absenci hluboce depresivních prožitků z jejich smrti nenašel odvahu k usmrcení sebe samého. Soud ani nekonkretizuje, jaké nálezoové okolnosti na místě činu zinscenoval. Nedokázal zpřesnit údaj, kdy si měl připravit nezjištěný elektricky vodivý prostředek, kdy jej měl zapojit do elektrické

sítě a ve kterém okamžiku u něj absentovaly momentálně hluboce depresivní prožitky. Doba od první možnosti usmrcení ode dne 28.7.2013 od 22.00 hod. do 03:36 hod. dne 30.7.2013 se hrubě neshoduje s deseti hodinami, což je údaj znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila v dodatku znaleckého posudku, kdy měl konstruovat vysvětlující příběh. Tento výrok soudu je podle jeho názoru ničím neprokázanou kumulací znělky obžaloby. Co však činil od 29.7.2013 od 08.00 hod. do 30.7.2013 03.30 hod., kdy oznámil úmrtí manželky a dcery, to již obžaloba ani rozsudek neuvádějí. Soud jeho konání ukončuje večerními hodinami 29.7.2013, aniž blížeji tento termín upřesňuje. Není tak zřejmé, po jakou dobu přemýšlel a v odůvodnění soud neoznačuje žádný důkaz, z něhož lze čerpat informace o soudem uváděném časovém řazení skutkové věty, stejně jako důkaz o tom, že několik hodin přemýšlel. Za zcela nepřesvědčivý označil skutkový závěr, že se odhodlal k realizaci svých dřívějších úvah o spáchání rozšířené sebevraždy. Jedná se o převzatý znalecký závěr, který znalkyně zmínila ze studií a nevztáhla jej konkrétně k jeho osobě. Obsah spisu podporuje jeho názor, že z dokazování nevyplývalo ničeho k tvrzenému usmrcení nezletilé K., a tudíž musela být její smrt nějak vysvětlena, teorie o rozšířené sebevraždě je tím nejlepším pojičkem smrti manželky a dcery. Výrok o vině je nepřehledný, nesrozumitelný a logicky rozporný. Právní věta je nedostatečně formulovaná a neodráží důsledně důkazně zjištěný skutkový děj a je tedy v rozporu se skutkovou větou. Nezákonné jsou i související výroky o trestu a náhradě škody. Má za to, že byl odsouzen na základě nepodložených domněnek a závěrů znaleckých posudků, jež si vzájemně odporují a na základě výpovědí řady svědků z okolí jeho rodiny, jež byly ovlivněny bulvární mediální kampaní. Předsedkyni senátu považuje za zaujatou vůči své osobě, když od prvního dne hlavního líčení dávala nepokrytě najevo své pohrdání jeho osobou a neverbálně grimasami reagovala na obhájkyňu, o čemž novináři informovali veřejnost v několika článcích. Soud v napadeném rozsudku uvádí výhradně jednostranné důkazy v jeho neprospěch a neuvádí žádný důkaz v jeho prospěch, informace plynoucí z důkazů deformuje, nekorektně argumentuje a vyhýbá se všemu, co dosvědčuje důkazní nouzi veřejného žalobce. Činnost soudu v průběhu nalézacího řízení označil za obhajobu obžaloby. Má právo na to, aby jeho proces byl veden v ústavním rámci spravedlivého procesu, avšak předmětné trestní řízení vůči jeho osobě se tomuto rámci vymknul. Výrok o vině je zahlcen celou řadou údajů, které buďto vůbec nejsou rozhodné pro samo rozhodnutí o vině, nebo se nevztahují ke skutkové podstatě zločinu, kterým byl uznán vinným. Nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku je sama o sobě důvodem pro jeho zrušení. Ke zvolené právní kvalifikaci namítl, že v hlavním líčení nebyl proveden žádný důkaz osvědčující jeho přípravu ke spáchání tvrzeného zvláště závažného zločinu vraždy. Soud do rozsudečného výroku o vině implementoval část znaleckých závěrů znalců PhDr. Khulové, prof. Ing. Sokanského, MUDr. Dokoupila a MUDr. Smatanové, tedy pouze znalců, kteří vypracovali znalecké posudky na základě opatření policejního orgánu. Subjektivní hodnocení vztahu manželů K. a jeho chování po 30.7.2013 ze strany kamarádek Moniky K. nemá požadovanou důkazní intenzitu. Zásadní pro věc je, že přípravné řízení se nezaměřilo na vyšetřování v EAR, státní zástupce nepodal žádný důkaz, že by si před odjezdem na dovolenou do Egypta zjišťoval informace o hotelu Titanic Palace, o elektřině, o zástavě srdce, posmrtných skvrnách. Ze znaleckého posudku

Ing. Kováře je seznatelné, jaké webové stránky byly K. navštěvovány. Přitom je jeho osobnost strukturovaná tak, že se musí na jakoukoliv životní situaci připravit a nejedná impulsivně. Nebyl předložen žádný důkaz osvědčující jeho úmysl, který by směřoval k usmrcení manželky a dcery. Nepodařilo se zjistit motiv k jednání, uvedenému v obžalobě. Položil otázku, proč by zabíjel svou dceru, kterou bezmezně miloval, a proč by se stejného jednání dopustil vůči své manželce. Netrpěl žádnou deviací ani psychiatrickou poruchou. Nebyl proveden žádný důkaz podporující tvrzený motiv, tedy že by jednal ze strachu o ztrátu přízně své manželky. Nebyl proveden jediný důkaz podporující tvrzení o úmyslu spáchat rozšířenou sebevraždu. Odkaz znalkyně PhDr. Khulové o literárních studiích ve smyslu rozšířených sebevražd není možno považovat za důkaz podporující tezi o jeho úmyslu usmrtit svou manželku a dceru. Absentuje tak důkaz, z něhož lze bez jakékoliv pochyby dospět k závěru o příčinné souvislosti jeho jednání a následku takového jednání. Ze znaleckého posudku znalkyně Khulové nevyplývá nic k tomu, že by jednal v afektu, nebyla zjištěna žádná duševní porucha a ani porucha osobnosti, když znalkyně hovořila pouze o příznacích a rysech závislosti, narcismu, egocentrismu, zvýrazněné vztahovačnosti a chudé povrchní emotivitě, které vedou k řadě maladaptivních vzorců chování, jež spadají do obrazu příznaků poruchy osobnosti. Je ochoten snadno se podvolovat a vyžaduje často pomoc při rozhodování. Inklinuje k závislé roli jako zdroji jistoty. Vyhýbá se zodpovědnosti za rozhodování. Je u něj menší pravděpodobnost iniciativního jednání, pokud je zde možnost, že to převezmou druzí. Vykazuje sklon k obavám a zároveň ústupkům, aby se vyhnul problémům. Z toho není možno určit jasný závěr, že tak, jak má strukturovanou osobnost, se dopustil jednání, kladeného mu za vinu podanou obžalobou. Je osobností introspektivní, která nekomunikuje o svých emocích, a tudíž jeho chování po 30.7.2013 nemůže mít pro závěry soudu žádný význam. Na základě poznámky předsedkyně senátu, že si všichni jeho chování shrneme v závěru procesu, činí soud předvídatelným, že i projevy jeho smutku soud vezme za základ svého rozhodnutí, což se stalo. Nebyl u něj zjištěn motiv usmrcení manželky a dcery. Není-li schopen afektivního jednání, není možno uvažovat o náhlém usmrcení manželky a dcery. Absentuje důkaz o tom, že by věděl o úvahách manželky jej opustit. Rodina se na dovolenou těšila a dovolenou si užívali, což potvrdili svědci K. a M. a taktéž přepis SMS zpráv mezi Irenou R. a Monikou K. Nebyl zjištěn žádný konflikt mezi manželi K. po dobu dovolené. Motiv naznačovaný soudem, že očekával na dovolené intimní styky s manželkou a tyto nebyly, lze vyvrátit tím, že k úmrtí dle soudu mělo dojít v neurčenou dobu 28.7.2013 do ranních hodin 29.7.2013, neboť pokud by v neuskutečněných intimních kontaktech mezi manželi K. měl být motiv ukryt, proč by již za tři dny přistoupil k usmrcení manželky a dcery, když mohl očekávat intimnosti v dalších dnech. Bylo prokázáno, že na dovolenou neodjížděl se záměrem usmrtit manželku a dceru, k čemuž dospěl i veřejný žalobce ve své závěrečné řeči. Před odjezdem na dovolenou do Egypta mu nebylo nic známo o tom, že by manželka chtěla z manželství odejít, že by jej chtěla opustit, že by v manželství byla nespokojená, že by navázala vztah s jiným mužem, že by k němu ztratila citovou vazbu, že by se manželství stalo jen svazkem formálním či rozvráceným. Naopak plánovali společně koupit domu a další dítě. Po návratu z Egypta měli naplánovaný pobyt na Slovensku. Nebyl proveden žádný důkaz, z něhož by bylo možno čerpat

informaci o jeho hlubokém zklamání z chování jeho manželky vůči němu, ukřivdění a ztráty přízně. Jedná se o toliko neprokázané domněnky obžaloby a nalézacího soudu ve snaze udržet uměle vytvořený motiv. Zjištěný motiv podle rozsudečného výroku o vině soud prvního stupně doslova převzal ze závěrů znalkyně Khulové. Z provedených důkazů nevyplývá nic o rozvratu manželství. Svou rodinu řádně finančně zabezpečoval, vychovával svou dceru a s manželkou neměl rozepře. Své manželce plně důvěřoval, a pokud mu manželé C. hodlali sdělit své domněnky o jeho manželce, zareagoval zcela správně a odmítnul schůzku, o níž uvedení manželé vypovídali. Svědek R. vypověděl, že o svém „úletu“ s Monikou K. nikomu nepověděl a stejně tak neexistuje důkaz potvrzující, že by Monika K. o tomtéž s kýmkoliv hovořila, vyjma svědkyně Lenky V., která měla říct, že Ján R. je láska jejího života. Ani tomuto však nelze bezesbýtku věřit, když Ján R. popsal jeden sexuální styk s Monikou K. a jejich minimální telefonické kontakty. Z toho lze dovodit, že o žádný vztah s Monikou K. se nejednalo a ona sama mu telefonicky sdělila, že nechce přijít o svou rodinu. Je nutno odmítnout úvahu státního zástupce v tom směru, že Monika K. odmítala intimní kontakty s ním a nerefletovala na jeho citové projevy. Není blíže rozvedeno, jaké intimní kontakty a o jakých odmítnutých citových projevech soud hovoří. Z výpovědi jeho samotného nelze činit závěr, že by motiv byl skryt právě v četnosti a způsobu intimních projevů. Odmítá i úvahu soudu o tom, že měl své manželce nabídnout za sex peníze, neboť o peníze si řekla Monika K. a on přistoupil na tuto „sexuální hru“. Intimní kontakty si nikterak nevynucoval. Zjištěné konfliktní situace – návštěva striptýzu, zřízené FB profily Moniky K. – nelze hodnotit jako rozvrácené manželství. Komunikaci Moniky K. na facebooku s jinými lidmi nelze hodnotit způsobem ve znění obžaloby podávaným, tedy že před časem tráveným s ním upřednostňovala komunikaci s jinými osobami přes sociální síť. Shrnuje, že neexistuje motiv jeho jednání popsanému ve výroku o vině. Za naprosto nepřijatelné považuje sousloví ve výroku o vině, že si vynucoval přízeň až latentní agresí snahou o maximální materiální zabezpečení jejich potřeb, snahou o vyvolání pocitu její vděčnosti, jakož i snahou o přizpůsobení se a podřízení se, aby tak předešel jejímu odmítání, jeho opuštění a znehodnocení. Pokud by soud tuto rétoriku přijal za základ svého právního závěru, mělo by být uvažováno o přepsání učebnic psychologie, neboť na každého z partnerů, jež se snaží o maximální materiální zabezpečení potřeb své partnerky, by bylo nutno pohlížet jako na projev latentní agrese a nikoliv za projev zodpovědnosti vůči rodině. Neexistuje důkaz potvrzující jeho vědomost o odcizení jeho manželky, důkaz potvrzující, že by cítil zlobu vůči manželce, že by si přízeň manželky vynucoval až latentní agresí snahou o maximální materiální zabezpečení jejích potřeb, snahou o vyvolání pocitu její vděčnosti, jakož i snahou o přizpůsobení se a podřízení se, aby tak předešel jejímu odmítání, jeho opuštění a znehodnocení.

Napadený rozsudek podle jeho názoru obsahuje celou řadu vad, nepřesností a nedostatků, v mnoha směrech je nelogický a nesrozumitelný a nepostihuje podstatné skutečnosti, které by měly vést k závěru o jeho trestní odpovědnosti. Odůvodnění rozsudku potvrzuje v poslední době rozšířený nešvar, že běžným životním situacím se v trestním řízení přiznává jiný význam, v jeho případě téměř démonický (např. hodnocení projevu smutku, komunikace s ženami L. a G.). Podotkl,

že k hodnocení důkazů při zjevné absenci motivu obžalovaného se vyjádřil Ústavní soud v rozhodnutí sp.zn. III. ÚS 77/01, kdy argumentaci obsaženou v tomto rozhodnutí lze bezesbytku vztáhnout i k projednávané trestní věci.

Uvedl, že po jeho zadržení proběhl výslech, který trval několik hodin, a jednalo se o jeho první zkušenost s policejní praxí. Výslech byl prováděn profesionály z oddělení obecné kriminality, následně byl vyslýchán u vazebního zasedání a po sdělení obvinění. Fakt, že dosud neměl zkušenost s policejním výslechem, a to v kontextu s dlouhotrvajícími výslechy, dosvědčuje jeho obhajobu, že manželce a dceři nic neudělal. Osoba, která spáchá trestný čin, zejména násilný na své dceři a manželce, a dostane se do soukolí policejních orgánů, jež jsou profesionály ve vedení výslechů, kteří procházejí pravidelnými kursy vedení výslechů i operativně pátrací činností, kdy se k jeho výslechu po jeho zadržení dokonce dostavil policejní ředitel plk. K., by se doznala. On nebyl osobou pohybující se v prostředí policejních kanceláří, celý předběžného zadržení, neměl zkušenost s vězeňskou a kriminální subkulturou. Zdůraznil, že všechny jeho výpovědi jsou konzistentní a je nutno vzít v potaz dobu, kdy byly jeho výpovědi v jednotlivých procesních stádiích trestního řízení činěny. Pokud od prvního dne tragické události bulvární média vytvářela svůj příběh, což měl možnost sledovat, v případě, že by si chtěl „vylepšit obraz“, jistě by přizpůsobil svou výpověď mediálním výstupům, avšak neučinil tak. Soud mu vytýká, že nebyl schopen zařadit poslední časový moment životních projevů nezletilé K., on však popravdě odpověděl, že si nevzpomíná, než aby soudu lhal. V této souvislosti poukázal na výpověď psychologky PhDr. Blanky Č., v níž poukázala na to, že vykazoval posttraumatické jevy a v tomto směru je nevzpomínání si na poslední životní projevy dcery K. a jejich časové zařazení pochopitelné a vysvětlitelné. Je obecně známo, že největším traumatem je smrt dítěte. Mohl u něj nastat stav tzv. vytěsnění detailů týkajících se dcery. Obdobně vypovídala i znalkyně PhDr. Khulová, která uvedla, že když s ním hovořila poprvé, tak střídavě plakal, vyčítal, ptal se, byla u něj velká emoční nestabilita, pořád se ptal „proč, proč, kdo to zavinil, proč se to stalo“. Líčil, že na dceru byl velmi vázaný, že měli krásné manželství. Byla na něm vidět jak lítost nad ztrátou, tak bezradnost z osobní budoucnosti.

Výhrady vyjádřil k závěru soudu, prezentovanému na str. 7 rozsudku, podle kterého se vyjádřil i k nevěře manželky a připustil, že jednou mu volal soused Natan C., jenž mu řekl, že Monika ho asi dvakrát podvedla a poté se na to ptal manželky, ta mu odpřísáhla na K., že to není pravda a on jí věřil. Tvrdí, že o vztahu manželky s Jánem R. se dověděl až z usnesení o zahájení trestního stíhání. Namítl, že z žádné výpovědi nevyplývá ničeho k uvedenému tvrzení o tom, kdy se měl dovědět od souseda C., že jej Monika dvakrát podvedla. Uvedené tvrzení soudu je nekorektní. Pokud měl soud k dispozici důkaz k takovému tvrzení, tak nebyl proveden v rámci dokazování a on neví, odkud soud informaci čerpá. K tomu podrobně citoval svoji výpověď ze dne 29.6.2015, jakož i výpověď svědka Natana C. ze dne 2.7.2015. Rozpor skutkového tvrzení nalézacího soudu a provedených důkazů znamená nezákonný postup soudu při hodnocení důkazů, kdy lze tento postup označit za deformaci důkazů, na základě čehož lze označit výsledek dokazování v hodnocení soudu za extrémně rozporný se skutečným obsahem

provedených důkazů. Uvedený postup ukazuje na libovůli soudu při hodnocení důkazů, rozhodně soud vybočuje z rámce volného hodnocení důkazů, když se snaží popsat jeho osobu jakožto osobu schopnou zabít svou manželku a dceru a stejně tak se snaží udržet uměle vytvořený motiv ke spáchání žalovaného jednání.

V další části odvolání se věnoval zpracovaným znaleckým posudkům a zdůraznil, že těžiště dokazování mělo být zaměřeno směrem do Egypta. Jediným relevantním důkazem kromě jeho výpovědi, výpovědi svědků Blanky Č., Alžběty C. a Patrika M., jsou těla zemřelých, resp. nyní již pouze histologický materiál uložený na Ústavu soudního lékařství FN v Ostravě. Stěžejním důkazním prostředkem obžaloby a soudu jsou znalecké posudky z oboru zdravotnictví se specializací soudní lékařství a z oboru elektrotechniky. Úvodem rekapituluje pitvu těl Moniky a K. K. patologem Walidem Muhamadem N. dne 31.7.2013, které předchází pořízení 42 ks fotografií těl zemřelých, v níž patolog dospěl k závěru, že modřiny na nohou Moniky a nohou K. jsou jednoduché a malé a mohlo k nim dojít v běžném životě a nemají žádný vliv na jejich smrt, rovněž zjistili, že u obou těl nedošlo k násilí a u obou těl došlo k silnému odvodnění tekutin v těle, a to v důsledku zvracení a průjmů. Na základě chemických rozborů laboratoře bylo zjištěno, že obě mrtvá těla a shledané věci neobsahovaly žádné jedovaté látky, drogy a uklidňující látky či chemické postřiky proti hmyzu a barafinamin. Je možné, že smrt nastala po silném odvodnění těl a nedostatku tekutin v těle z důvodu častého průjmu a zvracení po dobu dvou dnů. Připouští, že za těchto okolností mohlo dojít k otravě, která se neprojeví chemickým rozбором. Je známo, že výsledek je negativní při chemickém rozboru v případě, jako byl tento, protože jedovaté látky mohly být vstřebány a přeměnily se v jiné chemické složení látek. Za povšimnutí podle jeho názoru stojí nálezy uvedeného patologa, že při patologické pitvě tkáně a svalstva nebyly zjištěny žádné stopy násilí. V žaludku nalezena tmavá skvrna. Kolem skvrny je silně narušená sliznice. Žaludek prázdný bez obsahu. Jinak vše v normálu.

Následně byla dne 9.8.2013 provedena pitva příbranymi znalci MUDr. Dokoupilem a MUDr. Smatanovou v prostorách Ústavu soudního lékařství FN v Ostravě, které nebyl standardně přítomen komisař kpt. Š., jakožto hlavní zpracovatel trestní věci, nýbrž nestandardně byli přítomni plk. JUDr. Luboš V., plk. Mgr. Dalimil S., mjr. Ing. Antonín Ř., mjr. Ing. Jan A. a por. Bc. Vladimír Č. Tomu je třeba věnovat pozornost, a to proto, že přítomnost policejního komisaře – zpracovatele spisu – je podle interních předpisů (mělo by se jednat o závazný pokyn policejního prezidenta, jenž není zveřejněn) policejního orgánu nezbytná, neboť tento musí zpracovat úřední záznam o provedené pitvě. Por. Bc. Vladimír Č. je technik pořizující videozáznam z pitvy. Navrhl proto odvolacímu soudu, nechť je přečten videozáznam z pitvy. Ze záznamu je evidentní, že tento je sestříhán, záběry na sebe nenavazují, a tudíž videozáznam pitvy, jenž je součástí trestního spisu, je upravován a nabízí se otázka, proč tomu tak je. V okamžiku, kdy je záběr na krk poškozené Moniky a MUDr. Smatanová ukazuje na krk poškozené, je z dálky slyšet hlas MUDr. Dokoupila, jenž říká něco ve smyslu – je to z toho, jak byla zfixovaná. Navrhl proto doplnit dokazování výsledkem svědka por. Bc. Vladimíra Č. a předloženým originálním neupraveným videozáznamem pitvy obou poškozených. Navržené

důkazy mají osvědčit, zda dne 9.8.2013 znalci uvedli a popsali výbled v místě defektu na krku Moniky K., o kterém v ústavním posudku hovoří doc. Vorel, jakožto primář soudně-lékařského oddělení FN České Budějovice. Znalci MUDr. Dokoupil a MUDr. Smatanová výbled nepopsali, tudíž jej neviděli. Stejně jako znalci MUDr. Radek Matlach a MUDr. Igor Fargaš. Znalcem doc. Vorlem uváděný výbled je novotou, tedy novým znaleckým posudkem, kdy k tomuto znaleckému závěru se mají vyjádřit všichni předchozí znalci z oboru zdravotnictví, specializace soudní lékařství, a proto navrhl výslech MUDr. Smatanové, MUDr. Dokoupila, MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, když prof. MUDr. Jiří Štefan zemřel. Výbled skutečně na kůži bývá viditelný při popálení elektřinou. Je to však úzký několikamilimetrový pás, který obkružuje ložisko popálené kůže elektřinou. Nic takového však není patrné ani na fotografiích, ani na videozáznamu z pitvy. Určitý pás bledé kůže však je viditelný na fotografiích z pitvy provedené v Egyptu a na videozáznamu z pitvy v Ostravě. Jde však o zhruba 3 cm široký, poměrně ostře ohraničený pás bledší kůže, který však prochází napříč celou šířkou zad Moniky K. Evidentně byl způsoben podložení zad těla uloženého v chladicím zařízení a v tomto pásu došlo k vytlačení posmrtných skvrn, a proto jde o bledě zbarvenou kůži, oproti okolí se zachovalými nafialovělymi posmrtnými změnami. To je ale zásadní rozdíl oproti výbledu, který bývá přítomen v bezprostředním okolí popálené kůže. Uvedené lze dovodit z výpovědí všech slyšených znalců vyjadřujících se k tvorbě posmrtných skvrn. Dne 26.8.2013 telefonoval kpt. T. MUDr. Dokoupilovi, který sděluje, že se nepodařilo během pitvy zjistit žádná poranění ani jiné skutečnosti, které by vedly ke zjištění příčiny smrti. Obsah hovoru je zachycen v úředním záznamu ze dne 26.8.2013. Následně MUDr. Dokoupil a MUDr. Smatanová dne 30.1.2014 vyhotovili znalecké posudky, které doplnili dne 14.10.2014, se závěry o elektrickém proudu na základě pitevních nálezů. Dne 15.9.2014 vyhotovil znalecký posudek k jeho zdravotnímu stavu v době jeho pobytu v EAR MUDr. Dvořáček. Dne 23.4.2015 vyhotovil znalecký posudek prof. MUDr. Jiří Štefan, DrSc. Znalecký posudek dne 8.10.2015 vyhotovili MUDr. Igor Fargaš a MUDr. Igor Matlach, kteří ho následně doplnili dodatkem, jenž soud odmítl provést k důkazu, čímž porušil jeho právo na obhajobu. Dne 14.12.2015 byl vyhotoven znalecký posudek soudně-lékařského oddělení Nemocnice České Budějovice. Prověřování v dané trestní věci probíhalo na území dvou států, Egyptské arabské republiky a České republiky a tím je tato kauza výjimečná.

V další části odvolání podrobně shrnul průběh vyšetřování v Egyptě, kde Generální ředitelství Turistické policie, Ředitelství policie pro oblast severu Rudého moře 3 dne 30.7.2013 zahájilo vyšetřování. Poté byl prozkoumán pokoj č. 6343, kdy zaměstnanec hotelu vložil elektronickou kartu do dveří, které se otevřely. V pokoji byla vidět dvě těla. Tělo dívky bylo na posteli, která byla vpravo, tělo matky bylo na posteli, která byla vlevo. Obě byly mrtvé. Vyšetřovatel provedl výslech Mahmouda Ahmada M., lékaře v hotelu Titanic Palace, který uvedl, že dne 30.7.2013 byl předvolán vedením hotelu k provedení lékařského vyšetření dvou turistek z výše uvedeného pokoje pro nevolnost a na tělech obou zemřelých nenašel na krku žádné stopy či známky po škrcení. Z uvedeného činí závěr, že jmenovaný prohlédl i krk zemřelých a pokud by našel na krku jakoukoli známku defektu o velikosti 7x1 cm, jistě by ji uvedl do protokolu o ohledání těl. Tento defekt, zobrazený na

videozáznamu z ostravské pitvy, není patrný na fotografiích pořízených v egyptské pitevně a soud se touto diskrepancí vůbec nezabýval. Jmenovaný lékař zjistil, že turistky jsou mrtvé už asi 3 hodiny, přičemž příčinu smrti nešlo zjistit. Soudu prvního stupně vytkl, že na str. 80 napadeného rozsudku rozporně s obsahem zápisu o ohledání místa činu a těl zemřelých uvedl, že při vstupu do pokoje se napravo nacházela postel a na ní tělo dívky K. K. a vedle ní tělo Moniky K. Soud popisuje obsah zápisu z ohledání místa nálezu těl, který není součástí trestního spisu, resp. mění obsah zápisu, čímž deformuje obsah důkazu, neboť z popisu soudu vyplývá, že zemřelé ležely vedle sebe na jedné posteli. Z tohoto zápisu zdůrazňuje, že vedle postele, na které leželo tělo zemřelé dívky, se nacházel odpadkový koš, obsahující pravděpodobně lidské zvratky, které byly odebrány a uloženy do umělohmotné tašky a dále byly nalezeny zbytky zvratků na posteli, kde ležela dívka. Byl odebrán a uložen vzorek. Další zbytky zvratků se nacházely na koberci naproti zmiňovaným postelím. Byla odebrána a uložena část tohoto koberce. Bylo zjištěno, že první tělo patří dívce v první dekádě věku, nebyly na ní žádné viditelné známky úrazu. Druhé tělo patřilo ženě v polovině třetí dekády věku, měla na sobě černé tričko, dolní polovina těla byla bez oděvu. Nebyly na ní žádné viditelné známky úrazu. Ze závěrů vyšetřování v Egyptě, a to z výsledku Mahmouda Ahmada M., který prováděl prvotní ohledání těl zemřelých, není zřejmé, na základě jakých parametrů stanovil předmětnou dobu smrti a rovněž tak není zřejmé, kdy se dostavil na místo činu (předpokládá, že mezi 3.45 až 4.15 hodin). Na místě činu bylo pořízeno celkem 27 fotografií, které byly předány Policii ČR. Dne 31.7.2013 ve 13.55 hod. provedl ředitel Ústavu soudního lékařství pro oblast Rudé moře Walid Mohamad N. pitvu Moniky K. a zjistil, že posmrtná ztuhlost je rozvolněná, na těle se nacházely čerstvé úrazové změny, a to podlitina velikosti 2x2,5 cm na zevní straně levého stehna v jeho střední části, přičemž jakékoliv jiné čerstvé úrazové změny na těle zjištěny nebyly. Žaludek byl silně překrvený, na sliznici, která obaluje lumen žaludku, se nacházely podlitiny. Bez viditelných úrazových či patologických změn. Žaludek byl zcela prázdný. V tomto směru zdůraznil, že podlitiny v žaludku jistě nelze označit za běžný fyziologický nález, podlitiny v žaludeční sliznici jsou patologické. S ohledem na fakt, že žaludky obou zemřelých byly ponechány v Egyptě, je výslech Walida Mohamada N. účelný. Nález může svědčit o častém zvracení, když k tomuto nálezu se vyjadřoval znalec prof. MUDr. Jiří Štefan, CSc. Dne 31.7.2013 ve 14.00 hod. provedl Walid Mohamad N. pitvu K. K. a zjistil posmrtnou ztuhlost rozvolněnou, přičemž na těle se nacházely úrazové změny, a to podlitina kulovitého tvaru s průměrem 2 cm na přední straně pravého bérce v jeho střední části. Bez jakýchkoliv jiných čerstvých úrazových změn na těle. Žaludek byl silně překrvený, na sliznici, která obaluje lumen žaludku, se nacházely lehké podlitiny. Bez viditelných úrazových či patologických změn. Žaludek obsahoval malé množství tmavé tekutiny, u které nebyl schopen určit původ. V soudně-lékařském posudku Walid Mohamad N. uvádí, že žaludek Moniky K. byl silně překrvený a na sliznici, která obaluje lumen žaludku, se nacházely podlitiny. Žaludek byl prázdný. Obžalovaný je toho názoru, že uvedené lze dobře vysvětlit zvracením. K uvedenému nálezu znalec prof. MUDr. Jiří Štefan, CSc. uvedl, že může být následkem zánětu žaludku, jehož příčinou může být intoxikace. Obdobně u K. K. Závěrečná zpráva Chemických laboratoří č. 206K pro rok 2013 udává, že v obdržených vzorcích, odebraných z těl zemřelých, ani v dalších vzorcích, se

neprokázaly žádné toxické alkalické látky, anestetika, sedativa, hypnotika, insekticidy či přípravky na barvení vlasů. Příčinou smrti je celková dehydratace a deficit tekutin v těle způsobené průjmy a silným zvracením po dobu dvou dnů. Nelze však vyloučit otravu toxickou látkou jako příčinu smrti. Je medicínsky známo, že negativní toxikologické vyšetření může být následkem toho, že smrt nastala až několik dnů po absorpci toxické látky a během toho mohla být tato látka zcela vyloučena organismem nebo přeměněna na jiné látky, které nelze toxikologickou analýzou prokázat. Mezi smrtí a pitvou uběhlo více než jeden den. Z výsledku Walida Mohamada N. ze dne 19.8.2014 je zřejmé, že tento uvedl, že není přesvědčen, že úmrtí obou zemřelých nastalo v důsledku zásahu elektrickým proudem, nebyla přítomna místa vstupu a výstupu elektrického proudu. Při úmrtí způsobeném zásahem elektrického proudu vznikne nevratný spasmus všech svalů těla či některých z nich. Český znalecký posudek se při určení příčiny úmrtí jako zásah elektrickým proudem opírá o nalezené patologické změny, jako jsou nález překrvení myokardu a dilatace srdečních komor, tyto změny nejsou specifické jen pro zásah elektrickým proudem. Příčinu úmrtí určil jako intoxikace jedovatou látkou na základě nálezu podlitin ve sliznici žaludku obou obětí a celkové dehydratace z důvodu průjmy a zvracení. Medicínsky je pravděpodobnější intoxikace, jelikož tyto změny jsou charakteristické intoxikacím. Soudně lékařský posudek z České republiky uzavřel věc jako úmrtí způsobené zásahem elektrického proudu, ale nemá žádné důkazy k tomuto závěru. Zvláště to, že nebyla nalezena místa vstupu a výstupu elektrického proudu na pitvaných tělech, nebyly nalezeny žádné popáleniny, chybí spasmus svalů a nebyly nalezeny patologické změny na srdci a mozku. Z výsledku Walida Mohamada N. ze dne 24.8.2014 vyplývá, že na tělech zemřelých nebyly nalezeny při tehdejší pitvě žádné hrubé úrazové změny způsobené nadměrným násilím, také nebyly nalezeny žádné čerstvé lokalizované změny, které by nasvědčovaly úrazu elektrickým proudem. Byla však prokázána přítomnost silného překrvení a drobných podlitin sliznice, žaludky neobsahovaly žádné zbytky stravy. Co se týče úrazové změny, popsané v českém soudně-lékařském posudku na krku zemřelé Moniky K., tak té si během ohledání nevšimli. Popisované defekty dolních končetin představují čerstvé podlitiny, které mohly nastat při pádu na zem. Nemůže potvrdit či vyloučit to, že úmrtí nastalo následkem úrazu elektrickým proudem, jelikož neprováděl histologické vyšetření myokardu a při pitvě těla Moniky K. nenalezl úrazovou změnu na zadní straně jejího krku, popsanou v českém pitevním protokolu. Na základě výsledků pitvy a dalších vyšetření uvedených v českém soudně-lékařském posudku nelze vyloučit správnost toho, že úmrtí Moniky K. a K. K. bylo způsobeno zasažením elektrickým proudem. K tomu obžalovaný uvedl, že nelze ovšem vyloučit ani správnost tohoto, že úmrtí Moniky a K. nastalo v důsledku otravy požitím jedovaté či toxické látky, která způsobila selhání kardiovaskulárního systému, kdy tento závěr je podporován i závěrem znalců „M+F“. Výsledky soudní pitvy, histologického vyšetření a popis úrazových změn na krku těla Moniky K. zhotovené soudními lékaři v České republice mohou znamenat, že úmrtí nastalo následkem úrazu elektrickým proudem. Jmenovaný v doplňku svého znaleckého posudku uvedl, že tyto změny by měly charakter popálenin kožního povrchu, jejichž tvar má většinou stejný tvar, jako má elektrický stroj, který se dotýká kůže, bývá kulatý, oválný či hvězdicový. Kůže bývá v tomto místě suchá a bledá, palpačně tuhé konzistence a kolem ní je zarudlý lem.

Někdy vznikne na povrchu těla tzv. elektrický strom. Tělo je zjevně celkově překrvené. Vnitřní známky, které bývají u zasažení elektrickým proudem, jsou většinou nespecifické a podobají se jiným příčinám, jako je překrvení vnitřních orgánů, zvláště plic s nálezem drobných prokrvácení na perikardu obalujícího srdce směřující ve směru elektrického proudu. Tyto zmíněné známky nebyly během pitvy nalezeny. Obžalovaný vyslovil závěr, že Walid Mohamad N. popisuje proudové známky po zasažení elektrickým proudem shodně jako doc. MUDr. F. Vorel, tedy je zřejmé, že pokud by takovou změnu na těle zemřelé Moniky viděl, popsal by ji ve svém posudku č. 110 pro rok 2013. Jeho slova o tom, že nenalezl úrazovou změnu na zadní straně krku Moniky K., podporuje protokol o zevním ohledání těl zemřelých a fotografie těl zemřelých pořízené na patologii Walidem Mohamadem N. Pokud tento lékař pořídil fotografie všech podlitin na tělech obou zemřelých, nabízí se otázka, proč by nepořídil snímky defektu na zadní straně krku Moniky K. o velikosti 7x1 cm.

Abu Alhajaj Ahmad B. – vyšetřovatel Turistické policie - konstatoval, že jím vedené vyšetřování neprokazuje ani nevylučuje přítomnost trestného činu a tím se stává podezření, že je pachatelem činu, nepodložené, protože příčina úmrtí je zabití otrávením jedovatou látkou, a to na základě toho, že negativita toxikologického vyšetření je dána tím, že úmrtí nastalo až několik dní po požití toxické látky a během té doby, co oběti ještě žily, se toxická látka přeměnila na jiné látky, které nelze toxikologickou analýzou prokázat. Soudní pitva též neprokázala úmrtí otravou. Obžalovaný v tomto směru doplnil, že znalecký posudek MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše uvádí, že se může jednat o toxin superantigen. Obžalovaný podotkl, že v EAR byla vytvořena komise vyhodnocující pitevní nálezy v EAR a ČR, která ve zprávě uvedla, že nemohou potvrdit, který ze závěrů je správnější. Nelze tedy dospět k závěru, že závěr o selhání srdce v důsledku úmyslného zásahu elektrickým proudem je ve shodě se závěry egyptského znaleckého posudku, jak se snažil veřejnost přesvědčovat plk. P., člen policejní skupiny v EAR. Soud pochybil, když tento závěr hodnotil v jeho neprospěch, neboť ve svých úvahách jej zcela neguje. V další části odvolání konstatuje obsah výslechů Magdaleny Iwony L. a Alžběty C., jež byly provedeny v Egyptě a taktéž i protokol zevního ohledání, ze kterého je zřejmé, že v hotelu Titanic Palace provedl ohledání těl zemřelých zdravotní inspektor v Hurghadě dne 30.7.2013, který mj. uvedl, že na těle nejsou žádné podlitiny, rty, jazyk a končetiny jsou namodralé barvy, přičemž pravděpodobnou příčinu smrti nelze určit. Doba smrti byla stanovena prohlížejícím lékařem MUDr. Mustafa Ibrahim A. na 30.7.2013. Obžalovaný poukázal i na zápis z ohledání nálezu těl a pořízené fotografie, kdy z těchto důkazů je zřejmé, že vedle postele, na místě, kde se nacházelo tělo dívky, byl koš na odpadky, v němž se nacházely zvratky, ze kterých byl odebrán vzorek, stejně jako z postele vedle dívky a na koberci u postelí. V tomto směru zdůraznil, že nebyla provedena analýza DNA a v tomto směru nebyla ani učiněna žádost o právní pomoc ze strany policejního orgánu a dozorujícího státního zástupce, v důsledku čehož nelze vyvrátit jeho výpověď o zvracení manželky a dcery a nelze potvrdit výpověď svědkyně C. o naplívání do koše a nelze to tak přičítat k jeho tíži. Z přiložených fotografií vyplývá, že poloha těla K. je neobvyklá pro případnou manipulaci, tzn., že by ji přenášel na postel. Spíše lze dovodit, že

odpovídá manipulaci při zjištění, že byla studená, a to jejímu otočení v souladu s jeho výpovědí. Poloha ruky odpovídá posmrtnému ztuhnutí svalů. Pozice pravé ruky K. neodpovídá primárně po smrti poloze na břichu, jak uvádí ve svém znaleckém nálezu MUDr. Dokoupil a MUDr. Smatanová. Tento závěr vyvrátil i ústavní znalecký posudek. Fotodokumentace místa činu tak vyvrací závěr znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila o manipulaci s těly zemřelých v intencích jejich závěru. To, že bylo s těly manipulováno, je prokázáno, neboť popsal, že obě otočil z boku na záda za účelem umělého dýchání a masáže srdce. Nález oděvních svršků zemřelých na postelích poté, co se dostavil na uklizený pokoj a ohledání těl lékařem či zdravotním inspektorem osvědčuje totéž. Fotografie dokazují pravdivost jeho slov, když popisoval, že zemřelá Monika měla u postele odpadkový koš. Na fotografiích jsou zachycené i lahve s vodou, vylopané plato léku Antinal a na posteli s ležící K. je plážová osuška, o níž vypověděl, že když K. pozvracela postel, Monika shodila prostěradlo na zem a do postele K. dala osušku. Na fotografii zachycující balkon je přes stoleček a židli rozprostřeno prostěradlo, evidentně k usušení. U postele Moniky jsou ve směru od balkonu k posteli její nazouváky, z čehož lze usoudit, že Monika dala na balkon – nazouváky špičkami od balkonu k posteli tuto domněnku dokreslují – prostěradlo z postele K., neboť na posteli Moniky jsou dvě prostěradla – na jednom leží a jedním je zakrytá. To, že o tom, proč, kdo a kdy dal na balkon prostěradlo, nehovořil, může být důsledkem jeho posttraumatické stresové poruchy, o čemž vypovídala svědkyně psycholožka Blanka Č. Pokud by jen tak inscenoval náleзовé okolnosti, jež jsou zachyceny na 27 ks fotografiích, jistě by je všechny popsal. Upozornil na to, že na dvou fotografiích, zachycujících postel s ležící K., jsou vidět u její postele její nazouváky. Při jeho smyslu pro pořádek by tyto nazouváky jistě srovnal. Uvedený detail ukazuje, že pokud by manipuloval v pokoji s těly, tak by nazouváky byly nalezeny mimo místa, kde se nacházejí. Logicky jsou přímo v trase přecházení mezi postelemi. Soud odůvodnil svůj závěr o jeho vině mj. i tím, že na komodě pod zrcadlem je vidět obálka od cestovní kanceláře s telefonními kontakty. Po prohlédnutí fotografií není patrné, o čem se soud zmiňuje a soud tak dle jeho názoru vytváří důkaz, který neexistuje.

Dále namítl, že soud jakožto důkaz jeho viny označil dvě ruličky toaletního papíru, zachycené na fotografiích z místa činu, ačkoliv fotografie byly pořízené dne 30.7.2013 cca v 11.55 hod., avšak on opustil pokoj již kolem 4. hodiny ranní dne 30.7.2013 a na pokoj se vrátil, až byl uklizen a těla odvezena. Zdůraznil, že fotografie neukazují místo položení toaletního papíru v době před 4. hodinou ranní dne 30.7.2013. Tento důkaz vyhodnotil jako značně nevěrohodný. Závěr soudu, že předmětný toaletní papír byl netknutý, není předmětnými fotografiemi podporován, neboť z těchto fotografií je zřejmé, že je odmotaný. Fotografie toalety byly navíc pořízeny pod špatným úhlem. Fotodokumentace nevyvrací, že toaletní papír nebo papírové ubrousky se nenacházely na zemi, když se toaletní papír na zem běžně pokládá. Na toaletě v hotelu Titanic Palace není pouze jeden držáček na toaletní papír. Na internetových stránkách cestovní kanceláře Invia jsou fotografie pokoje a koupelny s toaletou, kdy vnitřním vybavením je tato totožná s koupelnou a toaletou pokoje č. 6343. K tomu připojil fotografii a dodal, že by se jedná o zdroj z internetu, nemusí být ihned bez další úvahy odmítnut, neboť znalec prof. Ing. Sokanský, CSc.,

zpracovával posudek z internetových zdrojů a z fotografií pořízených redaktorem bulvárního deníku Blesk E. M. B. a svědkyní V.

V rámci dokazování na území České republiky konstatoval znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Smatanové, MUDr. Dokoupila, MUDr. Dvořáčka, u kterých není důvod jejich závěry nadřazovat nad znaleckými závěry prof. MUDr. Jiřího Štefana, DrSc., MUDr. Igora Fargaše a MUDr. Radka Matlacha. V poslední řadě byl vypracován posudek soudně-lékařského oddělení Nemocnice České Budějovice. Ze znaleckých posudků MUDr. Dokoupila a MUDr. Smatanové popsal pitevní nálezy a zdůraznil, že tito znalci neuvedli nic o výbledu, který naopak označil zcela překvapivě doc. MUDr. F. Vorel na hranici krku a horní části zad Moniky K. Se závěrem, podle kterého obraz odpovídá místu zasažení elektrickým proudem, nesouhlasí znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš. Znalci MUDr. Dokoupil a MUDr. Smatanová uvedli, že po vyloučení všech popsaných zevních činitelů, které mohou způsobit bezprostřední zástavu zásadních životních funkcí, se zbývající reálně přípustitelnou alternativou jeví zasažení poškozených elektrickým proudem, což jednoznačně ukazuje na diagnózu per exklusionem. Za bezprostřední příčinu smrti poškozené K. K. znalci označili náhlé selhání srdce při zasažení elektrickým proudem. Rozporně s písemně a ústně podaným posudkem v rámci svého výsledku v reakci na přednes znaleckého posudku prof. MUDr. Jiřího Štefana DrSc. dne 10.7.2015 sdělila MUDr. Smatanová, že celý vnitřní nález je nespecifický pro zásah elektrickým proudem a z uvedeného lze dovodit, že i nález na myokardu není specifický pro zásah elektrickým proudem. Po popisu obsahu znaleckého posudku obžalovaný namítl, že jmenovaní znalci označili za místa vstupu či výstupu elektrického proudu místa na těle Moniky K. – bedra, bérec, pata a na těle K. K. při své výpovědi rty, avšak ačkoliv viděli těla in natura, neodebrali histologický materiál z těchto míst. MUDr. Dokoupil u hlavního líčení přiznal, že jejich závěr ohledně těchto označovaných míst jakožto proudových stop na těle zemřelých, tedy míst, jež soud v rozsudečném výroku označuje za místa připojení elektrického vodiče (vyjma rtů nezletilé K. K.), je nepřezkoumatelný. V tomto směru obžalovaný uvedl, že nejenže je nepřezkoumatelný znalecký posudek, ale taktéž i rozsudečný výrok o jeho vině. Za nepřezkoumatelný závěr jej označil i doc. MUDr. F. Vorel při přednesu ústavního posudku. Závěry znalců MUDr. Dokoupila a MUDr. Smatanové a jejich zcela neprofesionální přístup označil za fascinující s ohledem na jejich přednesy ohledně toho, že proudové známky upozorní patologa na to, aby se vyšetření prováděla pokud možno ve velké šíři a ve velkém rozsahu. Dále namítl, že MUDr. Smatanová při výsledku u hlavního líčení do trestního spisu založila konzultační stanoviska MUDr. Jany Dvořáčkové a MUDr. Tichého k histologickým preparátům, z čehož logicky vyplývá, že oba konzultanti měli histologické preparáty k dispozici. Zdůraznil, že MUDr. Dvořáčková je manželkou přednosta ÚSL FN Ostrava, kde jsou zaměstnáni znalci MUDr. Dokoupil a MUDr. Smatanová. Oba znalci měli histologické preparáty k jakési volné dispozici. Znalkyně MUDr. Smatanová založila do trestního spisu fotografie histologických preparátů myokardu, nazvané srdce – myokard M.K. (HE) wave syndrom a srdce myokard – K.K. (HE) wave syndrom, avšak uvedené snímky jsou totožné, jen zrcadlově obrácené. Jedná se o jeden snímek myokardu, a to K. K. Grafik Jiří H. našel shodné místo, tedy, o kterou část levého snímku se jedná

a je zvětšená na pravém snímku. To doložil fotografiemi a má za to, že k jednoznačnému závěru, zda se jedná o jeden snímek, kdy pravý snímek je zrcadlově obrácený, zvětšený a jinak graficky upravený, je nutno vyhotovit znalecký posudek z oboru kybernetiky. Za tímto účelem znalec požaduje originální data předmětné fotografie. Připomenul, že snímky zachycují wave syndrom, tedy fragmentace vláken, jež je podle MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila a doc. MUDr. F. Vorla, CSc. známkou toho, že těla byla zasažena elektrickým proudem. Soudu prvního stupně vytkl, že nevyhověl jeho požadavku povolit znalcům MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi promítání snímků právě pro objasnění závěrů obou znalců, kde mohlo být vyjasněno a ukázáno, že uvedený syndrom se na srdci Moniky K. nenachází. Předsedkyně senátu toliko sdělila, že jednací místnost není technicky vybavená k promítání a žádost odmítla. Na základě tohoto předloženého údaje chybně uvedeného, neznámo, zda záměrného, nebo zda jde o prostý omyl, znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil tvrdí, že nález na srdci Moniky a K. je shodný a prokazují tím důvodnost svého závěru, že jde o usmrcení elektřinou. Soud pak tento chybný důkaz převzal k odůvodnění rozsudku. Tímto postupem soud zasáhl do ústavního práva na spravedlivý proces. Neprováděl řádně dokazování, porušil zásadu kontradiktornosti řízení a právo na obhajobu. Současně v uvedeném postupu soudu shledal porušení dvou základních principů trestního řízení, a to jednak zásady objektivní pravdy (zásady zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností), vyjádřené v ustanovení § 2 odst. 5 tr.ř., jednak zásady volného hodnocení důkazů, vyjádřené v ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. Je povinností všech orgánů činných v trestním řízení využít všech nabízejících se důkazních prostředků k tomu, aby stupeň jistoty o průběhu skutkového děje byl co nejvyšší a takto byl také v odůvodnění každého rozhodnutí co nejpřesněji popsán a přesvědčivě vyložen. K provedení jednotlivých důkazů zdůraznil, že zejména těmi, které se s ohledem na charakter trestní věci a dané stadium trestního řízení nepochybně jeví jako důkazy zásadní, je zapotřebí zabývat se vyčerpávajícím způsobem; jejich povrchní provedení přináší riziko jejich nesprávného (nepřesného) hodnocení a možnost nesprávného rozhodnutí ve věci samé. Uvedeným zásadám soud nedostál. Cokoliv bylo žádáno z jeho strany, vyjma výslechů Patrika M., Tatiány K., výslechů znalců prof. MUDr. J. Štefana, DrSc., Ing. J. Kalivody, MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, bylo soudem zamítnuto, či nebyl dán souhlas k seznámení se s informacemi ke zpracování znaleckého posudku. Podotkl, že jeho obhájkyňě požádala písemně soud dle § 110a tr.ř. o poskytnutí histologických preparátů znalcům MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi, a to nejen k prohlédnutí, ale žádala i nové preparáty k volné dispozici těmto znalcům. Předsedkyně senátu nedala souhlas k poskytnutí preparátů s odkazem na jejich nevyčerpatelnost s tím, že postačuje znalcům obhajoby, že jim umožnila nahlédnutí do spisu a prohlédnutí preparátů v budově ÚSL FN Ostrava, tedy nikoliv na jejich pracovišti, což učinila na základě předchozí e-mailové komunikace s MUDr. Igorem Dvořáčkem, přednostou ÚSL FN Ostrava. K tomu přiložil e-mailovou komunikaci předsedkyně senátu a dodal, že mikroskopické preparáty se připravují ze vzorků tkání zalitých do parafínu. Takovým vzorkem je obvykle kostička o straně nejméně 1 cm. Z takové kostičky lze nakrájet až 200 preparátů určitého tělního orgánu. Ostravští soudní lékaři od každého orgánu nakrájeli ne více než 10 plátků. Stále jich tedy skoro 200 zůstalo k další potřebě.

Považuje za pozoruhodné, že toto nebylo umožněno znalcům dr. Fargašovi a dr. Matlachovi, když o to žádali, ale oproti tomu hotové nabarvené preparáty byly zcela automaticky poslány k ústavnímu posudku do Českých Budějovic, a co navíc, byly tam poslány i ony „nevyčerpatelné“ vzorky (kostičky) a dokonce ještě druhá rezervní sada vzorků (kostiček), která se obvykle při pitvách ani nepořizuje. V tom nelze spatřovat nic jiného, než „znalcům obhajoby“ znemožnit řádně posoudit případ, aby poté mohli být označeni orgány činnými v trestním řízení a potažmo dehonestování sdělovacími prostředky jako neschopní, tendenční a chybní. Není zřejmé, z čeho soud dovodil, že znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš rezignovali na konzultační stanoviska či dokonce, že takový postup zlehčovali. Předsedkyně senátu nedáním souhlasu výrazně porušila jeho právo na obhajobu a velmi silně porušila kontradiktornost řízení. Obhajobě odmítla přístup k důkazům v rozsahu, jak jej měli znalci obžaloby a ti, kdo zpracovávali ústavní posudek. Uvedeným postupem soud zasáhl do práva na spravedlivý proces, jenž je mu garantován článkem 36 a násl. LZPS. Popsaným a z napadeného rozsudku prokazatelným jednáním předsedkyně senátu zřetelně dala najevo svou podjatost vůči němu a svým tendenčním přístupem k vedení trestního řízení, včetně nevole vůči němu a obhájce, o čemž je informována veřejnost novináři, kdy na toto téma bylo napsáno několik článků i podjatost věci. Nesouhlas soudkyně je nezákonným, neboť tento dala na základě sdělení MUDr. I. Dvořáčka, přednosty ÚSL FN Ostrava, který není přibrán ve věci znalcem, neprováděl pitvu zemřelých a nezpracovával znalecký posudek, tudíž on není oprávněnou osobou rozhodovat o histologických preparátech. Je evidentní, že ze strany znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila došlo k porušení mlčenlivosti znalce, neboť informace o nevyčerpatelnosti histologického materiálu a spotřebování některého histologického materiálu musel získat MUDr. Dvořáček od těchto znalců. Dosud nebylo odpovězeno na dotaz jeho obhájce, ze kterých orgánů je histologický materiál, resp. vzorky (bločky), spotřebován. Označení spotřebovaného histologického materiálu je pro věc důležité, neboť je nutno vědět, který znalecký závěr nelze dále přezkoumat z důvodu neexistence histologického materiálu. Sdělení MUDr. Dvořáčka soudu o již spotřebovaných vzorcích tkání se jeví jako zcela nepravdivé, jak dokazuje jejich pozdější zaslání ústavu do Českých Budějovic, o čemž soud e-mailem informuje MUDr. Dvořáček.

Oproti znaleckým závěrům shora uvedených znalců uvedli znalci MUDr. Fargaš a MUDr. Matlach následující:

1/ Jím uváděné ataky průjmů u obou zemřelých 24 hodin před smrtí nelze vyloučit, plnění obsahu střevního je velmi různorodé, v podstatě pouze průjem způsobený infekcí vibrio cholerae vede k naprostému a úplnému vyprázdnění střeva (a to včetně sliznice), ve všech ostatních případech nějaké množství obsahu střevního zůstane zachováno.

2/ Nelze rozhodnout, zda 24 hodin před smrtí nemohly zemřelé zvracet. Mohly i nemusely.

3/ Po prostudování videozáznamu z pitvy znalci konstatovali, že makroskopický vzhled uvedeného ložiska na krku Moniky K. má skutečně vzezření popálenin. Neznamená to však ještě, že musí jít o popáleninu, či dokonce popáleninu způsobenou elektrickým proudem nebo jakýmkoliv teplem. Okraje ložiska nemají typický vzhled pro vstup či výstup elektrického proudu vyšší intenzity, protože nejsou ostře ohraničené. Mikroskopické vyšetření kůže u těchto posuzovaných zemřelých sice prokazuje protažení tvaru jader buněk, což je typická známka pro popálení, avšak nejsou tak výrazně protažené, jak by se v takových případech očekávalo a odpovídalo v přímé úměrnosti tak markantním změnám povrchu kůže (viz videozáznam z pitvy).

4/ Barvení na chrom, měď a hliník, což jsou kovy vodičů a předmětů, nebylo provedeno. Podstatným zjištěním v tomto ložisku je však to, že vrstvy kůže nevykazují tzv. vitální známky, tj. vakuolizaci (opticky prázdné prostory vzniklé odpařením tkáňové tekutiny) a zejména není porušena kontinuita cév, jak při průchodu elektrickým proudem nastává. V preparátu rovněž není patrná buněčná reakce tkáně na poškození (vycestování buněk monocytomakrofágového systému z cév směrem k poškozenému ložisku). Popsané ložisko tak mohlo vzniknout delší dobu před smrtí a mohlo jít o popáleninu např. kulmou, případně ložisko vzniklé až po smrti. Další možností je v tomto ložisku termická změna způsobená výrazným chladem, tj. logicky až po smrti. Taková ložiska rovněž vykazují nitřní protažení jader buněk, avšak méně výrazné, než při působení elektřiny, a nedochází k porušení kožních cév. Znalci neví, v jaké teplotě bylo tělo uloženo v chladicím zařízení v Egyptu, avšak lokalizace této morfy by odpovídala podložení těla nějakým roštem, případně od provazu, kterým bylo tělo obvázáno (viz videozáznam z pitvy). Do této varianty zapadá i to, že pitvajícím egyptským lékařem tuto morfu nepopsal, i když jeho popis posmrtných změn je velmi chudý a tato morfa mu mohla uniknout pozornosti. Metalizace železem mohla být způsobena odloupanými částicemi železa z podložky, na které tělo leželo po smrti (resp. při pitvě). Drobné škrábacovité morfy v okolí levé lopatky mají vzhled posmrtných změn a mohly nejspíše vzniknout smýknutím těla po drsném povrchu. Mikroskopické vyšetření nebylo v ÚSL Ostrava provedeno. Ložisko na rozhraní zad a křížové krajiny se jeví jako otlak či oděr kůže vzniklý po smrti, s hnilobnými změnami. Mikroskopické vyšetření nebylo z neznámých důvodů provedeno, a proto se nelze vyjádřit k vitálním známkám. V důsledku toho zůstává závěr znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila o možném výstupu elektrického proudu pouze jejich tezí, ničím nepodloženou a nepřezkoumatelnou. K defektu na rozhraní krku a zad znalci uvedli, že při podrobném zkoumání tato rána jednak nevykazuje známky vitální reakce (a vznikla tedy po smrti) a jednak i změny, které by mohly vzniknout působením elektrického proudu, jsou velmi nezřetelné („tu a tam“), což nejvíce odpovídá působení chladu. U dalších povrchových defektů se nejedná o podstatná poranění.

5/ Ke stáří defektu na krku Moniky K. znalci uvedli, že lze spolehlivě říci, že k těmto změnám došlo po smrti Moniky K.

6/ K tomu, zda v místě defektu na krku Moniky K. došlo k roztavení vrstev kůže a zda toto roztavení mohlo nastat pouze působením elektrického proudu, znalci uvedli, že mechanismus vzniku popáleniny v žádném případě nelze určit. Bylo by možno se přiklonit s velkou pravděpodobností k tomu, že jde o účinek elektrického proudu pouze v případě, že by bylo nalezeno druhé ložisko vzniklé popálením (vždy je nutno hledat vstup proudu do těla a výstup proudu z těla). Jednoznačně by bylo možno konstatovat, že jde o účinek elektrického proudu jen tehdy, pokud by byl zjištěn vstup, výstup. Povrchová vrstva kůže navíc nebyla porušena, pouze stišťena, některé její části jsou možná sedřeny, ale pokožka jako taková není přerušena a nedošlo tedy k jejímu „roztavení“. Pokud nedošlo k „roztavení“ kůže, nedošlo k němu ani v důsledku působení elektrického proudu. Částičky železa bývají na kůži zachyceny i bez působení elektrického proudu a pro posouzení nemají žádný význam (nepronikají do hlubších vrstev). Přítomnost vitálních známek, vstup a výstup elektrického proudu není na těle zemřelých určitě, bez jakékoliv pochyby zjištěn, což ve spojení se závěry egyptského patologa Walida N. a jeho popisu stavu těl nutno dokazuje, že Monika a K. K. nejsou oběťmi vraždy, a tudíž on není vrah.

7/ Ani znalci zjištěná metalizace železem ještě neprokazuje s jistotou usmrcení elektrickým proudem. Při usmrcení elektřinou by bylo možno očekávat nejspíše metalizaci mědi (standard elektrických vodičů). V histologických preparátech jsou přítomna zrnka železa, která jsou buď zcela mimo vlastní preparát anebo jsou zcela na povrchu. Nelze jednoznačně rozhodnout, zda se jedná o zašpinění vzniklé při přípravě preparátu anebo zda se jedná o otěr při sunutí mrtvolky po povrchově zoxidovaném kovovém pitevním stole. K metalizaci při úrazech elektrickým proudem přitom dochází velmi často (až pravidelně) a je spíše výjimkou, když k metalizaci nedojde. Zdůraznil, že prof. Sokanský nemá žádnou zkušenost s metalizací a soudu nepodal objektivní informace, byť byl poučen o významu znaleckého posudku pro trestní řízení.

8/ K mechanismu vzniku defektů popsaných znalci MUDr. Smatanovou a MUDr. Dokoupilem znalci uvedli, že ložisko na levém lýtku není na videozáznamu v detailním pohledu, a proto příčinu jeho vzniku nelze určit, byť jej shora jmenovaní znalci ve znaleckém posudku zahrnuli mezi důkazy o působení elektrického proudu, avšak z nepochopitelných příčin neprovedli jeho mikroskopické vyšetření, když mohlo jít o výstup nebo vstup elektrického proudu. Ložisko má podobný vzhled jako škrábance vpravo na zádech. Může tedy jít o hojivou změnu nebo posmrtně vzniklou. Působení elektrického proudu lze jednoznačně vyloučit u úrazových změn na dolních končetinách, o ložisku na kostrči se nelze vůbec nějak vyjádřit, škrábance v pravé horní polovině zad nevykazují makroskopicky proudové známky a mikroskopicky nebyly vyšetřeny, což mělo být učiněno, když jde o uváděnou návaznost na ložisko popáleniny na krku. Tento závěr je podporován i doc. MUDr. F. Vorlem. Ani u ložiska na rozhraní krku a zad nelze dojít k závěru, že vzniklo jednoznačně působením elektřiny (nelze ani říci, že vzniklo s vysokou mírou pravděpodobnosti či s pravděpodobností hraničící s jistotou). Znalci nehovoří o výbledu.

9/ Ke specifickým známkám defektů kůže, způsobeným působením elektrického proudu znalci uvedli, že v tomto případě nebyly zjištěny žádné dobře vyznačené charakteristické změny, které by svědčily o průchodu elektrického proudu těly zemřelých. Na tomto místě zdůraznil, že znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil označili za místa vstupu či výstupu elektrického proudu bedra, bérce, pata (MK) a nově rty (KK). Z uvedených míst těl zemřelých neodebrali histologický materiál a jejich závěry jsou nepřezkoumatelné, což MUDr. Dokoupil při svém výslechu přiznal. Závěry znalců jsou pouze ničím nepodloženou teorií.

10/ Na otázku, zda při zásahu elektrickým proudem dochází k poškození svalstva a vzniku toxických produktů rozpadu bílkovin a dochází k myoglobinurii, tubulárním nekrosám ledvin a k anurii a zda je z obsahu pitevních protokolů a posudků MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila jakkoliv prokázáno, že došlo k poškození svalstva a vzniku toxických produktů rozpadu bílkovin a dochází k myoglobinurii, tubulárním nekrosám ledvin a k anurii, znalci odpověděli, že při zásahu elektrickým proudem k těmto změnám v organismu dochází. Nic z výše uvedeného však nebylo prokázáno. V konkrétně dotazovaných ledvinách, myoglobinurii a tubulární nekrosy pak jde o „zanesení“ ledvinných částí bílkovinou svalů. Pokud by došlo k okamžitému úmrtí zasaženého, pak by i přes rozsáhlé poškození svalů tyto změny přítomny nebyly, protože by nepracovalo srdce a krev by ze svalů (spolu s poškozenými bílkovinnými strukturami) nebyla posouvána do ledvin, kde by pak vznikly dotazované změny.

11/ K masivnímu překrvení orgánů popsanému MUDr. Smatanovou a MUDr. Dokoupilem znalci uvedli, že překrvení vnitřních orgánů, zvláště břišních, vznikne nikoliv při selhání rychlém. Pokud by se vše událo podle toho, jak to prezentují pitvající lékaři, nevzniklo by překrvení vnitřních orgánů, nevznikl by otok mozku ani otok plic, protože tyto projevy se nevytvoří během několika vteřin. Jak vyplývá z obsahu spisu (výpovědi znalců soudního lékařství), k okamžitému úmrtí tedy nedošlo nebo dojít nemohlo. A když nedošlo, měly by ale být ledviny zaneseny myoglobinurií. Nejsou, a to si navzájem odporuje.

12/ K diskrétním změnám uvedeným MUDr. Smatanovou na těle K. K. znalci dospěli k závěru, že z ničeho nevyplývá, že tyto změny vznikly za života „K.K.“.

13/ Znalci dospěli k závěru, že smrt působením elektřiny je krajně nepravděpodobná a podle některých samostatně posuzovaných změn je až téměř vyloučená. Nález otoku plic a mozku znamená, že nedošlo k náhlému selhání srdce v pravém slova smyslu, ale že došlo k jeho postupnému selhávání ve smyslu snižování jeho normální přečerpávací funkce po dobu nejméně několika minut, aby se vytvořil tak masivní otok plic a mozku. Nelze jednoznačně nebo s vysokou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou učinit závěr, že bezprostřední příčinou smrti bylo náhlé selhání srdce při zasažení elektrickým proudem. Naopak lze učinit závěr, že příčinou smrti bylo velmi pravděpodobně něco jiného, a to taková látka, která aktivovala imunitní systém v rámci celého těla (odborně nazývána superantigen).

O tom svědčí jak histologické preparáty, počínající tvorba zárodečných center ve slezině a konečně i průběh potíží tak, jak je on sám popsál. Ze závěrů vyšetřování v Egyptě pak vyplývá i možnost rozvoje otravy bakteriálními toxiny z potravy. Způsob jejich toxického působení je pak do značné míry charakteristický pro jednotlivé toxiny. Dělí se do několika skupin. Superantigeny jsou takové toxiny, které jsou schopny aktivovat v podstatě všechny typy buněk imunitního systému (imunomodulační účinek) a v důsledku toho způsobují polyklonální aktivaci a indukují cytotoxickou aktivitu. Důsledkem těchto změn může být i tzv. syndrom toxického šoku, a to u těch jedinců, kteří ve své genetické výbavě nemají schopnost tento superantigen neutralizovat specifickou protilátkou. Patří sem především toxin syndromu toxického šoku a též stafylokokové enterotoxiny. Pro rozvoj tohoto syndromu je nutné, aby v těle bylo nějaké ložisko nákazy bakterií, která takový superantigen tvoří a je lhostejno, kde takové ložisko je. Další důležitou podmínkou je to, že jedinec má nějakou imunitní poruchu, tj. nevytvoří si dostatečné množství specifické protilátky, aby toxin neutralizoval. Projevy mohou nastoupit velmi brzy (od jedné do zhruba šesti hodin od požití) a mohou to být jak zvracení, tak i průjem. V případě produkce zmíněného superantigenu pak může způsobit i syndrom toxického šoku. Co se týče posuzování případu úmrtí K. a Moniky K., je v histologických preparátech jednoznačně patrný zánět sliznice střeva (nepopsaný v původních znaleckých posudcích) a dále pak infiltrace lymfocytů především v srdečním svalu, ale i v jiných orgánech (střevo, játra a v jednom preparátu i plíce) a rovněž i v preparátech sleziny je patrná počínající tvorba tzv. zárodečných center. V kontextu výše uvedeného lze tedy říci, že morfologické změny (nalezené znalci v histologických preparátech) spolu s anamnestickými údaji (viz jeho výpověď) zcela zapadají do typického průběhu uvedeného onemocnění: tzv. alimentární intoxikace jídlem, následné, poměrně rychle nasedající projevy zvracení a průjmů, pomnožení bakterií (s odpovídající reakcí sliznice střeva) a následná produkce toxinu (kardiotoxinu či toxinu s vlastností superantigenu) a odpovídající poškození především srdečního svalů (případně rozvoj syndromu toxického šoku). Námitka, že nikomu jinému v hotelu nic nebylo, není namístě, protože, jak je uvedeno v přiložených vědeckých publikacích, se jednak může jednat o lokální záadu stravy (případ, kdy z velké skupiny strážníků stejného jídla se nakazila jen část), a to, že nezemřeli všichni nakažení, je rovněž vysvětlitelné tím, že u těchto případů není sto procentní úmrtnost. Skutečnost, že se jedná o imunomodulační látky (proteiny) dovoluje soudit i na podobnost organismů matky a dcery (resp. podobná, „zdeděná“ vlastnost), zatímco otec na rozdíl od nich mohl proti toxinu (s vlastností superantigenu) vytvořit protilátky. Závěr toxikologa v ÚSL Ostrava o tom, že se nejedná o otravu, je v kontextu uvedeného zcela chybný a zavádějící, protože látky bílkovinné povahy nebyly toxikologickým vyšetřením vůbec sledovány, zachycovány a testovány, natož aby se stanovilo jejich množství (paradoxně by i při jejich přítomnosti mohla hladina být nulová – viz případ některých superantigenů, které pro vyvolání projevu mohou mít velmi nízkou koncentraci – dvě molekuly v litru, což je pod detekční schopnosti přístrojů). Diagnostika těchto toxinů (proteinů) se navíc provádí zcela jiným způsobem, a to buď na podkladě molekulárně-biologického vyšetření, především metodou polymerázové řetězové reakce anebo imunologicky metodou latexové aglutinace. Přesto, že se nejedná o jed zkoumaný při běžných toxikologických

analýzách, se jedná o otravu (v odborné literatuře zcela běžný termín otrava z potravy), mechanismus působení jedu je však odlišný. Uvedený závěr bez bližšího rozvedení uvedl i egyptský patolog, který stanovil za příčinu smrti celkovou dehydrataci a deficit tekutin v těle způsobených průjmy a silným zvracením po dobu dvou dnů. Nelze vyloučit otravu toxickou látkou jako příčinu smrti. Je medicínsky známo, že negativní toxikologické vyšetření může být následkem toho, že smrt nastala až několik dnů po absorpci toxické látky a během toho mohla být tato látka zcela vyloučena organismem nebo přeměněna na jiné látky, které nelze toxikologickou analýzou prokázat.

14/ K bezprostřední příčině smrti „M.K. a K.K.“ znalci uvedli, že nemohlo jít o náhlé selhání srdce, protože kdyby bylo náhlé, nebyl by přítomen otok plic a mozku. Činnost srdce u obou postupně selhávala. To může sice nastat i u zásahu elektrickým proudem, pokud je prováděna účinná resuscitace, stejně tak i u egyptskou stranou uváděné dehydratace. Příčinu smrti ve smyslu vyvolávající noxy u obou zemřelých nelze jednoznačně, bez jakýchkoliv pochybností, určit. Jsou případy, kdy to stanovit nelze. Existuje na to latinský výraz, uváděný v pitvních protokolech „causa mortis ignota“ – příčina smrti neznámá. I kdyby připustili, že bezprostřední příčinou smrti Moniky K. bylo selhání srdce po zásahu elektrickým proudem, tak je nutné do úvahy o její příčině smrti vzít i v úvahu o příčině smrti K. K., protože lze důvodně předpokládat, že úmrtí obou osob spolu souvisí. V tomto případě zemřely dvě osoby na stejném místě a ve stejnou nebo stejně přibližnou dobu. Na těle K. K. nebylo zjištěno vůbec nic svědčícího pro možnost účinku elektřiny, s výjimkou mikroskopického nálezu v srdečním svaly, shodně jako u Moniky K., což ovšem nemusí nastat jen u účinku elektřiny. V souladu s výše uvedeným lze říci, že poškozené „M.K. a K.K.“ s velkou pravděpodobností zemřely v důsledku povšechné aktivace imunitního systému v důsledku požití určitého množství superantigenu. Vzhledem k odstupu času nelze toto tvrzení jednoznačně prokázat (nelze jej však ani vyvrátit); histologické vyšetření zajištěných vzorků je však s takovým vysvětlením příčiny smrti v souladu. Jakkoliv pro toto tvrzení není jednoznačný průkaz ve formě zachyceného konkrétního superantigenu, jsou přítomny takové změny, které jsou pro přítomnost superantigenu v těle charakteristické (přítomnost aktivace imunitního systému napříč organismem a s různě četnou lymfocytární infiltrací různých orgánů). Stav, kdy se jedinec není schopen účinně přítomnosti takového antigenu bránit, je nazýván syndrom toxického šoku a tento stav je v určitém procentu smrtelný (v ČR bylo v roce 2014 zjištěno 12 případů úmrtí). Zrádností tohoto syndromu je nevyzpytatelnost reakce jedince. To, že by taková situace nastala u obou zemřelých najednou, lze snadno vysvětlit jejich genetickou příbuzností, a tedy i zděděnými dispozicemi imunitního systému. Sami pitvající lékaři nestanovili příčinu smrti jako úraz elektrickým proudem jednoznačně, ale „vyloučením všech jiných příčin“, přičemž se otázkou bakteriálních toxinů, případně superantigenů, vůbec nezabývali.

15/ Znalci se vyjádřili i ke vzniku a fixaci posmrtných skvrn, jejichž vývoj se ve zjednodušeném modelu řídí tzv. pravidlem šestek, tzn. že pokud se se zemřelým manipuluje do šesti hodin po smrti, pak se posmrtné skvrny zcela přesunou dle gravitace na nejnižší položené místo, pokud se se zemřelým manipuluje v intervalu

6-12 hodin, pak se nepřesunou zcela a na původně vytvořeném místě zůstane část skvrn (ty, co jsou již fixovány do tkáně) a zbylé skvrny se přemístí opět dle gravitace – pokud se se zemřelým manipuluje déle než 12 hodin po úmrtí, pak se již posmrtné skvrny nepřemísťují. Určit tedy podle lokalizace posmrtných skvrn, zda se „K.K.“ nacházela nejprve ležící na přední ploše těla a až poté na zadní nebo naopak, je nemožné, protože obě varianty jsou shodně možné. Pokud by tedy např. poškozené zemřely v intervalu do 6 hodin (dle jeho výpovědi zhruba 3) před jeho manipulací s jejich těly (tedy nikoliv 10, jak uvádějí znalci ÚSL) a poté v době, kdy již nebyl na pokoji přítomen, došlo k další manipulaci (logicky muselo, docházelo k ohledání zemřelých, manipulací policisty atp.), pak zbylé posmrtné skvrny v oblasti břicha mohou být důsledkem této další manipulace a nikoliv té prvotní. Předpokládat, že od chvíle, kdy přetočil mrtvolu na záda, je nikdo neotočil až do chvíle pitvy, je velmi schematické a zavádějící. Tento závěr je podporován závěrem ústavního posudku. Soud zcela nekorektně uvádí v rozsudečném výroku o vině, že si připravil nezjištěný elektrický vodivý prostředek, který v časovém rozpětí od 22.00 hod. dne 28.7.2013 do večerních hodin dne 29.7.2013 v hotelovém pokoji č. 6343 hotelu Titanic Palace zapojil do elektrické sítě a se záměrem je usmrtit, s jeho využitím svou manželku Moniku K. a nezl. dceru K. K. vystavil účinkům elektrického proudu. Soud k uvedenému argumentuje, že tento údaj koreluje s údaji sdělenými doc. MUDr. F. Vorlem. Tento znalec však na svém závěru ohledně livor mortis obou zemřelých setrval a soud tak ohledně znaleckého závěru zcela libovolně a svévolně hodnotil důkaz, a to doc. MUDr. F. Vorla v jeho neprospěch ve snaze za každou cenu udržet kontinuitu skutkového děje převzatého z obžaloby.

Znalecký posudek MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila považuje za rozporný a vnitřně nepřesvědčivý a neúplný, což akcentují závěry znaleckých posudků prof. MUDr. Jiřího Štefana, DrSc., MUDr. Igora Fargaše a MUDr. Radka Matlacha. Závěr znalců MUDr. Dokoupila a MUDr. Smatanové ohledně výstupu elektrického proudu na bedrech a bérce Moniky K. jsou ve světle absence odebrání histologického materiálu z těchto míst pouhou hypotézou znalců, kterou nelze přezkoumat. Tito znalci neuvedli ničeho k vitálním známkám místa defektu na krku Moniky K. Flagrantně pochybili i při zkoumání přítomnosti kovů v místě defektu se závěrem negativní, a to aniž by uvedli, na jaké kovy bylo laboratorní zkoumání zaměřeno. Je s podivem, že znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš zjistili přítomnost železa a absenci vitálních známek. Závěry znalců nejsou jednoznačné a posudek je celkově nedostatečný. Znalci při vypracování znaleckého posudku nebyli seznámeni se spisem a stejně tak nenahlédli do spisu před svou výpovědí u hlavního líčení, a to na rozdíl od MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše. V nálezové části posudku popisují otok plic a otok mozku s tím, že i tento nález je souladný se zásahem těla elektrickým proudem. Zde se dopustili pochybení, neboť jak plyne z učebnice „ikony soudního lékařství“ MUDr. Tesaře, otok plic jde proti závěru o zásahu těla elektrickým proudem, v důsledku kterého nastane okamžitá zástava srdce, naopak otok plic je známkou agonie – postupného vyhasínání životních funkcí, jak ve svém posudku uvedli znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš. Při zásahu elektrickým proudem by bylo kromě srdce zasaženo několik dalších orgánů, a to včetně pobříšnice a pohrudnice. V pitevním nálezu jsou tyto orgány popsány tak, že o zásahu elektrickým

proudem nesvědčí. Nedošlo k výronu na jejich serózních blanách, který bývá téměř vždy. Pokud došlo k masívnímu překrvení dalších orgánů, pak by měly i tyto orgány vykazovat viditelný výron na jejich blanách. Nitroblána srdeční nevykazuje známky, které by svědčily o zásahu těla elektrickým proudem. Výstelky orgánů také nevykazují tyto známky. Při zásahu těla elektrickým proudem se smrtelným následkem by ale vykazovat tyto známky měly. Také na všech serózních blanách těla nebo alespoň na naprosté jejich většině. Cévní systém je vodičem elektrického proudu a z videozáznamu pitvy není vidět, že by nesl známky průchodu elektrického proudu. Patologové uvedenému nevěnovali pozornost, anebo cévní systém nevykazoval známky svědčící o zásahu elektrickým proudem.

K toxikologické části posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila uvedl, že vyhledávání (vytipování) neznámého jedu nebo jedů v biologické matrici je nesmírně složitý a náročný úkol, který vyžaduje samostatnou rozvahu a systematickou aplikaci postupů toxikologické analýzy. Obecně lze konstatovat, že si toxikolog nikdy nemůže být jist, že odhalil skutečně všechny přítomné noxy ve zkoumaném vzorku. Zkoumání také nemuselo být speciálně zaměřené na stanovení takové neznámé látky. Výsledek toxikologického zkoumání nemusel stanovit přítomnost toxicky významné látky nebo látek, ačkoliv původně mohly být v těle přítomné. Toxikologické zkoumání bylo zaměřeno pouze na doptávané látky, jež nebyly v tělech zemřelých detekovány. Podotkl, že je obecně známa v podstatě nemožnost vyčerpání všech alternativ či postupů při laboratorních toxikologických zkoumáních, a to proto, že na nemalé množství látek je potřeba při jejich hledání vysoce specializovaných a vyloženě cílených individuálních postupů. Pak tedy není možné tvrdit, že byly všechny postupy vyčerpány. To považuje za absurdní tvrzení. Všechny dostupné postupy nebyly v Ostravě vyčerpány mj. proto, že na přítomnost některých speciálních látek je potřeba naprosto specifický postup a ten je časově a celkově náročný a musí existovat alespoň nějaké přibližné vodítko, o jakou látku by mělo jít. Snaha ostravských znalců tímto směrem vedena nebyla, jejich snahou bylo prokázat náhlou zástavu srdce v důsledku zásahu elektrickým proudem, neboť toto byla v přípravném řízení jediná vyšetřovací verze orgánů činných v trestním řízení. Z posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila plyne s ohledem na popisované diskrétní změny na těle K. K. a popis posmrtných skvrn, že tato se v okamžiku zásahu elektrickým proudem měla dotýkat matky. Tento naznačovaný závěr je v rozporu se závěrem posudku prof. Sokanského, jenž se přiklání k verzi zasažení elektrickým proudem každé ze zemřelých zvlášť. Tento závěr vylučuje ústavní znalecký posudek. Ve směru vážných pochybností v jeho prospěch a pochybností o správnosti závěrů MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila je závěr zprávy tříčlenné egyptské komise, že těžko lze hodnotit, který posudek je správnější, což nelze přičítat k jeho tíži, když nelze určit, zda příčina smrti byla úraz elektrickým proudem a i po zhlédnutí posudků z ČR Egypt trvá na tom, že nic nevyklučuje toxický možný nálezný, vstřebání, vyloučení atp., tedy možnou příčinu smrti otravou. Svalová spasma při zásahu elektrickým proudem „nebyly nalezeny, i když jinak by byly přítomny“, pitva v ČR nepřišla s jasným průkazem známek úrazu elektrickým proudem, svalová spasma jsou jasnou specifickou známkou zásahu elektrickým proudem – nepřítomno, ani laboratorní vyšetření srdce podle „Eg“ nevyklučuje jinou příčinu a tělo „M.K.“ bylo bez jakýchkoliv jiných čerstvých

úrazových změn, krom podlitiny na levém stehně. Za této situace se nabízí otázka, zda egyptský patolog Walid N., když viděl na noze zemřelých podlitiny, zda by přehlédl defekt na krku Moniky K., a to za situace, kdy egyptský patolog opakovaně uvedl, že tento defekt neviděl, nebo že si jej nevšimnul. Odpověď, jež se jako jediná správná nabízí, je, že si nevšimnul, nebo neviděl defekt, který tam nebyl. Toto obžalovaný dokázal fotografií z videozáznamu pitvy zemřelých. To koresponduje se závěrem MUDr. Fargaše a MUDr. Matlacha o absenci vitálních známek v tomto defektu.

MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil dále uvedli, že na podkladě lokalizace posmrtných skvrn na těle nezletilé K. K. lze dovodit, že ta se primárně po smrti nacházela v poloze na břicho, z níž byla v časovém horizontu cca 10 hodin přemístěna do polohy na znak. Právě tato manipulace by vysvětlila vytvoření posmrtných skvrn a fixací v obličejí, na přední straně levé dolní končetiny a na zadních částech trupu i končetin, což je zřejmě doba, kdy on ve své mysli konstruoval příběh, kterým by vysvětlil úmrtí své dcery a manželky, jak je uvedeno v obžalobě. To je pouhou fikcí veřejného žalobce. Při zohlednění jeho výpovědi znalci podotkli, že smrt K. K. měla být zjištěna dne 30.7.2013 v době okolo 3. hodiny ranní. Časový interval nutný k fixaci posmrtných skvrn nejméně 10 hodin nekoresponduje se skutečnostmi uvedenými jím ve spise (komunikace se zemřelou v době mezi 21.00 až 22.00 hodin dne 29.7.2013). Z nálezu na těle zemřelé Moniky K. nelze dovodit jednoznačně polohu těla v době smrti, tzn. že ke smrti by došlo kolem 17.00 hodin dne 29.7.2013. K tvorbě a fixaci posmrtných skvrn se vyjádřili znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš a vyvrátili uvedený závěr, navíc podporovaný doc. MUDr. F. Vorlem. Lze tak dovodit závěr, neodmítnutý doc. MUDr. F. Vorlem, jím popisované polohy těl po smrti byly i polohami, v nichž „M+K“ zemřely. Znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil reagovali na otázky vztahující se k působení elektrického proudu tak, že po vyloučení všech možných kardiotoxických nox bylo přihlédnuto ke změnám na kůži Moniky K., které měly charakter proudových změn. Účinky elektrického proudu pak byly potvrzeny mikroskopickým vyšetřením srdce obou zemřelých. Na dalších vnitřních orgánech úraz elektrickým proudem ke změnám morfologického charakteru standardně nevede. Absence typických proudových známek u nezletilé K. K. je velmi dobře vysvětlitelná přímým plošným kontaktem poškozené s druhou osobou, tedy s matkou, v danou chvíli zasaženou elektrickým proudem. Vzhledem k prokázané příčině smrti nelze vyloučit, že tmavé zbarvení na levé patě zemřelé Moniky K. mohlo být místem výstupu elektrického proudu. V rámci výsledku však od tohoto závěru znalci ustoupili. Nález tmavého zbarvení na levé patě Moniky není v pitevní zprávě uveden. Ze znaleckých posudků vyplývá, že za nejpravděpodobnější vznik úrazu elektrickým proudem lze uvažovat dvoupólový dotyk. Smrt obou poškozených v důsledku toho, že se např. vzájemně držely v okamžiku přiložení napětí, nelze vyloučit, pokud se vzájemně držely poblíž míst přiložených elektrod. Pro dvoupólový dotyk se jeví jako nejpravděpodobnější varianta usmrcení elektrickým proudem provedeného postupně, a to každou osobu zvlášť (tomu nasvědčují i polohy těl obou poškozených). To však neodpovídá pitevnímu nálezu. Morfa na krku „M.K.“ vykazovala zelenohnědé zbarvení a pitvajícím lékaři MUDr. Smatanovou a MUDr. Dokoupilem není v pitevním nálezu

uveden žádný výhled, jenž je dle doc. MUDr. F. Vorla přítomen a je známkou zásahu elektrickým proudem. Uvedený závěr prezentuje po zhlédnutí pouze fotografie. On i se svojí obhájkyní trvají na tom, že na fotografii zachycující krk „M.K.“ není žádný výhled viditelný, ostatně i znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil jej neviděli, jinak by jej podali nejen písemně, ale i při svém výslechu. Ve srovnání s fotografií uveřejněné v doc. Vorlem odkazované literatuře je pochybení doc. MUDr. F. Vorla zcela evidentní. Otázka výhledu je novota, k níž mají právo vyjádřit se všichni znalci. Opakovaně proto navrhl výslech znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše. V závěru znaleckých posudků MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila ve vztahu k současnému úmrtí dvou zdravých jedinců se nastínila otázka vysvětlení současné smrti Moniky a K., která namotivovala orgány činné v trestním řízení k závěru úmyslného usmrcení. Shora jmenovaní znalci, policejní orgán i státní zástupce „opomněli“ princip výjimečné reakce organismu zděděný po matce.

Podle závěrů znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie MUDr. Šárky Grussmannové u něj nebyla zjištěna sexuální deviace ani chorobně podmíněná agresivita k agresivnímu sexuálnímu jednání.

Podrobně zrekapituloval i závěry znalkyně z oboru psychologie PhDr. Heleny Khulové a nesouhlas vyjádřil především s hodnocením pocitů zemřelé Moniky, když znalkyně z jeho strany zaznamenala vztah vyjádřený snahou přizpůsobit se, podřídit se, zahrnout láskou a tím si zavázat svou partnerku a předcházet tak možným negativním reakcím, a to jak opuštění a odmítnutí, tak znehodnocení, když uvedené hodnocení znalkyně jeho snahy k udržení vztahu, když není možno se znalecky vyjádřit k tomu, zda i ze strany manželky byly či nebyly takové snahy o udržení vztahu, není možno přijmout hodnocení znalkyně vztahu manželů K. jako déletrvajících potřebu kontroly nad partnerkou z jeho strany a vedle toho snahu poškozené k odpoutání se. Znalkyně neměla dle jejích slov k dispozici trestní spis, tedy neměla žádné informace vyjma jeho sdělení o pocitech a vnímání „poškození“ v manželství. Takovýto postup znalkyně označil za nekorektní. Pokud znalkyně blíže vysvětlila, že závislost vzniká v podstatě na základě neochoty připustit si, že vztah by měl být oboustranně dobrovolný a vzájemně emoční a vyjadřuje tendenci vztah si nějakým způsobem získat manipulací, přičemž subjektivní pravděpodobnost rozchodu nebo rozpadu vztahu je pro závislého jedince menší, pokud se druhému přizpůsobí, podřídí nebo obětuje a závislost tíží a omezuje svobodu druhého, který má pak tendenci svobodu hledat mimo rodinu a odcizuje se a nastupuje jištění vztahu kontrolou, tzn. omezováním jakýchkoli aktivit, žárliveckým podezíráním, finanční závislostí apod., má za to, že ani jeden z uvedených faktorů nebyl prokázán a uvedené závěry tak nelze vztahovat k jeho osobě. Teze, podle níž, do vztahu, kterému není důvěřováno, nastupuje tím pádem násilí, druhou stranou je strach z opuštění a tím pádem se vztah stává ambivalentním a zahrnuje vedle lásky zlost, nenávisť a hněv a u něj se ve vztahu k bývalé manželce prosazují zjevné rysy závislé poruchy osobnosti, nadměrná snaha udržení její náklonnosti, strach z odmítnutí a neschopnost nést ztrátu její přízně, je tato teze inspirací pro veřejného žalobce při konstruování skutkového děje vtěleného do znělky obžaloby a soudem převzatého do rozsudečného výroku. Znalkyně u něj zaznamenala i rysy narcistické, spoléhání

na symbiotický vztah s úspěšným, silným jedincem, vedle toho manifestaci pocitů ponížení a hněvu. Pocit bezmoci a ztráta naděje, zároveň silného ukřivdění a zklamání, vede k uvolnění dlouhodobě potlačované agrese a může – což znamená, že nemusí – vyvolat až vražedné impulsy obrácené často proti vlastní osobě, event. proti dalším zúčastněným osobám. Motivací bývají představy a nesnesitelnosti dalšího života bez partnera a k úvahám o rozšířené sebevraždě přispívají představy o nesnesitelnosti života dítěte bez rodičů, což opět inspirovalo veřejného žalobce při konstruování skutkového děje. Znalce k uvedené tezi uvedla, že vyšla z řady studií, víceméně z knihy dr. Koněšického Agrese, násilí a psychologie moci, ale jinou studii udává např. doc. Čírtková ve své poslední knize Viktimologie pro praxi. Dále znalce konstatovala, že anamnesticky vyjadřuje pozitivní vztah ke společensky uznávaným hodnotám, snahu o konformitu zahrnující dosud pozitivní pracovní anamnézu, zodpovědnost a dodržování závazků, poněkud v rozporu je však relativně krátce po ztrátě dvou blízkých osob, manželky a dcery, navazování nových známostí s tendencí k nepokrytému uspokojování sexuálních služeb. Znalce přitom nevyvětlila, co rozumí relativně krátkou dobou a v jaké době po ztrátě blízkých osob by mohl navazovat sexuální známosti. Nadto nebyl proveden žádný důkaz, jenž by vyvrátil prokázaná fakta, že jak Kateřina J., tak Šárka L. se mu samy ozvaly a tzv. se mu samy nabídly. Fakt, že neměl zájem o navazování vztahů, vyjma sexuálních, lze chápat jako vyjádření jeho smutku a deprese ze ztráty manželky a dcery. Stejně situace jsou známé z okolí i ze soudní praxe. Dále namítl, že není patrné, k čemu znalce vztahuje tvrzení, že vyjadřuje egoismus, nedostatek citů a vnitřních zábran a je vyjádřením nedostatečně rozvinuté morální složky osobnosti. Znalce konstatovala, že jeho vztah k zemřelé manželce je aktuálně odmítavý, negativní s uvolněním kritických postojů a obviňování jako zdroje frustrace a problémů současných, i z doby společného soužití. S ohledem na výsledek dokazování lze s jistotou konstatovat, že teprve po smrti manželky se seznámil z bulvárních deníků a bulvární TV, že mu manželka byla skutečně nevěrná, že o něm svým kamarádkám napovídala nepravdy, stejně jako nepravdy o jejich faktickém soužití. Teprve z těchto bulvárních zpráv se dověděl o jakémsi dvojím životě manželky. Logicky muselo u něj dojít k odmítání a kritickému postoji manželky. Chování manželky v bulváru se propírající zjistil až po 30.7.2013. Ani z těchto zpráv však nevyplývalo, stejně jak z výpovědí svědků, že by poškozená Monika plánovala rozvod, že by se někomu se svými frustracemi z manželství svěřovala. Ve vztahu k zemřelé dceři K. u něj znalce zachytila určité prožitky psychické bolesti, rovněž vyhýbavou reaktivitu při hovoru o ní, kterou je možné považovat za důsledek přetrvávajícího traumatického prožitku bez provázejícího depresivního prožívání. Uvedené zjištění znalce objektivně vysvětluje jeho neschopnost vypovídat o posledních životních projevech K. a odpovídat v tomto směru na dotazy soudu. Znalce dále uvedla, že vyjadřuje potřebu závislosti v rámci partnerského vztahu, strach z konfliktu, hádky, stejně tak z odmítnutí a opuštění. V rámci přizpůsobení se snaží druhému přizpůsobit, podřídít se a tím neutralizovat případné negativní reakce, předcházet odmítnutí. Zde zdůraznil zjištění znalce, že není primárně agresivní osobností. Znalce dále uvedla, že frustrace pramenící z pocitu ztráty jistoty může vést k uvolnění dlouhodobě potlačované agrese a může vyvolat u člověka s rysy poruchy osobnosti násilné impulsy obrácené jak proti sobě, tak proti druhé osobě. On sám vyjadřuje

charakteristiku osobnosti s vyhraněnou potřebou jistoty a vazby. Nelze zaznamenat agresivní impulsy ve vztahu k dceři Kláře. Toto zjištění státní zástupce bezzbytku převzal do znělky obžaloby. Celkově je možné u něj shledávat určité signály prožité traumatické události, prožitky stresu s hledáním opory a porozumění, následující bezprostředně po inkriminované události. Znalkyně uvedla, že je typ s introverzivním prožíváním, tzn. že v podstatě o všem uvažuje tak nějak uvnitř, myšlenky se mu honí v hlavě a není ochoten o nich komunikovat nebo nějakým způsobem je ventilovat a tím, jak se ty myšlenky honí, tak bere malý ohled na zpětnou vazbu, na to, co se děje v okolí. Tím lze dobře vysvětlit jeho projevy navenek, kdy z provedených výsledků lze zjednodušit jeho obraz navenek slovy „tváří se divně, chová se divně“. Znalkyně konstatovala, že bezprostřední reakce po prožité traumatické události může mít různou podobu. Od intenzivních emočních projevů zřetelně patrných i laickému okolí až po absenci jakýchkoliv změn ve výrazu traumatizované osoby. Vyrovnávání se s traumatickou událostí je zcela individuální a jedinec se často chová jinak, než je pro něj obvyklé. Obvykle se střídají emoce, které zahrnují strach, bezmoc, zoufalství, někdy naopak se více prosadí odcizení, jakoby se ho to vůbec netýkalo, jindy zvýšena aktivita. Stresová reakce je neuvědomovaná, probíhá automaticky. Často se příznaky silného stresu vyskytnou až v době návratu k běžnému dni. V rámci mediálních nahrávek u něj lze shledávat určité signály stresu, případně prožívané traumatické události s hledáním opory a porozumění. Celkově však v obrazových a zvukových nahrávkách sám sděluje, že jsou realizovány na základě objednávky, nemají tedy žádnou autentickou kvalitu a dá se usuzovat, že sděluje to, o čem ví, že se od něj očekává. Znalkyně rovněž uvedla, že v projektivních testech a testech dotazníkových se objevil velký prožitek sebedegradace, který s narcistickými rysy je jednoznačně spojený se sebedestrukci, případně s destrukcí i vůči druhým osobám, ale je tam výrazný prožitek nebo výrazná tendence k sebedestrukci. To jsou dva základní rysy, které se v testu projeví a ty spojila se studii, které se zabývají právě tím, že pokud závislá osobnost prožije ten prožitek ohrožení vztahu, tak inklinuje k sebedestrukci, což uvádí dr. Koněšínský, proto zde vyslovila i tu úvahu o rozšířené sebevraždě, a to na základě testového vyšetření a na základě uvedené studie. Sebevražedné úvahy se sice objevují v pesimismu, on nevidí budoucnost, ale není tam deprese a není tam zřetelná beznaděj a ztráta všech ambicí, není ten prožitek takový, na jedné straně ano, ta úvaha tam může být, ale na straně druhé k tomu provedení chybí deprese či beznaděj psychiky. K tomu namítl, že soud zcela rozporně s vyjádřením znalkyně uvádí, že jsou u něj detekovány „sui myšlenky“, čímž soud zcela nekorektně odůvodňuje závěr o rozšířené sebevraždě. Pokud znalkyně zachytila v rámci znaleckého vyšetření „sui myšlenky“, je potřeba vzít do úvahy dobu, která uplynula od tragické události, to, že byl delší dobu vazebně stíhaný, věděl, jaké je nazírání veřejnosti na něj a jeho matku. Zásadní pro závěr o rozšířené sebevraždě je fakt, že znalkyně svůj závěr vyslovila ke dni znaleckého zkoumání. Aby však bylo možno vyslovit skutkový závěr o jeho úmyslu spáchat rozšířenou sebevraždu, musel by znalecký závěr o „sui myšlenkách“ obsahovat poznatek o jeho depresivním chování, o pesimismu, o zřetelné beznaději a ztrátě všech ambicí před datem 30.7.2013. Pokud tomu tak není, nelze vyslovit závěr o úmyslu spáchat rozšířenou sebevraždu, což akcentuje znalkyní popsaná jeho osobnost, která není schopna afektu a není zjištěna duševní porucha a z psychologického hlediska není zjištěna

porucha osobnosti, pouze rysy poruchy osobnosti. Znalkyně dále uvedla, že lidské chování není černé nebo bílé, je to jakási kontinuita, často od jednoho extrému ke druhému nebo s přelíváním od jednoho pólu ke druhému a někdy je těžko vysvětlit konkrétní momenty, jak se člověk zachová či jak reaguje, což by vnesla i k otázce odmítání sexu a sexu za úplatu. K dotazu, zda člověk, který prožil hluboké trauma zjištěním, že manželka a dcera nejeví známky života, volá krátce na to v 03:47 hod. na pojišťovnu Allianz a sděluje bezchybně veškeré údaje jako např. data narození, dobu pobytu, číslo pojistky, které čte z kartičky, kterou měl u sebe, a ještě předtím v 03:36 a 03:44 hod. volá své matce tak, že dělá souhrn určitých úkonů, které potřebují určité soustředění a jedná takto člověk, který prožil aktuálně hluboké trauma a ztratil své nejbližší, znalkyně odpověděla, že psychologové psychotrauma chápou jako prožitek diskrepance mezi situačně zátěžovými faktory a mezi vlastní kapacitou tuto situaci zvládnout. Ona by z fakt, které jí byly řečeny nebo jsou známy, řekla, že ta situace byla velmi zátěžová, a ta diskrepance byla opravdu mimořádná. Vezme-li v úvahu jen ty základní faktory, což je neznalost řeči, cizí země, ztráta dvou blízkých osob, ať se udála jakýmkoliv způsobem a vyšetřování, nejistota, co nastane, co bude očekávat, tak by řekla, že v této situaci je akutní reakce na stres namísto. Tato přináší zúžené vědomí a vnímání, orientaci pouze na nejdůležitější aspekty a může přinést pasivní sezení, neklid, běhání, volání o pomoc, cokoliv, v tomto by neviděla nic, protože lidské chování bývá často nelogické. K motivaci znalkyně uvedla, že ta se odvíjí jak od výsledku psychologického vyšetření, tak od studií provedených k ambivalentní vazbě a odvíjela by ji zcela od ambivalentní vazby s nesnesitelným prožitkem ztráty partnerského vztahu. Může tam být spousta jiných faktorů, když on je introverzivní člověk s introverzivním myšlením a má tendenci si dlouhodobě věci promýšlet a uvažovat nad nimi, takže se může objevit spousta faktorů, o kterých, pokud by o nich nepromluvil, nebude nikdo „nevědět“. Zdůraznil, že znalkyně hovořila o studiích provedených k ambivalentní vazbě. Pokud znalkyně k resocializační otázce uvedla, že vykazuje určité rysy poruchy osobnosti, ale netrpí poruchou osobnosti a tyto rysy se mohou nebo nemusí manifestovat a při dobré motivovanosti právě tito lidé udržují projevy pod velmi dobrou sociální kontrolou, takže resocializace je možná, není vyloučena a při dobré motivovanosti to není jen na bázi předpokladů a na otázky státního zástupce odpověděla, že je člověkem, kterému jednoznačně záleželo na dobrém, pozitivním obrazu jeho osoby navenek, zdůraznil, že je obecně i ze soudní praxe známo, že na dobrém, pozitivním obrazu manželství záleží všem, minimálně do doby, než jeden z manželů podá návrh na rozvod manželství. Z odpovědi znalkyně nelze dovodit ničeho k narcistické poruše osobnosti. Znalkyně opětovně odkazovala na studie a nikoliv tedy na vlastní zjištění ve vztahu k jeho osobě. Na otázku, zda u něj zjistila pocity ztráty životních hodnot nebo smyslu života, odpověděla, že ne. V návaznosti na to si tedy klade otázku, z jakého důkazu státní zástupce čerpal informace podané ve znělce obžaloby, vztahující se k motivu jeho jednání, konkrétně k úmyslu spáchat rozšířenou sebevraždu. Pokud znalkyně nezjistila negativní projevy a negativní rysy jeho osobnosti ve vztahu k dceři, je nutno dospět v důsledku uvedeného k závěru, že absentuje jakýkoliv, byť jen dovozovaný státním zástupcem motiv jeho jednání vůči dceři, resp. chybí odpověď na otázku, proč by měl usmrtit svou dceru. Uvedený závěr je podle jeho názoru utvrzen i odpovědí znalkyně na otázku, zda ze struktury

jeho osobnosti zjistila něco, z čeho by šlo dovodit, proč by byl schopný ublížit své dceři, v níž uvedla, že pouze ze závěrů znaleckého posudku, které nemusí úplně odpovídat konkrétní situaci, ale často je to právě ten pocit, že to dítě by mohlo vyrůst, kdybych něco udělal, bez rodičů, takže na základě externalizace viny je to možné v rámci závislé narcistické osobnosti. Znalkyně však podala svou domněnku, a to domněnku nepodloženou, resp. hovoří pouze o pocitu. Z psychologického hlediska nelze tento jednoznačný závěr vyvodit. Zdůraznil, že znalkyně nemá vysvětlení k žalovanému jednání vůči své dceři. Z toho, co znalkyně všechno řekla, není možno určit jednoznačný závěr, či pravděpodobný závěr hraničící s jistotou, že tak, jak má strukturovanou osobnost, se dopustil jednání kladeného mu za vinu podanou obžalobou, což soud nevzal v úvahu. Soud v argumentaci neuvádí ničeho ze shora uvedené argumentace znalkyně, tedy nevzal do úvahy, byť shora uvedené jednoznačně v jeho prospěch vysvětluje, že skutek tak, jak je v rozsudečném výroku popsán, nemohl s ohledem na strukturu osobnosti spáchat. Soudem rovněž došlo k nepochopení znalkyní uvedeného rysu poruchy osobnosti (pouze rysu nikoliv poruchy osobnosti) – závislá porucha osobnosti. Člověk se závislou poruchou osobnosti (kromě toho, že musí splňovat kritéria pro poruchu osobnosti) je extrémně submisivní, závislý na druhém, sám se nikdy k ničemu nerozhodne, celoživotně trpí obavami z opuštění a nereálné možnosti, že by se musel starat sám o sebe – viz např. kritéria z článku <http://www.psychiatriepropraxi.cz/pdfs/psy/2015/03/04.pdf>. Soud mu připisuje, že se mu nelíbilo osamostatňování manželky, že trávila čas na „FB“, tomuto dávala přednost před časem tráveným s ním, ale to nemá se závislou poruchou osobnosti nic společného, popř. že jej opouští, což ale k dg. závislé poruchy osobnosti nestačí. Zdůraznil soudem opomíjené znalecké zjištění, že byl diagnostikován pouze rys poruchy osobnosti. Z charakteristiky osobnostních poruch ve shora odkazovaném článku a článku o narcistické poruše osobnosti, jež z opatrnosti přikládá k odvolání, plyne, že jak závislá porucha, tak narcistická porucha osobnosti de facto jdou tzv. proti sobě. Navrhl proto vypracování ústavního posudku z oboru zdravotnictví, specializace psychiatrie a psychologie.

Znalkyně k jeho osobnosti uvedla, že je to osobnost introspektivní, která nekomunikuje o svých emocích. Tudíž hodnocení jeho chování po 30.7.2013 nemůže mít pro závěry soudu žádný význam, byť soud jednu část dotazů směrem ke svědkům směřoval k jeho chování, k projevům smutku. Na základě poznámky předsedkyně senátu, že si všichni jeho chování shrneme v závěru procesu, učinil soud předvídatelným, že i jeho projevy smutku vezme za základ svého rozhodnutí, čemuž dostal. Provedené důkazy podle jeho názoru nedávají žádnou informaci o ohrožení vztahu, a to v intenzitě, kterou lze přirovnat ke ztrátě života. Lze dovodit jediný telefonát od souseda C., který jej pozval na schůzku, že mu chtěl říct, ať si dává na manželku pozor. Znalkyně navíc odpovídá rozporně a své závěry, a to zejména o ambivalenci čerpá ze studií, nikoliv z vlastního jeho vyšetření. Sama uzavřela, že nic není černé a bílé a nelze tedy dospět k bezpochybnému závěru, že on s osobnostními rysy znalkyní zjištěné je schopen jednání kladeného mu za vinu, což ve spojení se znělkou obžaloby v části skutkového děje simulující a fabulující v otázce motivu, kde státní zástupce převzal do znělky části znaleckých závěrů, činí obžalobu nedůvodnou a rozsudek nepřesvědčivý a nepřezkoumatelný, neboť soud

bezezbytku převzal do rozsudečného výroku o vině znělku obžaloby. Jeho osobnost není schopna afektu. Chování jeho a jeho rodiny na dovolené (viz výpověď svědkyně K.) nepodává ničeho podezřelého, ničeho patologického, ničeho, z čeho by bylo možno dovodit rozvrat vztahu, jež by byl motivující pro něj, aby přemýšlel o fatálním konci rodiny a způsobu jejich usmrcení.

V další části odvolání shrnul závěry znalkyně z oboru psychiatrie MUDr. Dany Skřontové, podle nichž v minulosti, v inkriminovanou dobu ani v současnosti netrpěl ani netrpí žádnou závažnou duševní poruchou chorobného rázu, nebyly u něj zachyceny dlouhodobé výkyvy nálad ve smyslu deprese nebo mánie, které by byly endogenně navozené, nebyly zjištěny poruchy myšlení nebo vnímání, které by svědčily pro proces psychotický. Nejsou známky narušení nervové soustavy organickým procesem a jeho intelektové schopnosti jsou v normě. Nebyla rovněž zjištěna z psychiatrického hlediska patologická motivace jednání, nejednal pod vlivem duševní poruchy, tím pádem také jeho resocializace se nebude odvíjet od medicínských prostředků. Je prost duševní nemoci. Z čistě medicínského hlediska není jeho pobyt na svobodně nebezpečný a znalkyně proto nenavrhl žádnou z forem ochranného léčení. Z psychiatrického hlediska nic nebrání jeho resocializaci.

Ve vztahu k závěrům znaleckého posudku z oboru elektrotechniky prof. Ing. Karla Sokanského namítl, že státní zástupce tyto závěry použil do znělky obžaloby, avšak z tohoto znaleckého posudku nelze učinit žádný závěr k dané trestní věci se vztahující, neboť znalec byl limitován tím, že nebyl v pokoji č. 6343 Titanic Palace v letovisku Hurghada v Egyptské arabské republice a neměl možnost seznámit se s technickými parametry elektrorozvodné sítě a elektro sítě. Nepracoval s revizními zprávami elektro sítě uvedeného pokoje a hotelu Titanic Palace. Výrok znalce o Ohmovu zákonu není k závěru o jeho vině relevantní, neboť znalec zcela pominul Kirchoffův zákon, jenž je relevantní pro dotyk dvoupólový, což akcentuje závěr znalce příklánějící se k tezi, že k zasažení elektrickým proudem obou poškozených došlo dvoupólovým dotykem každé zvlášť. Znalec Ing. Kalivoda přitom ve svém znaleckém posudku zdůraznil význam deficitu znalce na místě samém pro znalecké závěry. Byť se soud prvního stupně nepřiměřeně snažil v rámci výslechu znalce Ing. Kalivody tohoto dotlačit otázkami a poznámkami ke sdělení, že je ve shodě se závěry znalce prof. Sokanského, lze z výpovědi znalce Ing. Kalivody dovodit, že ve shodě je s fyzikálními zákony. Znalec prof. Sokanský výslovně uvedl, že jeho cílem bylo v podstatě využít Ohmův zákon v tom, že vždy bude počítat proud, protože proud zabíjí, a ten se snažil vypočítat pomocí modelů. Pokládá si tak otázku, zda bylo nutno k takovému závěru vyhotovovat znalecký posudek, když takový závěr je součástí školní výuky 7. třídy základní školy. Podotkl, že znalec prof. Sokanský nepodal jasný, určitý závěr, zda v prostředí hotelového pokoje Titanic Palace č. 6343 usmrtil obě poškozené elektrickým proudem. Nadto do svých znaleckých závěrů zapléтал poznatky z jiné kauzy. Sám tento znalec připustil limitaci svých znaleckých závěrů, byť si to nechtěl připustit, deficitem jeho přítomnosti na místě samém např. neměřil odpor proti podlaze. Výhrady zaměřil i proti výrazům a mediálním výstupům jmenovaného znalce. Pro jeho trestní věc je důležitý závěr tohoto znalce o pravděpodobnosti vzniku fibrilace komor, kterou uvedl 5 až 50 %. Ani

50 % však není 100 %, což nutně musí vnést pochybnosti o správnosti skutkového děje. Nutně musí vyvstat otázka při přijetí premisy znalce prof. Sokanského, že mohlo dojít k usmrcení každé zvláště jako nejpravděpodobnější, a to že by musel záměr usmrtit první poškozenou provést tzv. „na první dobrou“ a v případě 50% pravděpodobnosti vzniku fibrilace komor je pravděpodobnost usmrcení 50 %, což je nutno posoudit v jeho prospěch. Co by však dělal s druhou poškozenou. Další otázkou je metalizace, která by v místě tzv. vstupu musela být, avšak znalecké posudky MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila o pozitivním výsledku metalizace nic neuvádějí. Ze znaleckých závěrů Ing. Kalivody nadto zcela určitě vyplynulo, že pro znalecké účely objektivním a plnohodnotným způsobem nebyl zjištěn skutečný stav toho, co by v daném místě mohlo mít vliv na praktickou funkčnost znalce popsané možnosti průrazu a vstupu elektrického proudu do člověka, v závislosti na čemž nelze znalecky dojít k závěru, že na daném místě jsou ve skutečnosti takové odpovídající podmínky, které umožnily elektrickému proudu průraz a vstup do lidského těla, tedy do těla Moniky a K. K. Závěr znalce prof. Sokanského, že došlo nebo mohlo dojít k průrazu a vstupu el. proudu do těl „M.K. a K.K.“ není objektivním způsobem nijak přezkoumatelný.

Znaleckou hypotézou prof. Sokanského, podle níž lze za dobu 2 sekund způsobit zástavu srdce např. napájecí šňůrou k holicímu strojků, nelze odůvodnit právní závěr o jeho vině. Znalec Kalivoda demonstroval odizolované konce běžně užívaných napájecích kabelů, jejichž měděné drátky se roztřepí. Jsou flexibilní a lze s nimi někoho popíchat, ale ne usmrtit. Předsedkyně senátu se se závěry této znalecké demonstrace neztotožnila. Z odborného vyjádření Policie ČR z oboru kriminalistiky, odvětví elektrotechniky, je zřejmé, že veškerá vnitřní zapojení žehličky na vlasy zn. Remington a cestovní žehličky zn. Melissa jsou průmyslové výroby a nenesou stopy dodatečných úprav či zásahů. Ani jeden ze spotřebičů nemohl způsobit úraz elektrickým proudem. Možnou úvahu o tom, že by si přivezl kabel s vidlicí, kterou odizoloval, a připojil k zásuvce z ČR nebo jej koupil v Egyptě, vyvrací on sám ve výpovědi, v níž popisoval balení rodiny na dovolenou. Z výpovědi svědkyně K. vyplynulo, že rodina byla stále spolu vyjma čekání na pokoji na opraváře trezoru. Nabízí se otázky, kdy by kabel pořídil a jak by se domluvil při jeho pořízení, když neovládá cizí jazyk. Nález znaleckého posudku prof. Sokanského není podle jeho názoru jasný a průkazný, spíše je rozporný a jedná se o pouhou predikci a konstrukci znalce, kterážto není ve svém důsledku přezkoumatelná. Znalec sám znehodnotil svůj posudek potvrzením čerpání poznatků využitých ve znalecké činnosti v této trestní věci od spolužáka z průmyslovky. Zjištění spolužáka však není procesně použitelným znaleckým podkladem. Znalecké závěry, jež prof. Sokanský označuje za pravděpodobnost hraničící s jistotou, bez analýzy místa činu, bez toho, že by se znalec seznámil s obsahem trestního spisu, bez toho, aniž by vzal v potaz závěry egyptského patologa Walida N. s tím, že znalec pracuje pouze se závěrem znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila ve snaze potvrdit svými znaleckými závěry pouze závěry uvedených znalců se specializací soudní lékařství, s ohledem na anomální postup znalce zjišťování informací v EAR, činí tento posudek nesprávným, neobjektivním, rozhodně se nejedná o posudek nestranný a v soudní praxi by měl být do budoucna takový přístup znalců striktně odmítnut, a to právě

s ohledem na význam znaleckých posudků pro trestní řízení. Vyvození důsledkového vztahu znalcem prof. Sokanským zůstává v rovině teoretických a akademických úvah, byť navenek sofistikovaných. Znalecký posudek prof. Sokanského nikterak neobjasňuje skutkový děj, a pokud není skutkový děj řádně doložen a potvrzen, jsou znalecké závěry jen sekundárními neověřenými zjištěními.

Rovněž tak závěry ústavního posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství neobjasňují a neustalují skutkový děj. Doc. MUDr. F. Vorel předložil do spisu histologický snímek střev Moniky K., nicméně neoznačil, ze kterého místa preparátu tento snímek je. Jeho závěr o neexistenci zánětlivé celulizace ve střevech Moniky K., resp. v místě, jež je zachyceno na snímku histologického preparátu, který pořídil MUDr. Fargaš na ÚSL FN v Ostravě, je pouze v rovině teoretického znaleckého tvrzení. Jeví se, že doc. MUDr. F. Vorlem předložený snímek není tím samým místem, na které poukazovali znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš, což je zjiitelné porovnáním snímku, který je součástí ústavního posudku a snímku střev, který pořídil MUDr. Fargaš. K tomu on sám doložil fotografie snímku a navrhl doplnění dokazování novým znaleckým posudkem, kdy předloží posudek specializovaný na soudní lékařství s tím, že předběžně je osloven znalec s bohatou profesní minulostí, který je uznávaným odborníkem, jehož jméno prozatím neuvádí s ohledem na jeho ochranu před mediálními útoky. K vyhotovení znaleckého posudku žádá histologické preparáty, a to jednak již nabarvené a jednak nově nakrojené, aby tyto mohl nabarvit sám, neboť jeden ze znaleckých úkolů je prozkoumání histologických preparátů. Jmenovaný znalec má k dispozici plně vybavené pracoviště a konzultanty z 1. LF UK a VFN. Žádost o poskytnutí histologického materiálu ve smyslu § 110a tr.ř. učiní Vrchnímu soudu v Olomouci. Dále konstatoval obsah výsledku znalce doc. F. Vorla, CSc. k „livor mortis“ a k mikroskopickému vzhledu kůže na krku Moniky K. s tím, že mikroskopický vzhled kůže na krku Moniky K. neukazuje na jednoznačný zásah elektrickým proudem, avšak makroskopicky je viditelný hnědý pruh na kůži, výbled v okolí, který on považuje za nový znalecký závěr. Má za to, že znalec nepodává jednoznačný závěr. S ohledem na nejednoznačnost znaleckých závěrů připouští nezvratný fakt, že defekt na krku Moniky K. nevykazuje vitální známky. Tento závěr podporuje zápis o ohledání těl z 30.7.2013, kde ohledávající lékař popsal zjištěné defekty na tělech zemřelých a ke krku Moniky a K. uvedl, že nenesou stopy po škrčení. Lze jednoznačně vyslovit závěr, že prohlížel krk obou zemřelých a nic na krku neviděl (ránu 7x1 cm od vstupu elektrického proudu by musel vidět, minimálně zarudlé podrážděné místo s puchýřem uprostřed). Shodně ani znalec soudní lékař Walid Mohamad N. nepopsal v pitevním protokolu proudovou známku na krku Moniky K., byť popsal modřiny a modřinky na tělech obou zemřelých a pořídil fotodokumentaci.

Posudky z oboru zdravotnictví, specializace soudního lékařství, vyhotovené MUDr. Smatanovou a MUDr. Dokoupilem stejně jako ústavní posudek označují jako příčinu selhání srdce zásah obou zemřelých elektrickým proudem. Uvedený závěr není uváděn jako jednoznačný, pouze jako možný. S ohledem na vytýkaná pochybení znalců nelze označit znalecké závěry za přesvědčivé a zejména přezkoumatelné (neodebraný histologický materiál bedra, bérec, pata M.K. a rty

K.K.). Soud těmto posudkům stejně jako posudku z odvětví elektrotechnika prof. Ing. Sokanského, CSc. přikládá zásadní váhu, když jejich závěry vtělil do skutkové věty rozsudečného výroku o vině. Časová posloupnost zhotovení posudků, a to s přihlédnutím ke dni jeho zadržení evokuje velmi silnou úvahu, že orgány činné v trestním řízení neměly k dispozici žádný důkaz, který by odůvodňoval jeho zadržení a zahájení trestního řízení. Tragédie rodiny K. byla od počátku medializována, zejména bulvární deníky od počátku začaly tvořit příběh vraha a orgány činné v trestním řízení tak byly pod tlakem veřejnosti. Za nestandardní považuje dobu od repitvy do doby vyhotovení znaleckého posudku a jeho následné doplňování. Je zřejmé, že znalecké posudky nahradily důkazní nouzi. Soud převzal bezesbytku taktiku z přípravného řízení. Oprávněně se domnívá, že i soud byl pod enormním tlakem veřejnosti. Aby soud dostal veřejné poptávce o jeho odsouzení ve smyslu slov „psovi psí smrt“, nedala předsedkyně senátu souhlas k poskytnutí histologických preparátů znalcům MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi, aniž by vzala do úvahy, že sdělení MUDr. Dvořáčka o nevyčerpatelnosti je v dané chvíli matoucí. Z tzv. bločků je možno pořídit až několik tisíc histologických řezů, tzv. sklíčků, což soudu jeho obhájkyň sdělila. S paušálním odkazem na nadbytečnost soud zamítl výslech egyptského patologa Walida Mohamada N. Soud se měl alespoň pokusit jej předvolat, nadto trestní řád zná výslech na dálku. S ohledem na dehonestující výroky a závěry k egyptskému posudku a pitvě je naprosto namístě zajistit výslech jmenovaného lékaře. To, že byl Walid Mohamad N. vyslýchán v Egyptě, není důvod pro zamítnutí tohoto důkazu. On má právo alespoň jednou být účasten výslechu svědka, který je navíc svědkem v jeho prospěch. Znalecký posudek je přitom důkaz jako každý jiný (Musil. J. Hodnocení znaleckého posudku). Při hodnocení věrohodnosti znaleckého posudku soudem nastávají svízelné situace tehdy, jestliže ve věci je předloženo několik znaleckých posudků a tyto posudky se ve svých závěrech liší. Soud zcela rozporně s principem spravedlivého procesu privileguje ústavní posudek, což dosvědčuje odstavec popisující znaleckou a odbornou činnost doc. MUDr. F. Vorla, CSc., resp. jeho renomé. Vystoupení znalce v deníku Blesk dne 8.2.2016 vede k domněnce, že se spisem není seznámen, ačkoliv jej měl několik týdnů k dispozici. Nadto flagrantně porušil zákonnou mlčenlivost. Posouzení stupně odborné kvalifikace toliko podle formálních hledisek nepostačuje k závěru o věrohodnosti nebo nevěrohodnosti znaleckého posudku. K tomu poukázal na nález Ústavního soudu ČR sp.zn. III. ÚS 299/06. Toxikologické části znaleckého posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila obžalovaný opakovaně vytkl neúplné vytipování toxikologicky významných látek. I když toxikologickým zkoumáním nebyla zjištěna přítomnost toxikologicky významné látky (noxy - jedu), to nevylučuje, že taková látka nebyla možným důvodem, který vedl k úmrtí. Vyhledávání neznámého jedu nebo jedů v biologické matrici je nesmírně složitý a náročný úkol a ve své náročnosti není vůbec srovnatelný s předem danými postupy, které se v soudní toxikologii v ČR v jiných zemích používají, což se vztahuje i na toxiny obecně. Nelze přijmout názor ve smyslu, když jsme toxikologicky významnou látku dle vytipovaných nenašli, tak to nebyla příčina úmrtí a zůstává elektřina jako příčina úmrtí.

Další část odvolání obžalovaný Petr K. zaměřil na obsah svědeckých výpovědí, přičemž k objasnění jeho případné vědomosti o nevěře Moniky K. citoval

výpovědi svědků Šárky M., Světlany C., Natana C., Lenky Marie V., Dany Z., Jána R., Denisy B., Gabriely N. a Miloše P.

Ke své manuální (kutilské) zručnosti se zaměřením na znalost elektrikářské práce konstatoval výpovědi svědků Ericha N., Stanislava Š., Ing. Jana K., Petra J., Michala P. a Richarda B.

K chování bezprostředně po události se vyjádřili svědkyně Magdalena Iwona L., jejíž výpověď vyvrátila delegátka Alžběta C., a dále svědci Irena R., Lenka K., Stanislav Š., Vladislav M., Daniel B., Petr K., Miloš P., Kateřina G., Helena P., Lenka Marie V., MUDr. Petr K., MBA a PhDr. Blanka Č. K výpovědi posledně jmenované svědkyně obžalovaný namítl, že soud prvního stupně v napadeném rozsudku nekorektně argumentuje, mění smysl slov svědkyně a obsah její výpovědi. Výslovně namítl, že svědkyně neuvedla, že posttraumatické stresové jevy mohou nastat i u osoby, která traumatizující událost sama vyvolala, šetřený čin spáchala. Soud opomněl uvést, že svědkyně opakovala, že se k tématu posttraumatického stresového stavu u pachatele, jak se předsedkyně senátu opakovaně doptávala, vyjádřila pouze v obecné rovině. Soud tuto obecnou rovinu vzal za další podklad své úvahy o jeho vině, avšak takový postup soudu je nepřípustný a je v rozporu se spravedlivým procesem a presumpcí nevinu. I tento postup dokazuje podjatost předsedkyně senátu vůči jeho osobě. Svědkyně PhDr. Blanka Č. se s ním setkala jednak na místě tragédie, jednak den po tragédii. Její výpověď má obrovský význam pro dokazování a navíc její dlouholetá praxe psycholožky dává jistotu, že svědkyně nefabuluje. Soud její výpověď, resp. informace z její výpovědi upozadil a dal jí jiný smysl, než ve skutečnosti má. Tímto postupem deformuje důkaz. Dále poukázal i na výpovědi svědků Etienne Michela B., Martiny K. a MUDr. Karla K.

K jeho chování po návratu z Egypta konstatoval obsah svědeckých výpovědí Ericha N., Radmila N., Kateřiny J. a Šárky L.

K jeho žárlivosti byli vyslechnuti svědci Lenka K., Lucie W., Kateřina J., Stanislav Š., Petr K., Šárka M., Světlana C., Kateřina G., Helena P., Lenka Marie V., Dana Z., Ján R., Denisa B., Gabriela N. a Martina K. Obžalovaný zdůraznil, že v množství vyslechnutých svědků má zvláštní místo jeho sestra Lenka K., jejíž výpovědi následně podrobil analýze, stejně jako výpověď jeho matky Ireny R., jakož i svědků Radmila N., Alžběty C. a Patrika M.

Obžalovaný uzavřel, že předmětné trestní řízení je již od stadia přípravného řízení zahlceno celou řadou údajů, které buďto vůbec nejsou rozhodné pro rozhodnutí o jeho vině či se nevztahují ke skutkové podstatě zločinu, pro který je postaven před soud. Nadto je ze strany soudu v odůvodnění napadeného rozsudku nekorektně argumentováno, je měněn obsah důkazů, na základě pozměněného obsahu důkazů a neodůvodněných domněnek si soud vytváří řetěz nepřímých důkazů. S odkazem na doktrínu plodů z otráveného stromu lze analogicky vyvodit závěr, že obsah důkazu vzešlý z deformace důkazu a jeho následné použití do řetězu důkazů je zásahem do práva na spravedlivý proces a porušením zásady

zakotvené v § 2. Důkazy, kterými soud odůvodňuje výrok o vině, byly získány jako přímý důsledek porušení jednoho z klíčových práv garantovaných LZPS s EÚLP. Připuštění důkazů získaných „násilnou“ aplikací rozporných závěrů znaleckých posudků či pouze z kontextu vytržených znaleckých závěrů, pozměněných obsahů důkazů, potlačených faktů z egyptského vyšetřovacího spisu, zamítnutí důkazních návrhů (zejména výslech Walida Mohamada N. a Ezzat B., provedení dodatku znaleckého posudku MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše a návrh na jejich výslech), nezákonný nesouhlas předsedkyně senátu k poskytnutí histologických preparátů MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi, a to na základě informace osoby, jež není ustanoveným znalcem ve věci pitvy Moniky a K. K. v důsledku porušení mlčenlivosti znalců MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, neumožnění promítání fotografií mikroskopických snímků histologických preparátů v souhrnu v trestním řízení vedeném proti němu, porušilo jeho právo na obhajobu, a tudíž učinilo jeho soudní proces jako celek nespravedlivým a nalézacím soudem byl porušen čl. 36 LZPS a čl. 6 EÚLP. Z provedení dokazování není po subjektivní a objektivní stránce vůbec zřejmé, zda se stal zvláště závažný zločin vraždy a trestní spis neobsahuje žádné bezpochybné důkazy k jeho obvinění. Naopak provedené důkazy jednoznačně vyvrací jeho vinu.

Obžalovaný od počátku trestního řízení uváděl, že manželce a rodině neublížil a vinu na jejich smrti odmítá. Z výpovědí svědků vyplývá, že Monika K. byla velmi veselá, temperamentní, vstřícná, vnucovala okolí své názory a chtěla, aby bylo po jejím, chtěla lidi tak trochu ovládat a byla výřečnější. Jako každá žena se chtěla líbit, jinak to byla normální matka. Na druhou stranu svým kamarádkám neříkala vždy pravdu, fabulovala ve snaze ukázat se. Při konfliktu s manželem ohledně její návštěvy striptýzu měla obavu, že ji manžel odřízne od financí a nikoliv, že by se s ní rozvedl. Monika se chtěla ukázat před kamarádkami, že je lépe finančně situovaná než ony, byla manželovi nevěrná. Trávila spoustu času na „FB“, což logicky jako v každém vztahu, kde kdokoliv tráví čas na „FB“, vyvolalo nevoli manžela. Více konfliktních situací nebylo v manželství K. prokázáno a ani jeden nelze považovat za motiv usmrcení manželky a dcery. Sama Monika své manželství hodnotila kladně, nechtěla manželství skončit rozvodem a manžela nechtěla opustit. Na dovolenou v EAR se těšila, byl to její nápad. Po dovolené v EAR plánovala společně s manželem návštěvu Slovenska. Sám obžalovaný byl kamarádský, přátelský, bez problémů, stydlivý, klidný tatínek, nemluvil sprostě. Působil klidně, moc nemluvil, nebylo si s ním tak o čem povídat. Vůbec nepůsobil, že by byl divný kluk. Nebyl patologicky žárlivý. Vadilo mu to, že Monika trávila dost času na facebooku. Byl klidňas, nekouřil, nepil, prostě pohodový kluk. Manželku a dceru miloval. Pracoval a jeho snaha byla ekonomicky rodinu zabezpečit. Konflikty s manželkou řešil smírně, na všem se vždy dohodli a manželce věřil. Pokud se dověděl o chování své manželky od sousedů C., nevěřil jim a přestal se s nimi stýkat. Na dovolenou v EAR se těšil. K. K. byla divoká, ukřičená, ale byla hodná. Chodila do školy a do družiny, do kroužku mažoretek. Měla ráda oba rodiče, nedávala najevo, že by v rodině byly problémy – viz kresba rodiny.

Manželství Petra a Moniky bylo celkem bezproblémové, společně chodili po venku, drželi se za ruce. Navenek působili jako harmonický pár. Vše fungovalo i poté, co Petr zjistil, že Monika mu byla nevěrná, nevěřil tomu. Bezprostřední sousedi uvádí, že u nich doma byl klid. Měli jednu krizi, kterou překonali, ta už byla dřív. Chtěli kupovat baráček nebo větší byt a chtěli se stěhovat. Opravdu to vypadalo na velmi harmonický vztah. Když Monika začala dělat na LDN v Karviné, v domově důchodců, byla depresivní, rozladěná, smutná, říkala, že jí strašně bolí záda, že na to začala brát tabletky, nějaký Aulin na uklidnění. Trávila dost času na počítači, věnovala se více facebooku, než měla, takže věnovala se více této záležitosti, než domácím pracím.

Monika se na dovolenou těšila, byla usměvavá, šťastná. Neměla psychické nebo zdravotní problémy. Těšila se i K. Monika měla pouze obavu z toho, že v Egyptě byly nepokoje. Dovolenu chtěli vyměnit, ale už to nešlo. Na dovolenou do Egypta on ani moc nechtěl, spíše chtěl raději na Slovensko, Egypt se mu moc nezamlouval. Po události v Egyptě se hodně svěřoval svým blízkým, že neví, jak to bez holek teď zvládne, že ztratil všechno, co na světě měl, že najednou nemá nic. Moniku a K. miloval nadevše. Rozhodně své emoce projevoval. Poté, co se dozvěděl, že by tam případně nějaká nevěra měla být, tak říkal, že i kdyby se Monika chtěla rozvést nebo od něho odejít, že by ji klidně nechal, ale hlavně, aby mu zůstala K. Svědci, pokud hovoří o události v Egyptě, prakticky popisují to, co jim sdělil v souladu se svou výpovědí. Pokud se v průběhu hlavního líčení prostřednictvím svědků řešily okolnosti související s dohady kolem hrobky, finančního profitu (sdělovací prostředky), pokládá to za poněkud zvláštní. Tyto záležitosti nastavila jeho sestra, která je závistivá, chtivá peněz a snaží se vyvolávat rozpory, je prostě zlá a nenávistná.

Výše uvedeným zjištěním odpovídá i Závěr policejní zprávy o provedeném vyšetřování Policie České republiky, č.j. KRPT-165953-2/KJ-2013-070071, Ostrava, ze dne 2.8.2013, který byl zaslán do Egypta. Z provedeného šetření vyplývá, že rodina byla spořádaná, bez dluhů a finančních závazků vůči jiným osobám. Členové rodiny netrpěli žádnými nemocemi vyjma jeho vysokého tlaku a stresové epizody Moniky K. související s dluhy bratra. Vztahy mezi nimi byly velmi dobré, nebyly mezi nimi žádné výrazné a četné konflikty, nejednalo se o tzv. italské manželství. Jejich vztah byl založen na oboustranné důvěře a neměli žádné rodinné či pracovní problémy. V blízké budoucnosti plánovali stavět rodinný dům v Karviné-Petrovicích. Lze konstatovat, že se jednalo o plně funkční a harmonickou rodinu.

Obžalovaný dále uvedl, že v jeho výpovědi nejsou žádné rozporné pasáže a jeho výpovědi jsou konzistentní po celou dobu od 30.7.2013. Jediný rozpor v jeho výpovědích je ohledně otázky, zda měl prokázanou nevěru Moniky z roku 2010 před odjezdem do Egypta. Z výpovědí svědků lze učinit závěr, že o nevěře byl jakýmsi způsobem informován asi v roce 2011, nicméně uvedené nelze vyhodnotit tak, že o nevěře věděl. S Monikou věc probrali, vzal v potaz její vysvětlení, že je to pomsta Světlany C. Monice věřil a tím byla pro něj záležitost ukončena. V tomto směru rozhodně nelze uvažovat o „motivů vraždy“. Je velmi nepravděpodobné, že by 3 roky

po nevěře manželky, o níž nota bene nevěděl, jen byl informován, aniž by si ověřoval pravdivost těchto informací, se rozhodl k činu, který je předmětem podané obžaloby. Ze svědeckých výpovědí není ani zřejmé, že by měl nějaké znalosti či zručnost související s elektrikářskými pracemi. Smrt Moniky a K. jej přivedla do posttraumatického stavu, který velmi fundovaně a odborně popsala zejména psycholožka PhDr. Č. Jeho chování bezprostředně po události je i v kontextu se znaleckým posudkem PhDr. Khulové. Další jeho následné projevy po události již byly ovlivňovány zejména mediální kampaní. Veřejná kritika související s rozdáváním věcí K. a prodáváním věcí Moniky je absurdní, neboť takto činil v důsledku poskytnuté krizové intervence v souladu s doporučením PhDr. Č. Na jeho chování po příjezdu do ČR nelze shledávat ničeho nenormálního, neboť musí prostě žít dál. Obhájkyň obžalovaného Petra K. JUDr. Jana Rejzková konstatovala, že za více jak 25letou praxi se nesešla s tak masivní a brutální mediální bulvární kampaní, kdy v čele nenávistného tažení proti jejímu klientovi je deník Blesk, který svými články, jejichž obsah je pouhou fabulací jednoho pisálka, rozdmýchává nenávistné reakce zaměřené vůči obžalovanému a jeho mamince, kdy důkazem jsou diskuse pod každým článkem. To, že se stala česká společnost pruderní, je pro ni velkým překvapením a nutno říci, že je pruderní jen ve vztahu k Petru K. S potěšením kvituje, že stále více se objevují názory lidí, jež nevěří obsahu pisálkových článků uveřejňovaných v Blesku. Deník Blesk začal formovat nahlížení na Petra K. po návratu do České republiky, nejvíce křičel, že je neodpuštělné, že žije, že se usmívá, že se o sebe stará a co je nejděsnější, že nepláče. V této souvislosti obhájkyň položila otázku, zda by byly krvelačné choutky části veřejnosti přispívající ziskům deníku Blesk ukojeny, kdyby její klient chodil špinavý, celkově zanedbaný, zapáchající a měl rezignovat na svůj osobní život. Petr K. po návratu do ČR žil jako 37letý člověk. Na vynášení informací z jeho osobního života se značnou měrou podílel jeho kamarád Š. Život Petra K. se stal věcí veřejnou. Žárlivost Petra K. považuje za zcela normální. Monika byla atraktivní, ráda se líbila, flirtovala, fotila skoro akty a dokonce byla nejméně jednou nevěrná. Byla ráda středem pozornosti, flirtovala prostřednictvím facebooku. Rozhodně žárlivost Petra K. nepovažuje jako latentní, agresivní tak, jak je uvedeno v obžalobě a nepovažuje ji jako motiv ke spáchání vraždy Moniky a zejména K. Znaleckým posudkem z odvětví psychiatrie nebyla zjištěna žádná psychiatrická porucha, jež by v případě patologické žárlivosti zjištěna byla. Ze svědeckých výpovědí nevyplývá, že by měl Petr K. potvrzení nevěru již před odjezdem do Egypta. Natan C. podle výpovědi Světlany C. měl obžalovaného informovat, ať si dává na manželku pozor. On sám vypověděl, že Petra K. informoval pouze o fotkách Moniky na facebooku. V podstatě se ohledně Moniky jednalo o pouhou spekulaci „pavlačové drbny“ sousedky C., kterou její manžel Natan nazval příhodně FBI, této se nepodařilo najisto zjistit, nicméně šířila své zaručené informace dál, což Moniku značně znervózňovalo. Nemohla najisto nic zjistit, neboť ani jeden z aktérů úletu o úletu nehovořil. Z výpovědi matky, švagra a tchána nevyplývalo nic k žárlivosti obžalovaného a k rozvratu manželství.

Výpověď své sestry Lenky K. označil obžalovaný Petr K. jako nestandardní, pokud uvedla, že jeho prioritou byly peníze, a když mu sdělila, že třetinu majetku dědí rodina od Moniky, reagoval na to výbušně a byl vulgární a řekl: „Monika přišla

s holým zadkem a s holým zadkem odejde“, není to nic divného, považuje to za běžnou reakci, když byl ovlivněn mediální kampaní o nevěře Moniky. Z telefonických hovorů vyplývá, že podnět k pochybnostem o Monice měl od své sestry a tím začal přemýšlet, zda to neudělala Monika. Je potvrzeno, že verzi o možnosti, že to udělala Monika, mu sdělila Lenka (spekulace médií). Zvláštní je, že sestra Lenka, která s ním 10 let nemluví a začne mu pomáhat a v komunikaci s ním mu sděluje, že je smutné, když taková událost je dala dohromady, rozvíjí teorie o Monice, že to byla ona, kdo způsobil tragédii a je to ona, kdo jej upozorňuje na články a zařizuje mu rozhovory s novináři, spolupracuje s policií a najednou navštíví jeho přítelkyni z doby 19 let a začne se jen tak vyptávat na jeho chování, když v době jeho vztahu s Lucií s ním komunikovala. Její chování nutně vyvolává dojem, že jejím úkolem bylo dotlačit ho k doznání. Její snaha nebyla úspěšná. Po příletu do Prahy na letiště se od něj okamžitě odvrací. Odmítá kontaktovat policii v Ostravě. Její výpověď je značně ovlivněna negativním vztahem k němu. Snaha této svědkyně i přes konfrontaci s jejími slovy v telefonních hovorech sdělit soudu co nejvíce negativních až nenávistných slov o něm, je neuvěřitelná. Snažila se tzv. shodit svá vlastní slova a stále odkazovala na skypeovou komunikaci, ta však byla shodná s komunikací telefonickou. Její výpověď považuje za nevěrohodnou, právě s ohledem na popírání telefonických hovorů. Zřejmě si nepamatovala obsah hovorů a nechce si připustit, že by ho podporovala a dávala mu najevo, že mu věří. Její role v celé kauze, resp. při vyšetřování, je zvláštní, jak vyplynulo z výpovědi její matky Ireny R. Komunikovala s kpt. T., který jí zřejmě sděloval vyšetřovací verzi, což své matce potvrdila.

V závěrečném shrnutí zdůraznil, že při vyvozování závěrů o jeho vině je třeba prioritně hodnotit listinné důkazy zaslané EAR, dále výpovědi těch, kdož byli 30.7.2013 účastni společně s ním v EAR. Z výpovědi delegátky C. a animátora M. lze čerpat informace o náleзовých okolnostech na místě činu, o jeho aktuálním zdravotním a psychickém stavu, kdy oba se vyjádřili v tom směru, že v důsledku nedobrého zdravotního stavu byl ve zdravotnickém zařízení THEBES, byl v nedobré psychickém stavu a jeho chování bylo ovlivněno podanými sedativy, přičemž jejich výpověď je plně souladná s výpovědí MUDr. K. a PhDr. Č. Nikoliv za nevýznamnou označil i výpověď svědkyně K., která vypověděla, že již 28.7.2013 bolelo Moniku břicho, že rodina plánovala výlet do delfinária, že se k sobě všichni chovali hezky. Výpověď této svědkyně nastolila otázku, zda by náhle usmrtil manželku a dceru a proč. Klasicky si jako každá rodina na dovolené plánovali výlety, evidentně tedy si chtěli dovolenou užít. Žádná konfliktní situace nebyla v průběhu dovolené mezi členy rodiny zjištěna. On sám není schopen afektivního jednání. Proč by tedy měl náhle realizovat vytvoření nástražného systému s cílem spáchání rozšířené sebevraždy. Rozšířená sebevražda je v přímém rozporu s informací o návštěvě delfinária, jakož i s informacemi o průběhu jejich dovolené. Některé statě uvedené v obžalobě nekorespondují s výpověďmi svědků a jsou zde informace, které jsou zavádějící. Konstatuje, že se trestného činu nedopustil, není prokázán faktický způsob provedení, motiv a na základě závěrů znaleckého posudku MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše je zřejmé, že skutek se nestal. Proto nemůže být označen za vraha. Časové otázky související s okolnostmi jeho chování přímo po zjištění úmrtí Moniky a K. nemusí být přesné, a to i možnou chybou překladu listin z EAR. Není

zřejmé, kdy byl proveden výslech Magdaleny Iwony L. (č.l. 4183-4193 spisu), která registrovala jeho bouchání a volání help po 02:00 hod. Hotelovému zaměstnanci u bazénu anglicky sdělila, že ve vedlejším pokoji asi někdo zemřel a je třeba pomoci. Šel s ní do pokoje (jaká je časová prodleva). Zaměstnanec hotelu někam volal. Po 5-10 minutách přišel další muž z personálu. Lékař se na místo dostavil asi po hodině či hodině a půl po ní. Z tohoto neúplného časového sledu nelze říci, že nejprve volal své matce, co má dělat (03:36 hod.) a poté asistenční službě v 03:47 hod. Delegátka se na místo dostavila asi v 04:10 až 04:15 hod. Před pokojem stálo 4-5 pracovníků hotelu. Výpověď svědkyně Magdaleny Iwony L. je evidentně ovlivněna její obavou, že rovněž byla otrávena. Nebyla s ním v kontaktu po celou dobu, takže nelze vzít její výpověď za podklad závěru, že lže o svém zvracení. Pokud jej neviděla zvracet, neznamená to, že nezvracel.

On sám užil dvě tablety Antinalu asi 2 hod. poté, co je užila K. a Monika, a dále užil tabletu Ibalginu 400. Na fotografiích pořizených egypťskými orgány je vidět, kolik tablet zůstalo a na fotodokumentaci OMČ je v koupelně vidět balení Antinalu, tedy je vidět, kolik chybí tablet, což plně odpovídá jeho výpovědi. Tyto fotografie prokazují, že Monika a K. měly skutečně zdravotní problémy. Nelze předpokládat, že by „vrah“ na tuto skutečnost myslel při tzv. „zahlazování stop“, zejména když byla zajištěna taška s medikamenty.

Alžběta C. a Patrik M. uvedli, že to na pokoji zapáchalo jakoby zvratky. Teplota na pokoji nebyla nijak rozdílná od teploty venku. Těla se na pokoji nacházela až do cca 12 hod., což je údaj z fotodokumentace a protokolu o ohledání místa činu. Vedle postele, na místě, kde se nacházelo tělo dívky, byl koš na odpadky, stejně jako vedle postele, na níž se nacházelo tělo Moniky. V těchto se nacházely zvratky, z nichž byl odebrán vzorek. Na posteli vedle dívky se rovněž nacházely zvratky, ze kterých byl rovněž odebrán vzorek. Stejně tak na koberci u postelí. Egypt neprováděl rozbor DNA těchto zvratků, tudíž nelze tvrdit, že obě zemřelé nezvracely a že tedy lže o jejich zdravotních obtížích. Ve spisu se nenachází informace o tom, jakým způsobem byla při prvotním ohledání zjišťována posmrtná ztuhlost a v jakých polohách se těla nacházela. Dá se předpokládat, že při ohledání bylo s těly manipulováno.

Trestný čin měl spáchat tím, že si připravil nezjištěný elektricky vodivý prostředek, což je nesmyslná a nepodložená úvaha. Znalec prof. Sokanský podal posudek, ve kterém shrnul fyzikální zákonitosti, aniž by ke skutku podal přezkoumatelné a průkazně vyvozené důsledkové vztahy. Namítl, že v laboratorních podmínkách nebyla provedena rekonstrukce za přítomnosti znalců k osvědčení technické proveditelnosti vraždy v souladu se „zajištěnými“ stopami na těle Moniky. V závislosti na závěrech Mohamada Walida N., prof. MUDr. J. Štefana, CSc., znalců MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše a doc. MUDr. F. Vorla, CSc. (livor mortis) již by taková rekonstrukce pozbyla smyslu. Skutkový děj podávaný ve znělce obžaloby a skutkové větě výroku o vině se spíše blíží literární úvaze. K uváděným datům 28.7.-17.30 až 29.7.2013 nelze přiřadit žádný důkaz. 28.7.-17.30 byla celá rodina pohromadě až do večera, byli na večerním programu, ve spisu jsou stažena fota, kde

jsou všichni v klidu, pohodě a usměvaví a pak šli všichni kolem 22.00 na pokoj. Tvrzený nástražný systém znalce Sokanským považuje pouze za nějakou vzdálenou hypotetickou úvahu. Pokud by se měl ztotožnit s tím, že ke smrti Moniky a K. došlo zásahem elektrického proudu, tak způsob provedení je nepředstavitelný. Ani znalecký posudek prof. Sokanského nelze hodnotit jako jistotní, znalec podává mechanismus jen jako možný. Zjištěné stopy nejsou prokazatelné, ale pouze hypotetické. Vidlicově upravený vodič a přiložený k tělu Moniky na krk a bérec či bedra by znamenal, že by vodič musel mít délku minimálně 1,5 metru. Žádný se na pokoji 6343 nenašel a nenašel se ani v okolí hotelu Titanic Palace (i přes tajné vyšetřování), elektrospotřebiče na pokoji 6343 neměly porušeny přívodní kabely a elektrospotřebiče přivezené rodinou K. rovněž nenesou známky nadměrného tepelného zatížení a zásahů do těchto spotřebičů. Lze dospět k závěru, že během dvou vteřin by přiložením vodičů nedošlo k pevnému spoji s tělem Moniky K. (je vyloučeno, že by K. byla vystavena účinkům elektrického proudu), a tudíž nálezy na jejím těle by byly podstatně znatelnější. Úrazové změny jsou ovlivněny autolýzou, tudíž nelze taxativně mít za prokázané, že došlo ke smrti elektrickým proudem. S ohledem na to, že by nedošlo k pevnému spoji vodič–tělo (vodič složen z drobných měděných drátků), musela by být prokázána nějaká koncentrace kovu v kůži z oblasti zadní části krku Moniky nebo bérce, což prokázáno není. Celý případ je postaven pouze na znaleckém posudku soudního lékařství, kde příčina smrti je postavena jako možná dg. per exklusionem a doplněná hypotetickým znaleckým posudkem z oboru elektro. Je přesvědčen, že není zjištěn ani případný motiv, který je pouze konstrukcí ze strany médií. Závěry znaleckého posudku MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše mění skutkový děj a spíše se kloní k verzi zjištěné v Egyptě. Zásadním zjištěním je, že defekt na krku Moniky K. nevykazuje vitální známky, histologické preparáty ukazují na zánětlivé procesy.

Není prokázáno, že by se dopustil žalovaného jednání. Veřejný žalobce nepředložil žádný přímý důkaz, a důkazní nouzi nahradil znaleckými posudky. Jedinými důkazy osvětlujícími události v EAR jsou jeho výpověď, těla zemřelých, resp. nyní pouze histologické preparáty. Další důkazy lze označit za pouze podpůrné. Závěry o tom, že čin byl spáchán a byl spáchán úmyslně, lze v případech, kdy v této otázce chybí doznání pachatele, činit jen nepřímo z okolností činu objektivní povahy. Tyto okolnosti je třeba hodnotit všechny v jejich souvislostech. Nelze přikládat zásadní význam jen některé z nich. Byť existuje silné podezření, že spáchal žalovaný skutek, kdy toto podezření v očích soudu zesiluje tak, že byl po celou dobu dne 29.7.2013 v pokoji 6343, nezbavuje to soud povinnosti bezpochybně vinu prokázat. Jeho úmysl nelze v žádném případě jen předpokládat, nýbrž je nutno jej na základě zjištěných okolností prokázat. V předmětné trestní věci neexistuje důkaz osvědčující jeho úmysl realizovat rozšířenou sebevraždu a usmrcení manželky a dcery. Závěry o zavinění nesmějí nabýt povahy jakýchsi presumpcí. Obecně platí, že pokud soud má dospět k závěru o vině a nemá k dispozici nic, jen nepřímé důkazy, a mají-li tyto posloužit k jednoznačnému závěru o vině, musí tvořit systém, jehož jednotlivé články musejí být v souladu jak mezi sebou, tak i s dokazovanou skutečností. Z principu presumpce nevinu kromě pravidla, podle něhož musí být obviněnému vina prokázána, plyne rovněž pravidlo in dubio pro reo, dle kterého

není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny v daném kontextu důvodné pochybnosti, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, nutno rozhodnout ve prospěch obviněného. Opačný postup zakládá porušení základního práva ve čl. 8 odst. 2 Listiny, totiž práva být stíhán jen z důvodů a způsobem stanovených zákonem. Zároveň dochází k porušení i základního práva na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny. Soud je povinen postupovat vůči obžalovanému nestranně. Nic v postupu soudu nesmí naznačovat, že předjímá výsledek řízení na základě negativního hodnocení osoby obžalovaného svědky. Věřil, že soud v této trestní věci dostojí své zákonné povinnosti a nevyvodí závěry o vině ze subjektivně svědecky podávaných skutečností souvisejících s jeho povahovými rysy a nebude ovlivněn tiskem. Hodnocení toho, zda byl či nebyl dostatečně smutný, nemá žádný význam pro výrok o jeho vině, nota bene toto hodnocení je ryze subjektivním pohledem vyslychaných osob. Odsoudit ho pouze na základě toho, že se divně tváří, že dostatečně neplakal, že nežil v ústraní od civilizace, by znamenalo, že Česká republika není demokratickým a právním státem. Věřil, že soud dostojí své povinnosti podle § 2 odst. 6 tr.ř. a k hodnocení důkazů nepřistoupí libovolně či svévolně a důkazním postupem zůstane důkazní informace zachována a nezměněna. Věřil, že nalézací soud nebude hodnotit provedené důkazy značně jednostranně, a to v jeho neprospěch a že nebude zacházet s výsledky dokazování arbitrárně, přičemž přihlédnou k zásadním námitkám obhajoby i skutečnostem zjevným ze spisového materiálu a tyto učiní předmětem svých úvah z hlediska zjištění skutkového stavu v rozsahu dle § 2 odst. 5 tr.ř. Důkazy, jež jsou veřejným žalobcem představeny jako usvědčující, jsou vytrženy z objektivního kontextu, a to v rozporu se zásadou vyplývající z § 2 odst. 6 tr.ř. Nalézací soud se bohužel zachoval zcela opačně. Převzal bezezbytku nejen skutkový závěr, ale i odůvodňující argumentaci veřejného žalobce. V této souvislosti poukázal na nález Ústavního soudu ČR ze dne 29.4.2009, sp.zn. I. ÚS 3094/08. Namítl, že nalézací soud objektivní důkazy svědčící v jeho prospěch ignoroval, absentující objektivní důkazy podporující skutkový děj nahradil svými ničím nepodloženými teoriemi a domněnkami, které ve světle skutečně objektivního posouzení nemohou obstát v konfrontaci s obsahem spisu. Skutkové závěry soudu prvního stupně, vztahující se k jeho trestněprávní odpovědnosti k předmětnému trestnému činu, jsou z pohledu trestní odpovědnosti zcela irelevantní. Jde o pouhou domněnku, která buďto vůbec nemá oporu v provedeném dokazování nebo je vystavena na zjištěních, která nesouvisejí se samotným trestným činem nebo dokonce jeho účast na smrti manželky a dcery zcela vylučují a naopak při správném hodnocení prokazují závěry opačné, než učinil soud. Z výše uvedeného je možno učinit závěr, že skutková zjištění soudu prvního stupně v části, v níž byl uznán vinným, nemají podklad v provedeném dokazování. V této souvislosti citoval nález Ústavního soudu sp.zn. II. ÚS 418/99. Výsledky provedeného dokazování neumožňují učinit jednoznačný závěr o tom, zda skutečně spáchal skutek popsany ve skutkové větě výroku o vině. V projednávané trestní věci lze na základě provedeného dokazování dospět k několika co do pravděpodobnosti rovnocenným skutkovým verzím a nelze v rozporu s principem in dubio pro reo upřednostnit verzi pro něj nepříznivou, kdy tuto soud uměle vytvořil na základě neexistujících důkazů, kdy znalecké posudky se vyjadřují vždy jen jako „možná úvaha“. Nebylo tak

jednoznačně a s nejvyšším možným stupněm jistoty prokázáno, že se stal skutek, který je mu kladen za vinu (viz náleží Ústavního soudu ČR sp.zn. I. ÚS 375/06) a rozhodnutí o jeho vině by tak vedlo k porušení zásady presumpce neviny ve smyslu čl. 40 odst. 2 Listiny. Nálezací soud vzniklé pochybnosti vyložil v jeho neprospěch, nekorektně hodnotil obsah důkazů a tento dokonce změnil.

Dále namítl, že nálezací soud v předmětné trestní věci nedostal kautelám spravedlivého procesu, když dokazování je postiženo základními vadami (viz rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 910/07, III. ÚS 1104/08). Nálezací soud nedostal své povinnosti stanovené v § 209 odst. 1 tr.ř., upravujícího výslech svědků, když po celou dobu za přihlížení senátu 50 T byl veřejnosti z řad novinářů proces přenášán on-line, např. na www.blesk.cz, na www.seznam.cz a nevyslechnutí svědci tak měli možnost podrobně číst jeho výslech a sledovat vše, co se děje v jednacím síni. Všichni nevyslechnutí svědci se mohli seznámit s obsahy čtených listin, znaleckých posudků. Předsedkyně senátu jen zakázala pořizování obrazových záznamů, zvukové ponechala „jen tak“. Když v závěru hlavního líčení člen spolku Šalamoun řádně oznámil předsedkyni senátu, že si pořizuje zvukovou nahrávku, tato na to reagovala ve smyslu, proč jí to vlastně sděluje. Z obsahu výpovědí provedených před soudem (transparentní je to u Světlany C.) s porovnáním výpovědí z přípravného řízení je evidentní posun ve výpovědích ve smyslu zesilování opovržení vůči jeho osobě. Oprávněně lze dovést ovlivnění nejen svědků, ale i znalců, kteří postupně ve věci vypovídali. On sám vytkl soudu, že dovolil přenos hlavního líčení, kdy se ještě více zesiluje štvavá mediální kampaň vůči němu a jeho rodině. Soud je odpovědný za to, že předmětem veřejné diskuse se stala i zemřelá Monika, a to velmi negativně. Soud dovolil, aby se veřejně přenášel rodinný a sexuální život nejen Moniky K. a jeho, ale i dalších osob (G., L.). Nálezací soud zřejmě opomněl, že součástí skutku je i nezletilá K. Položil otázku, jak soud ochránil identitu nezletilé. Sice se směrem k nezletilé Kláře nevedlo žádné dokazování, to ale soud nezbavuje povinnosti chránit práva poškozených, což obě zemřelé jsou. Soud svým postupem zcela zásadně zatížil své dokazování procesní vadou, a to neodstranitelnou, kdy lze mít důvodnou pochybnost o objektivním svědectví vyslechnutých osob, a to včetně znalců. Byť zákon o soudech a soudcích neupravuje datový přenos hlavního líčení, nelze přehlížející a přihlížející postup soudu k on-line přenosům hlavních líčení tolerovat. Domnívá se, že zákaz datových on-line přenosů není v kolizi se zásadou veřejnosti trestního řízení zakotvenou v § 2 odst. 10 tr.ř. On-line přenosy ze soudních síní jsou prostředkem ovlivnění dokazování a de facto i skutkových a právních závěrů všech soudů. Napadený rozsudek považuje za nezákonný, nepřesvědčivý, nepřezkoumatelný a jako takový je nutno jej podle jeho názoru zrušit. Požádal proto, aby Vrchní soud v Olomouci přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně a provedl navrhované důkazy, v případě, že nebude v neveřejném zasedání napadený rozsudek zrušen a vrácen soudu prvního stupně. Z procesní opatrnosti vytýká i podjatost soudkyně vůči své osobě i vůči věci. Předsedkyně senátu není vůči němu nestranná a tento její postoj se promítnul do celého procesu. V této souvislosti žádá odvolací soud o přehrání zvukového záznamu. Animosita mezi předsedkyní senátu vůči obhájkyni je naprosto zřetelná. Přístup soudkyně k obžalovanému, její úsměšky a pohrdlivé grimasy nejsou zárukou

objektivně a nestranně vedeného procesu. Z chování předsedkyně senátu lze shledat, že soud se stal obhájcem obžaloby, nikoli arbitrem mezi oběma stranami. Proto je namístě, aby pro případ, že věc bude vrácena soudu prvního stupně, byla příkázána věc jinému senátu než 50 T Krajskému soudu v Ostravě. Závěrem navrhl, aby Vrchní soud v Olomouci zrušil podle § 258 odst. 1 tr.ř. napadený rozsudek soudu prvního stupně a věc podle § 259 odst. 1 tr.ř. vrátil soudu prvního stupně k doplnění dokazování a novému rozhodnutí ve věci, věc příkázal jinému senátu než 50 T, případně aby sám ve věci rozhodl tak, že ho v celém rozsahu zproští obžaloby ve smyslu ustanovení § 226 písm. a) tr.ř. Současně navrhl, aby byl propuštěn z vazby, neboť žádný z důvodů vazby ve smyslu § 67 písm. a) (správně trestního řádu) nelze shledat.

Následně obžalovaný Petr K. prostřednictvím své obhájkyne podané odvolání doplnil o námitky vůči výrokům o trestu a způsobu jeho výkonu a o náhradě škody. S odkazem na neprokázanou vinu z důvodu neunesení důkazního břemene veřejným žalobcem, kdy závěry znaleckých posudků nelze považovat za nepřímé důkazy, označil výrok o trestu a způsobu jeho výkonu za nezákonný. Zopakoval, že své manželce a dceři neublížil, v manželství nebyly žádné rozpory a nebylo rozvráceno, a tudíž neměl sebemenší důvod k rozvodu. Dokazováním se neprokázal žádný motiv k žalovanému jednání. Nebyla u něj diagnostikována duševní porucha ani porucha osobnosti, jež by spadala do psychiatrické diagnostiky. Znalkyní jsou konstatovány pouze rysy poruchy osobnosti, a to nikoliv ke dnům 28.-30.7.2013. Ve vztahu k výroku o náhradě škody namítl, že soud v rámci dokazování opomněl prokazovat právní aspekt v příčinné souvislosti mezi jemu tvrzeným jednáním a nemajetkovou újmu poškozených Ericha, Martina a Radmila N. S poukazem na komentář k § 228 odst. 1 tr.ř. uvedl, že není zřejmé, z čeho soud dovodil, že poškozeným, a to zejména Martinu a Radmilu N. vznikla nemajetková újma v souvislosti s úmrtím sestry a neteře. K uvedenému soud nevedl dokazování a rozhodně nelze vycházet pouze z návrhu na náhradu škody s paušálním odkazem na příbuzenskou linii, což oba jmenovaní učinili. Soud neprokázal, že oběma vznikla nemajetková újma. Z dokazování nevyplývaly žádné skutečnosti o tom, že např. oba trávili se sestrou a neteří volný čas, společně dovolené, že by měli společné zájmy, a že na sobě byli tzv. vázaní, že by s nezletilou K. trávili prázdniny, že by navštěvovali školní akce a chodili na vystoupení mažorettek. Martin N. navíc ve věci odmítl vypovídat, takže soud ani neměl možnost ověřit jeho tvrzení z návrhu na náhradu škody. Oproti tomu soud zjistil, že Monika K. navštívila psychiatra, a to v důsledku problémů s bratrem a jeho dluhy. Lze dovodit, že se jedná o Martina N. Otázkou tedy je, jak mohla jmenovanému vzniknout nemajetková újma ztrátou sestry, která měla psychické či psychosomatické potíže kvůli bratrovi. Martin N. mu po celou dobu písemně vyjadřoval podporu, věřil mu, že je nevinný a dokonce se chtěl obrátit na ombudsmanku JUDr. Šabatovou. To doložil dopisy od Martina N. On sám se stručně vyjádřil ke vztahu Radmila N. a Moniky s tím, že pokud tento zcela výjimečně vídal nezletilou K., tak žádal peníze. Má za to, že minimálně Radmilu a Martinu N. nenáleží náhrada nemajetkové újmy a je namístě, aby soud oba odkázal se svými nároky do řízení občanskoprávního. Za nelogickou považuje argumentaci soudu, že s ohledem na svůj věk a majetek může škodu v budoucnu nahradit, a to právě

s ohledem na výši trestu odnětí svobody. Soud opomněl, že majetek, který je ve společném jmění manželů K., je předmětem dědictví a v případě, že bude pravomocně odsouzen (byť bude dále brojeno proti rozsudkům obecných soudů dalšími procesními podáními), bude vyloučen z okruhu dědiců a majetek, jenž mu zbude po rozdělení či vypořádání SJM, nebude postačovat k úhradě soudem nepravomocně přiznané škody. Navrhl doplnit dokazování k výroku o náhradě škody dopisy Martina N., jeho výslechem a výslechem Ireny R., když tento výrok má za zcela nepřezkoumatelný. Opětovně setrval na závěrečném návrhu shodně jako v předchozím písemně odůvodněném opravném prostředku.

V podání ze dne 3.4.2016 požádal o poskytnutí histologických preparátů, uložených na Ústavu soudního lékařství FN v Ostravě, v souvislosti s pitvou Moniky a K. K. č. 645/2013 dne 9.8.2013 MUDr. Margitou Smatanovou a MUDr. Dokoupilem, znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Igoru Fargašovi k vypracování dodatku znaleckého posudku. Důvodem jeho žádosti je nesouhlas předsedkyně senátu 50 T Krajského soudu v Ostravě s poskytnutím těchto preparátů znalcům MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi na základě předchozí komunikace s přednostou ÚSL FN Ostrava, jenž není ani pitvajícím lékařem ani znalcem ve věci zemřelých, výtky předsedkyně senátu, že si znalci neopatřili konzultační stanoviska, dodržení kontradiktornosti řízení, opatření konzultačního stanoviska i k založené fotografii do trestního spisu se snímky myokardu obou zemřelých, právo na obhajobu a spravedlivý proces. Dokazování v odvolacím řízení navrhl doplnit o vypracovaný dodatek ke znaleckému posudku již do spisu doručený, který nalézací soud odmítl pro nadbytečnost provést, dále o další dodatek znaleckého posudku, jenž bude doplněn o konzultační stanovisko či stanoviska, výslech MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše ke znaleckému závěru doc. MUDr. Vorla k výbledu, stejně tak k nové informaci o totožnosti snímků myokardu, jež jsou označeny za srdce „M.K. a K.K.“ a jedná se přitom o jedno srdce, výslech MUDr. Smatanové k uvedeným snímkům a k výbledu na krku „M.K.“ Dále navrhl, necht' je jeho obhájkyňi poskytnut nesesťřihávaný videozáznam pitvy obou zemřelých a požádal i o poskytnutí digitálního originálu snímku myokardu „M.K. a K.K.“, který znalce na jedné fotografii předala do spisu, a to za účelem vyhotovení znaleckého posudku z oboru kybernetiky a navrhl vypracování dalšího ústavního posudku (superrevizního), a to s ohledem na doc. MUDr. F. Vorlem nezjištěnou manipulaci se snímky myokardu, čímž došlo k negativnímu ovlivnění znaleckého závěru. Rovněž navrhl, aby odvolací soud provedl konfrontaci všech znalců (vyjma zesnulého prof. MUDr. J. Štefana), a to s ohledem na skutečnost, že soudně lékařské posudky jsou stěžejním důkazem.

V podání ze dne 17.4.2016, které bylo Vrchnímu soudu v Olomouci doručeno dne 19.4.2016, navrhl:

1/ Necht' je nesesťřihávaný videozáznam pitvy součástí trestního spisu a tento byl poskytnut jeho obhájkyňi, když ze záznamu, který je součástí spisu, zcela jasně plyne, že tento sestřihávaný je. Upozornil na sekvenci předmětného videozáznamu, kdy přitom, co MUDr. Smatanová ukazuje rukou na morfu na krku Moniky K., je jasně slyšet MUDr. Dokoupila, který říká, že tento markant je od toho, jak byla zfixovaná. Upřesnil žádost o poskytnutí digitálního originálu snímku myokardu „M.K. a K.K.“, a

to za účelem vyhotovení znaleckého posudku z oboru kybernetiky, případně požádal o poskytnutí souhlasu k vyžádání originálních dat k předmětné fotografii obhájkyňi přímo u znalkyně MUDr. Smatanové.

2/ Doplnit dokazování výsledkem Kerolese Ezzata B., který veřejně uvádí, že má k dispozici důkazy z EAR, popř. že je schopen otevřít v EAR vyšetřování a je schopen doložit důkazy o jeho nevině. Jmenovaný již v minulosti sdělil, že v EAR měl proběhnout soud s kuchařem hotelu Titanic Palace. Dosud nedodal žádnou informaci o tom, zda k soudu skutečně došlo, přičemž pro egyptský proces měl od něj plnou moc a může objasnit jednak jím tvrzená fakta o soudním procesu v EAR, popř. o tom, o jakých dalších důkazech v EAR ví a odkud.

3/ Výslech egyptského patologa Mohamada Walida N.

4/ Provést konzultační stanoviska k fotografii myokardu „M.K. a K.K.“, která je součástí znaleckého posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, a to včetně průvodních emailů Ing. Josefa Š. (Plzeň), Jiřího H. (Zlín) a Ondřeje H. (Praha), jejich stanoviska přikládá a v návaznosti na to žádá o originální data, popř. souhlas soudu k vyžádání dat přímo od MUDr. Smatanové či MUDr. Dokoupila. Pro případ, že by byla originální data předmětné fotografie jeho obhájkyňi odepřena, navrhl vypracování znaleckého posudku z odvětví kybernetiky k tomu, zda předmětné fotografie obsahují totožný obsah, zda je jeden snímek kopií druhého snímku, z kolika procent jsou tyto snímky shodné, kdy a jakým způsobem a postupem bylo do originálu zasahováno, označit shodné markanty na fotografiích, zda ze snímků vyplývá, že jeden je v podstatě kopií druhého a uvedení záznamového zařízení, na kterém byl(y) snímek(y) pořízeny a datum a čas jejich pořízení. V souvislosti s fotografií myokardu „M.K. a K.K.“ odkázal na histologické preparáty, jejichž snímky prostřednictvím své obhájkyňe soudu odeslal, které pořídil na ÚSL FN Ostrava znalec MUDr. Igor Fargaš, když tvrzený „wave syndrom“, tedy průkaz zásahu elektrickým proudem dle znalců MUDr. Smatanové, MUDr. Dokoupila a doc. MUDr. Vorla, je vidět pouze na srdci „K.K.“, což znalec MUDr. Matlach označil za mechanickou vadu krájecího nože, resp. mechanismus vzniku defektu označil za mechanickou vadu krájecího nože. Zdůraznil, že na fotografii se snímky myokardu „M.K. a K.K.“ předložené MUDr. Smatanovou jsou špatně uvedena jména, neboť na levém snímku je označen myokard „M.K.“, ale histologický preparát je totožný se snímkem pořízeným znalcem MUDr. Igorem Fargašem a jedná se o myokard K.K. Histologický preparát myokardu K. K. neukazuje znalci MUDr. Smatanovou, MUDr. Dokoupilem a doc. MUDr. Vorlem tvrzený „wave syndrom“.

5/ Vypracování znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství na stanovení DNA histologických preparátů a odebraného histologického materiálu při pitvě ze dne 9.8.2013 za účelem identifikace odebraného histologického materiálu a již vyhotovených histologických preparátů (tzv. sklíčků), tedy zda preparáty označeny „M.K.“ jsou odebraným histologickým materiálem Moniky K. a stejně tak ve vztahu k preparátům označeným „K.K.“ a zároveň navrhl, aby tento posudek byl vypracován některou lékařskou fakultou, nikoli v Olomouci, kde je vazba ÚSL FN Ostrava a žádný ze znalců zaměstnaných na ÚSL FN v Ostravě, a to s ohledem na právo na spravedlivý proces.

6/ Aby stávající histologické preparáty znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil za účasti znalců MUDr. Igora Fargaše a MUDr. Radka Matlacha promítnuli a vysvětlili nálezy na preparátech při veřejném zasedání, event. při hlavním líčení.

7/ Výslech MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, při kterém jim bude umožněno promítnout snímky histologických preparátů, jež byly pořízeny při seznámení se s preparáty na základě souhlasu nalézacího soudu, a to v budově ÚSL FN Ostrava. Tento návrh nabyl na významu zejména s ohledem na zjištěnou manipulaci s histologickými snímky myokardu.

8/ Požádal soud o poskytnutí souhlasu jeho obhájkyňi pro žádost MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupilovi k poskytnutí fotografií pořízených při pitvě 9.8.2013, a to originálních dat v elektronické podobě, nikoliv v podobě tištěné.

Dále přiložil trestní oznámení Spolku pro nezávislou justici Šalamoun na neznámého pachatele na manipulaci se snímky myokardu, jež jsou součástí znaleckého posudku a jsou výsledkem znalecké činnosti a navrhl, aby soud zajistil a sdělil, která součást policie je pověřena prověřením skutečností, jež jsou předmětem podnětu a pod jakým číslem jednacím. Pokud již jsou zahájeny úkony trestního stíhání, nechť je „ZUTR“ připojen rovněž.

Dne 18.4.2016 zaslal obžalovaný Petr K. Vrchnímu soudu v Olomouci vyjádření k odvolání státního zástupce, které považuje v celém rozsahu za nedůvodné. Namítl, že státní zástupce zcela nelogicky a bez jakéhokoliv důkazu uvádí, že šlo o uváženou a zcela bezcitnou popravu, ačkoliv tento závěr navazuje na jeho tvrzení, že smrt poškozených není důsledkem jeho afektivního jednání, ale naopak, že o alternativě usmrcení poškozených (i sebe sama) dlouhodobě přemítal. Státní zástupce se podle jeho názoru dopustil logického zkratu, neboť dlouhodobé přemítání o alternativě usmrcení poškozených i sebe sama (zřejmě myšleno rozšířenou sebevraždou) se vylučuje se závěrem o popravě. Uvedené dokazuje, že státní zástupce si sám není jistý skutkovým dějem, který vtělil do znělky podané obžaloby. Stejně tak se logicky vylučuje skutkový závěr o dlouhodobém přemítání a absenci afektivního jednání. Ostatně ve své závěrečné řeči státní zástupce zdůraznil, že na dovolenou do Egypta neodjel s úmyslem vraždit. Nastoluje se tedy otázka, co považuje státní zástupce za dlouhodobé přemítání. Souhlasí se závěrem státního zástupce, že na tělech poškozených nejsou žádné známky zápasu, což znamená, že nebyly vystaveny žádnému útoku z jeho strany. Nesouhlasí s tvrzením státního zástupce, že absence stop zápasu je důsledkem jeho zákeřného a chladnokrevného jednání, kdy oběti nekladly odpor. Toto tvrzení je pouhou nekorektní argumentací bez jakéhokoliv důkazu stejně jako tvrzení, že se K. stala obětí egoismu svého otce. Závěr o egoismu neplyne ani ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie či psychologie. Za nekorektní označuje i závěr, že udržováním vztahu s pohlednou manželkou Monikou si egoisticky udržoval vlastní hodnotu, že do manželského vztahu a tím do své vlastní hodnoty v podstatě investoval všechn svůj čas, energii a peníze a manželský vztah a tím i jeho vlastní život však byl ohrožen a on nemohl snést, že by o vše přišel a vše, o co se snažil, by po něm mohl získat někdo jiný a jen proto připravil o život mj. i svou osmiletou dceru. Není zřejmé, z čeho dovozuje státní zástupce ohrožení manželského vztahu, a co přesně míní ohrožením manželského

vztahu, když nebyl opatřen a proveden žádný důkaz o rozvratu manželství, případně o uvažovaném či realizovaném rozvodovém řízení. Skutečnost, že investoval svůj čas, je známkou jeho odpovědného přístupu k rodině, stejně jako státním zástupcem tvrzená investice energie a peněz. Bez toho by nebyl žádný vztah funkční. K tvrzenému investování peněz do manželského vztahu připomenul, že nezúžili společné jmění manželů, tudíž finanční prostředky získané či vydělané za trvání manželství byly společnými prostředky a tvrzení o investici svých peněz je zmatečné ve snaze za každou cenu udržet uměle vytvořenou linku skutkového děje v obžalobě. Stejně tak je zmatečné tvrzení o nesnesitelnosti ztráty všeho, co by mohl získat někdo jiný. Kdo je tou jinou osobou státní zástupce neuvádí. Podstatné je, že státní zástupce uvážlivě uvádí slovo „mohl“, čímž dal zcela zřetelně najevo, že si je vědom důkazní nouze ve vztahu ke skutkovému závěru o rozpadu manželského a partnerského vztahu manželů K., a tedy i tvrzeného motivu žalovaného jednání. Ve snaze odůvodnit návrh na uložení trestu odnětí svobody v délce 30 let státní zástupce polemizuje se závěrem nalézacího soudu ve vztahu k jeho resocializaci. Rozporně přitom se závěrem znalkyně PhDr. Khulové hodnotí jeho osobu jako těžce resociovatelnou. Na rozdíl od státního zástupce je přesvědčen, že provedené důkazy neustalují skutkový děj, tedy ani skutkové tvrzení ohledně inscenace nálezových okolností na místě činu – inscenace zvracení poškozených a manipulace s těly. Přitom státní zástupce v rámci žádosti o právní pomoc vůči EAR neučinil žádost o stanovení DNA nalezených zvratků v pokoji č. 6343 v hotelu Titanic Palace a nemůže tedy prokázat, že poškozené na pokoji nezvracely. Zjevně opomněl, že on musí dokázat vinu a označit důkazy, které bez jakékoliv pochyby odůvodňují jeho postavení před soud. Závěr o inscenaci zvracení je pouhou fikcí. Postup státního zástupce v tomto směru označil za neprofesionální, když de facto svými domněnkami nahrazuje důkazní nouzi. Stejný závěr se vztahuje i k tvrzené manipulaci s těly poškozených, když státní zástupce nehodlá přijmout znalecký závěr, že posmrtné livor mortis prokazují jeho výpověď. On sám navíc uvedl, že s těly poškozených po zjištění, že zemřely, manipuloval. S těmito těly bylo následně manipulováno i ohledávajícím lékařem a policisty. K zvratkům odkazuje na fotodokumentaci z pokoje č. 6343 v hotelu Titanic Palace, zápis z OMČ a výpovědi Alžběty C. a Patrika M., kteří se vyjádřili k zápachu zvratků v pokoji. Opětovně zdůraznil, že státní zástupce přijal presumpci jeho viny na základě hlasu veřejnosti a svědků, podle nichž nebyl a není dostatečně smutný, což je podle státního zástupce nejsilnější podezření ze spáchání tvrzeného skutku, z čehož vyvozuje závěr o obtížné resocializaci. Předpojatost státního zástupce v odvolání je alarmujícím signálem bezprecedentního zasahování do jeho práva na spravedlivý proces a je známkou podjatosti vůči němu. Odvolání státního zástupce ukazuje na snahu o posunutí hranic zásady kontradiktornosti směrem k veřejnému žalobci, jenž žádnému svému skutkovému tvrzení neoznačuje žádný důkaz a argumentuje svými domněnkami, svými subjektivními pocity a mnohdy až argumentačními zkratky. Argumentace státního zástupce, kterou odůvodnil svůj návrh na uložení trestu odnětí svobody v trvání 30 let, je zmatečná, neodůvodněná a nepřezkoumatelná. Jediné s čím lze souhlasit, je návrh státního zástupce na zrušení napadeného rozsudku, a to pro jeho nezákonnost, neboť předsedkyní senátu uváděné „přeřeknutí“ při vynesení rozsudku nelze napravit jinak, než zrušením napadeného rozsudku. Důvodné nepovažuje ani

odvolání státního zástupce ve vztahu k výroku o náhradě škody. V tomto směru znovu zopakoval argumentaci, prezentovanou v doplňku odvolání ze dne 17.3.2016. Podané odvolání státního zástupce považuje za nedůvodné, a proto navrhl jeho zamítnutí v celém rozsahu podle § 256 tr.ř.

V návrhu ze dne 22.4.2016 požádal soud o zajištění vypracování znaleckého posudku z oboru kybernetiky, a to na pravost snímků myokardu, předložení snímků v maximální dostupné kvalitě ve své originální podobě a předložení snímků a dalších dokumentů v podobě, v jaké byly znalkyní MUDr. Smatanovou použity pro tisk a následně založené do spisu. Pokud listina založená ve spisu vznikla např. vytištěním dokumentu obsahujícího dvě fotografie a textové popisky, potom navrhl předložení tohoto dokumentu v elektronické podobě.

Obžalovaný Petr K. sám odvolání doplnil dne 26.4.2016. Kategoricky odmítl obvinění z vraždy manželky a dcery, jakož i to, že by jejich smrt plánoval a že by jejich manželství bylo rozvráceno a před rozvodem, s tím, že se jedná o pouhou ničím neodůvodněnou snůšku smyšlenek. Protože nic v Egyptě nespáchal, mohl odcestovat do České republiky, kde se hned po příjezdu přihlásil policii a od počátku s ní spolupracoval. Podotkl, že v televizi a bulváru se proti němu rozpoutala štvavá kampaň a média z něj v podstatě udělala vraždící monstrum, k čemuž přispívala i policie, státní zastupitelství a Krajský soud v Ostravě úniky informací z vyšetřovacího spisu. Obviněn a odsouzen byl na základě nátlaku médií a bulváru. JUDr. Long Slámová a JUDr. Legerský porušili právní kodex a presumpci neviny. Vše, co udělal, bylo použito proti němu. Jako příklad zmínil radu delegátky v hotelu v Egyptě, že ať se stane cokoliv, mají volat pojišťovnu, kde mluví česky a zajistí jim veškerou pomoc. On pojišťovnu volal, a to se stalo důkazem o tom, že vraždil pro peníze z pojistky. Psycholožka, která ho v Egyptě navštívila, mu poradila, aby se zbavil věci po manželce a dceři, aby mu to co nejméně připomínalo tuto strašnou událost, a když to na její radu udělal, stalo se to projevem jeho cynismu a důkazem toho, že je zavraždil. Zdůraznil, že měl se svojí manželkou hezký vztah a měli se rádi a několik málo nesrovnalostí nebylo tak závažných, aby se kvůli nim musel někdo zabíjet. Nikdo z nich neuvažoval o rozvodu. Z nevěry manželku podezíral, ale to si vysvětlili a víc o tom nemluvili. Naplno se o nevěře dozvěděl od známých až po návratu z Egypta. Přesto to bylo posuzováno jako motiv k jejímu zavraždění. Žaloba i soud zcela opominuly časový sled událostí, protože se jim to nehodilo. Média a bulvár si ho vykonstruovali jako vraždící monstrum a ještě před vynesením rozsudku ho odsoudili na 30 let vězení. Vydělali na tom desítky milionů a za to přece stojí život člověka a jeho rodiny. Manželku ani sebe zabít nechtěl, plánovali spolu druhé dítě a koupí menšího domku. Maximálně se snažil, aby své dceři a manželce dopřál vše, aby měly radost ze života. Výhrady zaměřil k psychologickému vyšetření se závěrem, že není žádná povaha ze studie nebo knížky. Poškozeným se snažil bezprostředně poskytnout první pomoc dýcháním z úst do úst a ne inscenovat jejich zvracení na pokoji či manipulaci s těly, jak to tvrdí státní zástupce. Jakoukoliv vinu na úmrtí dcery a manželky popírá. Když vezme v úvahu vymyšlené důvody žaloby a vymyšlené důvody zvýšení trestu z 28 na 30 let, je nucen žádat, aby byl státní zástupce odborně vyšetřen, protože to, co napsal, je velmi bujná fantazie potencionálního zločince.

Toto nemůže napsat normálně uvažující člověk bez toho, aniž by k tomu měl reálné důkazy nebo podklady a pravděpodobně zde popsal způsob vraždy, jak by vraždil on sám. Opětovně zdůraznil, že celý případ byl v České republice především mediálně a bulvárem vykonstruovaný. Znalci nikdy nebyli na místě činu a všechno, co uváděli, jsou pouze domněnky, dohady, odborné spekulace, ignorování faktů a překrucování skutečností ve prospěch obžaloby. Na základě tlaku médií postupovali státní zástupce i soudkyně, vycházeli jim velmi ochotně vstříc a předsedkyně senátu povolila vysílání soudního přelíčení „live“, což se naposledy odehrávalo v padesátých letech. K případu se vyjádřilo pět znalců z oboru soudního lékařství, přičemž znalec z Egypta známky účinku elektrickým proudem nenašel, ale úroveň jeho znalostí byla soudem účelově posouzena na nízkou a odpovídající rozvojové zemi, protože se to soudu nehodilo. Znalec prof. MUDr. Štefan neshledal žádné známky úrazu elektrickým proudem a v mnoha bodech se jeho znalecký nález shodoval s nálezem soudních znalců MUDr. Fargaše a MUDr. Matlacha. Kvůli tomu byl také soudkyně Gilovou veřejně zesměšněn, protože se to soudu nehodilo. Státní zástupce nemůže podat trestní oznámení na pana profesora Štefana, protože ten na následky silného rozčílení u soudu později zemřel. Znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš účinky elektrického proudu nenašli a kožní defekt na zádech manželky hodnotili za změnu, která nevznikla za života. Za posouzení tkání jako účinek toxinů je státní zástupce veřejně v médiích zesměšnil a pohrozil jim trestním oznámením. Vyslovil dotaz, zda se bude nyní podávat trestní oznámení na všechny soudní znalce, jejichž posudky budou odlišné od posudku policie a zda nyní začíná nová doba inkvizice. Znalci z ÚSL v Ostravě nejprve nemohli stanovit příčinu smrti a pak vykonstruovali smrt elektrickým proudem. Soudu předložili zmanipulované video z pitvy, neodebrali vzorky z míst, kde měl vycházet proud, přestože tvrdí, že to jsou místa výstupu elektrického proudu. Při pitvě se dopustili mnoha chyb. Vyslovili mnoho chybných odborných závěrů. Ústavní znalec doc. MUDr. Vorel jako jediný potvrdil, že defekt na kůži krku jeho manželky je výsledek působení elektrického proudu. Tvrdí mnoho dalších nesmyslů o vzniku otoku orgánu, nad kterými odborníci mohou jen kroutit hlavou. Defekt kůže po mikroskopickém vyšetření dokazuje, že ke změnám kůže nedošlo za života, ale po smrti jeho manželky. On sám nemůže posoudit, jak takový defekt mohl vzniknout, ale pokud vznikl až po smrti, tak s tím nemůže být spojován. Technici odpovědní za elektrický provoz v hotelu potvrdili, že na hotelových počítačích nebyla zaznamenaná sebemenší porucha dodávky elektrického proudu v té době. Zároveň potvrdili, že manipulace s elektrickými vodiči v hotelu tak, aby se s jejich pomocí usmrtil člověk, možná není. Tři znalci jako příčinu smrti elektrickým proudem nepotvrdili a dva znalci ji potvrzují přesto, že vstup elektrického proudu nevznikl za života. Soudkyně odůvodňuje popisem vstupu elektrického proudu jednou dvoupólového, jednou na krku nebo na zádech, podruhé jednopólového proudu na bérce či na dceři. Přestože si soudkyně Gilová vyslechla dva soudní znalce z oboru „elektřiny“, tak stále neví rozdíly jednopólového a dvoupólového proudu a kde tento proud vstoupil do těl zemřelých a už vůbec neví, kde proud vystoupil. Jako neznalý člověk této problematiky a jako člověk za to odsouzený na 28 let se nemůže ubránit otázce, jaký proud to byl, zda jednopólový či dvoupólový proud, na krku či na zádech či na bérce. Když neví, na kterém místě těla a neví vůbec nic, tak jak může za to být odsouzen člověk na 28 let do vězení. To má považovat za spravedlivý proces?

Všechna tato absurdní tvrzení, vykonstruovanou žalobu, způsob vedení soudního jednání, považuje za inkvizici v moderní době. Celý proces s jeho osobou probíhal podle scénáře z padesátých let. Jednání se vysílalo „live“, přestože se projednával jeho soukromý manželský život, přestože se projednává sexuální problematika. Soudkyně se chová jako z padesátých let, protože při sebemenší snaze se hájit, byl ihned odmítnut a umlčen, stejně jako jeho obhájkyňe JUDr. Rejzková. Ať požádala o cokoliv, vše bylo zamítnuto. Soudkyně Gilová vedla soudní jednání podle scénáře obžaloby a podle obžaloby také rozhodla o jeho vině a trestu. Dopátrat se skutečné pravdy v předem zinscenovaném divadle pro veřejnost bylo velmi nežádoucí. Všichni, kterým by se to mohlo podařit, byli odmítnuti, zesměšněni, poníženi a profesně znemožněni. Soudkyně Gilová porušila jeho právo na obhajobu. Opakovaně docházelo k únikům informací z vyšetřovacího spisu, čímž byli předem ovlivňováni svědci, jejichž výpovědi byly ovlivněny médii a bulvárem ještě před jejich vlastním výsledkem. V průběhu soudních přelíčení nesměli svědci před svým slyšením do soudní síně, aby nebyli ovlivňováni, ale každý z nich sledoval v mobilu „live“ vysílání ze soudní síně. Není přesvědčen o tom, že jeho proces byl legální a spravedlivý. Dodal, že v padesátých letech se o systematické pošpinění souzené osoby v očích lidu starala komunistická strana. Tuto roli v jeho případě převzala média a bulvár. I rozsudek dostal později, než ho dostal Blesk. Nelze se divit, že vyšetřování a soud probíhal ve scénáři padesátých let, když soudu předsedala soudkyně JUDr. Gilová, bývalá komunistka a ústav soudního lékařství vede bývalý agent STB MUDr. Dvořáček, dosud registrovaný v seznamu agentů STB, vedený pod číslem svazku 29541 s krycím jménem Simon. Zdůraznil, že dceři ani manželce žádným způsobem neublížil a na jejich smrti nemá sebemenší podíl. Skutků, které mu žaloba klade za vinu, se nedopustil. Prohlásil, že žaloba byla vykonstruovaná a při soudním procesu byly porušeny mnohé zákony. Z těchto důvodů požádal, aby byl zproštěn obvinění v plném rozsahu a byl zrušen napadený rozsudek.

V replice k vyjádření státního zástupce a dalšímu doplňku odvolání s návrhy na doplnění dokazování ze dne 29.5.2016 sdělil, že vyjádření státního zástupce k jeho odvolání mu bylo doručeno 25.5.2016, což považuje za nekorektní přístup k sobě i k jeho obhájkyňi vzhledem k datu nařízeného veřejného zasedání. On sám vždy prostřednictvím obhájkyňe odeslal vyjádření k podanému odvolání státního zástupce obratem po jeho obdržení. S ohledem na časovou tíseň se nemůže podrobně vyjádřit ke každé z námitek. Vyjádření státního zástupce považuje za pokus o polemiku s odůvodněním odvolání a současně obhajobu rozsudku, přičemž v tomto vyjádření není tvrzeno něco, na co by bylo bezprostředně reagovat jako na nový procesní argument. Obsah a zvolená rétorika v listině je až v osobní rovině dehonestace jeho obhájkyňe stejně jako znalce MUDr. R. Matlacha. Jeho obhájkyňe se ke státnímu zástupci vždy chovala korektně a důkazy zasílané nalézacímu soudu vždy současně odesílala i jemu a informovala jej o krocích obhajoby ve vztahu k dokazování. Tvrzení státního zástupce, který ve vztahu k posudku znalce prof. Sokanského uvádí, že podstatou elektrotechnického znaleckého posudku bylo prokázat, že v hotelovém pokoji mohlo dojít ke smrti poškozených v důsledku zásahu elektrickým proudem a současně nemohlo jít o nešťastnou náhodu, je poněkud „lišácké“. Pokud by konstatování tohoto faktu mělo postačovat anebo být zásadním

důkazem o tom, že byl skutečně spáchán trestný čin dvojnásobné vraždy prostřednictvím elektrického proudu, měla by to obžaloba poměrně jednoduché, když v současné době lze pravděpodobně ve všech hotelových pokojích civilizovaného světa zemřít v důsledku zásahu elektrickým proudem. Je jinou věcí, zda nešťastnou náhodou nebo ne a zda v tomto případě došlo k usmrcení a jakým způsobem, což znalecký posudek neřeší. Pokud by byl soud schopen jiným způsobem prokázat usmrcení elektrickým proudem, pak by jistě mohl znalecký posudek sloužit pouze k tomu účelu, aby vyloučil nešťastnou náhodu. V daném případě jsou to však pouze spekulativní závěry znaleckého posudku, nikoliv o vyloučení nešťastné náhody, ale o možném způsobu, jakým lze usmrtit jinou osobu pomocí elektrického proudu, formulovány ve skutkové větě jako závěr soudu o tom, co bylo bezesbýtku prokázáno, tak tomu ale zcela zřetelně není. Došlo-li k usmrcení elektrickým proudem, znalec neshledává nic, z čeho by bylo možné usuzovat na nešťastnou náhodu, např. neizolovaný vodič, probíjející elektrický spotřebič atd., a úplně jinou věcí je tvrzení o tom, jak byl elektrický proud k údajnému usmrcení užit. K tomu znalec vůbec nic konkrétního neuvádí a v tomto směru ani soud neměl spekulativní závěry přebírat do svého rozsudku.

Za situace, kdy nalézací soud poté, co dospěl k závěru, že rozsah dokazování je úplný, státní zástupce opakovaně vytýká obhajobě způsob hodnocení důkazů a přitom sám upřednostňuje svůj způsob hodnocení důkazů, zejména závěrů ústavního posudku a soudně lékařského posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila. Státní zástupce si v podstatě vytvořil závěry o skutkovém stavu věci, které vnucuje vrchnímu soudu. Ve své rétorice a argumentaci se uchyluje k dehonestaci jeho obhájkyne a zejména znalce obhajoby MUDr. Matlacha. Jako strana trestního řízení a součást veřejné moci tak nejedná v souladu se zásadami spravedlivého procesu. Až militantně obhajuje svůj postoj k tomu, že všichni soudně lékařští znalci měli stejný přístup a stejnou možnost zkoumání histologického materiálu, obhajuje komunikaci MUDr. I. Dvořáčka s předsedkyní senátu, ačkoliv tento není znalcem ve věci obou poškozených a neprováděl pitvu. Jakožto přednosta je povinen pouze řídit chod ÚSL FN Ostrava. K námitce, že MUDr. Matlach se vyjadřuje v médiích, je nutno vzít v potaz, že tento je zbaven mlčenlivosti a jeho vystoupení v médiích jsou učiněna vždy jako obrana na základě mediálních vystoupení doc. F. Vorla. Námitka státního zástupce, že tomuto bylo dovoleno předsedkyní senátu se novinářům vyjádřit, je lichá. Doc. Vorel byl pouze jedním ze zpracovatelů ústavního posudku, tudíž zbaven mlčenlivosti by musel být logicky ústav a ten by mohl jednotlivé fyzické osoby zbavit mlčenlivosti, nikoliv předsedkyní senátu. Výčet funkcí a postavení v odborné veřejnosti uváděné předsedkyní senátu je zcela nadbytečné, nic neříkající, neboť doc. Vorel je pouze jedním z členů znaleckého ústavu. Mediálními vystoupeními doc. Vorla došlo k porušení zákonné mlčenlivosti, neboť ve spisu není zproštění mlčenlivosti ústavu předsedkyní senátu. Došlo tak k zásahu do práva obžalovaného na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a podle čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod. Nadto připomenul, že přednosta ÚSL FN Ostrava předsedkyni senátu neuvedl pravdivé informace v emailové komunikaci sdělující důvod, proč nemá dát souhlas s poskytnutím nových histologických preparátů

znalcům MUDr. R. Matlachovi a MUDr. I. Fargašovi, tedy že histologický materiál není nespotebavitelný a že některý je již spotřebován. V další emailové komunikaci totiž tentýž přednosta sděluje předsedkyni senátu, že odeslal do Českých Budějovic všechny bločky včetně rezervních. Uvedené odůvodňuje domněnku, že MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi z jakéhosi neznámého důvodu nesmí být nové preparáty vydány. Každý znalec má právo pracovat s histologickým materiálem ve stejném rozsahu, není privilegovaný ten, který je přibrán policejním orgánem či soudem, jak zřetelně dává najevo ve svém vyjádření státní zástupce. Dále uvedl, že dosud neobdržel informaci o tom, ze kterých orgánů je již histologický materiál spotřebován, o kterou prostřednictvím soudu žádal znalce MUDr. Smatanovou a MUDr. Dokoupila. Státní zástupce stejně jako nalézací soud důvěřují závěrům ústavního posudku a posudkům MUDr. Smatanové, MUDr. Dokoupila, MUDr. I. Dvořáčka a prof. Sokanského, což ve svém důsledku znamená popření zásady volného hodnocení důkazů soudem a naopak privilegování znaleckého důkazu a přenášení odpovědnosti za skutkovou správnost soudního rozhodování na znalce. Takový postup není z ústavně právních hledisek akceptovatelný. V případě závažných skutkových rozporů a pochybností o správnosti znaleckého posudku, které se nepodaří odstranit (což se nepodařilo), musí soud postupovat podle pravidla in dubio pro reo a rozhodnout ve prospěch obviněného. V této souvislosti poukázal na nález Ústavního soudu ČR sp.zn. III. ÚS 299/06. S ohledem na rozpory znaleckých závěrů znalců obžaloby a znalců obhajoby navrhol a navrhuje opětovný výslech všech znalců, jejich vzájemnou konfrontaci, výslech egyptského patologa dr. N., vypracování nového ústavního posudku a opětovně požádal, nechť jsou MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi vydány nové nenabarvené histologické vzorky s tím, nechť je umožněno, ať si tyto na ÚSL FN Ostrava tzv. nakrájí a vyhotoví dodatek svého posudku, neboť tak budou moci předložit i konzultační stanoviska na podporu svých závěrů. Jádrem sporu neustále zůstává, zda úmrtí poškozených je v příčinné souvislosti jejich zasažením elektrickým proudem, resp. zda k zástavě srdce došlo v důsledku zásahu elektrickým proudem. On sám setrvává na své obhajobě, že poškozeným neublížil, nic jim neudělal a na jejich smrti se nijak nepodílel a setrvává i na všech námitkách vůči znaleckým závěrům MUDr. Smatanové, MUDr. Dokoupila a doc. F. Vorla. Byť státní zástupce privileguje závěry ústavního posudku, znalecký posudek není neomylný a znalecké posudky podrobil kritice v roce 2010 i prof. JUDr. Jan Musil, CSc. z Ústavního soudu.

Namítl, že není prokázáno, že se žalovaný skutek stal a že jej spáchal on. Z obsahu trestního spisu nejsou zřejmé žádné důkazy, které by na tomto závěru mohly něco změnit. Existují jen nerelevantní domněnky a rozporné znalecké závěry. Těžiště dokazování je nepochybně na území EAR, kde došlo k úmrtí poškozených. Nelze tolerovat konání orgánů činných v trestním řízení, které nedostatek vlastních kriminalisticky relevantních stop a zjištění z místa činu nahrazují znaleckými závěry (v případě posudku elektro prof. Sokanského spekulativními závěry) a výpověďmi svědků z okolí rodiny K., kteří pod vlivem bulvární štvánice mění své názory – viz např. svědkyně Světlana C. K tomu připojil komunikaci S. C. s Vlastou S. a pro objektivizaci obsahu připojené komunikace navrhl, bude-li třeba, výslech Vlasty S. Dokonce je předkládán listinný důkaz znalkyní MUDr. Smatanovou se snímky

myokardu „K.K. a M.K.“, když ve skutečnosti se jedná pouze o myokard „K.K.“ a tímto snímkem znalci přesvědčují soud o správnosti svých znaleckých závěrů ohledně tvrzeného wave syndromu. Svádět vinu na pomocný personál je absurdní, neboť znalec si ručí za svůj posudek. MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš přiznali chybu v posudku, kdy došlo k posunutí snímků a popisů. Kdo a kdy upozornil na fakt, že zachycený wave syndrom je pouze na jednom myokardu, zatímco druhý myokard „(M.K.)“ je prost znalci tvrzeného cik cak efektu, nemá žádný vliv na to, že na myokardu M.K. není žádný znalci tvrzený wave syndrom. Proto trvá na výslechu všech soudně lékařských znalců. Navrhl promítnutí snímků, k nimž by se všichni soudně lékařští znalci na místě vyjádřili, a současně, aby znalcům MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi bylo umožněno promítnout vyfocené histologické preparáty k podání vysvětlení a srovnání s promítnutými histologickými preparáty. Shodnost obou snímků myokardu na fotografii předané předsedkyni senátu MUDr. Smatanovou je natolik nápadná, že na to MUDr. Matlach upozornil na místě a jeho obhájkyňe na to upozornila doc. Vorla při jeho výslechu. Doc. Vorel se snažil jeho obhájkyňi přesvědčit, že stejné nejsou a poukazyval na rozdílnou velikost snímků. Zpracovatelé ústavního posudku v rámci revizní činnosti si měli shodnosti všimnout. Jelikož je wave syndrom pouze na myokardu K. (viz přiložené kopie snímků histologických preparátů pořízených MUDr. Fargašem) a na soudně lékařském oddělení v Českých Budějovicích byl histologický materiál včetně rezervních bločků, měli si všimnout, že MUDr. Smatanovou dokazovaný wave syndrom se na myokardu Moniky K. nenachází, což ho důvodně vede k pochybnosti o postupu znaleckého ústavu lege artis a o objektivnosti a správnosti znaleckých závěrů. Důvodné pochybnosti akcentuje i nepovolení předání nových nenabarvených histologických řezů MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi, nedání histologických řezů – sklíček konzultantům MUDr. Smatanovou a MUDr. Dokoupilem. Souhlasí sice s argumentací předsedkyně senátu, že je věcí znalců, které histologické preparáty konzultantům poskytnou, nicméně v kontextu s předmětnou fotografií myokardu, jež je součástí znaleckého posudku, je takové počínání nedůvěryhodné. Státní zástupce se snaží odvolacímu soudu podsunout myšlenku, že objektivní dokumentace – fotografie či videozáznam – není důležitá. Pokud by však mělo platit, že důležité je jen to, co znalci osobně uvedou, pak by znalci byli posunuti do roviny svědků. Připomíná, že otázka výbledu je doc. Vorlem tvrzena jako novota pouze z fotografie a (údajně) videozáznamu. Jelikož je ústavní posudek pouze jeden z důkazů a nelze jej a priori upřednostňovat, znalecké závěry ústavních posudků musí být přezkoumatelné a přezkumu v otázce nových závěrů musí podléhat. Nálezací soud tak neučinil, čímž dokazování zatížil vadou a porušil svým postupem jeho právo na obhajobu a spravedlivý proces. Zásada volného hodnocení důkazů tak nabývá rozměrů svévolného hodnocení důkazů, což je v příkrém rozporu s kautelami spravedlivého procesu. Jelikož součástí znaleckého posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila je již zmiňovaná fotografie se snímky myokardu M.K. a K.K., podléhá přezkumu i tento podklad, a to ve smyslu, zda je součástí znaleckého posudku objektivní či nikoli. Doplnění dokazování novým znaleckým posudkem, výslechem všech znalců, poskytnutím histologického materiálu MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi, výslechem egyptského patologa dr. N. a dalšími důkazními návrhy, na jejichž provedení trvá, rozhodně nejde proti smyslu trestního řízení, jak tvrdí státní zástupce,

ba naopak. V této souvislosti poukázal na rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. I. ÚS 3094/08,

I. ÚS 733/01, III. ÚS 398/97, IV. ÚS 260/05 a IV. ÚS 335/05. Podle jeho názoru se státní zástupce mylí, tvrdí-li, že další přezkumy znaleckých závěrů by znamenaly nekončící procesy. Tímto svým tvrzením dává jednoznačně najevo, že jeho právo na spravedlivý proces nehodlá respektovat. Zavdává svými závěry a názory spekulace, že má obavu z dalšího přezkumu, neboť by se zjistilo, že on sám mohl být terčem desinterpretací ze strany znalců, které přibral policejní orgán.

Státní zástupce považuje skutkovou větu za jasnou a pochopitelnou. Její znění vychází z toho, že se nepodařilo prokázat konkrétní mechanismus usmrcení poškozených v tom smyslu, zda k tělům poškozených přiložil fázový a nulový vodič nebo jen vodič fázový v situaci, kdy určitou částí těla byly v kontaktu s vodivým vybavením pokoje. V přípravném řízení byla ze strany státního zástupce formou žádosti o mezinárodní právní pomoc požádána egyptská prokuratura o zajištění veškeré elektroinstalace vztahující se k pokoji, o umožnění technických měření konzultantem znalce prof. Sokanského, nicméně žádost nebyla vyslyšena. Absenci těchto důkazů nebylo možno jinak nahradit. Podle názoru obžalovaného se státní zástupce mylí, neboť soudní znalec prof. Sokanský ve svém posudku označuje podkladové materiály, např. fotografie pořízené redaktorem deníku Blesk, tudíž absenci důkazů soudní znalec nahradil. Nicméně platí, že fotodokumentace pořízená jinými osobami, než přímo soudním znalcem či orgány činnými v trestním řízení, a to i v EAR, nemá žádnou relevanci, neboť nejsou procesně použitelné. Přesto je soudní znalec označuje ve svém posudku jako zdroj, když na str. 31 dodatku znaleckého posudku z oboru elektro prof. Sokanského a jeho konzultanta sám znalec doslovně uvádí, že dodaná fotodokumentace od dvou svědků obsahuje v podstatě identicky provedenou instalaci v různých pokojích, lze tedy důvodně usuzovat, že instalace hotelového pokoje 6343 je provedena stejně a na výše uvedené úvahy a výpočty tato skutečnost nemá žádný vliv. Podle znalce není pro otázku jeho viny tato skutečnost rozhodující, když informace získané na místě by mohly vést pouze k vyloučení určitých možností jednopólového dotyku; pro dvoupólový dotyk žádné měření není třeba, avšak podle jeho názoru právě pro otázku viny je absence důkazů nejpodstatnější. Rozhodně nelze dovozovat, že by informace získané na místě mohly vést pouze k vyloučení určitých možností jednopólového dotyku. Je přesvědčen, že požadované informace jsou způsobitelné vyvrátit skutkový děj. Ozřejmily by systém proudových a napěťových ochranných a elektrické sítě, a vyvrátily by smrt poškozených v důsledku působení elektrickým proudem. Dále se vyjádřil k proudové ochraně, jejíž funkci zajišťuje tzv. proudový chránič, jenž při dvoupólovém dotyku nezareaguje, neboť lidský organismus se chová v tomto případě jako spotřebič. V případě jednopólového dotyku by musela zasažená osoba být v přímém kontaktu s vodivou částí, která je spojena se „zemí“. Proudová ochrana by nereagovala – vyhodnotila by tento stav jako připojení spotřebiče. Podle fotodokumentace z místa činu je však tento způsob úmyslného zabití vyloučen a tento závěr je plně v souladu se znaleckým závěrem prof. Sokanského. Skutečnost, že žádost o mezinárodní právní pomoc nebyla egyptskými orgány vyslyšena, nelze přičítat k jeho tíži. Podstatou elektrotechnického znaleckého posudku bylo potvrdit či vyloučit, zda k úmrtí

poškozených v podmínkách hotelového pokoje mohlo dojít, a pokud ano, zda se tak mohlo stát nešťastnou náhodou (při zohlednění nálezových poloh poškozených). Obě otázky byly zodpovězeny jednoznačně – v hotelovém pokoji mohlo dojít k jejich smrti v důsledku zásahu elektrickým proudem a současně nemohlo jít o nešťastnou náhodou. Tyto závěry byly znalcem podrobně odůvodněny. Podle argumentace obžalovaného znalecký závěr, zda v prostředí hotelového pokoje mohlo dojít k úmrtí poškozených zásahem elektrickým proudem, a to s kladnou odpovědí, nemá smysl rozporovat, neboť obecně tento znalecký závěr platí. To, že k tomu dojít mohlo, neznamená, že k tomu došlo. Setrvává na své argumentaci a rozporuje toto tvrzení na jisto postavené ve skutkové větě podané obžaloby a napadeného rozsudku, že se stalo, resp. muselo stát. Znalecký posudek prof. Sokanského rozhodně nerozptyluje pochybnost, že se skutkový děj mohl či nemusel stát (zde pouze k mechanismu působení elektrického proudu a užití elektrického proudu vůbec). Stejně tak mohl být vypracován znalecký posudek, zda v prostředí hotelového pokoje mohly obě poškozené zemřít v důsledku požití toxické látky. Navrhl, aby soudně lékařské posudky byly o uvedenou otázku doplněny. Zbylé závěry vztahující se k jednopólovému a dvoupólovému dotyku státní zástupce vnímá jako jakousi nadstavbu, jako specifikaci toho, jak k jejich usmrcení mohlo dojít, resp. muselo dojít, neboť jiná alternativa do úvahy nepřichází. Závěry k jednopólovému či dvoupólovému dotyku však rozhodně nelze označit za jakousi nadstavbu. Rozdíl mezi jednopólovým a dvoupólovým dotykem je zásadní, což ve své podstatě prof. Sokanský sděluje např. větou, že jako nejpravděpodobnější se mu jeví dvoupólový dotyk. Pochybnosti o tom, kterou z variant fakticky použil, se odrazily právě ve znění skutkové věty. Státní zástupce a soud tím daly najevo, že žádnou z verzí nepreferují. S ohledem na vyloučení nešťastné náhody a vyloučení toho, že nikdo jiný poškozené usmrtil nemohl, je pro otázku viny lhostejno, jakým konkrétním způsobem poškozené usmrtil, podstatné je, že jiným způsobem se děj odehrát nemohl. Pochybnosti ve skutkové větě, jak je popisuje státní zástupce, však činí pochybnou celou skutkovou větu. Nelze přijmout tvrzení o tom, že pro otázku viny je lhostejno, jakým způsobem poškozené usmrtil s tím, že jiným způsobem se děj odehrát nemohl. Uvedenou premisu nelze přijmout za správnou, neboť s ohledem na fotografie pořízené egyptskými orgány z pokoje 6343 hotelu Titanic Palace, s ohledem na závěry soudně lékařských posudků prof. J. Štefana, MUDr. R. Matlacha a MUDr. I. Fargaše (byť tyto státní zástupce záměrně dehonestuje), s ohledem na výpovědi svědků A. C. a P. M. a zprávu o ohledání pokoje 6343 hotelu Titanic Palace egyptskými orgány, s ohledem na zaslané protokoly (v rámci žádosti o mezinárodní právní pomoc), o výslech údržbáře z hotelu Titanic Palace Saida Mohameda S., nelze verzi ze skutkové věty jak podané obžaloby, tak napadeného rozsudku, tedy jako jedinou verzi o způsobu odehrání se skutkového děje, považovat za jedinou definitivní a prokázanou, a to v kontextu celého dokazování. Pokud státní zástupce závěry ve vztahu k jednopólovému a dvoupólovému závěru označuje jako nástavbu, pak opomněl zohlednit ve znění podané obžaloby a stejně tak nalézací soud ve skutkové větě citaci str. 35 znaleckého posudku elektro, podle níž s pravděpodobností hraničící s jistotou platí, že jako hlavní mechanismus vzniku úrazu elektrickým proudem byla uvažována komorová fibrilace, došlo-li k úmrtí osob vlivem úrazu elektrickým proudem, lze s jistotou vyloučit násobnou nešťastnou

náhodou (byť doprovázenou manipulací se zraněnou osobou), úraz elektrickým proudem způsobený jednopólovým dotykem lze způsobit v koupelně, smrtelný úraz jednopólovým dotykem v ložnici hotelového pokoje není pravděpodobný a za nejpravděpodobnější vznik úrazu elektrickým proudem lze uvažovat dvoupólový dotyk. Smrt obou osob v důsledku toho, že se např. vzájemně drží v okamžiku přiložení napětí nelze vyloučit, pokud se osoby vzájemně drží poblíž míst přiložených elektrod. Pro dvoupólový dotyk se jeví jako nejpravděpodobnější varianta usmrcení elektrickým proudem provedení postupně, a to každou osobu zvlášť. Tomu nasvědčují i polohy těl obou osob z ohledání místa činu. Jako nástroj pro provedení skutkové podstaty může sloužit např. odizolovaná šňůra kabelu s vidlicí, jež se připojí do zásuvky u nočního stolku. Při větších kontaktních površích jsou proudové hustoty dostatečně nízké na to, aby vyvolaly jakékoliv změny kůže i při hodnotách způsobujících smrt. Z modelového případu vypočteného pro dráhu proudu krk – záda vyplývá, že pro plochy elektrod řádově 10 mm² a méně budou patrné popáleniny, v případě dráhy proudu pravá ruka – třísla a při plochách elektrod 10 mm² a více nemusí být stopy proudu na těle zraněné již patrné. Na základě argumentace státního zástupce k jím podanému odvolání s přihlédnutím ke shora uvedenému obecnému závěru tvrdí, že znalec vylučuje jednopólový dotyk. Nyní toto své tvrzení opravuje tak, že tento není znalcem uváděn jako nejpravděpodobnější. S ohledem na znalecké závěry prof. Sokanského, jež podrobně citoval, a které považuje za nepřezkoumatelné a neprokázané (M.K. – popáleniny na krku a zádech nad kostrčí a K.K. – šedobílé ložisko charakteru jizvy na pravém stehně) navrhl vypracování ústavního posudku z oboru elektrotechniky, specializace silnoproud, a to nikoliv v Ostravě, Olomouci a Českých Budějovicích, k přibrání pro vypracování ústavního znaleckého posudku navrhl VÚT v Praze či jinou vysokou školu zabývající se výukou elektrotechniky/silnoproud. Dále namítl, že soud opomněl vylíčit, jak se uskutečňuje rozšířená sebevražda. Je evidentní, že nepochopil zásadní rozdíl mezi jednopólovým a dvoupólovým dotykem.

Podle názoru státního zástupce není podstatné, zda snímek předložený MUDr. Vorlem zachycuje zcela stejné místo střeva Moniky K. jako snímek pořízený znalci MUDr. Matlachem a Fargašem. Účelem předložení fotografického porovnání ze strany ústavu nepochybně bylo opět přiblížení projednávané problematiky laikům, soudu a stranám řízení a po prohlédnutí MUDr. Vorlem předložené fotografie ve výraznějším zvětšení s patřičným výkladem je pak zřejmé i laikovi, že tyto buňky jsou poměrně dobře rozlišitelné a je nemyslitelné, aby je nerozeznal soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství s dlouholetou praxí. On však namítá ve svém odvolání, že v ústavním posudku je zachyceno jiné místo, než označené znalci MUDr. R. Matlachem a MUDr. I. Fargašem vykazující přítomnosti polynukleárů. Státní zástupce tvrdí, že podstatné je to, že všechny histologické preparáty byly zkoumány MUDr. Smatanovou, Dokoupilem, Matlachem, Fargašem a třemi zpracovateli ústavního znaleckého posudku a k tomu pathology z FN Ostrava a FN Olomouc a primářkou patologie Nemocnice České Budějovice. Znalci obhajoby MUDr. Matlach a Fargaš zůstali se svým vyhodnocením histologických preparátů zcela osamoceni a jejich závěry o přítomnosti polynukleárů ve tkáních, o zánětlivých infiltracích či o tvorbě zárodečných center ve slezině, o kterých se MUDr. Matlach

dne 5.11.2015 v průběhu hlavního líčení nechal slyšet, že jsou neoddiskutovatelné, byli všemi zcela a jasně vyvráceny. Podle jeho argumentace však státní zástupce opakuje ve svém vyjádření, že znalcům MUDr. R. Matlachovi a MUDr. I. Fargašovi byla dána stejná možnost zkoumání preparátů. Toto tvrzení odmítá jako ryze účelové. Znalcům obhajoby bylo umožněno zkoumat histologické preparáty pouze v prostoru ÚSL FN Ostrava. Znalci požádali o poskytnutí nenabarvených preparátů, což jim bylo odmítnuto. V rámci znalecké činnosti je zcela standardní součinnost znalců, že si histologické vzorky poskytnou. Námitku státního zástupce, že žádost byla učiněna nejprve jmenovanými znalci jako „kolegiální“, když následně jeho obhájkyň soudu odeslala znalecký úkol, považuje za bezobsažnou, ve snaze zpochybnění obhajoby. Státnímu zástupci nenáleží se jakkoliv negativně a dehonestálně vyjadřovat k jeho obhajobě. To, že se státní zástupce snížil k bulvární argumentaci, je evidentní známkou absence věcných argumentů. S ohledem na to, že před podáním znaleckého posudku obhajoby probíhalo hlavní líčení a spis měl k dispozici soud, což obhajoba plně respektovala, nějaký čas spotřebovala komunikace MUDr. Dvořáčka s předsedkyní senátu (byť nebyl znalcem podávajícím soudně lékařský posudek s pitevním protokolem), s ohledem na přislíbený termín odevzdání znaleckého posudku se nedá nazvat rovnou příležitostí všech soudně lékařských znalců a zpracovatelů ústavního posudku při zkoumání histologického materiálu odebraného při pitvě poškozených. Tento přístup ke znalcům obhajoby považuje za porušení fair procesu, rovnosti zbraní a zásahem do jeho práva na obhajobu. Ti znalci, kdož histologickým materiálem disponovali, si opatřili konzultační stanoviska. Je nutno také předejít dalšímu možnému útoku na práci znalců MUDr. R. Matlacha a MUDr. I. Fargaše ve smyslu, že by mohli na ÚSL FN jezdit opakovaně, když právě termíny hlavního líčení byly limitujícím faktorem a jistě není účelem zásahu veřejné moci (zde soudu nedáním souhlasu k poskytnutí nových histologických materiálů) znesnadňovat mu opatření důkazů, neboť znalci mají i jinou činnost a takový postup by znamenal prodražení, což by ve svém důsledku znamenalo, že by si nemohl dovolit opatřit důkazy a vyhotovit znalecký posudek. Na tvrzení státního zástupce je tak vidět jasná snaha o převahu a nadřazenost v rámci trestního řízení, tedy ignoraci zásady rovnosti. K hodnocení celkové úrovně znaleckého posudku MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše státním zástupcem uvedl, že snížit se k tvrzení o neschopnosti jimi tvrzené skutečnosti doložit pitevním nálezem, je známka neschopnosti a neochoty alespoň se zamyslet nad znaleckými závěry obou znalců obhajoby. Argumentaci státního zástupce považuje za bezobsažnou a prázdnou. Státní zástupce ve vztahu ke znaleckým závěrům znalců obhajoby ve vztahu k předloženým fotografiím myokardu „M.K. a K.K.“ znalkyní MUDr. Smatanovou poukazuje na to, že znalci neuvedli ničeho o tom, že na histologických preparátech se tvrzený wave syndrom nachází pouze na myokardu jedné poškozené. Uvedené ovšem nic nemění na faktu, že tomu tak je, o čemž svědčí pořizené snímky tzv. sklíček MUDr. I. Fargašem, jež jsou přílohou odvolání. Před podáním znaleckého posudku v rámci hlavního líčení požádal prostřednictvím své obhájkyň o možnost promítání fotografií a znalci by se k uvedenému mohli vyjádřit a na místě ukázat nález jen na jednom myokardu, to za přítomnosti MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila. Této žádosti nebylo vyhověno, ačkoliv soud jistě disponuje jednacími místnostmi, kde je technicky možné promítání. Má pochybnost o

důvodnosti odmítnutí žádosti. Opětovně zdůraznil, že snaha státního zástupce marginalizovat snahu MUDr. Smatanové přesvědčit soud, že wave syndrom se nachází na obou myokardech, de facto nic neznamena. Tvrzení, že by chybu mohl způsobit pomocný personál, nemá smysl komentovat. Trvá na vyhotovení znaleckého posudku k předmětné fotografii. Pokud fotografie nemá vypovídací hodnotu, pak se nabízí otázka, jakou vypovídací hodnotu má ústavní posudek v části znaleckého závěru o existenci výbledu. Státní zástupce sice souhlasí s tím, že v pitevním protokolu znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil žádný výbled neoznačili a není ani na videozáznamu slyšet, že by jej slovně označili, nicméně se snaží soud přesvědčit o tom, že „chybu“ napravil doc. Vorel, který výbled označuje z fotografie a videozáznamu. Státní zástupce připouští, že určovat cokoli z fotografií není přesné, neboť tyto mohou být zkreslené např. osvětlením. Sám doc. Vorel uvedl, že nejpřesnější informace mohou podat vždy ti, kdož tzv. mají těla na stole. Označený výbled je novým znaleckým závěrem, který navrhuje přezkoumat, a to opětovným výslechem všech soudně lékařských znalců vyjma prof. J. Štefana, který zemřel, a vyhotovením dalšího soudně lékařského posudku, i ve formě ústavního, ovšem nikoliv v Ostravě, Olomouci, Českých Budějovicích a Brně, když přednostu prof. Hirta sama jeho obhájkyňe oslovila se žádostí o vyhotovení znaleckého posudku, což ten odmítnul s tím, že nemá dostatek zkušeností s elektrickým proudem, tedy posudku superrevizního. Z veřejně dostupných zdrojů má informaci, že i dozorující státní zástupce v trestní věci Věry M. navrhuje po vypracování ústavního posudku další posudek. Nechápe tedy, proč jím navrhovaný důkaz je označován státním zástupcem proti smyslu trestního řízení.

Dále namítl, že státní zástupce polemizuje s jeho názorem, že nebylo prokázáno ničeho k rozvratu manželství. Tyto problémy však tvrdí státní zástupce a nalézací soud pod vlivem výpovědí svědkyň z okruhu kamarádek poškozené Moniky. Státní zástupce a potažmo i soud přitom ignorují prokázaný fakt, že poškozená Monika svým kamarádkám sdělovala upravená, popř. přímo smyšlená fakta o svém manželovi (např. že je zaměstnaný jako manažer, že je R. láska jejího života, kdy svědek R. popírá vztah s Monikou vyjma jednoho sexuálního styku s ní). Poté, co svědek C. mu měl sdělit, že mu byla jeho manželka nevěrná, na to reagoval zcela přirozenou reakcí, tedy že se zeptal své manželky a nikoliv manželů C. a manželka sama mu přísahala na smrt své dcery a otce. Z žádného důkazu nevyplývá, že by svou manželku k takové přísaze nutil. Státním zástupcem citovaná slova svědkyně B. nelze ověřit, a proto je nutno k výpovědi přistupovat velmi opatrně. Státní zástupce a soud ignorují důkazy, které jako jediné mohou dát skutečný obraz manželství a vztahu K., což jsou výpovědi příbuzných. Jejich manželství bylo standardní, jejich vztah nebyl ničím patologický. Pokud by byl on problematickým elementem v manželství, hovořila by o tom jeho dcera K. Žádný z provedených důkazů ničeho takového nepodává. Právě z tohoto důvodu učinil návrh na výslech vedoucí oddílu mažoretek JUVENTUS Nikoly K., což soud zamítl, a proto tento důkaz opětovně navrhuje. Ve vyjádření k absenci jeho motivu státní zástupce vytrhává důkazy z kontextu, důkazy, jež zcela zřetelně hovoří v jeho prospěch, ignoruje a bezdůvodně deformuje jejich obsah či vypovídací hodnotu. Typicky tak činí u spisu poskytnutého EAR, když zpochybňuje egyptskou policií zajištěné zvratky v odpadkových koších,

popř. zda se jedná o zvrátky poškozených „M.K. a K.K.“, jakož i skutečnosti, jež vyplynuly z výslechu egyptského patologa dr. N. o neexistenci proudových známek a účinků elektrického proudu na tělech Moniky K. a K. K., stejně jako lékaře ohledávajícího těla na pokoji č. 6343 v hotelu Titanic Palace, fotodokumentaci dr. N. těl obou poškozených a výsledky pitvy dr. N. Má za to, že státní zástupce, stejně jako nalézací soud, hodnotí jeho osobu pouze z pohledu bulvárního a mediálního obrazu a zjednodušeně řečeno tvrdí, že je vinen, neboť není dostatečně smutný. Projevy smutku jsou však u každé osobnosti jiné, o čemž hovoří znalkyně PhDr. Khulová. Je logické, že v situaci, kdy zůstal sám a nezná arabštinu, stejně jako jiný jazyk, komunikuje na dálku se svými kamarády, známými a rodinou. Za situace, kdy má zprávy z domova přenesené mediálními výstupy a jsou zveřejňovány informace z jejich života, zejména informace ze života jeho manželky, je logické, že chce zjistit možnou příčinu tragédie. Soud mu nepravdivě vytýká, že se na místě nezajímal o to, co se stalo manželce a dceři. On však o tom hovořil s konzulkou. Trvá na tom, že od své sestry poprvé slyšel myšlenku, že by strůjcem tragédie mohla být manželka. To jasně dosvědčují odposlechy. Lenka K. mu sdělila, že tato myšlenka napadla jejího manžela Jirku. Pokud byla tato svědkyně konfrontována, snažila se přesvědčit soud, že ve skypu komunikovala jinak. Uvedené tvrzení je ale nelogické. Co se týče upomínky státního zástupce na sdělení svědka M., že mu sdělil, že si bude užívat, konstatuje, že uvedená upomínka je vytržena z kontextu okolností a je zcela osamocena. Nikde plošně nesděloval nic o tom, že si bude konečně užívat. Smutek prožíval uvnitř sebe samého, smutek je jeho soukromá věc. Pokud státní zástupce uvádí, že motiv vraždy je v odposleších a skypové komunikaci, neoznačuje, o která slova a věty se jedná. V žádném odposlechu a skypu není ničeho o provedení zločinu, o motivu. Slova obžalovaného státního zástupce a nalézací soud vysvětluje pouze dle své vlastní úvahy ve snaze uměle vytvořit řetěz důkazů. Ve skutečnosti žádný důkaz o jeho vině ve smyslu skutkové věty výroku o vině neexistuje, existuje pouze ničím nepodložená představa orgánů činných v trestním řízení, že skutek se tak mohl stát. Soud a státní zástupce opomněli, že mají pouze vysoký stupeň podezření, což je nezabývá povinnosti bezpochybně vinu prokázat. Této své povinnosti nedostal ani státní zástupce ani soud (viz rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp.zn. III. ÚS 398/97). Vyjádřil se i k plánovaným výletům na společné dovolené, kdy argumentaci státního zástupce označil za nekorektní, opírající se o nepodložené domněnky. Opětovně zdůraznil, že předsedkyně senátu porušila povinnosti obsažené v ustanovení § 209 tr.ř., pokud umožnila datové on-line přenosy a jsou tak důvodné obavy, že svědecké výpovědi mohly být ovlivněny, což je zcela transparentní u svědkyně Světlany C. K tomu připojil komunikaci S. C. s Vlastou S. Tímto postupem došlo k porušení jeho ústavně garantovaných práv zakotvených v čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Závěrem stručně shrnul průběh přípravného řízení v České republice, když poukázal na absolutní absenci vlastních kriminalisticky relevantních stop a zjištění z místa činu. Tento závažný nedostatek se policejní orgán snažil napravit rozsáhlými výslechy svědků z okolí rodiny K., početněji z řad kamarádek poškozené Moniky, a to aniž by se zaměřili na svědky, jež byli s rodinou K. v Egyptě (svědci K., M.), neboť těžiště dokazování se mělo zaměřit do Egypta a nikoliv ke shánění „drbů“ v Karviné.

Naprostý exces byl výslech svědkyně V., jež K. vůbec neznala, avšak o to urputněji se na stránkách popelky.cz pod nickem PETRONELA podílí na hysterické kampani vůči němu „hejtováním“, tedy šířením nenávisi vůči němu. Z výslechů svědků u hlavního líčení vyplývá, že policie snahou získání tzv. motivu prováděla účelově výslechy svědků, kterými se snažila zadokumentovat žárlivost, agresivitu a možné jeho další nestandardní projevy zejména po úmrtí „M.K. a K.K.“ Zcela jednoznačně se snažila dokumentovat vše, co by mohlo být v jeho neprospěch prakticky ovlivněné Lenkou K., nikoliv dokumentovat skutečný stav věci a posuzovat objektivně celý případ. O tomto postupu svědčí např. to, že se zabýval tím, že v roce 2000 udržoval kontakt s Lucií W. Na druhé straně nebyl proveden výslech např. bezprostředního kontaktu v Egyptě – tlumočnicka, manželů, kteří byli ubytováni ve stejném hotelu a potkávali se na pláži (jejich dcera se koupala s K.). Tyto svědky musela zajišťovat obhajoba. Policie ČR neprovedla výslech učitelky K. ve škole, vedoucí mažoretek, případně dětí za účelem zjištění poměrů v jeho rodině. Neprošetřili ani jeho snahu zrušit dovolenou v Egyptě pro nepokoje. V rámci služební cesty PČR do Egypta nebyla řešena zásadní otázka související se zajištěním zvratků, možnost případného DNA, stejně jako se nesnažili zajistit chybějící orgány, zejména žaludky obou zemřelých.

Námítky státního zástupce odmítá jako nedůvodné v celém rozsahu. Navržený důkaz, výslech Mohamada Walida N., má největší souvislost s předmětem řízení. Viděl těla cca 24 hodin po jejich nález a je s to vyvrátit tvrzení státního zástupce a nalézacího soudu o vystavení poškozených elektrickému proudu, může prokázat absenci proudových známek, což znamená, že disponuje vypovídací potencí. Všechny navržené důkazy mají souvislost s předmětem řízení. Mohou prokázat, že těla nebyla vystavena účinkům elektrického proudu včetně vyvrácení tvrzení o vitálních známkách v místě defektu na krku poškozené Moniky K. Uvedené se vztahuje i k návrhům na udělení souhlasu k předání histologických materiálů MUDr. Matlachovi a MUDr. Fargašovi, návrhu na promítání snímků histologických preparátů pořízených MUDr. Fargašem a promítání stávajících histologických preparátů, jež jsou uloženy v prostorách ÚSL FN Ostrava, výslech všech soudně lékařských znalců, stejně jako znaleckému posudku ve vztahu k fotografii se snímky myokardu M.K. a K.K. – součást znaleckého posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila předané MUDr. Smatanovou.

V průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem dne 31.5.2016 obžalovaný Petr K. na podaném odvolání setrval. Plně odkázal na všechna písemná podání, a to odůvodnění odvolání, návrhy na doplnění dokazování, vyjádření k odvolání státního zástupce a soudu předložil písemný seznam, v němž jsou shrnuty všechny navrhované důkazy, kdy se domnívá, že navržené důkazy mají relevantní souvislost s předmětem řízení a jsou s to ověřit tvrzenou skutečnost, že těla nebyla zasažena elektrickým proudem, defekt na krku Moniky K. nevykazuje vitální známku, nejedná se o vstup elektrického proudu a dále že orgány obou poškozených vykazují známky zánětlivé celulizace a tvrzený wave syndrom je pouze na myokardu K. K. a nejedná se ve své podstatě ani o wave syndrom, nýbrž pouze o artefakt vzniklý buď mechanickou vadou krájecího nože mikrotomu nebo chybou při

přípravě preparátu, že těla poškozených nevykazovala dne 31.7.2013 a 1.8.2013 tvrzené proudové známky, a to na krku Moniky K., což ve svém kontextu potvrzuje jeho obhajobu, že manželce a dceři neublížil, a dojde tím k jím tvrzené skutečnosti a vyvrácení tvrzení, že těla byla vystavena elektrickému proudu.

Prostřednictvím své obhájky pak obžalovaný Petr K. u veřejného zasedání před odvolacím soudem namítl, že soud zcela zřetelně pouze hledal dostatek důvodů pro jeho odsouzení a nijak se nepokoušel být nestranný a kritický. Ani to nepředstíral. To, že obě poškozené zemřely násilnou smrtí, se nabízí jako velmi reálná varianta a soud pak už pouze shromažďoval důkazy o tom, jak to asi mohlo proběhnout. Jak se asi dají zabít dvě osoby v hotelovém pokoji. Excelentní ukázkou náhrady důkazu o tom, co se stalo, co lze ze stávajících důkazů dovodit, je využití znaleckého posudku z oboru elektroniky, jemuž nelze po odborné stránce nic vytknout. Zabývá se totiž obecnou možností usmrcení někoho v daném místě a čase elektrickým proudem, ale vůbec ne důkazy, které by něčemu takovému nasvědčovaly.

Výroková část rozsudku je formulována poměrně neobvykle, byť to není zcela nezákonné. V první řadě pracuje s popisem motivu jednání obžalovaného jako součástí skutku, což je velmi pochybné. Motiv jistě může být soudem hodnocen, ovšem pouze za předpokladu, že je skutečně jednoznačně prokázán, což v tomto případě zcela jistě není. Lze pouze spekulovat, proč soud zvolil tuto metodu, přičemž samozřejmě nejde vyloučit, že jde o obvyklý postup soudkyně, která rozsudek vyhotovila. Tento postup působí tak, že soud, nemaje dostatek přesvědčivých argumentů o skutku jako takovém, poukazuje na možný motiv jako na zcela věrohodný důkaz. Tedy něco, co by mělo odstranit pochybnosti o tom, zda spáchal to, z čeho je viněn. Ochotně a bezezbytku tak převzala argumentaci obžaloby, aniž by brala ohled na to, že nejdříve musí být skutek prokázán a pak je možné spekulovat o motivech. Tato taktika nahrazování důkazů spekulacemi o tom, jak to teoreticky mohlo být, je základní argumentační linií rozsudku. S touto spekulací souvisí i popis faktického skutku. Není pravdou tvrzení státního zástupce, že není nějak podstatné, jak došlo k údajnému vstupu elektrického proudu do těl obou poškozených. To je dle jeho názoru ve věci alfa a omega a nepodstatné by to snad mohlo být pouze v případě, kdyby z jiného důkazu bylo možné dovodit, že k tomuto vstupu nepochybně došlo a že tento vstup elektrického proudu měl, či alespoň mohl mít smrtící účinky. Tvrzení, že vystavil poškozené účinkům elektrického proudu, a to prostřednictvím dvoupólového nebo jednopólového dotyku, je zcela zřejmým přiznáním toho, že soud vůbec není schopen zrekonstruovat základní část tvrzeného protiprávního děje. Na úrovni spekulace je ovšem nevyvratitelný, protože obecně lze tělo člověka takovému působení vystavit. O tomto obecně známém jevu netřeba vést polemiku, důležité jsou ovšem důkazy, že se tak stalo. To, co vypracoval znalec Sokanský, je zcela evidentně pouze odborná hypotéza toho, jak teoreticky mohlo k usmrcení elektrickým proudem dojít. Není odborným posudkem, který by zjištěné stopy nějak odborně propojoval do závěru o tom, k čemu s velkou pravděpodobností muselo dojít. Je jistě teoreticky možné, že do těla poškozené Moniky K. mohl být elektrický proud zaveden buď dvoupólově, tedy přiložením dvou vodičů, tzv. fáze a

tzv. nuly, zřejmě vyvedených z nějaké zásuvky, na její tělo. Pro tuto chvíli vynechává celý problém s pochybnostmi o tom, zda existují stopy takového jednání a zejména vstupu proudu do těla na poškozené Monice K., což je věc znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, o nichž se dále zmíní. Za zásadní považuje, že se soud vůbec nezabýval technickou stránkou věci, totiž faktem, že žádné vodiče, které by bylo možné na jedné straně zasunout do zásuvky, a na druhé straně přiložit k tělu poškozené Moniky K., nebyly nalezeny. Pokud znalecký posudek znalce Sokanského hovoří o tom, že mohlo dojít i k tzv. jednopólovému vstupu elektrického proudu do těla poškozené a soud tuto hypotézu přebírá jako rovnocennou alternativu, pak aby byla skutečně použitelnou alternativou děje, který vedl k usmrcení Moniky K., muselo by být alespoň v oblasti hypotézy či spekulace uvedeno, jak tento jednopólový vstup fungoval v daném čase a místě. Tedy nikoliv pouhým tvrzením o tom, že v případě jednopólového vstupu proud z těla vychází prostřednictvím nějakého uzemněného předmětu, ale konkrétním vysvětlením, jak by to fungovalo v daném pokoji. Tedy, co by bylo tím uzemněným předmětem. Zda postel, nebo nějaké jiné místo, ale o tom se ani posudek, ani rozsudek, nijak nevyjadřují. I z tohoto pohledu považuje napadený rozsudek za vadný. Smrt působením elektrického proudu je v daném místě reálná alternativa, ale to pouze a jedině proto, že je v místě elektrický proud zaveden a teoreticky je možné jej za pomoci zmíněných vodičů dovést až k tělu poškozené Moniky K. Jinou věcí je dostatečně uzemněné podloží místa, kde poškozená byla v době přivedení elektrického proudu do těla. I laikovi je patrné, že hotelová postel, až na vzácné výjimky, uzemněná není. Jde o to, kde mohlo dojít k jednopólovému zásahu elektrickým proudem.

Ještě nedostatečněji se soud vypořádává s mechanismem usmrcení nezletilé K. K. Hovoří o jakési možnosti, že obě poškozené ležely v objetí, čímž se jednoduše vyhýbá potřebě jakékoliv úvahy toho, jak měla být nezletilá K. K. zasažena elektrickým proudem, když na jejím těle žádné stopy po vstupu elektrického proudu nebyly zjištěny. Tento nedostatek nelze nahradit ani závěrem znalkyně MUDr. Smatanové o diskrétních změnách, neboť tento znalecký závěr je nepřezkoumatelným závěrem, je to tvrzení v rovině spekulací. Pokud by soud chtěl jít touto cestou, tedy konstrukcí usmrcení elektrickým proudem v objetí jiné osoby, vydává se do oblasti, v níž mu nepřísluší činit jakékoliv závěry, neboť jde o odborný problém. Otázka zní tak, zda by v případě takového objetí a buď jednopólového nebo dvoupólového kontaktu s elektrickým proudem, tento proud způsobil fibrilaci srdce a posléze usmrtil jen osobu, která by byla elektrickým proudem zasažena, anebo i osobu, která by byla v jejím objetí. Laicky si lze představit oboje, nicméně nebylo věcí soudu, aby se tímto problémem laicky jakkoliv zabýval jinak, než položením otázky znalci, avšak odpověď na takovouto základní otázku v rozsudku nezaznamenává.

Za zvláštní označil situaci v případě medicínského určení příčiny úmrtí. Znalci Smatanová a Dokoupil jednoznačně diagnostikují zásah elektrickým proudem, nebyli však konfrontováni s tím, o jaký zásah šlo. Typicky např. ve vztahu k zmíněnému objetí a tedy intenzitě proudu, který by v takovém případě působil na jednu či druhou

poškozenou. Jejich znalecký posudek je kategorický. Tvrdí, že na tělech obou poškozených shledaly změny, svědčící o vlivu elektrického proudu. Tyto závěry neméně kategoricky vylučují znalci Fargaš a Matlach, ovšem jejich posudek zase zpochybnil znalecký posudek ústavu oddělení soudního lékařství Nemocnice České Budějovice, který soud označil jako revizní. Jde o vcelku běžný postup, který je i v souladu s trestním řádem. Neobvyklá je ale kategoričnost odmítnutí závěru znaleckého posudku Matlacha a Fargaše, když na str. 69 rozsudku je citováno stanovisko znalce Vorla, podle kterého jde u zmíněných znalců Matlacha a Fargaše, pokud jde o jejich závěry, buď o zásadní neznalost, nebo o úmyslné zkreslení. To je velice zásadní tvrzení a v rámci spravedlivého procesu měla být dána možnost znalcům Matlachovi a Fargašovi, aby se k takto kategorickému odmítnutí jejich závěrů mohli vyjádřit. Je zcela běžný postup, že soudy v takto složitých věcech koncentrují výsledky znalců do jednoho dne, dají znalcům možnost spolu polemizovat, a totéž pak ve vztahu k případnému reviznímu posudku, neboť pouze na základě této konfrontace si soud může učinit závěr o tom, co ze znaleckých posudků je přesvědčivé a tedy použitelné pro jeho rozhodování. Zvláště naléhavé je to v tomto případě, kdy závěr o příčině smrti fatálně předurčuje další závěr soudu. Důkazem je i argumentace státního zástupce v jeho vyjádření, v němž v podstatě říká, že když už je jasné, jak byly poškozené usmrceny, není podstatné, jak to technicky realizoval. Prostě je nějak zabil elektrickým proudem, což dává navíc do souvislosti s tím, že se divně choval. Tvrzení o nepoužitém toaletním papíru je završením ignorace spravedlivého procesu a všech jeho zásad a popřením elementárních zásad a smyslu trestního řízení. Opětovně odkázal na odůvodnění odvolání, v němž se zabývá hodnocením znaleckých posudků, kdy je přesvědčen, že s ohledem na složitost věci a fakt, že znalecký posudek je v podstatě jediný nepřímý důkaz o tom, že obě poškozené byly násilně usmrceny a také o způsobu tohoto usmrcení, se nalézací soud dopustil hrubé chyby, pokud znalci Matlach a Fargaš neměli možnost prezentovat svůj názor na hodnocení jejich posudku zpracovateli znaleckého posudku ústavu. Soud odmítl důkazní návrh na jejich opětovný výsledek. Soud absenci použitelných přímých anebo nepřímých důkazů, které by tvořily uzavřený kruh a mohly tak vést k spolehlivému závěru o jeho vině, nahrazuje spekulacemi, jednak v podobě znaleckého posudku znalce Sokanského a také závěry znaleckého posudku z oboru psychologie znalkyně Khulové. Podle zkušeností jeho obhájkyne jsou psychologické posudky jedněmi z nejméně důvěryhodných, neboť jde o jakési vnitřní hodnocení toho, co mínil, myslel, nebo co prožíval jiný člověk. Nejen ona, ale v rámci soudních jednání i mnoho soudců psychologické znalce označují slovem „šarlatáni“. Interpretace či rekonstrukce bývalých pocitů je nutně vždy nějakým způsobem ovlivňována tím, jak by danou situaci prožíval znalec, který psychologický posudek zpracovává a fakticky do určité míry hodnotí chování obžalovaného. Nadto poukázal na masivní mediální kampaň s různými vyjádřeními „znalců“ na jeho chování či vizáž tzv. „kramnologové“ a nelze uvěřit, že zrovna znalkyně Khulová byla izolována od mediálních závěrů a lze se oprávněně domnívat, že znalkyně byla před pohovorem s ním a samotným vypracováním posudku ovlivněna mediálním obrazem, který o něm vytvořil bulvár. V tomto případě se znalkyně spustila poměrně hodně daleko, což je patrné z pasáží, které posléze převzal soud do rozsudku. Závěry znaleckého posudku nejsou ničím

jiným, než pustou spekulací a soud ji měl takto – jako fikci – pojímat. Je jistě možné, že se u něj ve vztahu k jeho manželce prosazovaly jisté rysy závislosti, potřeba blízké vazby a jistoty, jejíž přízeň si vynucoval až latentní agresí (není zcela jasné, co je míněno tvrzením o skryté agresii), snahou o maximální materiální zabezpečení atd. Ale také to není ničím prokázáno. Aby vůbec bylo možné spekulovat o povaze jeho vztahu k manželce od jarních měsíců roku 2013, musel by být psychologicky vyšetřován v rozhodné době a ne mnohem později, v situaci, kdy již jeho manželka a dcera byly mrtvé a nacházel se v nenormálním vazebním prostředí, což se odrazilo i na jeho myšlení, reakcích atd. Jeho obhájkyňe by tuto spekulaci, používající tvrzení o hlubokém zklamání, ukřivdění, neschopnosti nést ztrátu přízně manželky poháněné zlobou vůči ní, bez váhání označila za naprostou fantasmagorii. Korektní by od znalkyně bylo, kdyby uvedla minimálně to, že by případným motivem jednání, bude-li prokázáno, mohly být tyto pocity a prožitky a soud by svůj závěr o vině mohl v tomto směru zdůvodnit tak, že ze znaleckého posudku nevyplývá nic, co by možnost násilného jednání vůči oběma poškozeným zcela vylučovalo. Rozhodně nesouhlasí s tím, že tento motiv je uváděn jako součást skutku, tedy jako prokázaná skutečnost, kterou zcela bezpochyby není. Bez takového zdůvodnění, byť těžce spekulativního, se rozpadá celá konstrukce o jeho vině. Proto obžaloba musela nejdříve tvrdit velmi silný motiv, naprosto krajního jednání – vraždy dvou osob, aby poté mohla v podstatě vyjít z toho, že to nikdo jiný udělat nemohl, jinak k usmrcení dojít nemohlo a není tak podstatné, jak k tomuto usmrcení fakticky došlo. Je fatální chybou soudu, že tuto konstrukci akceptoval, včetně takových absurdních spekulací a detailů, jako že si připravil nezjištěný elektrický vodivý prostředek. Z technického hlediska jde o naprostý nesmysl. Co si reálně připravil, nikdo neví, a soud nepovažuje za nutné uvedené prokázat a tento nedostatek mu nebrání ve vyslovení právních závěrů o vině a výjimečném trestu. Rovněž tak spekulativní závěry znaleckého posudku znalce Sokanského o možném způsobu, jakým lze usmrtit jinou osobu, pomocí elektrického proudu, jsou formulovány ve skutkové větě jako závěr soudu o tom, co bylo bezezbytku prokázáno. Tak tomu ale není. Jednou věcí je, že došlo-li k usmrcení elektrickým proudem, znalec neshledává nic, z čeho by bylo možné usuzovat na nešťastnou náhodu, např. neizolovaný vodič, probíjející elektrický spotřebič atd. a úplně jinou věcí je tvrzení o tom, jak byl elektrický proud k údajnému usmrcení užít. K tomu znalec vůbec nic konkrétního neuvádí a v tomto směru tak soud neměl jeho spekulativní závěry přebírat do svého rozsudku. Napadený rozsudek považuje za nezákonný, nepřezkoumatelný, a tudíž vadný.

Dokazování navrhl doplnit o výslech Kerolese Ezzata B., který veřejně uvádí, že má k dispozici důkazy z EAR, popř. že je schopen otevřít v EAR vyšetřování a je schopen doložit důkazy o jeho nevině. Jmenovaný již v minulosti sdělil, že v EAR měl proběhnout soud s kuchařem z hotelu Titanic Palace. Jelikož dosud nedodal informace o tom, zda k soudu skutečně došlo a pro egyptský proces měl pro něj plnou moc, může objasnit jednak jím tvrzená fakta o soudu, popř. o tom, o jakých dalších důkazech v EAR má povědomost a odkud.

Opakovaně navrhl výslech egyptského patologa Mohamada Walida N. Přiložil konzultační stanoviska k fotografii myokardu „M.K. a K.K.“, která je součástí

znaleckého posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, a to včetně průvodních e-mailů Ing. Josefa Š. (Plzeň), Jiřího H. (Zlín) a Ondřeje H. (Praha), jejichž stanoviska navrhl provést k důkazu postupem podle § 213 odst. 1 tr.ř. a v návaznosti na tyto žádá shora uvedená originální data, popř. souhlas soudu k vyžádání dat od MUDr. Smatanové, popř. MUDr. Dokoupila. Pokud budou jeho obhájkyňi odepřena originální data předmětné fotografie, navrhl soudu vypracování znaleckého posudku z odvětví kybernetika na to, zda fotografie obsahují totožný obsah, zda je jeden snímek kopií druhého snímku, označit shodné markanty a uvedení záznamového zařízení a datum pořízení předmětné fotografie. V souvislosti s fotografií se snímky myokardu „M.K. a K.K.“ odkázal na histologické preparáty, jejichž snímky soudu odeslala jeho obhájkyňe (tyto pořídil na ÚSL FN Ostrava při prohlédnutí histologických preparátů znalec MUDr. Igor Fargaš), kdy tvrzený wave syndrom, tedy průkaz zásahu elektrickým proudem dle znalců MUDr. Smatanové, MUDr. Dokoupila a doc. MUDr. Vorla, je vidět pouze na srdci „K.K.“, což znalec MUDr. Matlach označil za mechanickou vadu krájecího nože, resp. mechanismus vzniku defektu označil za mechanickou vadu krájecího nože. V této souvislosti zdůraznil, že na fotografii se snímky myokardu „M.K. a K.K.“ předložené MUDr. Smatanovou jsou špatně uvedena jména, neboť na levém snímku je označen myokard „M.K.“, ale histologický preparát je totožný se snímkem pořízeným znalcem MUDr. Igorem Fargašem a jedná se o myokard K.K. Histologický preparát myokardu K. K. neukazuje znalci MUDr. Smatanovou, MUDr. Dokoupilem a doc. MUDr. Vorlem tvrzený wave syndrom.

Navrhl vypracování znaleckého posudku z odvětví soudního lékařství na stanovení DNA histologických preparátů a odebraného histologického materiálu při pitvě ze dne 9.8.2013 a zároveň požádal, aby tento posudek byl vypracován některou lékařskou fakultou, nikoliv v Olomouci, kde je vazba ÚSL FN Ostrava a žádným ze znalců zaměstnaných na ÚSL FN v Ostravě s ohledem na spravedlivý proces.

Dále navrhl, aby stávající histologické preparáty znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil za účasti znalců MUDr. Igora Fargaše a MUDr. Radka Matlacha promítnuli a vysvětlili nálezy na preparátech u veřejného zasedání či u hlavního líčení. V souvislosti s tímto návrhem navrhl výslech MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, při kterém jim bude umožněno promítnout snímky histologických preparátů, jež byly pořízeny při seznámení se s preparáty na základě souhlasu nalézacího soudu, a to v budově ÚSL FN Ostrava, když totožná žádost byla bezúspěšně učiněna i u soudu prvního stupně. Tento návrh nabyl na významu zejména s ohledem na zjištěnou manipulaci s histologickými snímky myokardu.

Do spisu přiložil trestní oznámení Spolku pro nezávislou justici Šalamoun na neznámého pachatele na manipulaci se snímky myokardu, jež jsou součástí znaleckého posudku a jsou výsledkem znalecké činnosti. Navrhl, aby soud zajistil sdělení, která součást policie je pověřena prověřením skutečností z trestního oznámení a pod jakým číslem jednacím s tím, že pokud jsou zahájeny úkony trestního stíhání, nechť je „ZUTR“ připojen rovněž. To navrhl předložit stranám k nahlédnutí postupem podle § 213 odst. 1 tr.ř.

K důkazu navrhl vypracování ústavního posudku z oboru zdravotnictví, specializace psychiatrie a psychologie na jeho osobu.

Stranám navrhl předložit k nahlédnutí podle § 213 odst. 1 tr.ř. článek deníku Blesk ze dne 8.2.2016, který přiložil, v němž se jeden ze zpracovatelů znaleckého posudku doc. Vorel vyjadřuje a jím veřejně uváděné informace vedou k domněnce, že není seznámen se spisem, ačkoliv jej měl několik týdnů k dispozici a tímto nadto flagrantně porušil zákonnou mlčenlivost.

Navrhl, aby soud zajistil vypracování znaleckého posudku z oboru kybernetika, a to na pravost snímků myokardu, označených „M.K.“ (HE) wave syndrom a „K.K.“ (HE) wave syndrom. Fotografii se snímky do spisu založila MUDr. Smatanová a jsou tedy součástí znaleckého posudku. Tato součást znaleckého posudku se jeví jako artefakt, nikoliv jako zachycení skutečného nálezu na myokardu, když z histologických preparátů zřetelně plyne, že na myokardu „K.K.“ se tvrzeň a fotografií deklarovaný wave syndrom nenachází. Za tím účelem žádá, nechť soud zajistí předložení snímků v maximální dostupné kvalitě ve své původní (originální) podobě. Pokud byly například snímky pořízeny digitálním fotoaparát, potom o předložení digitálních fotografií přesně v podobě, v jaké je fotoaparát uložil na datový nosič. Dále žádá o předložení snímků a dalších dokumentů v podobě, v jaké byly znalkyní MUDr. Smatanovou použity pro tisk a jejich následné založení do spisu. Pokud listina založená ve spise vznikla např. vytištěním dokumentu obsahujícího dvě fotografie a textové popisky, potom navrhl předložení tohoto dokumentu v elektronické podobě.

Požádal o umožnění seznámení se s informacemi potřebnými pro vypracování dodatku znaleckého posudku, a to znalci z oboru zdravotnictví, specializace soudní lékařství, MUDr. Igoru Fargašovi a MUDr. Radku Matlachovi, kdy konkrétně se jedná o poskytnutí histologických preparátů, tzv. bločků, uložených na Ústavu soudního lékařství FN v Ostravě v souvislosti s pitvou Moniky a K. K. č. 645/2013 dne 9.8.2013 MUDr. Margitou Smatanovou a MUDr. Dokoupilem. O poskytnutí histologických preparátů žádá MUDr. Radku Matlachovi. Důvod jeho žádosti je nesouhlas předsedkyně senátu 50 T Krajského soudu v Ostravě k žádosti o poskytnutí preparátů znalcům MUDr. R. Matlachovi a MUDr. I. Fargašovi na základě předchozí komunikace s přednostou ÚSL FN Ostrava, který není ani pitvajícím lékařem ani znalcem ve věci zemřelých, na základě výtky předsedkyně senátu, že si znalci neopatřili konzultační stanoviska, dodržení kontradiktornosti řízení, opatřením konzultačního stanoviska i k založené fotografii do trestního spisu se snímky myokardu obou zemřelých (založila MUDr. Smatanová) a s odvoláním na právo na obhajobu a spravedlivý proces činí návrh na doplnění dokazování v odvolacím řízení o vypracovaný dodatek č. 1 ze dne 8.11.2015 ke znaleckému posudku MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, již do spisu doručený, který nalézací soud odmítl pro nadbytečnost provést, a o další dodatek č. 2 tohoto znaleckého posudku, jež bude doplněn o konzultační stanovisko či stanoviska a pro tento doplněk žádá podle § 110a tr.ř.:

- Zapůjčení histologických preparátů a rezervních tkáňových bločků „M.K. a K.K.“, které jsou popsány v písemném znaleckém posudku Dokoupila a Smatanové ze dne 30.1.2014, a to na adresu MUDr. Igora Fargaše či MUDr. Radka Matlacha, aby je mohli oba znalci opakovaně prohlížet a rovněž, aby je mohli konzultovat s jinými odborníky, pokud takovou potřebu zjistí, tedy přesně tak, jak byly poskytnuty komisi ústavního znaleckého posudku v Českých Budějovicích, aby byla zachována rovnost stran. V případě nesouhlasu se zapůjčením tkáňových (pravděpodobně bločků) žádá o souhlas s poskytnutím nových preparátů, když ÚSL Ostrava z nich zhotoví další nové preparáty technikou barvení, kterou Fargaš a Matlach upřesní po zhlédnutí histologických preparátů z roku 2014, navazujících na pitvu „M.K. a K.K.“ dne 9.8.2013.
- Poskytnutí fotografie pořízené při pitvě těl „M.K. a K.K.“ dne 9.8.2013, a to v elektronické originální nezmenšené nebo komprimované podobě.
- Poskytnutí fotografie v rámci ústního doplňku znaleckého posudku u hlavního líčení 5.11.2015 znalců Dokoupila a Smatanové, kdy tyto fotografie vytisknuté založili do spisu při hlavním líčení dne 5.11.2015, a to opět v elektronické originální nezmenšené nebo komprimované podobě.
- Poskytnutí fotografie v elektronické podobě, na které doc. Vorel označuje výhled v okolí morfy na zádech „M.K.“, pokud tato fotografie není součástí fotodokumentace pořízené při pitvě.

Dále navrhl výslech MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše ke znaleckému závěru doc. MUDr. Vorla k výhledu, stejně tak k nové informaci o totožnosti snímků myokardu, jež jsou označeny za srdce „M.K. a K.K.“ a jedná se přitom pouze o jedno srdce. Navrhuje i výslech MUDr. Smatanové k uvedeným snímkům a výhledu na krku „M.K.“ Dále navrhl, necht' je stranám poskytnut neseštěřiháný videozáznam pitvy obou zemřelých a tento promítnut za přítomnosti všech soudně lékařských znalců ve věci vystupujících, a to MUDr. Matlacha, MUDr. Fargaše, MUDr. Smatanové, MUDr. Dokoupila a zpracovatelů ústavního posudku. Ze záznamu, jenž je součástí spisu, zcela jasně plyne, že tento je sestřiháný. Opakovaně upozorňuje na sekvenci, kdy přitom, co MUDr. Smatanová ukazuje rukou na morfu na krku Moniky K., je slyšet MUDr. Dokoupila, který říká, že to je od toho, jak byla zfixovaná. V návaznosti na tento návrh požádal o výslech por. Bc. Vladimíra Č., policejního technika, jenž videozáznam provedl, a to k otázce upravení videozáznamu a dále, aby tento technik předložil záznam z 9.8.2013 o pořízení videozáznamu. Dokazování navrhl doplnit o vypracování dalšího ústavního posudku z oboru soudního lékařství (superrevizního), a to s ohledem na doc. MUDr. F. Vorlem nezjištěnou manipulaci se snímky myokardu, čímž došlo k negativnímu ovlivnění znaleckého závěru zároveň s ohledem na kategorický závěr odmítnuvší závěry MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše. Navrhl, aby odvolací soud provedl konfrontaci všech znalců (vyjma zesnulého prof. MUDr. J. Štefana), a to s ohledem na skutečnost, že soudně lékařské posudky jsou stěžejním důkazem. Dále navrhl vypracování ústavního posudku z oboru elektrotechniky a v rámci žádosti o mezinárodní právní pomoc vyžádat z Egypta vydání žaludku obou poškozených a zhotovení znaleckého posudku soudně lékařského včetně dodatku č. 3 MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše a poskytnutí histologického preparátu ze žaludků

jmenovaným znalcům, jakož i výslech Nikoly K., vedoucí kroužku mažoretky JUVENTUS Karviná.

Prostřednictvím druhého z obhájců obžalovaný předložil soudu k založení do spisu stížnost ze dne 13.7.2015 adresovanou předsedkyni Krajského soudu v Ostravě na předsedkyni senátu Krajského soudu v Ostravě JUDr. Gilovou, v níž uvedl, že členové senátu včetně náhradníka pravidelně během jednání usínají a popsal nevhodné chování soudního znalce MUDr. Dokoupila během výslechu prof. MUDr. Štefana, který podle jeho názoru vypracoval revizní posudek z oboru soudního lékařství, což předsedkyně senátu respektovala. Jednání soudu označil za nedůstojné. Odvolacímu soudu pak předložil odpověď předsedkyně Krajského soudu v Ostravě ze dne 3.9.2015, sp.zn. Spr 2269/2015.

Závěrem uvedl, že odvolání státního zástupce považuje za nedůvodné. Namítl, že státní zástupce vytváří jakousi hypotézu o možné popravě obou poškozených, přičemž tato slova jsou v příkrém rozporu s podanou obžalobou i napadeným rozsudkem. Opětovně zdůraznil, že nebylo zjištěno, že manželský vztah byl ohrožen. Podle jeho názoru nebyly splněny obě podmínky pro uložení výjimečného trestu. Odvolání státního zástupce navrhl zamítnout podle § 256 tr.ř. S ohledem na argumenty v podaném odvolání a s ohledem na navržené důkazy navrhl, aby Vrchní soud v Olomouci podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c), e), f) tr.ř. zrušil napadený rozsudek a věc podle § 259 odst. 1 tr.ř. vrátil soudu prvního stupně k doplnění dokazování a novému rozhodnutí ve věci. Dále požádal, aby postupem podle § 262 tr.ř. věc přikázal jinému senátu. V případě, že bude vyhověno návrhům na doplnění dokazování ve veřejném zasedání, aby po jejich provedení Vrchní soud v Olomouci ve věci sám rozhodl rozsudkem tak, že ho v celém rozsahu obžaloby zproští ve smyslu ustanovení § 226 písm. a) tr.ř. a propustil ho z vazby na svobodu.

Proti napadenému rozsudku se odvolala i matka obžalovaného Petra K. Irena R., a to v jeho prospěch do výroků o vině a trestu napadeného rozsudku. Prostřednictvím své zmocněnkyně JUDr. Jany Barvíkové prvořadě namítl, že o doručení rozsudku stranám se dozvěděla z médií, od obžalovaného a z nedělních zpráv ze dne 13.3.2016 zjistila, že rozsudek byl doručen dokonce i do redakce TV Nova. Jí samotné však rozsudek doručen nebyl, přičemž dne 18.3.2016 obdržela zprávu od předsedkyně senátu JUDr. Gilové, že rozsudek jí doručen nebude, jelikož jako poškozená neuplatnila žádné nároky a dle ustanovení § 130 se jí rozsudek nedoručuje. Vzhledem k tomu, že v odvolání uvedla, že jej odůvodní po obdržení rozsudku, domnívala se, že jí rozsudek bude doručen. Nerozumí tomu, jak je možné, že rozsudek byl zaslán do redakce TV Nova, a ona, jako matka obžalovaného, která má zájem odůvodnit odvolání, nemá na doručení rozsudku nárok. Vzhledem k bezradnosti tak byla nucena vyhledat advokátku, aby ji v její věci zastupovala a věc dořešila včetně odůvodnění odvolání. I Vrchním soudem v Olomouci jí bylo dne 23.3.2016 sděleno, že rozsudek se matce nebude doručovat. Dále namítl, že celá tragédie, která se stala v Egyptě, kdy zemřela její vnučka K. K. a její snacha Monika K. se stala mediální kauzou, kdy média ovlivňovala nejen veřejnost, ale i svědky, přičemž tato nechutná situace pronásleduje jejího syna a jejich rodinu již od úmrtí

dne 30.7.2013 a stupňuje se po vydání rozsudku Krajským soudem v Ostravě. To ji jako matku značně psychicky zatěžuje. Její syn není pravomocně odsouzen, nebyla jednoznačně prokázána jeho vina, a přesto se v médiích neustále o jeho vině spekuluje. Pokud média vše z jednacích síně přenášela formou on-line způsobem minutu po minutě na různé internetové stránky, došlo k porušení ustanovení § 209 odst. 1 tr.ř., kde je uvedeno, že předseda senátu dbá o to, aby svědek ještě nevyslechnutý nebyl přítomen při výslechu obžalovaného a jiných svědků. Přenášené informace byly zatíženy osobou a subjektivním ohodnocením zapisujícího novináře, často byly vytrženy z kontextu celé věci a dle bulvárnosti toho kterého deníku se často lišily. Soud tímto obžalovanému upřel právo na spravedlivý a fair proces, k čemuž se vyjádřil i spolek Šalamoun. Je nepochopitelné, že v dané trestní věci předsedkyně senátu JUDr. Renáta Gilová porušila jednu ze základních zásad trestního řízení, a to objektivní zjišťování skutkového stavu tím, že nezabránila on-line přenosu ze soudní síně a nechránila soudem dosud nevyslechnuté svědky tak, jak jí ukládá § 209 tr.ř. Pro absurdnost celého postupu vysvětluje, že svědek nemůže před svým svědectvím sedět v jednacích síních, neboť pokud tomu tak je, soudce ho zcela oprávněně ze soudní síně vykáže, ale v daném případě stačí sedět před jednacích síní a přes mobilní telefon nebo tablet minutu po minutě sledovat ostatní svědecké výpovědi. V jeho případě bylo vidět, že svědci čekající na své svědectví před soudní síní si na svých telefonech četli svědectví, které podával svědek jiný, který přišel na řadu dříve. Stojí za velmi silnou úvahu, zda on-line přenos ze soudní síně a medializace, která nemá obdoby, zásadním způsobem nemaří celé řízení a svým způsobem neovlivňuje soudem dosud nevyslechnuté svědky. Jako matka obžalovaného si není vědoma toho, že by soud dal souhlas s přenášením celého procesu a tomuto nikterak nezabránil. Kromě toho, že byl z jednacích síně, kde probíhalo hlavní líčení, proces přenášen, tak média se snažila obžalovaného svými vlastními úvahami vylíčit jako monstrem, které chladnokrevně zavraždilo svou manželku a svou dceru, údajně z důvodu manželčiny nevěry, a to bez zdůvodnění, proč by měl zavraždit i dceru, kterou miloval. Podrobně se zabývala chováním obžalovaného po úmrtí jemu blízkých osob, jeho projevům či neprojevům lítosti a po návratu do ČR jej pronásledovala jako štvavou zvěř. Po celou dobu hlavního líčení u Krajského soudu v Ostravě se vyjadřovala k jeho výrazu v tváři a kritizovala jeho mimiku, to, že neseděl se skloněnou hlavou, neronil krokodýlí slzy, či že si nerval vlasy z hlavy a tím poštvávala veřejnost proti jeho osobě. Neměla sebemenší zájem objektivně informovat o jeho povahových rysech dle znaleckých posudků. Je známo, že platí obecné právo na veřejné jednání, a toto má chránit strany před vykonáváním spravedlnosti v tajnosti a bez veřejné kontroly, což přispívá k důvěře v soudy. V této souvislosti poukázala na nález Ústavního soudu sp.zn. Pl. ÚS 2/10. V tomto směru zmínila, že Ústavní soud sice hovoří o tom, že média mají právo na poskytnutí informací vztahujících se k trestnímu řízení a zdůrazňuje význam reportáží o trestních řízeních, které média připravují za účelem informování veřejnosti tak, jak je uvedeno v nález, média po získání informací připravují reportáže za účelem informování veřejnosti. Nikde se však nenachází zmínka o tom, že média mají možnost a oprávnění sdělovat veřejnosti minutu po minutě to, co kdo řekl v jednacích síních formou on-line přenosu, a tím zapříčinit ovlivňování dosud nevyslechnutých svědků. Je nutné si klást otázku, kde jsou hranice výkonu takto definovaného práva

na veřejnost, coby záruky nestrannosti a nezávislosti soudní moci v konfrontaci s právem na informace a činnosti médií, která zaměří svoji pozornost a komentáře nezřídky populisticky. On-line vedení procesu mohlo jednosměrně ovlivnit postoje nejen veřejnosti, ale zejména svědků a senátu; rozhodnutí o vině a trestu nelze proto považovat za nestranné.

V odůvodnění napadeného rozsudku soud konstatoval, že charakteristickým rysem osobnosti obžalovaného byla vyhraněná potřeba jistoty a vazby, což se projevovalo ve zvýrazněné potřebě závislosti a jistoty, pokud jde o soužití s Monikou K., které však v posledním období před inkriminovanou událostí nebylo idylické, docházelo k ochlazení jejich soužití v intimní oblasti, kdy byl manželkou odmítán a ve vztahu k ní se u něj zjevně prosazovaly již zmíněné rysy závislé poruchy osobnosti a její přízeň si vynucoval až latentní agresí, snahou o maximální materiální zabezpečení jejích potřeb, snahou o vyvolání pocitu její vděčnosti, jakož i snahou o přizpůsobení se, aby tak předešel jejímu odmítání, jeho opuštění a znehodnocení. V posudku znalkyně psychologičky PhDr. Heleny Khulové se však žádné takové zjištění nekonstatuje. Znalkyně pouze uvedla, že lze u něj shledávat určité problematické rysy osobnosti, z nichž dominující se jeví zejména zvýrazněná potřeba závislosti. Nehovoří se zde o potřebě závislosti právě na manželce Monice K., ale obecně. Obsáhle popsala znalecká zjištění se závěrem, že v žádném případě nezapadají do přesvědčení soudu o jeho schopnosti někoho usmrtil, natož osoby blízké. Je proto otázkou, kdo mu poskytl pomoc při rozhodování se o tzv. rozšířené sebevraždě. K tomu položila otázky, zda se o tom radil s manželkou a bylo to jejich společné rozhodnutí, nebo se radil s dcerou, že se zbaví manželky (matky) a oni zůstanou jen spolu, když se jim oběma tak málo věnovala, nebo se radil s přítelem na telefonu. On sám takového činu není podle charakteristiky schopen. Za absurdní a těžce vykonstruované považuje konstatování orgánů činných v trestním řízení, že byl osobou závislou na své manželce, měl obavu z opuštění, a proto se rozhodl je usmrtil. Jedná se o ničím nepodloženou fabulaci. Jde o snahu ho za každou cenu odsoudit, i když k tomu nejsou žádné důkazy a jako důkaz slouží pouze znalecké posudky, ve kterých se konstatuje, že v určitých situacích by byl schopen takového činu, což však není důkaz prokazující, že čin spáchal.

Pokud soud konstatoval, že si obžalovaný nejpozději od jarních měsíců roku 2013 uvědomoval stále se prohlubující odcizení manželky, která před časem tráveným s ním upřednostňovala komunikaci s jinými osobami přes sociální sítě, nereflektovala jeho citové projevy a odmítala intimní kontakty, což v něm utvrzovalo podezření na její mimomanželský poměr, hluboce zklamán jejím chováním, ukřivděn, neschopen nést ztrátu její přízně a poháněn zlobou vůči ní, v rámci své emoční a sociální nevyzrálosti počal rozvíjet úvahy o možném důrazném řešení nastalých poměrů včetně možnosti fatálního ukončení jejich rodinného života usmrcením manželky Moniky, dcery K. i sebe samého, není podle jeho názoru prokázáno, proč zrovna od jarních měsíců roku 2013. Evidentně se jedná pouze o úvahu soudu bez opory v provedeném dokazování. Nikde není prokázáno, že by v jejich manželství docházelo k odcizování či že by manželství neplnilo svoji základní funkci. Není žádný důkaz o tom, že by Monika K. upřednostňovala komunikaci s jinými osobami přes

sociální sítě. Přitom u sociální sítě facebook lze vyvolat historicky veškerou komunikaci, ze které by bylo naprosto jednoznačně patrné, v jakém intervalu dnů, týdnů nebo hodin, a zejména s kým, Monika K. komunikovala, včetně obsahu těchto zpráv. Nic takového však nebylo do spisu doloženo a za tohoto stavu se jedná pouze o závěr soudu bez opory v důkazním materiálu. Rovněž nebylo prokázáno, že by Monika K. odmítala intimní kontakty po třináctiletém manželství, kdy je obecně známá skutečnost, že při delším vztahu partnerů dochází k naprosto pochopitelnému snížení četnosti intimních kontaktů. Snížení četnosti intimních kontaktů je zcela vysvětlitelné a není pravidlem, že to automaticky znamená podezření na mimomanželský poměr. Z odposlechů mobilního telefonu obžalovaného i z provedených důkazů je zřejmé, že chodil šest dní v týdnu do práce, takže nemohl vědět, jak četně jeho manželka komunikuje na sociálních sítích. Ve svých výpovědích přiznává, že se honil jen v práci, aby se Monika měla dobře, a nevšiml si, že doma se mu rozpadá manželství.

O naprosto neprokázanou konstrukci soudu jde v jeho konstatování, že v průběhu dnů od 25.7.2013 během jejich letní dovolené v Egyptě, kterou si Monika K. prosadila přes jeho prvotní nevoli, ze strachu z jeho opuštění a z něj plynoucího partnerského ponížení a debaklu a dále z obav z nesnesitelnosti života nezletilé K. bez rodičů, se rozhodl k realizaci svých dřívějších úvah o spáchání rozšířené sebevraždy. Znalkyně PhDr. Helena Khulová u něj nezjistila ztrátu životních hodnot a smyslu života. Svým způsobem života v žádném případě nedával najevo, že by se měl rozhodnout k tak radikálnímu řešení „údajné životní situace“, ale přesně naopak. Plánoval s Monikou pořízení nového domu a další dítě. Je naprostou fabulací soudu, že se rozhodl k realizaci svých dřívějších úvah. Žádné takové úvahy nikdy nevedl, nikomu se o nich nezmínil a svým způsobem života a realizací dalších budoucích plánů prokázal pravý opak. Pokud manželce vyčítal enormní zájem o sociální sítě, řešil to domluvou, nikoliv násilím, a manželce uvedl, že se s ní rozvede, nikoliv, že ji zabije či spáchá rozšířenou sebevraždu. Rozšířená sebevražda musí mít vždy patologický podklad, který u něj nebyl konstatován. Úvaha soudu o rozšířené sebevraždě je jen dalším hypotetickým závěrem bez opory v provedeném dokazování. Absurdnost této konstrukce soudu je v tom, že se nezabývá tím, jak by v rámci rozšířené sebevraždy zabil sám sebe napětím 230V. Hypoteticky vzato při tak „malém“ napětí, a zejména ve stavu „podpětí“ v hotelu Titanic Palace by si musel vodiče přilepit na tělo asi páskou, a to velmi pečlivě a následně by je musel velmi sofistikovaně zabudovat do el. sítě, protože v opačném případě při podvědomé reakci těla a při napětí 230V by tělo instinktivně reagovalo. Je obecně známo, že skoro každý při běžných domácích činnostech dostal „ránu“ el. proudem 230V a velmi vzácně takový úraz končí smrtí, protože lidské tělo reaguje podvědomě a vodič pustí. Jiná situace je samozřejmě u napětí 380V či u vysokého napětí, ale to na pokoji v hotelu Titanic Palace není. Podle statistiky Českého statistického úřadu je počet zemřelých na sebepoškození elektrickým proudem velmi vzácný a týká se cca 2-3 osob za rok.

Soud prvního stupně dále v odůvodnění rozsudku uvedl, že si připravil nezjištěný elektrický vodivý prostředek, který v časovém rozpětí od 22.00 hodin dne

28.7.2013 do večerních hodin dne 29.7.2013 v hotelovém pokoji č. 6343 hotelu Titanic Palace v letovisku Hurghada v Egyptské arabské republice zapojil do elektrické sítě a se záměrem je usmrtit s jeho využitím svou manželku Moniku K. a nezletilou dceru K. K. vystavil účinkům elektrického proudu, čímž oběma způsobil smrt v důsledku akutního srdečního selhání. Nikde nejsou v rozsudku rozvedeny úvahy soudu o časovém rozpětí. Pokud by bylo pravdou, jak se snažil soud prokázat, že nikomu nebylo špatně, a proto je měl usmrtit prostřednictvím elektrického proudu v tomto časovém rozpětí, tak se to jeví jako zcela nepravděpodobné. Není možné se domnívat, pokud nikomu není špatně, že se ráno všichni probudí a on jim zakáže jít na snídani, oběd, k moři či bazénu a násilím je držet obě na pokoji. Pokoj měl balkonové dveře a dveře na chodbu a těžko by se mu podařilo obě držet proti jejich vůli na pokoji až do odpoledních či večerních hodin a přitom se připravovat na usmrcení dle verze obžaloby a soudu. Žádný svědek nepotvrdil, že by z jejich pokoje byl slyšet křik či pláč, že by byly drženy proti své vůli v pokoji. Navíc dveře na chodbu nebyly uzamykatelné, ale byly pouze na kartu, kterou se pokoj pouze odemknul při vstupu, nikoliv tedy, že by se kartou daly dveře zevnitř uzamknout. Balkonové dveře byly rovněž přístupné. Z toho důvodu by mohla Monika nebo K. vyběhnout na chodbu či balkon a volat o pomoc či jiným způsobem se domáhat odejití z pokoje, pokud by tam byly drženy proti jejich vůli. Není logické je držet na pokoji o hladu celý den. Je zcela absurdní si vůbec představit, že běhal po pokoji s elektrickými dráty, které postupně přikládal k Monice a K. Soud se nezabýval tím, jak si nástražný el. prostředek, o kterém se zmiňuje, získal, když z ČR si ho nepřivezl a je prokázáno, že hotelový komplex Titanic Palace neopustil. Dle zprávy hotelu nikde žádné kabely nechybí a po prohlídce pokoje 6343 není naprosto žádný zásah do elektroinstalace. Elektrospotřebiče, které si K. přivezli do Egypta, nevykazují známky zásahu. Žádným důkazem není prokázáno, že by chodil po hotelovém komplexu Titanic Palace s úmyslem získat nezjištěný el. vodivý prostředek a je otázkou, zda konstrukce soudu je vůbec realizovatelná. Pokud soud stanovil dobu smrti od 28.7.2013 v čase od 22.00 hod., tj. bezprostředně po příchodu na pokoj, tak by k tomu asi mělo dojít v noci, kdy obě spaly. V tom případě je nutné se zabývat tím, zda by byl schopen si připravit elektrický vodivý prostředek ve tmě a ve tmě je pak usmrtit. Dále by bylo nutné zjistit, v jakém stadiu ztuhlosti by se nacházely skoro za 24 hodin po smrti, jaké posmrtné skvrny by se na těle nacházely a v jakém stadiu rozkladu by se nacházela těla při teplotě kolem 28 °C. Dne 30.7.2013 provedl v hotelu Titanic Palace ohledání těla zemřelé Moniky K. zdravotní inspektor v Hurghadě a konstatoval, že na těle zemřelé nejsou žádné řezné rány, žádné podlitiny a taktéž nebyly shledány na krku známky škrcení. Z toho vyplývá, že lékař prohlédl důkladně i krk poškozených a nenalezl zde žádné stopy. Rty, jazyk a končetiny byly namodralé barvy. Pravděpodobnou příčinu smrti nelze určit. Dále konstatoval, že turistky jsou mrtvé už asi 3 hodiny. Tvrdit, že lékař nepoznal, kdy došlo k úmrtí a že vycházel pouze z tvrzení obžalovaného, kdy s nimi naposledy komunikoval, je alibistické. Lékař má dostatečné znalosti k tomu, aby rozpoznal, kdy došlo k úmrtí.

Svědčyně Magdalena „Iwin“ (správně Iwona) L. mimo jiné uvedla, že si uvědomila, že v pokoji je hrozný smrad, připomínající hnilobu. Tento vjem byl zajisté ovlivněn tím, že zjistila, že jsou s největší pravděpodobností obě poškozené mrtvé.

Oproti tomu svědkyně Alžběta C. na pokoji cítila zápach jakoby po zvracích. Ve vnímání pachu v pokoji je vidět rozpor, když jedna svědkyně uvádí smrad připomínající hnilobu a druhá uvádí, že cítila zápach jakoby po zvracích. Z toho důvodu nelze ani z výpovědí těchto svědkyň jednoznačně tvrdit, jaký pach na pokoji vlastně byl. Policejním orgánem EAR bylo provedeno ohledání místa činu a zachyceno, jak zemřelé osoby leží. Popis u zemřelé „K.K.“ odpovídá i fotografii, ale na fotografii z Egypta je Monika K. v poloze na zádech, pravá ruka skrčena a zvednuta u obličeje a levá ruka mírně pokrčena podél těla. Nabízí se otázka, kdo s těly poškozených, hlavně s tělem Moniky K. poté, co již obžalovaný neměl přístup do pokoje, manipuloval a ruce „M.K.“ dal do polohy viditelné na fotografii. Domněnky o usmrcení elektrickým proudem vycházejí ze závěrů znalců o možnosti usmrcení elektrickým proudem. Ty však nejsou jednoznačné a zejména jim chybí vyhodnocení proveditelnosti takového způsobu usmrcení v konkrétních podmínkách hotelového pokoje, které ani OČTŘ nezkoumaly na místě.

Obžalovaný Petr K. trestnou činnost popsanou ve výroku rozsudku rozhodně popřel. Za nepravdivá označil tvrzení, že byl zklamán chováním své manželky v partnerském a rodinném životě a že by manželka po dobu několika měsíců odmítala s ním mít intimní kontakty. Dle něj se tak dělo pouze po dobu asi 3 týdnů před dovolenou, tehdy manželka pracovala dvanáctihodinové směny, říkala, že je unavená a on neměl důvod jí nevěřit. I kdyby bylo pravdou, že odmítala intimní kontakty delší dobu než 3 měsíce, tak to není důvod k tomu, aby byl zklamán chováním své manželky v partnerském a rodinném životě, a to aby jej přimělo ji i s dcerou usmrtit. Pokud manželka odmítala i na dovolené intimní kontakty, tak je třeba si uvědomit, že byli na dovolené teprve třetí den a že měli před sebou ještě více jak týden dovolené. Lze z toho dovodit, že věděl, že bude odmítán, po celou dobu pobytu, a proto vraždil již třetí den pobytu? Zde poukázala i na šetrnost obžalovaného, která byla v rámci hlavního líčení jednoznačně prokázána, a tato nekoresponduje s tím, proč by měl manželku a dceru zabít třetí den dovolené, která byla velmi nákladná. Pokud by měl opravdu úmysl je usmrtit, proč by nepočkal až ke konci dovolené a proč by vlastně je měl chtít usmrtit právě v Egyptě, místo toho, aby si za ty peníze dovolenou všichni užili.

K situaci obžalovaný uvedl, že se obě poškozené snažil oživovat, nevěděl, co má dělat, zavolal své matce a pak vyběhl ven z pokoje a začal bouchat na dveře vedlejšího pokoje, odkud k nim zatáhl nějakou paní, která když viděla manželku s dcerou, začala křičet a někam odběhla. Z výpovědi obžalovaného plyne, že sám další pomoc za této situace nevyhledával, nýbrž v dané chvíli myslel jen na to, že má zavolat domů a na pojišťovnu. Logicky však nevysvětlil, proč se sám nesnažil přivolat odbornou pomoc. Telefonát pojišťovně vysvětluje tím, že byli instruováni, že pokud se něco stane, je třeba pojišťovně zavolat a navíc obžalovaný neuměl žádný cizí jazyk a nevěděl, jak by vysvětlil vzniklou situaci. Z toho důvodu volal na pojišťovnu a žádal o radu. Soud však jeho počínání vyhodnotil zcela jinak, a to negativně s tím, že za situace, kdy je na prvním místě zajištění pomoci postiženým, se jeví takovýto postup absurdní. Soudu se toto sice může jevit absurdním, ale obžalovaný jednal v panice, kdy nevěděl, co má dělat, neuměl žádný cizí jazyk a jeho chování nebylo

ani psycholožkou hodnoceno jako absurdní. Proto je s podivem, že toto jeho chování bylo soudem takto vyhodnoceno, bez jakéhokoliv bližšího zdůvodnění, které by mělo oporu ve znaleckém posudku z oboru psychologie a psychiatrie. V této souvislosti poukázala na závěry znalkyně PhDr. Heleny Khulové a za spekulace označila závěr, podle kterého se v pozadí rýsují pasivní agresivní tendence, které mají podobu závislostního latentního agresivního vynucování vztahu, a to jak vůči své zemřelé manželce, tak i u ostatních vztahů zmíněných ve spisovém materiálu. Nelze zaznamenat agresivní impulsy ve vztahu k dceři Kláře. Tyto spekulace vycházejí pouze z hodnocení vztahu mezi obžalovaným a poškozenou, kdežto stranou zájmu zůstává jeho vztah k dceři, který by měl být překážkou násilí vůči ní. Pokud by bylo pravdou, že obžalovaný obě usmrtil, lze na základě zjištění znalkyně usuzovat, že by musel být ve stresu a v posudku je přitom uvedeno, že je u něj zjištěna zhoršená schopnost usuzovat. Jak si v tom případě lze vysvětlit tvrzení soudu, že po usmrcení seděl na pokoji a vykonstruoval si příběh o tom, jak jim všem bylo špatně a na pokoji vše upravil tak, aby jeho příběh byl věrohodný. Ze znaleckého posudku není zřejmé, z čeho znalkyně dospěla k tomu, že M.K. měla snahu se od obžalovaného odpoutat a z čeho znalkyně dovodila ukřivdění a zklamání, když obžalovaného zkoumala až v době, kdy se vrátil zpět do ČR a zjistil o manželce spoustu věcí, o kterých před odletem na dovolenou prokazatelně nevěděl. O tom, že se obžalovaný mohl zabývat úvahami ohledně rozšířené sebevraždy, svědčí dle znalkyně výsledky jeho testového vyšetření, kdy v tomto směru skóruje nadprůměrně, až v patologických hodnotách, sděluje aktuální nebo suicidní myšlenky. Sice pouze tímto způsobem sděluje, přímo neříká, že spáchá sebevraždu, ale v podstatě svými pocity, jak se zobrazily při vyšetření, a prožitky naplňuje tu škálu, z níž se dovozuje, že sděluje sebevražedné myšlenky. Je to výsledek počítačového vyhodnocení, jeho odpovědí a na základě vyhodnocení počítačem má být uznán vinným. Svědkyně PhDr. Blanka Č. potvrdila, že u obžalovaného probíhala očekávaná posttraumatická reakce na stres. S tím koresponduje i její zpráva ze služební cesty. Obžalovaný dále uvedl, že první den po příjezdu chtěli dát postele k sobě, proto společně s manželkou odsunuli noční stolek a zjistili, že do něj vedou různé kabely, proto noční stolek zasunuli zpět a od manipulace s postelami upustili. K porušení kabelů nedošlo, jelikož zde bylo vyvedeno ovládání klimatizace a světlo a vše fungovalo. K prokázání, že nedošlo k narušení žádných kabelů, lze odkázat na zprávu revizního technika. Na myšlenku, že jejich zdravotní potíže se smrtelnými následky mohla zapříčinit manželka Monika, jej přivedla jeho sestra Lenka K., v době, kdy neměl ještě e-mail ani skype a byli jen v telefonickém kontaktu. Nad touto možností začal přemýšlet, až když se později dostal na internet a začal zjišťovat a shromažďovat informace o manželce, teprve zjistil, že mu byla nevěrná. Obžalovaný se vyjádřil i ke svým vztahům se ženami po návratu do ČR. Obě ho kontaktovaly jako první a je evidentní, že obžalovaný sám ženy nevyhledával, ale byly to právě ženy, které mu nabízely pomoc a měly zájem i o intimnosti, kterým nakonec podlehl. Obžalovaný po celou dobu zdůrazňuje, že své holky miloval a neměl důvod jim ublížit. Co tvrdí obžaloba, se nestalo. Popsal lítost nad ztrátou svých nejbližších, jejich předchozí společné aktivity i budoucnost, kterou si plánovali před inkriminovanou událostí, včetně úvah o koupi domu, kdy čekali jen na vhodnou nabídku. Zdůrazňuje smutek, který je v něm pevně zakořeněn, jenž ale neprojevoval a neprojevuje navenek, neboť nechtěl, aby jej lidé litovali. Popírá, že by

se jeho manželství s Monikou K. nacházelo v nějaké krizi. Dovolená probíhala až do ranních hodin dne 29.7.2013 standardně, užívali si ji, žádné neshody s manželkou neměl. Z pořízených fotografií a videozáznamů je vidět radost a spokojenost rodiny a zejména malé K. Zmínila i výpověď svědkyně Taťany K., které se malá K. asi třetí den pobytu zmínila o tom, že matku bolí trochu břicho, přičemž den předtím, než došlo k tragické události, je viděla u vody. Monika K. si normálně hrála s dcerou, byly plné života, stále fotily, nepozorovala na nich, že by byly nějaké smutné, utrápené apod. K manželskému soužití se vyjádřila v rámci své svědecké výpovědi i ona sama a dále i svědci Lenka K., Erich N., Petr K., z jehož výpovědi je zřejmé, že to byl on, kdo obžalovaného navedl na myšlenku, že to mohla udělat Monika, Miloše P., Lucie W., Heleny P., Světlany C., Natala C., Denisy B., Dany Z., Kateřiny J. a Šárky L., s tím, že ze všech těchto výpovědí vyplývá, že manželství K. nevykazovalo žádné známky rozpadu, naopak plánovali koupit nového bytu či rodinného domu. Jediné, co bylo svědecky prokázáno, je to, že obžalovaný jí měl jednou říci, aby se rozhodla, jestli rodina nebo facebook, a pokud s tím nepřestane, že se s ní rozvede. Na to reagovala manželka tím, že si založila více facebookových profilů, o kterých prokazatelně obžalovaný nevěděl.

V další části odvolání namítla zjevnou podjatost JUDr. Gilové s tím, že tato již od prvního dne hlavního líčení dávala obžalovanému najevo, jakým způsobem na něj nahlíží a jaké rozhodnutí ve věci může očekávat. Obžalovaný jim v průběhu hlavního líčení sám sdělil, že je mu jasné, že jej soudkyně odsoudí, podle toho, jak se během jednání projevovala nejen k jeho osobě, ale i k jeho obhájkyňi a ve vztahu k navrhovaným důkazům, návrhům a koneckonců i ke svědkům obhajoby. V této souvislosti citovala usnesení Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 7 Tdo 1456/2007, nálezy Ústavního soudu sp.zn. II. ÚS 105/01, I. ÚS 167/94, III. ÚS 441/04 a taktéž odkázala na články zveřejněné v médiích, zejména vyjádření znalce Jiřího Štefana a ex soudce JUDr. Pavla Kučery. Soudkyně JUDr. Gilová podle jejího názoru v žádném případě nerespektovala princip presumpce neviny. O věci získala poznatky mimoprocesním způsobem, ještě před zahájením hlavního líčení, když od počátku dávala jednoznačně najevo svůj postoj k obžalovanému, odmítala vydat vzorky, nepovolila provedení důkazů obhajoby a také dávala najevo, jak rozhodne, a to již od zahájení hlavního líčení. Podjatost odůvodňuje tím, že:

1/ JUDr. Gilová dávala jednoznačně najevo svůj postoj k obžalovanému i k jeho obhájkyňi.

2/ Dávala nepokrytě najevo, jak ve věci rozhodne, a to od zahájení hlavního líčení.

3/ Odmítla předvolat patologa z Egypta, který dělal pitvu jako první a mohl se blíže vyjádřit k tomu, jaká zranění na tělech poškozených našel a viděl a dále mohl u hlavního líčení konfrontovat své poznatky z pitvy se zjištěním lékařů z repitvy včetně znaleckých posudků. V této souvislosti obsáhle citovala závěry soudně lékařského posudku MUDr. Walida Mohamada N. a obsah dalších dokumentů, poskytnutých egyptskou stranou, jakož i vyjádření znalce doc. MUDr. Františka Vorla, CSc., že ložisko na hranici krku a horní části zad Moniky K. nemohlo vzniknout jinak, než působením elektrického proudu před smrtí, neboť z fotodokumentace je patrné, že toto ložisko je lemováno výbledem kůže a právě tento výbled podél proudové známky je typickou, nezaměnitelnou, jinde se nevyskytující diagnostickou známkou

úrazu elektrickým proudem, jenž byl způsoben zaživa, přičemž ani skutečnost, že egyptský patolog tuto známku nepopsal, nemůže na tomto závěru nic změnit. Zpracovateli ústavního znaleckého posudku bylo u hlavního líčení vysvětleno, že obdobné změny na kůži mnohdy v prvních hodinách po smrti bývají špatně patrné a teprve se zvýrazňují postupujícími posmrtnými změnami, přičemž o kvalitě prohlídky a pitvy těl v Egyptě mají důvodně značné pochybnosti. K tomu namítla, že pitva byla provedena až dne 31.7.2013 ve 13.00 hodin, tj. více jak 1,5 dne, tj. 36 hodin od nahlášení úmrtí, což je již dostatečná doba, aby se změny na kůži mohly zvýraznit tak, že by je musel patolog při ohledání těl vidět. Pokud by se vzalo v úvahu tvrzení soudu, že mohly poškozené zemřít již dne 28.7.2013 v čase od 22.00 hodin, pak by byla pitva prováděna až za 2,5 dne, a to je již dostatečná doba k tomu, aby se změna na kůži již projevila a lékař by si jí musel všimnout. Dne 30.7.2013 provedl v hotelu Titanic Palace ohledání těla zemřelé Moniky K. zdravotní inspektor v Hurghadě a konstatoval, že na těle zemřelé nejsou žádné řezné rány, žádné podlitiny a taktéž nebyly shledány na krku známky škrcení. Z toho vyplývá, že lékař prohlédl důkladně i krk poškozených a nenalezl zde žádné stopy. Ze shora uvedeného je evidentní, že soud neměl zájem předvolat egyptského soudního lékaře MUDr. Walida Mohamada N., jelikož tento se nepřiklonil k jednoznačnému stanovisku, co bylo příčinou úmrtí, ačkoliv to byl on, kdo těla poškozených viděl jako první. Tím soud porušil právo na spravedlivý proces.

4/ Nebylo ohledáno místo činu v situaci, kdy nelze vycházet pouze z domněnky, že v ČR lze zabít elektrickým proudem, a proto znalec vysloví názor, že lze takto konat i v Egyptě bez toho, aby znali prostředí, kde se poškozené nacházely, a bez přesné znalosti vybavení pokoje.

5/ Znalce obhajoby zesměšňovala a chovala se nekorektně, viz stížnost znalce Jiřího Štefana.

6/ Obhajobě nebyly poskytnuty nové histologické řezy pro znalecké zkoumání s odůvodněním, že tyto nejsou nevyčerpatelné, přitom bylo zjištěno, že z jednoho odebraného vzorku lze vytvořit několik stovek preparátů.

7/ Povolila či nepovolila, ale umožnila přenos on-line ze soudní síně po celou dobu HL, čímž byly ovlivněny svědecké výpovědi; porušení § 209 tr.ř.

8/ Na žádost obhájkyne neodročila „HL“ z důvodu, že neměla dostatek času k prostudování revizního ústavního posudku s odůvodněním: „Posudek má sice 308 stran, ale závěr je pouze na 8 stranách, vlastně jen na 7,5 stranách, kdy zbývající část posudku jsou jen odkazy na důkazy, se kterými byla obhájkyne seznámena a se závěry se mohla v čase od doručení obhájkyne řádně seznámit“. Po skončení „HL“, kde byl přednesen revizní ústavní posudek bez toho, aby obhájkyne měla možnost se seznámit s písemným vyhotovením protokolu, nařídila na druhý den závěrečné řeči, a to bez ohledu na složitost a odbornost posudku a jeho odůvodnění u „HL“. Je pravdou, že obhájkyne nepožadovala poskytnutí písemného vyhotovení protokolu, aby se mohla řádně připravit na závěrečnou řeč, přesto je to ze strany matky vnímáno jako další překážka vůči obhajobě jejího syna.

10/ Matka obžalovaného podala dne 11.3.2016 ve prospěch obžalovaného odvolání a očekávala doručení rozsudku, aby se s ním mohla řádně seznámit a odvolání odůvodnit. Rozsudek jí však nebyl zaslán z důvodu, že jako poškozená neuplatnila

náhradu škody, byť ve svém odvolání uvedla, že odvolání odůvodní po doručení rozsudku. Rozsudek nebyl doručen ani na žádost právní zástupkyně matky.

11/ Dne 13.3.2016 se dozvěděla, že rozsudek byl doručen i do redakce TV Nova, ale jí, jako poškozené a matce obžalovaného, do té doby nikoliv.

12/ Soudkyně v průběhu řízení neměla nestranný přístup, svými projevy dávala nepokrytě najevo nesympatie ve vztahu k obhájkyni obžalovaného.

13/ Podjatost soudkyně vnímala i média: „Skandální proces s K., Soudkyně Petra K. byla jako normalizační prokurátorka, myslí si každý pátý Čech“ a jiné články.

K provádění důkazů a k hodnocení důkazů nalézacím soudem odkázala na nálezy Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 3320/09, II. ÚS 1944/10, I. ÚS 854/09 a IV. ÚS 335/05. Podotkla, že obžalovaný a také obhajoba několikrát v průběhu hlavního líčení upozorňovali na nedostatky v důkazním řízení a požadovali doplnění dokazování. Soud však veškeré návrhy na odstranění rozporů a na doplnění dokazování zamítl, aniž toto řádně zdůvodnil, ve snaze obžalovaného usvědčit bez řádného odůvodnění v souladu se zásadou práva na spravedlivý proces, vyplývající z čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Žádný z důkazů, na které soud při svém odůvodnění poukazuje, nesvědčí o vině obžalovaného, a přesto je soud vyhodnotil v jeho neprospěch. Odůvodnění soudu není jasné, logické, bez vnitřních rozporů a soud se vůbec nevypořádal s námitkami, které by mohly mít za důsledek jiné rozhodnutí ve věci. Soud použil důkazy prokazující vinu obžalovaného pouze na základě znaleckých posudků obžaloby a soudu. Znalecké posudky obhajoby byly zesměšněny. Vzhledem k tomu, že vina obžalovaného byla soudem vyslovena za situace, kdy právní závěry neodpovídají provedeným důkazům a z nich vyvozeným skutkovým zjištěním, tj. právní závěry jsou v extrémním nesouladu s dosud učiněnými skutkovými zjištěními, neodůvodněným odmítnutím navrhovaných důkazů porušil soud zásadu spravedlivého procesu, právo na soudní ochranu garantovanou Ústavou ČR, Listinou základních lidských práv a svobod a Úmluvou a v neposlední řadě zejména princip presumpce neviny, jakož i z něho vyplývající pravidlo in dubio pro reo a obžalovaného na základě rozporuplných a nezákonných důkazů odsoudil. Odsouzení stojí pouze na spekulacích, jejichž závěry nejsou jednoznačné, proto měla být uplatněna zásada in dubio pro reo ve spojení s presumpcí neviny. Vzhledem k těmto skutečnostem matka obžalovaného navrhla, aby Vrchní soud v Olomouci obžalovaného Petra K. v celém rozsahu zprostil obžaloby ve smyslu ustanovení § 226 písm. a) tr.ř. a současně ho propustil z vazby. V případě, že by obžalovaného nezprostil obžaloby, navrhla, aby napadený rozsudek zrušil podle § 258 odst. 1 tr.ř. a věc podle § 259 odst. 1 tr.ř. vrátil soudu prvního stupně k doplnění dokazování a k novému rozhodnutí ve věci a zároveň podle § 262 tr.ř. nařídil, aby věc byla projednána a rozhodnuta v jiném složení senátu.

Následně matka obžalovaného Petra K. Irena R. prostřednictvím zmocněnkyně požádala o doplnění dokazování, v němž namítla, že jakožto matka obžalovaného, a tedy osoba oprávněná, ve smyslu ustanovení § 247 odst. 2 tr.ř. podala dne 11.3.2016 odvolání ve prospěch svého syna a tím se stala stranou řízení. Přes žádost Krajskému soudu v Ostravě i Vrchnímu soudu v Olomouci jí nikdy nebyl doručen rozsudek v trestní věci jejího syna. Podáním odvolání ve prospěch syna se

stala stranou trestního řízení (§ 12 odst. 6 tr.ř.), a tudíž „jinou osobou“ potřebující k uplatnění svých práv, v daném případě kopii rozsudku (§ 65 odst. 1 věta poslední tr.ř.). Považuje za porušení práva na spravedlivý proces (čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech), pokud soud prvního stupně, tj. Krajský soud v Ostravě, odepřel straně trestního řízení poskytnout písemné vyhotovení svého rozhodnutí, nota bene takového, proti kterému jako oprávněná strana podala opravný prostředek, k čemuž ji opravňuje zákon, a proto potřebovala znát odůvodnění rozsudku, aby mohla své odvolání dostatečně odůvodnit. Pro odůvodnění byla nucena si zapůjčit rozsudek od syna.

Z otevřených zdrojů se dozvěděla, že Šalamoun, Spolek na podporu nezávislé justice, podal dne 6.4.2016 cestou Nejvyššího státního zástupce JUDr. Pavla Zemana trestní oznámení na neznámého pachatele pro podezření ze spáchání trestného činu podání nepravdivého znaleckého posudku v trestní věci jejího syna, který se měl týkat manipulace s obrázkem myokardu Moniky a K. K. Ve světle všech těchto skutečností požádala Ústav soudního lékařství a toxikologie, 1. LF UK a VFN v Praze, vedený přednostou doc. Alexandrem Pilínem, CSc., zda by byl ochoten zpracovat nezávislé přezkoumání histologických preparátů za účelem objektivního zjištění stavu a ten této její žádosti vyhověl. Žádá tedy o umožnění zaslání histologických preparátů, uložených na Ústavu soudního lékařství FN v Ostravě v souvislosti s pitvou Moniky a K. K. č. 645/2013 dne 9.8.2013 MUDr. Margitou Smatanovou a MUDr. Dokoupilem na Ústav soudního lékařství a toxikologie, 1. LF UK a VFN Praha, k rukám doc. Alexandra Pilína, CSc., k přezkoumání a vypracování posudku s odvoláním práva na spravedlivý proces. Je jí známa ta skutečnost, že o vydání histologických preparátů opakovaně žádala obhájkyň jejího syna JUDr. Jana Rejzková, avšak pod různými záminkami, často v rozporu s objektivní pravdou, jí toto dokonce sdělením předsedkyně senátu Krajského soudu v Ostravě JUDr. Gilovou nebylo povoleno s odůvodněním, že se nejedná o nevyčerpatelný materiál. K tomu od doc. Pilína zjistila, že z jednoho bločku lze nařezat několik set histologických preparátů. V případě, že nebude její žádosti vyhověno, požádala soud, aby učinil veškerá opatření k tomu, aby histologické preparáty byly pečlivě zajištěny tak, aby nedošlo k jejich zničení nebo dokonce ztrátě či jiné další nežádoucí manipulaci, a to pro případ dalšího přezkoumání.

V průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem na podaném odvolání setrvala a opětovně odkázala na „stanovisko“ Ústavního soudu č. 335 z roku 2005 a nález Ústavního soudu sp.zn. III. ÚS 298/97. Setrvala i na svém závěrečném návrhu a navíc považuje odvolání státního zástupce za nedůvodné, a proto ho navrhla zamítnout.

Oproti tomu státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného Petra K., zaměřené proti výrokům o trestu a náhradě škody. Namítl, že obžalovaný Petr K. byl uznán vinným zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c) tr.zákoníku, avšak předsedkyně senátu nalézacího soudu dne 7.1.2016 vyhlásila rozsudek, kterým ho odsoudila k výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání 28 let podle § 140 odst. 2 tr.zákoníku za použití § 54 odst. 2 tr.zákoníku. Státní zástupce

považuje za nutné, aby na tuto nesprávnost reagoval odvolací soud zrušením výroku o trestu a jeho novým vyhlášením, a to zejména proto, že ustanovení § 140 odst. 2 tr.zákoníku uložení výjimečného trestu nedovoluje. Zařazení obžalovaného pro výkon výjimečného trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou považuje za správné. Má však za to, že při ukládání výjimečného trestu odnětí svobody soud nepřihlédl ke všem okolnostem rozhodným pro ukládání trestu. Okolnosti svědčící v neprospěch obžalovaného jsou takového rázu, že v jejich světle je uložený výjimečný trest odnětí svobody v trvání 28 roků nepřiměřeně mírný. Soud nevzal v potaz, že samotná realizace činu obžalovaným byla zákeřná, zcela nepochybně využil bezbrannosti poškozených, neboť na těle ani jedné z obětí se nenacházely jakékoliv známky zápasu a chladnokrevnost a promyšlenost, s jakou obžalovaný usmrtil svou manželku a osmiletou dceru, se zcela zjevně a extrémně vymyká běžným případům vražd, k nimž dochází jak mezi rodinnými příslušníky, tak mezi osobami nespřízněnými rodinnou vazbou. Skutkový děj nebyl dílem okamžiku. Obžalovaný měl dostatek času na přípravu činu i na samotnou realizaci útoku, měl tedy rovněž dostatek času na rozvahu, zda smrt jeho nejbližších je z jeho pohledu skutečně nevyhnutelná. Nic jej od spáchání činu neodradilo. Po celou dobu příprav a skutkového děje byly přitom jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti zcela zachovány, ani v nejmenším nebyly sníženy. Obě poškozené usmrtil v úmyslu přímém. Smrt poškozených není důsledkem afektového jednání obžalovaného, ale naopak z provedení dokazování vyplynulo, že o alternativě usmrcení poškozených (i sebe sama) dlouhodobě přemítal. Při zohlednění těchto skutečností nelze usmrcení poškozených vnímat jinak, než že šlo o uvážanou a zcela bezcitnou popravu. Vymykající se jiným případům je rovněž důvod, pro který zemřelo osmileté dítě. Nezletilá K. neměla na problémech v manželství svých rodičů žádný podíl a byla usmrcena z ryzího egoismu obžalovaného. Obžalovaný si udržováním vztahu s pohlednou manželkou Monikou egoisticky udržoval vlastní hodnotu. Do manželského vztahu a tím i do své vlastní hodnoty investoval v podstatě všechny svůj čas, energii a peníze a manželský vztah a tím i jeho vlastní život však byl ohrožen. Nemohl snést, že by o vše přišel a že by to po něm mohl získat někdo jiný. Jen proto připravil o život i svou osmiletou dceru. Rovněž motivace činu souvisí s další okolností podstatnou pro výši trestu. Touto okolností je osobnost obžalovaného a možnost jeho nápravy. Soud dospěl k závěru, že možnost jeho nápravy nepovažuje za obzvláště ztíženou s odkazem na jeho dosavadní způsob života, jeho bezúhonnost a závěry znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie. Vyhodnocení závěrů znalkyně psychologičky PhDr. Khulové soudem však nepovažuje státní zástupce za správné. Z výpovědi této znalkyně vyplynulo, že resocializace obžalovaného je podmíněna jeho motivací ke změně. Tato jeho případná motivace je zase odvislá od toho, zda si vůbec uvědomí a připustí problematické rysy své osobnosti a chování ve vztazích a zejména, zda si přizná vinu a dojde k sebereflexi. Z dokazování vyplynulo, že především sebereflexe a pocity viny jsou u obžalovaného nulové. Naopak se staví do role oběti (ať již oběti nespravedlivě vedeného procesu či oběti chování své manželky; vinu nejen nepopírá, ale přenáší ji na jinou osobu). Vyhlídka na to, že by změnil nazírání na spáchaný čin, je mizivá. Osobnostní charakteristiky obžalovaného jsou v něm natolik zakořeněny, že změna jeho postoje nebo nastavení není vůbec

zřejmá. Ke spáchání činu došlo na konci měsíce července roku 2013, což je cca 2,5 roku před vyhlášením odsuzujícího rozsudku. Obžalovaný velice krátce po spáchání skutku začal činit kroky k jeho zahlazení a k zastření pravé příčiny smrti poškozených (kupř. inscenace jejich zvracení na pokoji, manipulace s těly, která plyne z jeho výpovědi ve světle výpovědi doc. MUDr. Vorla a následně se snažil dostat z dosahu orgánů EAR (již dne 5.8.2013 v hovoru se sestrou realizovaném od 19.27 hodin se sestře zmínil o své myšlence na to, že by vycestoval na pas nějakého svého kamaráda), vinu za smrt poškozených přenášel na manželku Moniku (a to již od 3.8.2013 po jednom z hovorů se sestrou), po činu a zejména pak po jeho návratu do ČR se choval zcela bezstarostně, bez jakýchkoliv pocitů viny za smrt poškozených, což se ostatně projevilo v rámci celého trestního řízení v jeho jednotlivých výpovědích. Naopak se snažil ze smrti poškozených finančně profitovat (kupř. snaha o vylákání financí od Žanny Š.; rozhovory pro média za honoráře; úvahy o nároku na vdovský důchod), předstíral zármutek nad smrtí manželky a dcery (kupř. u jejich hrobu, kdy se mu nepodařilo rozplakat za přítomnosti novinářů), nebo když bez náhrady nechal odstranit náhrobní kámen z jejich hrobu (poté, co získal informace, že hrobové místo nechala jeho sestra převést na Radmila N.). Všechny tyto příkladem uvedené skutečnosti rozložené v čase dvou a půl let svědčí o přístupu obžalovaného ke smrti poškozených, o absenci jakékoliv jeho sebereflexe a pocitech viny. Změna v jeho nazírání na celou projednávanou věc je ryze teoretická. Nic nenasvědčuje tomu, že by si kdy byl schopen připustit vinu. Proto i resocializační efekty lze předpokládat jen a pouze teoreticky. Vzhledem k tomu, že úspěšnost resocializace je odvislá právě od přiznání si viny a sebereflexe, lze ji aktuálně vyhodnotit jako obzvláště ztíženou. Případný posun v těchto otázkách může být posouzen znalecky v souvislosti s eventuálním rozhodováním o podmíněném propuštění obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Právě pro extrémně závažné okolnosti spáchaného činu a velice problematickou resocializovatelnost obžalovaného by mu měl být ukládán výjimečný trest odnětí svobody na samé horní hranici ustanovení § 54 odst. 2 tr.zákoníku, tedy ve výměře 30 let.

Výrok o náhradě škody státní zástupce napadá z ryze formálního důvodu, když soud měl s ohledem na dikci ustanovení § 228 odst. 1 tr.ř. rozlišit náhradu majetkové škody a náhradu nemajetkové újmy. Má za to, že obžalovanému by měla být podle § 228 odst. 1 tr.ř. uložena povinnost zaplatit na náhradu majetkové škody poškozeným Erichu N. částku ve výši 18.418 Kč (náklady spojené s pohřbem) a Radmilu N. částku ve výši 70.466 Kč (náhrobek) a dále pak na náhradu nemajetkové újmy poškozeným Erichu N. částku ve výši 4 mil. Kč (za ztrátu dcery a vnučky), Radmilu N. částku ve výši 2.200.000 Kč (za ztrátu sestry a neteře) a Martinu N. částku ve výši 2.200.000 Kč (za ztrátu sestry a neteře). Poškozený Radmil N. by pak byl podle § 229 odst. 2 tr.ř. se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních a poškozená Allianz pojišťovna a.s. by byla odkázána se svým nárokem na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 1 tr.ř. Závěrem státní zástupce navrhl, aby Vrchní soud v Olomouci podle § 258 odst. 1 písm. e), f) tr.ř. zrušil napadený rozsudek ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody a obžalovanému Petru K. podle § 140 odst. 3 tr.zákoníku za použití § 54 odst. 2 tr.zákoníku uložil výjimečný

trest odnětí svobody v trvání 30 let, pro jehož výkon by jej zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou a dále aby rozhodl o nárocích jednotlivých poškozených tak, jak uvedl výše.

Státní zástupce se posléze vyjádřil k odvolání obžalovaného s tím, že v tomto odvolání je především polemizováno s hodnocením provedených důkazů a právními závěry nalézacího soudu. Podle jeho názoru soudem vyvozená skutková zjištění nejsou v nesouladu (a už vůbec ne v nesouladu extrémním) s provedenými důkazy. Tvrdí, že obhajoba některé objektivní důkazy zcela opomíjí, zejména pak ty, na kterých vinu obžalovaného stavěl ve své závěrečné řeči státní zástupce a soud, kdy jde především o realizované odposlechy obžalovaného či jeho písemné projevy přes skype či e-mail. Obhajoba opětovně klade důraz na závěry znalců z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, které jsou však ve světle všeho relevantního zcela neodůvodněné, nepodložené pitevním nálezem či poznatky lékařské vědy. Některá tvrzení obsažená v odvolání jsou hrubě zkreslená, zavádějící až zjevně nepravdivá. Obhajoba se snaží zahlcovat orgány činné v trestním řízení návrhy a tvrzeními, jejichž účelem je rozmělnit a znepráhlednit celou trestní věc a současně vzbudit dojem, že trestní řízení proti obžalovanému není vedeno „fair“. Námitky obhajoby, podle kterých k odsouzení obžalovaného došlo pouze v důsledku přesvědčení předsedkyně senátu, kteréžto dávala nepokrytě najevo od prvního dne hlavního líčení (o čemž byla veřejnost informována zástupci médií), a to bez ohledu na závěry plynoucí z provedených důkazů a že od prvního dne hlavního líčení dávala předsedkyně senátu nepokrytě najevo své pohrdání obžalovaným a neverbálně grimasami reagovala na obhájkyňu, považuje za zcela nepodložené konkrétními skutečnostmi. Jde o prázdné floskule pramenící nikoliv z podjatosti předsedkyně senátu, ale z toho, že sebevědomě vedla hlavní líčení. Trvala na zodpovězení dotazů, mlžícím svědkům predestírala jejich vyjádření z odposlechnů či jiných důkazních pramenů, případné odmítnutí důkazního návrhu řádně zdůvodnila apod. Obžalovaného, ani obhájkyňu, ani kohokoliv jiného neurazila, nevyjádřila se o něm hanlivě a už vůbec nepředjímalu vinu. Dotčenost obhájkyňu, kterou ona sama přetahuje v podjatost předsedkyně senátu, pramení z toho, že předsedkyně senátu nepřipustila některé její otázky, nebo když byla upozorněna na to, že někomu podsouvá odpověď, kterou dotyčný neučinil anebo podal odpověď jinou, která se obhajobě nehodila. Zcela zřejmé je to např. u výslechu MUDr. Vorla na str. 21 protokolu o „HL“ ze dne 17.12.2015, když byl dotazován na vytipování toxikologických látek. V souvislosti s namítanou podjatostí předsedkyně senátu obecně odkazovat na články v médiích je stěžejí pochopitelné a dokladuje prázdnotu této námítky. Další konstatování obhajoby související s námitkou podjatosti, podle kterého naopak neprovedeným důkazům z důvodů jejich procesní nepoužitelnosti (např. nahrávka pořizená Petrem K. v Hurghadě ve dnech 6.-7.8.2013 včetně přepisu) soud přikládá ve své úvaze význam, čímž porušil ustanovení § 2 odst. 12 tr.ř., považuje opět za zcela liché, neboť v první řadě tato nahrávka u hlavního líčení byla provedena postupem podle § 213 odst. 1 tr.ř. dne 10.7.2015 a za druhé obhajoba nenabízí argument její procesní nepoužitelnosti. Podle § 89 odst. 2 tr.ř. může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci. Je nepochopitelné, v čem obhajoba shledává procesní nepoužitelnost tohoto důkazu. Nahrávku pořídil

Petr K. sám o své vůli a sám ji z EAR zaslal Policii ČR. Nebyla získána protiprávním způsobem. Za obsahově prázdné konstatování považuje výtku neprovedení navrhovaných důkazů a nebrání v potaz dodatečně provedených důkazů prokazujících nevinu obžalovaného. Jde o nepravdivé tvrzení obhajoby, pokud uvádí, že prof. Sokanský vyloučil možnost jednopólového dotyku. Není zřejmé, z čeho obhajoba takový závěr učinila. Pokud jde o otázky prožívání obžalovaného a jeho duševního stavu, nálad a motivace, pak právě obhajoba zcela odhlíží od realizovaných odposlechnů a jiných zajištěných projevů obžalovaného po činu, které mají zcela objektivní povahu a jde o projevy samotného obžalovaného, ne o informace někým zprostředkované, ve světle závěrů znalkyně psychologičky. Obhajoba se dožaduje zodpovězení otázek, které pro podstatu souzené věci nemají význam. Nezdráhá se tvrdit něco, co nemá podklad v trestním spise a není ani tzv. notorieta. K námitce, že nebyly prováděny důkazy k motivu obžalovaného k usmrcení K., státní zástupce uvedl, že tato jeho motivace plyne ze samotného znění skutkové věty, v níž je pojednáno o prožívání obžalovaného, o jeho problémech a o způsobu jejich řešení. V této souvislosti odkázal na svoji závěrečnou řeč, stejně jako na odůvodnění rozsudku, kdy argumentuje zejména psychologickými závěry a opakovanými vyjádřeními obžalovaného v odposleších, kdy ventiloval své myšlenky k tomu, co se stalo v Egyptě a čeho chtěla Monika, na kterou sváděl vinu, dosáhnout, měli zemřít všichni tři. Obhajoba atakuje soud, že nepochopil rozdíl mezi dvoupólovým a jednopólovým dotykem a v tomto směru jej poučuje, přičemž poukazuje na nesrozumitelnost skutkové věty. Státní zástupce však skutkovou větu považuje za jasnou a pochopitelnou. Její znění vychází z toho, že se nepodařilo prokázat konkrétní mechanismus usmrcení poškozených v tom smyslu, zda obžalovaný k tělům poškozených přiložil fázový a nulový vodič nebo jen vodič fázový v situaci, kdy určitou částí těla byly v kontaktu s vodivým vybavením pokoje. V přípravném řízení byla ze strany státního zástupce formou žádosti o mezinárodní právní pomoc egyptská prokuratura žádána o zajištění veškeré elektroinstalace vztahující se k pokoji, o umožnění technických měření konzultantem znalce prof. Sokanského, nicméně žádost vyslyšena nebyla. Absenci těchto důkazů nebylo možno jinak nahradit. Pro otázku viny obžalovaného však tato skutečnost není rozhodující (informace získané na místě by mohly vést pouze k vyloučení určitých možností jednopólového dotyku; pro dvoupólový dotyk žádné měření není třeba). Podstatou elektrotechnického znaleckého posudku bylo potvrdit či vyloučit, zda k úmrtí poškozených v podmínkách hotelového pokoje mohlo dojít a pokud ano, zda se tak mohlo stát nešťastnou náhodou (při zohlednění nálezových poloh poškozených). Obě otázky byly zodpovězeny jednoznačně – v hotelovém pokoji mohlo dojít k jejich smrti v důsledku zásahu elektrickým proudem a současně nemohlo jít o nešťastnou náhodou. Tyto závěry byly znalcem podrobně odůvodněny a zbylé závěry vztahující se k jednopólovému a dvoupólovému dotyku státní zástupce vnímá jako jakousi nadstavbu, jako specifikaci toho, jak k jejich usmrcení mohlo dojít, resp. jak k jejich usmrcení muselo dojít, neboť jiná alternativa do úvahy nepřichází. Pochybnosti o tom, kterou z variant obžalovaný fakticky použil, se odrazily právě ve znění skutkové věty. Státní zástupce a soud tím dali najevo, že žádnou z verzí nepreferují. S ohledem na vyloučení nešťastné náhody a vyloučení toho, že nikdo jiný poškozené usmrtit nemohl, je pro otázku viny lhostejno, jakým konkrétním

způsobem obžalovaný poškozené usmrtil. Podstatné je, že jiným způsobem se děj odehrát nemohl. Ze skutkové věty – s ohledem na alternativy v ní zachycené – rovněž vyplývá, že není zřejmé, zda jeden z vodičů mohl být přiložen k dolní části zad Moniky K. či na její levou nohu. Nikdo ze znalců kategoricky netvrdil, že některé z těchto míst je nezpochybnitelným místem vstupu či výstupu elektrického proudu (takovým nezpochybnitelným místem je pouze lokalita na přechodu jejího krku a zad) a netvrdí to ani nalézací soud. Jde o místa, která nesou známky či nasvědčují působení elektrického proudu. Není pravdivé tvrzení obhajoby, že vstup a výstup elektrického proudu do a z těla by měly mít zhruba shodně závažné poranění kůže co do termických změn. Není zřejmé, z čeho toto tvrzení vychází. Naopak z výpovědi znalců z oboru elektrotechniky a oboru soudního lékařství (včetně znalců obhajoby MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše) bylo zjištěno, že to, zda elektrický proud zanechává na kůži známky svého působení, je odvislé od řady faktorů (vlhkost kůže, odpor kůže, plocha kontaktu vodiče s tělem apod.). Vlhkost a odpor kůže na různých částech těla mohou být odlišné, stejně jako plocha kontaktu fázového vodiče s tělem na straně jedné a nulového vodiče s tělem na straně druhé. Na jednom místě známky působení elektrického proudu mohou vzniknout, na druhém nikoliv. Tato námitka v souvislosti s dvoupólovým dotykem je tedy lichá.

Obhajoba zpochybňuje skutková zjištění o vztahu mezi manžely K. a napadá úvod skutkové věty pojednávající o manželském vztahu obžalovaného a o jeho prožívání. Problémy v jejich soužití však plynou z celého komplexu důkazů. V této souvislosti opět poukázal na svoji závěrečnou řeč a důkazy, které obhajoba zcela ignoruje (odposlechy, skype komunikace a e-mailová komunikace obžalovaného). Poukaz obhajoby na to, že Monika K. sdělila dvěma kamarádkám, že to byl obžalovaný, kdo jí sdělil po konfliktu ohledně striptéra, že se rozvede, je podle státního zástupce právě tou okolností názorně dokladující rozdíl v osobnostech obžalovaného a Moniky K. a jejich představ o tom, co je v manželství přípustné a co nikoliv. Pohrůžka rozvodem ze strany obžalovaného, která byla doplněna další výhrůžkou, že ji odstříhne od peněz, je vynucováním si respektu. Nelze přehlédnout výpověď svědkyně Denisy B. k reakci Moniky K. na tyto pohrůžky, kdy řešila jen to, že nebude mít přístup k financím, nikoliv to, že by ji obžalovaný opustil.

V otázce manipulace s těly poškozených došlo u hlavního líčení oproti přípravnému řízení k posunu, kdy zpracovatelé ústavního znaleckého posudku učinili závěr, že poloha těl poškozených před jejich přetočením na záda odpovídá výpovědi obžalovaného, nicméně současně u hlavního líčení uvedli, že hlavy poškozených směřovaly cca kolmo dolů, obličejem k podložce, což však s výpovědí obžalovaného vůbec nekoresponduje. Navíc si nelze reálně představit, že by obě poškozené v době, kdy nastala smrt, byly svým obličejem „zabořeny“ do polštáře či lůžkovin. Jde o zcela nepřírozenou polohu pro žijícího člověka, natož pak pro osoby dvě a ve stejnou dobu. Nadto MUDr. Vorel uvedl, že v žádném případě nelze tvrdit, že poloha, z níž byly poškozené přetočeny na záda, je polohou, v níž nastala jejich smrt. Pokud by odvolací soud přistoupil k výsledku zpracovatelů ústavního znaleckého posudku, bylo by vhodné se jich dotázat, zda absence posmrtných skvrn na dlani a dlaňové ploše levého předloktí K. K. nemůže být zapříčiněna jejich kontaktem s podložkou.

Úvahy obhajoby o údajích deseti hodinách ze skutkové věty jsou nepodstatné, když skutková věta rozsudku jej oproti obžalobě neuvádí. Doba od 22.00 hodin dne 28.7.2013 je ve skutkové větě uvedena proto, že ve fotoaparátu K. byly nalezeny fotky žijících poškozených z této doby.

K námitce, že skutkový závěr o úmyslu obžalovaného spáchat rozšířenou sebevraždu, je převzat ze závěrů znalkyně psycholožky, která má však tento údaj ze studií a nevztahuje jej konkrétně k osobě obžalovaného, státní zástupce uvedl, že základem tvrzení obžaloby a soudu jsou závěry psychologického znaleckého posudku, osobnostní profil obžalovaného a jeho prožívání partnerského neúspěchu. Tyto závěry mají zcela reálný základ v konkrétních skutečnostech zjištěných k osobě obžalovaného a nevycházejí jen z nějaké odborné studie. Obžalovaný kupříkladu vysoce až patologicky skóroval v suicidalních myšlenkách a z vyjádření PhDr. Khulové je zřejmé, že tato poznatky z vyšetření obžalovaného propojila s odbornými studii a poukázala na to, že již v minulosti těžce nesl rozchod s Lucií W., jejichž vztah nebyl manželský, byl bezdětný a jejich majetek nebyl společný. Neodůvodněná je i námitka obhajoby o nedostatečně formulované právní větě a jejím rozporu se skutkovou větou. Obhajoba opět jen konstatuje, že obžalovaný byl odsouzen pouze na základě domněnek a závěrů znaleckých posudků, které si vzájemně odporují, na základě výpovědí řady svědků a svědků z okolí jeho rodiny, jež jsou ovlivněny bulvární mediální kampaní. Obhajoba však neuvádí, v čem konkrétně by si měly závěry znaleckých posudků odporovat a zhola ničím nedokládá, která svědecká výpověď byla ovlivněna bulvárními médii a v čem. Naopak je to přístup obžalovaného a jeho obhajoby, který upoutal a stále poutá pozornost médií. Od samého počátku v médiích aktivně vystupoval, mj. za honoráře jim poskytoval rozhovory, nechal se fotit, dával jim náměty, jeho právník Keroles Ezzat B. médiím poskytl fotografie těl poškozených z doby krátce před pitvou v EAR a v poslední době v médiích vystupuje především znalec MUDr. Matlach, který zveřejňuje informace z trestního spisu. Valná většina svědků byla vyslechnuta již v přípravném řízení a ti, kteří před soudem vypovídali, vypovídali vesměs ve shodě se svou výpovědí učiněnou během vyšetřování, a to až na výjimky, kdy kupříkladu Daniel B. se u hlavního líčení snažil vypovídat více ve prospěch obžalovaného. Pokud se svědci v něčem rozcházel, byla jim ze strany soudu předmětná pasáž z přípravného řízení přečtena a byli vyzváni k vysvětlení rozporů. Svědci, kteří nebyli v přípravném řízení vyslechnuti a byli vyslechnuti až před soudem, byli svědci navržení obhajobou.

K námitkám, že nebylo zjištěno, že by obžalovaný před odjezdem do EAR zjišťoval informace o hotelu, o elektřině, o zástavě srdce či o posmrtných skvrnách, státní zástupce uvedl, že obžalovaný měl přinejmenším základní znalosti elektřiny a znal účinky elektrického proudu na lidský organismus. Nemusel tedy pro svou přípravu nic zjišťovat, tím spíše před odjezdem na dovolenou, když definitivní úmysl poškozené usmrtit pojal až tam. Není pravdou, že by se přípravné řízení nezaměřilo na vyšetřování v EAR, o čemž svědčí žádosti o právní pomoc. Motiv obžalovaného je zřejmý z celého komplexu důkazů, rozvedených v závěrečné řeči státního zástupce a v rozsudku soudu. Poukaz na rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp.zn. III. ÚS 77/01 je nepřiléhavý. Jednak v projednávané věci nejde o zjevnou absenci motivu a jednak

ani nejde o případ, kdy by byl psychologický znalecký posudek v rozporu s ostatními důkazy. Závěr obhajoby o absenci motivu obžalovaného vychází jen z odlišného a izolovaného hodnocení důkazů. Konstatování obhajoby, že znalkyně PhDr. Khulová k osobnosti obžalovaného uvedla, že je osobnost introspektivní, která o svých emocích nekomunikuje a tudíž chování obžalovaného po 30.7.2013 nemůže mít pro závěry soudu žádný význam, je absolutně nepochopitelné. Obhajoba odhlíží od zcela objektivně zachycených projevů chování a emocí obžalovaného v odposleších a v jeho písemné komunikaci. Poznámku předsedkyně senátu, že si všichni chování obžalovaného shrneme v závěru procesu, považuje za nezávadnou, neboť kdy jindy by se mělo chování obžalovaného shrnout, když ne na závěr procesu při hodnocení důkazů.

Obhajoba se snaží doložit rozpor skutkového tvrzení a provedených důkazů, tudíž nezákonný postup při hodnocení důkazů, deformaci důkazů, libovůli soudu, vybočení z rámce volného hodnocení důkazů atp. Namítá, že soud obžalovanému vytýká, že nebyl schopen časově zařadit poslední časový moment životních projevů nezletilé K., načež cituje výpověď v EAR intervenující psycholožky PhDr. Č. a poukazuje na výpověď znalkyně PhDr. Khulové. Obhajoba však opět pomíjí vyjádření obžalovaného v jeho telefonických hovorech, realizovaných prostřednictvím asistenční služby Allianz pojišťovny krátce po smrti poškozených, kdy z jeho tvrzení lze dovodit, že K. žila ještě v době, kdy se vrátil na pokoj poté, co podruhé odešel pro vodu (tedy v době 21.00 až 22.00 hodin). Za situace, kdy se byl v průběhu trestního řízení poměrně detailně schopen vyjádřit i k tomu, kde, ve kterou dobu stála ta která láhev s pitím, nelze nalézacímu soudu vyčítat, že tuto skutečnost z výpovědi obžalovaného vztahující se k životním projevům dcery zdůraznil.

Pokud jde o upozornění na nevěru Moniky svědkem C., obhajoba odhlíží od výpovědi svědkyně Světlany C., z níž plyne, že komunikace mezi obžalovaným a jejím manželem byla podstatně konkrétnější. Pro věc samotnou není zcela podstatné, kdy přesně před dovolenou a jakou konkrétní informaci obžalovaný o nevěře své manželky získal. Podstatou bylo prokázat, že informaci o tom, že mu Monika byla nevěrná, vůbec obdržel. S touto informací se nedokázal zcela vypořádat, k čemuž se sám přiznal svědkyni G. dne 17.10.2013. Následně na jejich manželství nasedaly další problémy, které se vzájemně doplňovaly a ovlivňovaly jejich manželský vztah. Nepochybně v něm přetrvávaly pochybnosti o Monice a jejich vztahu, což dokládá zvýšená kontrola Moniky z jeho strany. Deformace důkazů se soud nedopustil.

K návrhům na doplnění dokazování, které se týkají pitev a soudně lékařské problematiky, státní zástupce poznamenal, že přehrání videozáznamu z pitvy by bylo opakováním již provedeného důkazu. DVD-R s videozáznamem ze soudní pitvy byl stranám předložen k nahlédnutí podle § 213 odst. 1 tr.ř. u hlavního líčení dne 14.9.2015, přičemž ani jedna ze stran nežádala jeho přehrání. Výslech technika Bc. Č., který videozáznam z pitvy pořizoval, a předložení originálního „neupraveného“ (myšleno nesestříhaného) videozáznamu pitev, a to za účelem průkazu toho, zda znalci dne 9.8.2013 popsali výbled v místě defektu na krku Moniky

K., na který upozornil ústavní znalecký posudek, považuje státní zástupce za nadbytečné, neboť znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil při pitvě takový výbled nepopsali a nezahrnuli jej do svých znaleckých posudků. Nezmínili se o něm ani v rámci výslechu před soudem. Dokazovalo by se tak něco, co třeba již dokazovat není. Výbled kolem celé pruhovité proudové známky na krku, resp. na přechodu šije a zad Moniky K., je přítomen (viz foto č. 14 a 15 pitevního protokolu Moniky K.). Vysvětlení, proč znalci MUDr. Smatanová a MUDr. Dokoupil výbled nepopsali, se nabízí takové, že výbledu nepřikládali váhu. MUDr. Vorel svůj výklad o výbledu doložil zahraniční literaturou, nikoliv literaturou domácí, což svědčí pro to, že povědomost tuzemských soudních lékařů o významnosti takového nálezu na kůži nemusí být široká. Tvrzení obhajoby, že MUDr. Vorlem uváděný výbled je novotou, tedy novým znaleckým posudkem, k němuž se mají vyjádřit všichni předchozí znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a z toho vyplývající návrh na výslech MUDr. Smatanové, MUDr. Dokoupila, MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, absolutně popírá smysl zákonných pravidel upravujících trestní proces, konkrétně ustanovení § 110 tr.ř. Zdůraznil, že ústavní znalecký posudek byl vypracován na základě kompletního trestního spisu a biologických vzorků zajištěných při pitvách (resp. při ostravských repitvách poškozených), jeho závěry vycházejí ze skutečností, které byly všem jmenovaným znalcům známy nebo jim mohly být známy (i znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš měli přístup k trestnímu spisu, tedy i k fotografiím těl poškozených a videozáznamu z pitvy, ten byl nadto obhájce poskytnut již v přípravném řízení; to, že i znalci obhajoby disponovali videozáznamem z pitvy, dokladuje kupř. vyjádření MUDr. Matlacha na str. 85 protokolu o „HL“ ze dne 5.11.2015 a násl.). Ústavní znalecký posudek a jeho závěr o výbledu nevychází z důkazu, který by byl znalcům, jež dříve ve věci vypracovali znalecké posudky, neznámý. Každá „novota“ by trestní řízení činila de facto neskončitelným. Podotkl, že trestní řád neupravuje možnost přezkumu ústavního (nadto revizního) znaleckého posudku. Jediným, kdo může přezkoumávat znalecký posudek znalce, je ústav (§ 110 odst. 2 tr.ř.). Obhajoba požaduje přezkum znaleckého posudku ústavu, jenž je dle dikce § 110 odst. 1 tr.ř. přibírán ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštní vědecké posouzení „řadovými“ znalci přibíranými podle § 105 odst. 1 tr.ř. či vyžádanými stranou podle § 110a tr.ř. Ignorance pravidel upravujících problematiku znaleckého dokazování ze strany obhajoby je zřejmá i ze znaleckého zadání pro znalce MUDr. Štefana a Ing. Kalivodu, které nebylo o ničem jiném, než o přezkumu znaleckých posudků podaných jinými znalci. To však může pouze ústav. Navíc přibrání znaleckého ústavu k přezkumu jiného znaleckého posudku může jen a pouze orgán, který řízení vede. Poukázal i na to, že až na jeho zásah, když získal poznatek, že bez doložení jakéhokoliv právního titulu znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš požádali ÚSL Ostrava o zapůjčení histologických preparátů, byla obhájce nalézacím soudem vyzvána k doložení znaleckého úkolu pro další znalce MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, aby bylo zřejmé, že jsou oprávněni ve věci podat znalecký posudek a ÚSL Ostrava je oprávněn vzorky zpřístupnit a že úkolem znalců obhajoby není jen přezkum znaleckého posudku jiného znalce. Navíc od znalců MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, kteří – pro ně v té nejpříjemnější variantě – nejsou ani schopni rozeznat polynukleár od klasické buňky s „nenaločnatým“ jádrem,

nelze očekávat nic jiného, než opět jen zavádějící argumentaci a permanentní polemiku.

K obhajobou citovaným pasážím ze spisového materiálu poskytnutého orgány EAR namítl, že z těchto citací není zřejmé, zda byly pořízeny z důkazů procesně použitelných. Státní zástupce pochybuje o procesní použitelnosti výslechu lékaře hotelu Titanic Palace Mahmouda Ahmada M., který má charakter úředního záznamu o podaném vysvětlení. Z jeho výpovědi přitom obhajoba cituje, že na tělech obou zemřelých nenašel na krku žádné stopy či známky po škrcení, z čehož je dovozováno, že prohlédl i krk zemřelých a pokud by na krku našel jakoukoliv známku defektu o velikosti 7x1 cm, jistě by ji uvedl do protokolu o ohledání těl. Tento defekt na těle Moniky K. byl zjištěn při ostravské pitvě, ale není patrný na fotkách z egyptské pitevně. Tímto rozporem se podle obhajoby soud nezabýval. Tato námitka však není pravdivá, neboť všichni znalci – soudní lékaři – včetně znalců obhajoby, se shodli na tom, že obdobné defekty na kůži se s postupem času zvyrazňují, stávají se zřetelnějšími. To je důvod, pro který defekt krátce po smrti nemusel být zjevný. Navíc nejde o defekt, který by byl na krku samotném, je lokalizován na přechodu krku a zad, jde o defekt na zadní straně těla Moniky K. Z nepoužitelného výslechu Mahmouda Ahmada Mohamada M. nevyplývá, že by s těly poškozených jakkoliv manipuloval. Podstatou škrcení je dušení, tedy tlak na dýchací cesty. Primárně by se dala rýha či poranění v souvislosti se škrcením očekávat na přední straně krku, nikoliv na jeho zadní straně. Pokud je prohlízející lékař nepozoroval na přední straně krku, stěží by je očekával na zadní straně krku, nadto pak v oblasti přechodu krku a zad. Skutečnost, že lékař Mahmoud Ahmad Mohamad M. neprováděl detailní prohlídku těl poškozených, nadto těl obnažených, lze dovodit z výpovědi Alžběty C., která se vyjádřila k polohám a oblečení těl poškozených, jak je pozorovala dne 30.7.2013 kolem 08.00 hodin a z fotografií pořízených egyptskou policií kolem poledne (poškozené byly stále ve stejných pozicích i oděvu, v nichž dle výpovědi obžalovaného zemřely). K tomu, že tento defekt na těle Moniky K. nepopsal v pitevním protokolu egyptský patolog dr. N., stejně jako k tomu, že fotografie zachycující těla poškozených krátce před egyptskou pitvou, nemají valnou či problematickou vypovídací hodnotu, se vyjádřil již ve své závěrečné řeči, na kterou odkázal. Podotkl přitom, že MUDr. Smatanová i MUDr. Vorel na zmíněných fotografiích příslušný defekt byli schopni identifikovat.

Pokud obhajoba uvádí, že soud na str. 80 rozporně s obsahem Zápisu uvádí, že při vstupu do pokoje se napravo nachází postel a na ní tělo dívky K. K. a vedle ní tělo Moniky K. a soudu vytýká, že popisuje obsah Zápisu z ohledání místa nálezu těl, který není součástí trestního spisu, resp. mění obsah zápisu, čímž deformuje obsah důkazu, neboť z popisu soudu vyplývá, že zemřelé ležely vedle sebe na jedné posteli, lze na této námitce obhajoby ilustrovat, že jejím cílem je dehonestovat práci nalézacího soudu za každou cenu. Oproti soudu obhajoba nespecifikuje, z jakého dokumentu při své argumentaci vychází. Soud zápis z ohledání těl (č.l. 3378-3380) cituje zcela správně a je to tedy obhajoba, která z neznalosti spisu či zcela záměrně deformuje důkazy a snaží se tak znevěrohodnit celé dokazování.

Obhajoba uvádí, že při pitvě v Egyptě bylo zjištěno, že žaludek Moniky K. je prázdný (obdobně tomu bylo i u K., kdy v jejím žaludku bylo malé množství tmavé tekutiny) a argumentuje, že uvedené lze dobře vysvětlit zvracením. K uvedenému znalec prof. MUDr. Štefan uvedl, že nález může být následkem zánětu žaludku, jehož příčinou může být intoxikace. K tomu státní zástupce uvedl, že prázdný žaludek u kohokoliv lze stejně dobře vysvětlit např. tím, že po určitou dobu nepřijímá potravu a dříve zkonsumovaná potrava přejde z žaludku do dalších částí trávicího traktu (na časové okolnosti trávení byl dotazován MUDr. Matlach u hlavního líčení dne 5.11.2015). MUDr. Štefan také uvedl, že zánět žaludku je pro intoxikaci nespecifický a vzhledem k tomu, že intoxikace nebyla prokázána, resp. byla přímo vyloučena, jde o zcela irelevantní námitku.

Pokud obhajoba cituje z výpovědi egyptského patologa Walida Mohamada N., že nelze vyloučit správnost toho, že úmrtí Moniky a K. bylo způsobeno zasažením elektrickým proudem, přičemž obhajoba vznáší argument, že nelze vyloučit ani správnost toho, že úmrtí Moniky a K. nastalo v důsledku otravy požitím jedovaté či toxické látky, která způsobila selhání kardiovaskulárního systému, lze s obhajobou souhlasit, ale pouze v tom smyslu, že nelze nic spolehlivě prokázat ani vyloučit na základě výsledků práce dr. N. Intoxikace však byla vyloučena jinými důkazy. Konstatování obhajoby, že dr. N., který se vyjádřil ke známkám působení elektrického proudu na tělo člověka, popsal proudové známky shodně s MUDr. Vorlem a dovozuje, že pokud by takové známky na těle Moniky K. viděl, popsal by je, označil za nepravdivé, když není pravdou, že by popis proudových známek dr. N. a MUDr. Vorlem byl shodný. Oproti dr. N. MUDr. Vorel, resp. ústavní znalecký posudek, hovořil – a doložil to odbornou zahraniční literaturou – o již zmiňovaném výbledu. Navíc dr. N. odborně sráží jeho další vyjádření, kterému se obhajoba vyhýbá, kdy jde o jeho tvrzení, že elektrický proud způsobuje nezvratný svalový spasmus. Ze znaleckého dokazování vyplynulo, že elektrický proud může svalový spasmus způsobit, ale nikoliv nevratný. Spasmus se vždy s plynoucí dobou rozvolní. V souvislosti s prací dr. N. odkázal na svoji závěrečnou řeč, v níž vysvětlil i to, proč nepopsal změnu na kůži Moniky K. v oblasti přechodu krku a horní částí zad, když mj. v pitevním protokolu nepopsal ani hematomy na těle poškozených, které jsou zcela zjevné na fotografiích pořízených krátce před pitvou a stěží tak mohl popsat diskrétní známky na kůži v oblasti přechodu šíje a zad, které se časem stávaly zřetelnějšími. Výslech vyšetřovatele turistické policie je procesně nepoužitelný, navíc obsahově zcela nic neříkající k příčině úmrtí poškozených. Podle tvrzení obhajoby soud hodnotil závěry soudně lékařské komise EAR, která měla přezkoumat závěry egyptského soudního lékaře dr. N. a českých soudních lékařů MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila v neprospěch obžalovaného, neboť jej ve svých úvahách zcela neguje. Podle názoru státního zástupce jsou závěry této komise zcela bezobsažné, navíc šlo fakticky o závěry vycházející z vyjádření jediného patologa, který ani nevycházel z komplexního pitevního nálezu. Zmínku obhajoby o plk. P. a jeho údajném přesvědčování veřejnosti považuje státní zástupce za absolutně bezvýznamnou a nesrozumitelnou. Pokud obhajoba cituje obsah protokolu zevního ohledání (č.l. 3541), z něhož je zřejmé, že v hotelu Titanic Palace provedl ohledání těl zemřelých zdravotní inspektor v Hurghadě dne 30.7.2013 a mj. uvádí, že na těle

nejsou žádné podlitiny, rty, jazyk a končetiny jsou namodralé barvy a pravděpodobnou příčinu smrti nelze určit, státní zástupce poznamenal, že zdravotní inspektor uvedl, že na tělech nejsou žádné podlitiny a přitom z fotografií pořízených na dovolené krátce před smrtí poškozených i po jejich smrti je zjevné, že na jejich tělech se podlitiny nacházejí. To opět svědčí o nedůslednosti osob, které v EAR přišly do styku s těly poškozených. Nelze tak očekávat, že by se tento zdravotní inspektor pozitivně vyjádřil k diskrétní změně na kůži Moniky K. na přechodu šíje a zad.

Je pravdou, že nebyla provedena DNA analýza „zvratků“ (šlo-li vůbec o zvratky), nalezených na pokoji. V přípravném řízení bylo žádáno o zaslání různých biologických vzorků, avšak egyptská prokuratura na tyto požadavky nereagovala. Bylo by iluzorní se domnívat, že by k žádosti provedli genetické zkoumání. Státní zástupce i soud však vyložili, na základě čeho považují výpověď obžalovaného k průběhu dne 29.7.2013 (tedy i zvracení poškozených) za vyvrácenou.

Obhajoba z fotografií hotelového pokoje č. 6343 pořízených egyptskou policií dne 30.7.2013 dovozuje, že podporují výpověď obžalovaného. Není však zřejmé, z čeho obhajoba čerpá, když uvádí časové a teplotní údaje vztahující se k posmrtné ztuhlosti. Posmrtná manipulace s těly poškozených obžalovaným je dovozována z rozporu jeho výpovědi a posmrtných skvrn na obličeji poškozených (dle výpovědi MUDr. Vorla ležely kolmo tváří k podložce). Ohledání těl lékařem či zdravotním inspektorem v tom rozsahu, že by přetočili těla z pozice na zádech do polohy na břicho (ve kterých by navíc měly ležet po dobu několika hodin), vůbec z ničeho nevyplývá. Svědkyně C. u hlavního líčení uvedla, že polohy těl tak, jak je viděla v cca 08.00 hod. dne 30.7.2013 korespondují s polohami, které jsou zachyceny na fotografiích pořízených egyptskou policií téhož dne. V týchž polohách na zádech – vyjma poloh horních končetin nezl. K. – je viděla i polská turistka L. kolem 03.30 hodin.

Obhajoba dále konstatuje, že soud vytváří důkaz, který neexistuje, když výrok o vině odůvodňuje i tím, že na komodě pod zrcadlem je vidět obálka od cestovní kanceláře s telefonními kontakty, přičemž na fotografiích nic takového není. Státní zástupce namítl, že takové tvrzení v odůvodnění rozsudku nenašel a dodal, že o takové obálce v pokoji K. hovořila svědkyně C. a na fotografiích pod zrcadlem na stolku naproti postelím je skutečně pootevřenou obálku vidět.

Obhajoba se snaží zpochybnit úvahy soudu vztahující se k toaletnímu papíru. Z výpovědi obžalovaného vyplynulo, že dvě role měl získat od uklízeče kolem 13.00 hod. dne 29.7.2013, kdy si je vyžádal poté, co jim toaletní papír došel. Z fotografií plyne, že dvě role jsou na komodě pod zrcadlem. Spekulace obhajoby, že další toaletní papír mohl být na zemi v koupelně nebo na event. druhém držáčku v koupelně, jsou liché. Zcela nepředstavitelné je, že by egyptská policie či kdokoliv jiný před pořízením fotografií přenášeli toaletní papír z koupelny do samotného pokoje a nepřenесли by další věci, léky, láhev od vody atd. Skutečnost, že je toaletní papír netknutý, lze dovodit z toho, že obě role jsou co do svého objemu totožné,

kompaktní, nelze vidět kupř. odstávající konec papíru, jakož právě z jejich umístění na místě, kde je nikdo nemohl potřebovat.

Pokud obhajoba cituje ze soudně lékařských posudků vypracovaných v České republice, poněkud demagogicky prokládá citace znalců se svými úvahami. Státní zástupce zdůraznil, že nikdo ze znalců nikdy netvrdil, že vnitřní nález (kupř. nález na myokardu) je specifický pro zásah elektrickým proudem. Obhajoba znalcům podsouvá slova: „jmenovaní znalci označili za místa vstupu a výstupu elektrického proudu místa na těle Moniky K. – bedra, bérec, pata a na těle K. při své výpovědi rty“. K tomu státní zástupce podotkl, že o zmíněných lokalitách znalci uvedli, že jde o možná místa zásahu elektrického proudu, nebo že jde o změny nasvědčující zasažení elektrickým proudem. Nikdy nestavěli najisto, že jde o vstup či výstup elektrického proudu. S obhajobou lze souhlasit v tom, že tyto závěry jsou nepřezkoumatelné, což připustil i sám znalec MUDr. Dokoupil, což však neplatí o změně na kůži Moniky K. v oblasti přechodu šíje a zad. Obhajoba vznesla námitku, že jedna z konzultací MUDr. Dokoupila a MUDr. Smatanové působících na ÚSL FN Ostrava proběhla s MUDr. Dvořáčkovou, která má být manželkou MUDr. Dvořáčka – přednosta ÚSL FN Ostrava. V průběhu řízení před soudem jmenovaní znalci v reakci na znalecký posudek MUDr. Matlacha a Fargaše nechali histologické preparáty vyhodnotit pracovníky patologie FN Ostrava a FN Olomouc, přičemž MUDr. Dvořáčková pracuje právě ve FN Ostrava. K tomuto problému státní zástupce odkázal na svoji závěrečnou řeč a za zásadní skutečnost označil, že shodně se znalci MUDr. Smatanovou a MUDr. Dokoupilem a v příkrém rozporu se znalci MUDr. Matlachem a MUDr. Fargašem histologické preparáty vyhodnotili zpracovatelé ústavního znaleckého posudku, a to po konzultaci s primářkou patologie Nemocnice České Budějovice. Z pohledu státního zástupce se nejzávažnější námitka obhajoby týká fotografií, které byly MUDr. Smatanovou založeny do trestního spisu během hlavního líčení dne 5.11.2015. Jde o dvě fotografie mikroskopických náhledů na preparáty myokardu. Dle popisu fotografií se jeden snímek vztahuje k srdci Moniky K. a snímek druhý k srdci K. K. Snímky mají dokladovat tzv. „wave syndrom“ (zvlnění či cik-cak uspořádání myokardu, kdy jde o známku na srdci, která se objevuje u zásahu elektrickým proudem – ale nejen u něj). Obhajoba s využitím konzultace grafika tvrdí, že ve skutečnosti jde o jeden a tentýž snímek, přičemž druhý ze snímků (vztahující se k srdci K. K.) je výřezem ze snímku prvního, je pootočen a vyhotoven ve větším měřítku. Snímky tak opravdu působí. Obhajoba v tomto směru navrhuje vypracování znaleckého posudku z oboru kybernetiky. Dne 4.4.2016 podal trestní oznámení na neznámého pachatele Šalamoun – Spolek na podporu nezávislé justice v ČR pro podezření ze spáchání trestného činu nepravdivého znaleckého posudku či jiných skutků, v němž je pojednáno o dalším zásahu do snímků, o jejich přibarvení. Státnímu zástupci pak byly zaslány materiály zveřejněné spolkem Šalamoun, mimo jiné i dokument patrně zpracovaný Ing. Josefem Š., Ph.D., ze dne 6.4.2016, v němž jmenovaný analyzuje oba snímky. Z ničeho není patrné, zda jde o snímky autentické a je otázkou, jakým způsobem se jmenovaný ke snímkům dostal a v jaké kvalitě, odbornost či kvalifikace jmenovaného k takové analýze rovněž z ničeho nevyplývá a jím užívaná terminologie je poněkud nezvyklá, přičemž vysvětlení postupu zkoumání

je v podstatě nulové. Za této situace na zmíněný dokument nelze nahlížet ani jako na odborné vyjádření.

Obhajoba soudu vytýká, že nevyhověl požadavku obhájkyně, která žádala promítání snímků při vystoupení znalců obhajoby MUDr. Matlacha a Fargaše, kdy mohlo být vyjasněno a ukázáno, že uvedený syndrom se na srdci Moniky K. nenachází. Tuto námitku státní zástupce označil za demagogickou. Znalci obhajoby v písemném znaleckém posudku ani v rámci svého vystoupení před soudem nic o absenci wave syndromu na srdcích poškozených neuváděli, přestože jinak rozporovali či zpochybňovali téměř vše. Pouze poukázali na možnost nerovností na noži krájecího mikrotomu při zhotovování mikroskopických preparátů, který může způsobit segmentování svalových vláken. Jmenovaní znalci nikdy netvrdili přítomnost wave syndromu na srdcích poškozených, naopak jejich vyjádření spíše svědčí o opaku, kdy změny na srdci se snažili „vysvětlit“ jiným způsobem. Znalci namítaná možnost nerovností na noži krájecího mikrotomu je vyloučena již proto, že na dalších histologických preparátech jiných orgánů se jakékoliv změny, které by o tom svědčily, nevyskytovaly. O tom svědčí vyjádření MUDr. Matlacha u hlavního líčení dne 5.1.2015. K námitce obhajoby vztahující se k fotografiím myokardu státní zástupce uvedl, že relevantní jsou závěry znalců, které vycházejí ze zkoumaných histologických vzorků, nikoliv fotografie jejich mikroskopických náhledů. Všechny histologické preparáty, které zkoumali MUDr. Smatanová a Dokoupil, měli k dispozici znalci obhajoby MUDr. Matlach a Fargaš (ti ještě předtím, než MUDr. Smatanová do spisu založila fotografie myokardu), jakož i zpracovatelé ústavního znaleckého posudku. Znalci obhajoby přitom nepoukázali na nic, z čeho by se dalo dovodit podezření, že by zkoumali histologické vzorky pouze jedné z obětí či histologické preparáty srdce jen jedné z obětí. Opak je pravdou, o čemž svědčí vyjádření MUDr. Matlacha u hlavního líčení dne 5.11.2015 a následujících, kdy se vyjadřuje ke specifikům dětského srdce. (Podezření na manipulaci s fotografiemi – potažmo se vzorky – vychází od znalce MUDr. Matlacha – o tom svědčí mimo jiné oznámení spolku Šalamoun, tím v podstatě dokládá svou nekompetentnost či zlý úmysl). Na takové podezření nepoukázal ani ústavní znalecký posudek. Naopak přímo jakoukoliv záměnu zkoumaných vzorků jasně a srozumitelně vyloučil. V bodě 1a) na str. 307 ústavní znalecký posudek v této souvislosti poukazuje na typický nález zvýšené buněčnosti srdečního svalu jakožto nálezu typického pro děti. Uvedené staví do negativního světla především znalce MUDr. Matlacha, který buď není schopen rozeznat srdce dítěte od srdce dospělého či se snaží za každou cenu a se zlým úmyslem bránit. Bylo by proti veškerému zdravému rozumu a logice, pokud by znalci MUDr. Smatanová a Dokoupil dne 5.11.2015 do trestního spisu na podporu svých dříve učiněných závěrů dokládali zmanipulované fotografie myokardu. Jednak tak učinili za stavu, kdy jejich nález v podobě wave syndromu nebyl jakkoliv a kýmkoliv zpochybněn a na druhé jak z povahy věci, tak z vystoupení MUDr. Smatanové, která jednotlivé přílohy do trestního spisu poskytla soudu, je patrné, že fotografiemi chtěla soudu a stranám řízení přiblížit celou řešenou problematiku. Bylo by nepochopitelné, aby za takové situace MUDr. Smatanová úmyslně vydávala fotografie mikroskopických náhledů myokardu Moniky K. za náhledy myokardu obou poškozených nebo že by dokonce činila jejich elektronické

úpravy a vytvářela by tak prostor pro spekulace, prostor pro znalce obhajoby a prostor pro zpochybnění její pověsti nejen v široké soudně lékařské společnosti. Bližší zkoumání předmětných fotografií považuje státní zástupce za nadbytečné. Pokud jde skutečně o dva snímky srdce jedné z poškozených, mohlo při přípravě k hlavnímu líčení vzhledem k četnosti do trestního spisu poskytnutých příloh dojít k chybě při konečném výběru a zařazení konkrétní fotografie do přílohy. Retušování snímků považuje za zcela absurdní. Na fotografiích mohou být zachyceny dva různé řezy myokardem, kdy jeden od druhého se vizuálně odlišuje několika buňkami při zachování základní struktury. K otázce ohledně formy vyjasnění tohoto problému se nabízí výslech znalců MUDr. Smatanové a Dokoupila.

Obhajoba soudu vytýká, že znalcům MUDr. Matlachovi a Fargašovi znemožnil řádně posoudit případ, když jim umožnil prozkoumat histologické preparáty v budově ÚSL Ostrava a nezapůjčil jim je na jejich pracoviště a když jim neumožnil přístup k dalším biologickým vzorkům. Podivuje se nad tím, že následně zcela automaticky ostravští soudní lékaři veškeré materiály zaslali k ústavnímu posudku do Českých Budějovic. Tato argumentace obhajoby vychází z ignorace rozdílu či smyslu mezi znaleckým posudkem vypracovaným znalcem (§ 105 odst. 1 či § 110a tr.ř.) a revizním znaleckým posudkem ústavu. V této souvislosti státní zástupce odkázal na své námítky zaslané soudu dne 8.9.2015. Za podstatné považuje, že zpracovatelé ústavního znaleckého posudku neměli pro řádné posouzení věci potřebu vyhotovovat si ze vzorků odebraných tkání další histologické preparáty ke zkoumání. V tomto světle je námitka, že znalci obhajoby nemohli zkoumat další vzorky či preparáty, irelevantní. Uzavírá tak, že znalci MUDr. Smatanová, Dokoupil, Matlach, Fargaš a zpracovatelé ústavního znaleckého posudku zkoumali preparáty ve zcela stejném rozsahu, příprava, vyhotovování a zkoumání dalších by byla zjevně nadbytečná.

Za zcela jednoznačně lživé a účelové označil státní zástupce tvrzení obhajoby, které soudu vytýká hodnocení práce MUDr. Matlacha a Fargaše a snaží se vysvětlit a omluvit tu skutečnost, že jmenovaní znalci nemohli provést konzultace s příslušnými specialisty. Výslovně uvádí, že obhajoba by si ráda opatřila konzultační stanoviska, ovšem vždy oba znalci obhajoby narazili na to, že konzultanti žádali preparáty a nebylo tak možno si konzultační stanoviska opatřit, z čehož obhajoba dovozuje porušení pravidel spravedlivého procesu a podjatost předsedkyně senátu. K tomu státní zástupce uvedl, že v písemném znaleckém posudku MUDr. Matlacha a Fargaše není jakákoliv zmínka o provedených konzultacích či o snaze konzultace provést. U hlavního líčení se k problematice konzultací vyjádřil MUDr. Matlach a z jeho jednotlivých vyjádření je zcela zřetelné, že nutnost konzultací zlehčoval, ty podle něj spočívaly jen v tom, že mu konzultant řekl, že řešená problematika je v učebnici pro III. ročník studia medicíny a není zde jediná zmínka o tom, že by u konzultantů narážel na to, že nemá k dispozici histologické preparáty. Nesouhlas soudu s poskytnutím preparátů je podle obhajoby nezákonný, neboť tak učinil na základě vyjádření MUDr. Dvořáčka, který neprováděl pitvu a nezpracovával znalecký posudek a není tak oprávněn rozhodovat o histologických preparátech a je evidentní, že MUDr. Smatanová a Dokoupil porušili povinnost mlčenlivosti znalce, neboť informace o vzorcích (jejich nevyčerpatelnosti či spotřebování) musel MUDr.

Dvořáček od někoho získat. K tomu státní zástupce uvedl, že znalci MUDr. Smatanová a Dokoupil provádějí pitvy na ÚSL Ostrava, jehož přednostou je právě MUDr. Dvořáček. V prostorách tohoto ÚSL se nachází vše, co s provedením pitev souvisí a vzhledem k tomu, že MUDr. Dvořáček odpovídá za celý chod tohoto ÚSL a mimo jiné i za dodržování právních předpisů na tomto pracovišti, byl to on, kdo ohledně event. poskytnutí vzorků jiným znalcům (nikoliv znaleckému ústavu pro potřeby revizního znaleckého zkoumání) komunikoval s předsedkyní senátu i s obhájkyňou či posléze se znalci obhajoby. Naopak to byla obhajoba, která svými požadavky vybízela znalce k porušení jejich povinnosti mlčenlivosti (k tomu viz námítka státního zástupce zaslané soudu dne 8.9.2015). Obhajoba cituje závěry znalců MUDr. Matlacha a Fargaše a stroze je prokládá vlastními myšlenkami. S ohledem na kvalitu znaleckého posudku jmenovaných znalců, jejich vnitřní věcné rozpory a tendenčnost a zejména s ohledem na závěry revizního ústavního znaleckého posudku, podpořené konzultacemi s jednotlivými klinickými specialisty, necítí státní zástupce potřebu se k nim znovu vyjadřovat, když obhajoba se ve svých myšlenkách častokrát opakuje. Obhajoba se však fatálně mýlí v tom, že by závěry znalce MUDr. Štefana akcentovaly to, že znalecký posudek MUDr. Smatanové a Dokoupila byl rozporný, vnitřně nepřesvědčivý a neúplný. Naopak jeho vystoupení u hlavního líčení dne 10.7.2015 a dalších vyznělo zcela opačně, kdy se ztotožnil se závěry znalců z přípravného řízení. Stať obhajoby pojednávající o metalizaci nemá v daném případě pro posouzení věci význam, neboť k metalizaci při působení elektrického proudu může i nemusí dojít. Vzhledem k tomu, že se závěr o vině obžalovaného o metalizaci neopírá (nebyla prokázána), jsou úvahy obhajoby v tomto směru nepodstatné.

Obhajobou opětovně zpochybňování toho, že otok plic a srdce se neslučuje se zásahem elektrickým proudem, v důsledku kterého nastane okamžitá zástava srdce, je při opakovaném vysvětlení této problematiky MUDr. Vorlem u hlavního líčení ze dne 17.12.2015 již zcela těžko pochopitelné. Z úst znalců nezaznělo nic o okamžité zástavě srdce. Jde o manipulativní projev obhajoby. Ten se projevil i v dalších větách, kdy uvádí, že při zásahu elektrickým proudem by bylo kromě srdce zasaženo několik dalších orgánů včetně pobřišnice a pohrudnice a tyto orgány by měly vykazovat změny (výrony na blanách, známky na cévním systému apod.). Celé soudně lékařské dokazování podle státního zástupce svědčí o opaku, tedy o tom, že na ostatních orgánech působení elektrického proudu nebývá patrné.

Obhajoba namítá, že nebyly vyloučeny všechny toxické látky, které mohly poškozeným způsobit smrt. K tomu státní zástupce uvedl, že příčina smrti poškozených v podobě zásahu elektrickým proudem byla stanovena pozitivně (znalec MUDr. Vorel poukázal na mikroskopický nález v podobě výbledu na kůži Moniky K. v oblasti přechodu šíje a zad, mikroskopický nález na kůži z této oblasti, na srdcích obou poškozených), nikoliv tedy po vyloučení všech ostatních příčin. Toxikologické analýzy byly provedeny vyčerpávajícím způsobem. Zdůraznil, že obhajoba a ani nikdo ze znalců, kteří vypracovali k její žádosti znalecký posudek, ani nenastínili, o jakou toxickou látku by mohlo jít, natož aby se takovou látkou blíže zabývali co do mechanismu jejího působení, její přeměny, odbourávání apod. Ve

stejném duchu je nutno pohlížet na to, že obhajoba si nechala zpracovat také toxikologický znalecký posudek, který soudu ani nepředložila. O tom se zmínil MUDr. Matlach u hlavního líčení dne 5.11.2015 a následně to potvrdila i obhájkyň obžalovaného. Obhajoba přes veškerou snahu přesvědčit soud o přijatelnosti verze o otravě dosáhla pravého opaku, neboť ani jí oslovení znalci v tomto směru nebyli schopni věcně argumentovat a alespoň v teoretické rovině zmínit jednu jedinou toxickou látku, která by mohla poškozeným přivodit smrt. Další tvrzení obhajoby, že snaha ostravských znalců tímto směrem vedena nebyla (průkaz otravy), jejich snahou bylo prokázat náhlou zástavu srdce v důsledku zásahu elektrickým proudem, neboť toto byla v přípravném řízení jediná vyšetřovací verze OČTŘ, podle státního zástupce již hraničí s nehorázností. Obhajoba tím chce naznačit tendenčnost celého řízení. Státní zástupce má za to, že popis toxikologického zkoumání uvedený v jednotlivých znaleckých posudcích (včetně vlasů obžalovaného, skvrně na jeho triku), výše nastíněné vyjádření MUDr. Vorla k rozsahu provedeného toxikologického zkoumání, žádost státního zástupce o právní pomoc o zaslání nejen všech analýz, ale rovněž všech dostupných a zajištěných vzorků k toxikologické analýze, domovní prohlídka, prohlídky jiných prostor zaměřené na event. nález léků či chemikálií (garáž K., pracoviště obžalovaného a Moniky K.), zajištění seznamů léků, s nimiž mohla Monika K. přijít do styku ve svém zaměstnání, zajištění seznamu chemických látek, s nimiž mohlo přijít do styku na svém pracovišti obžalovaný (k nimž se znalkyně toxikoložka rovněž vyjádřila), svědčí o opaku a o neserióznosti námitek obhajoby.

Ze znaleckých posudků MUDr. Smatanové a Dokoupila a Ing. Sokanského obhajoba neseriózně vybrala určité alternativy a postavila je proti sobě, avšak nikdo ze znalců kategoricky neuvedl, že v době zásahu elektrickým proudem musela být nezl. K. v kontaktu s tělem matky. Mohly být zasaženy postupně (vznik proudových známek na kůži je ovlivněn řadou faktorů, na těle jedné z nich vzniknout nemusí, na druhé mohou). Stejně tak Ing. Sokanský netvrdí (sama obhajoba používá termín „přiklání se“ k verzi), že každá z poškozených byla zasažena zvlášť. Závěrečné konstatování obhajoby, že závěry těchto znalců nelze propojit do řetězu důkazů, tak nepovažuje státní zástupce za správné. Její následné konstatování, že tento závěr vylučuje ústavní znalecký posudek a MUDr. Vorel při výslechu, není odůvodněné a nedává žádný smysl.

Při citaci závěrů egyptské znalecké komise obhajoba nenabízí nic nového. Neustále opakuje totéž. Opět poukazuje na to, že výhled znalci v přípravném řízení nepopsali, obhajoba ani obžalovaný na Monice K. výhled nevidí a že doc. Vorel prezentuje svůj závěr o výbledu pouze po zhlédnutí fotografie a nově zaznívá výtka k MUDr. Vorlovi, že ve srovnání s fotografií uvedené v doc. Vorlem odkazované literatuře, je pochybení doc. Vorla zcela evidentní. Z formulace námitek obhajoby opět není zřejmé, v čem měl MUDr. Vorel evidentně pochybit. Je nutno uvést, že ústavní znalecký posudek MUDr. Vorel nezpracoval sám, ale ve spolupráci s dalšími dvěma zpracovateli a závěr o výbledu na kůži Moniky K. neplyne pouze z vizuálního vjemu MUDr. Vorla. Zpracovatelé ústavního posudku neměli k dispozici jen fotodokumentaci, ale také videozáznam z pitvy na ÚSL Ostrava.

Princip výjimečné reakce organismu děděný po matce obhajoba nezasazuje do nějakého kontextu. Jde patrně o znovuobrození myšlenky MUDr. Matlacha a Fargaše z jejich znaleckého posudku, která se však ukázala zcela nepodložená. Státní zástupce má za to, že v těchto otázkách znalci překročili svou odbornost a jde tak o nicotné úvahy a teorie. S ohledem na pozitivně stanovenou diagnózu smrti poškozených – srdeční selhání po zásahu elektrickým proudem – jsou jakékoliv otázky týkající se dědičnosti irelevantní.

Veškeré znalecké závěry sexuoložky MUDr. Grussmannové a psychologičky PhDr. Khulové považuje státní zástupce za odůvodněné, stvrzované řadou dalších důkazů, které obhajoba zcela pomíjí. K námitkám obhajoby státní zástupce zdůraznil, že znalkyně měly k dispozici veškerý spisový materiál dostupný ke dni zpracování znaleckých posudků, o čemž svědčí nálezkové části podaných znaleckých posudků. Znalkyně si tak nepochybně mohly vytvořit věrohodný a ucelený obrázek o manželství obžalovaného i o osobnosti poškozené Moniky K. Pokud obhajoba dovozuje, že obžalovaný neměl zájem o navazování nových vztahů vyjma sexuálních (Kateřina J. i Šárka L. se mu tzv. samy nabídly), což lze chápat jako vyjádření jeho smutku a deprese ze ztráty manželky a dcery. K tomu státní zástupce uvedl, že obžalovaný se po smrti poškozených opakovaně nechal slyšet, že si bude jen užívat, což je zřejmé jak z odposlechů, tak i z výpovědi svědka Vladislava M., nestál o nějaké závazky a je člověkem introvertním s nízkým sebevědomím, pro něhož není lehké se seznámit a iniciovat vztah. Ke konstatování obhajoby, že až z bulvárních zpráv se obžalovaný dozvěděl o dvojím životě manželky a logicky tak u něj muselo dojít k odmítání a kritickému postoji manželky, opět státní zástupce odkázal na svoji závěrečnou řeč a krátce shrnul, že zvrat ve vyjádřeních obžalovaného a v jeho hodnocení manželky nastal již dne 3.8.2013, kdy mu sestra při telefonickém hovoru vyvrátila verzi, že by do pokoje mohla vniknout další osoba a zmínila se mu o spekulacích v ČR, že jejich smrt může mít na svědomí samotná Monika, čehož se obžalovaný zjevně chytl. V tu dobu (cca pět dnů po smrti poškozených) mohla média jen stěží přinášet o jeho manželce hanlivé informace. Obhajoba se podle názoru státního zástupce dopouští zkreslení, pokud namítá, že znalkyně psychologička v souvislosti s ambivalentní vazbou obžalovaného k Monice K. hovořila a odkazovala na odborné studie, nikoliv na vlastní zjištění k obžalovanému. Znalkyně obžalovaného opakovaně vyšetřila s využitím řady psychologických testů, které v nálezkové části znaleckého posudku detailně popsala. Takto získané vlastní poznatky o osobnosti obžalovaného, jeho chování či hodnotách následně zcela přirozeně aplikovala a vyložila za využití odborných studií. Pokud obhajoba konstatuje, že ze závěrů znalkyně není možno určit jednoznačný závěr či pravděpodobný závěr hraničící s jistotou, že obžalovaný tak, jak má strukturovanou osobnost, se dopustil jednání kladeného mu za vinu, což soud nevezal v úvahu, státní zástupce uvedl, že soud vycházel z komplexu důkazů a nedopouští se toho, čeho obhajoba, tedy izolovaného hodnocení důkazů a jejich vytrhování z širšího kontextu. Obsáhle se pak státní zástupce vyjádřil ke znaleckému posudku PhDr. Khulové ve vztahu k určitým problematickým rysům osobnosti obžalovaného. Návrh obhajoby na vypracování nového znaleckého posudku vyhodnotil jako věcně neodůvodněný.

Orgány činné v trestním řízení se zabývaly limity znalce Ing. Sokanského. On sám na ně upozornil již v písemném znaleckém posudku, nicméně soud vycházel z těch jeho závěrů, které na určité limity (v podobě jeho nepřítomnosti na místě činu), resp. nemožnosti změření určitých veličin, kupř. odporu podlahy apod.) nenarážely. Lze souhlasit s obhajobou, že tento znalec nepodal jasný, určitý závěr, zda v prostředí hotelového pokoje obžalovaný usmrtil obě poškozené elektrickým proudem, je však třeba dodat, že takový závěr znalec ani podat nemůže, když jde o otázku viny, nicméně spolehlivě posoudil a propočítal, že v prostředí pokoje mohlo dojít k jejich usmrcení elektrickým proudem (několikerym způsobem) a současně vyloučil možnost nešťastné náhody. Žádný jiný význam závěry tohoto znalce nemají a ani mít nemohou. Námitky obhajoby, že měl znalec použít nevhodná slova (sprovodit ze světa apod.), jsou zcela irelevantní, stejně jako námitka, že Ing. Sokanský vycházel z procesně nepoužitelného podkladu, konkrétně ze zjištění jeho spolužáka. Z vyjádření Ing. Sokanského a z jeho znaleckých posudků z přípravného řízení je zřejmé, že z žádných zjištění kamaráda nevycházel, ten ho pouze při komunikaci navedl na myšlenku, že vodovodní kohoutky v Egyptě nemusejí být uzemněny. Nic víc, nic míň. Kamarád mu nic neměřil, neposkytl mu žádná tvrdá či ověřená data, s nimiž by pak Ing. Sokanský kalkuloval ve svých závěrech. Impedance těla živého člověka nelze změřit, neboť pokusná osoba by byla vystavena zdravotnímu riziku či riziku smrti. Navíc impedance těla každého živého člověka je do jisté míry individuální. V průběhu tohoto trestního řízení nebylo možné změřit tělesnou impedanci živých Moniky a K. K. Znalec Ing. Sokanský vycházel při výpočtech z hodnot vědecky stanovených a širokou odborností uznávaných. Tvzení obhajoby, že znalec Ing. Sokanský vypracoval znalecký posudek bez znalosti trestního spisu je konfabulace. Závěry Dr. W. ve znaleckém posudku nezmínil, neboť zjevně pro posouzení problému neměly žádný význam. Znalec ve znaleckém posudku propočítával různé varianty kontaktů vodiče či vodičů s tělem poškozených, a to mimo jiné se zohledněním míst, které soudní lékaři označili za místo působení elektrického proudu na kůži Moniky K. (přechod krku a zad) či za možná místa působení elektrického proudu (spodní část zad, noha). S ohledem na to, že popis pitevního nálezu Dr. N. byl v tomto směru nulový, neměl znalec elektrotechnik důvod jej brát v potaz.

Obhajoba napadá závěry ústavního znaleckého posudku a poukazuje na to, že MUDr. Vorel předložil do spisu histologický snímek střev Moniky K., ale neoznačil, ze kterého místa preparátu tento snímek je. Jeho závěr o neexistenci zánětlivé celulizace ve střevech Moniky K., resp. v místě, jež je zachyceno na snímku histologického preparátu, jež pořídil MUDr. Fargaš na ÚSL FN Ostrava, je pouze v rovině teoretického tvrzení. Podle obhajoby MUDr. Vorlem předložený snímek není tím samým místem, na které poukazovali znalci MUDr. Matlach a Fargaš, což je zjiitelné porovnáním snímku, který je součástí ústavního posudku a snímku střev, jež pořídil MUDr. Fargaš na ÚSL FN Ostrava. Proto obhajoba navrhuje nový znalecký posudek. Podle názoru státního zástupce však není podstatné, zda snímek předložený MUDr. Vorlem zachycuje zcela stejné místo střeva Moniky K. jako snímek pořizovaný znalci MUDr. Matlachem a Fargašem. Účelem předložení fotografického porovnání ze strany ústavu nepochybně bylo opět přiblížení projednávané

problematiky laikům – soudu a stranám řízení. Po prohlédnutí MUDr. Vorlem předložené fotografie ve výraznějším zvětšení s patřičným výkladem je pak zřejmé i laikovi, že tyto buňky jsou poměrně dobře rozlišitelné a že je nemyslitelné, aby je nerozeznal soudní znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, s dlouholetou praxí. Podstatné je to, že všechny histologické preparáty byly zkoumány MUDr. Smatanovou, Dokoupilem, Matlachem, Fargašem, třemi zpracovateli ústavního znaleckého posudku a k tomu pathology z FN Ostrava a FN Olomouc (konzultace prve dvou jmenovaných znalců) a primářkou patologie Nemocnice České Budějovice (konzultace ústavu). Znalci obhajoby MUDr. Matlach a Fargaš zůstali se svým vyhodnocením histologických preparátů zcela osamoceni, jejich závěry o přítomnosti polynukleárů ve tkáních, o zánětlivých infiltracích či o tvorbě zárodečných center ve slezině, o kterých se MUDr. Matlach dne 5.11.2015 v průběhu hlavního líčení nechal slyšet, že jsou neoddiskutovatelné, byly všemi zcela a jasně vyvráceny. K tomu přistupuje celková úroveň znaleckého posudku MUDr. Matlacha a Fargaše, počínaje chabou nálezovou částí, přes vnitřní obsahové rozpory a neschopnost jimi tvrzené skutečnosti doložit (skutečným pitevním nálezem), klinickými příznaky poškozených či odbornou literaturou). Neexistují žádné pochyby o vyhodnocení histologických preparátů, jakékoliv jejich další znalecké zkoumání je zcela nadbytečné. Obhajobou navrhovaný postup nadto jde absolutně proti smyslu zákonné úpravy trestního procesu.

Obhajoba opakuje, že výbled na kůži Moniky K. je novým znaleckým závěrem. Současně zpochybňuje, že je tento závěr jednoznačný s poukazem na to, že na základě fotografií zachycujících rty nezletilé K. nebyl znalec MUDr. Vorel schopen říct, zda se na jejích ústech vyskytuje proudová známka či nikoliv. Dle státního zástupce jde o demagogickou argumentaci. To, že jednou jasný závěr z fotodokumentace a z videozáznamu pitvy v ČR o výbledu na kůži Moniky K. učinit lze a že jindy takový závěr z fotodokumentace obličejce, potažmo rtů nezletilé K. na fotkách z EAR učinit nelze, je pochopitelné. Vyhodnocení je odvislé od několika faktorů. Především je to kvalita samotných snímků, čitelnost, jednoznačnost toho kterého konkrétního snímku a za další je to samotná vizuální kvalita nasnímaného objektu a jeho vypovídací hodnota. Zatímco výbled na kůži Moniky K. v oblasti přechodu šíje a zad je na fotografii viditelný a samotný výbled má dle ústavního znaleckého posudku a zahraniční literatury jednoznačnou vypovídací hodnotu o působení elektrického proudu zaživa, pak změny na ústech viditelné na fotografiích z EAR (znalci provádějící pitvu v ČR změny na ústech nezletilé K. připisovali posmrtným změnám) nemají jednoznačnou vypovídací hodnotu. Není viditelné, že by event. proudovou známku v podobě tmavšího zbarvení kůže lemoval výbled. Proto MUDr. Vorel nebyl schopen ke změnám na rtech nezl. K. zachycených na fotografiích uvést jednoznačný závěr o působení elektrického proudu. Po další částečné citaci MUDr. Vorla k mikroskopickému nálezu na kůži Moniky K. obhajoba konstatuje, že znalec napadal jednoznačný závěr a je nezvratným faktem, že defekt na krku Moniky K. nevykazuje vitální známky. Argumentace obhajoby na podporu tohoto tvrzení je nulová. Poukazuje jen na to, že ohledávající lékař v EAR ani pitvajícím dr. N. změnu na krku Moniky K. nepopsali. K tomu státní zástupce dodal, že typickým pro obhajobu v této věci je vytrhování a posuzování jednotlivostí bez ohledu na

celek, zcela zjevný je takový atomizující přístup obhajoby patrný k pitevním nálezům. Ty je přirozeně nutno vyhodnocovat ve svém komplexu. Námitka obhajoby, že závěr znalců MUDr. Dokoupila a Smatanové a ústavního znaleckého posudku o selhání srdce poškozených v důsledku zásahu elektrickým proudem není uváděn jako jednoznačný, pouze jako možný, není pravdivá a nemá jakýkoliv věcný obsah. Zarážející je konstatování obhajoby, že časová posloupnost zhotovení posudků (přitom žádnou časovou posloupnost vypracování znaleckých posudků nenabízí), a to s přihlédnutím ke dni zadržení obžalovaného, evokuje velmi silnou úvahu, že OČTŘ neměly žádný důkaz, který by odůvodňoval zadržení obžalovaného a zahájení trestního řízení. Poukazuje i na medializaci věci a na to, že orgány činné v trestním řízení byly pod tlakem veřejnosti. Dle obhajoby je nestandardní doba od repitvy do doby vyhotovení znaleckého posudku a jeho následné doplňování. Podle obhajoby je zřejmé, že znalecké posudky nahradily důkazní nouzi. Dle názoru státního zástupce tím dala obhajoba najevo, že nemá dostatek skutečně věcných argumentů, nemá velkou zkušenost s prací orgánů činných v trestním řízení nebo se jen účelově snaží mást. Časová posloupnost vypracovávání jednotlivých znaleckých posudků je zcela logická. V první řadě bylo nutno zjistit příčinu smrti poškozených. K tomu byli přivoláni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a toxikologie. Po zjištění příčiny smrti – selhání srdce po zásahu elektrickým proudem – byl přibrán znalec elektrotechnik, aby posoudil možnost zásahu poškozených elektrickým proudem v podmínkách hotelového pokoje a možnost jejich zásahu v důsledku nešťastné nehody. Obhajoba přitom ani nenaznačuje, co je na takové posloupnosti nestandardního. Obhajobě lze přisvědčit pouze v tom, že doba od provedení repitev, tedy od 9.8.2013 do podání soudně lékařského znaleckého posudku, tedy do 30.1.2014, je poměrně dlouhá, avšak je třeba si uvědomit to, že lékaři neprováděli standardní pitvu, ale repitvu dvou těl, která byla chemicky konzervována a některé tělesné orgány chyběly. V době pitvy, kromě těl poškozených, neměli žádné doprovodné kriminalistické informace. Disponovali pouze mlhavými informacemi o možné otravě v EAR. Právě s ohledem na rozsah toxikologických analýz, kdy některé neprobíhaly na ÚSL Ostrava (kupř. analýza krve na přítomnost inzulinu v laboratořích nukleární medicíny, analýzy krve a kůže na přítomnost kovů v laboratořích Ekocentra Ostrava, analýza tkáně ledviny, jater a srdce na přítomnost kalia a dalších kovů v laboratořích PČR, OKTE Frýdek – Místek), kdy znalci nepominuli žádnou z toxikologicky významných látek, jež by mohla poškozeným přivodit smrt, nelze dobu, kterou znalci potřebovali k vypracování znaleckých posudků k příčině smrti Moniky a K. K. označit za nepřiměřenou. Navíc byly v mezidobí znalcům položeny doplňující otázky, kdy se měli vyjádřit mimo jiné k lékům, čisticím prostředkům a dalším chemikáliím, které byly užívány v domácnosti rodiny K. nebo na pracovišti obžalovaného a poškozené Moniky K. (šlo o více než 100 různých přípravků). Následné doplnění ať již soudně lékařského znaleckého posudku či vypracování dalšího elektrotechnického posudku s odstupem času několika měsíců bylo nutné, protože byly opatřeny nové důkazy a ostatně sama obhajoba požadovala doplnění znaleckých posudků. Soudně lékařské doplnění reagovalo zejména na pitevní protokoly z EAR a elektrotechnický posudek bylo nutno rozšířit o další elektrotechnické posouzení. Přitom se vyčkávalo na materiály získané

k žádosti o právní pomoc. Až ve chvíli, kdy bylo jasné, že není šance na získání požadovaného od EAR, byl vyžádán další znalecký posudek Ing. Sokanského.

Státní zástupce považuje za výstižné odůvodnění soudu, proč zamítl jednotlivé návrhy obhajoby na doplnění dokazování. Další histologické zkoumání zajištěných vzorků je zbytečné. Výslech dr. N. by zjevně nemohl nic nového přinést, neboť pitvu i vnější ohledání těl provedl zcela jednoznačně způsobem, který nemohl vést k odhalení příčiny smrti poškozených. Zcela zjevně se od samého počátku soustředil na verzi intoxikace. Nadto vypracoval pitevní protokoly i doplňující stanovisko po seznámení se s českými pitevními protokoly a přinejmenším dvakrát byl vyslechnut egyptským prokurátorem, přičemž veškerá jeho vyjádření jsou obsahem trestního spisu. Při dokazování znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, soud postupoval zcela standardně a striktně podle trestního řádu. Absurdní je tvrzení obhajoby, že soud zcela rozporně s principem spravedlivého procesu privileguje ústavní znalecký posudek, což má dokládat pasáž popisující znaleckou a odbornou činnost MUDr. Vorla, resp. jeho renomé. Renomé MUDr. Vorla není jediným argumentem, pro který soud preferoval závěry ústavu před závěry znalců MUDr. Matlacha a Fargaše. Zcela irelevantní jsou poukazy obhajoby na články v médiích. Jde-li o namítané porušení povinnosti mlčenlivosti ze strany MUDr. Vorla, ten po svém výslechu dne 17.12.2015 vyšel z jednací síně, záhy se vrátil zpět a soudu se dotázal, zda může promluvit k médiím; souhlas mu byl dán.

Obhajoba napadá soud z deformace důkazů a podjatost předsedkyně senátu vůči obžalovanému dovozuje v souvislosti se svědeckou výpovědí PhDr. Blanky Č. Pokud však tato svědkyně uvedla, že posttraumatické stresové jevy mohou nastat i u osoby, která traumatizující událost sama vyvolala, šetřený čin spáchala, jde o obecné konstatování, v němž není sděleno nic k jakékoliv konkrétní osobě a už vůbec ne k obžalovanému. Soud tak žádný důkaz nedeformoval. To se týká i výpovědi svědkyně K. Státní zástupce odmítl vyhodnocení, že to byla Lenka K., která obžalovanému vštěpovala myšlenku, že to byla Monika. Ze zajištěných nahrávek vyplynulo nanejvýše to, že v telefonickém hovoru ze dne 3.8.2013 v 09.40 hod. se mu Lenka K. zmínila o tom, že se objevily spekulace, že to byla vražda a sebevražda a že to mohla udělat Monika ze msty. Z tohoto hovoru a ani z dalších hovorů nevyplývá, že by svědkyně K. obžalovaného přesvědčovala či mu vštěpovala myšlenku, že to musela udělat Monika. To tvrdí jen obžalovaný. Lenka K. hovořila jen o spekulacích a dohadách vznášejících se v jejím okolí. Obžalovaný se této spekulace chytil poté, co mu sestra téhož dne logicky vyvrátila jeho prvotní verzi, že pachatelem je nějaká další osoba, která jim vnikla na pokoj. Od následujícího dne se více či méně nápadně snažil celé své okolí ovlivňovat právě tímto směrem, že za smrt poškozených je odpovědná samotná Monika K. V žádném případě není možno hovořit o deformaci důkazů soudem.

Obhajoba se snaží zpochybnit i znalecký posudek MUDr. Dvořáčka, kdy mu vytýká, že do znaleckého posudku nepřevzal informaci svědkyně Alžběty C. o onemocnění tzv. faraonovou nemocí dalšími rekreanty a zcela evidentně tak znalec nebyl seznámen s obsahem trestního spisu. Znalec MUDr. Dvořáček však zpracoval

znalecký posudek v přípravném řízení, konkrétně dne 15.9.2014 a vyslechnut u hlavního líčení byl dne 7.7.2015. Obhajoba ale cituje výpověď svědkyně C. z hlavního líčení ze dne 11.9.2015. Znalec MUDr. Dvořáček se tak zcela objektivně nemohl zabývat citovanou pasáží výpovědi svědkyně C. Uvedené dokládá zjevnou zmatečnost námitek obhajoby. Informace o zmíněném onemocnění nebyla pro znalce MUDr. Dvořáčka podstatná, neboť ten ve znaleckém posudku neřešil problém zmíněné banální „faraonovy pomsty“, ale to, zda mohlo jít u obžalovaného o alimentární či jinou intoxikaci, jež postižené ohrožuje na životě a znalec v posudku zohlednil i výpověď svědka MUDr. K. Pokud se tato informace svědkyně z přípravného řízení jevila obhajobě jako významná, mohla s ní znalec MUDr. Dvořáčka seznámit u hlavního líčení dne 7.7.2015 a požádat ho o vyjádření. Zcela účelově pak obhajoba poukazuje na absenci záznamu ve spise, že se znalec seznámil s jeho obsahem. Taková povinnost pro znalce ani pro OČTŘ není nikde stanovena. K posouzení toho, zda znalec vycházel ze všech podstatných materiálů, slouží nálezková část znaleckého posudku a nikoliv nic neříkající záznam ve spise, že se s ním seznámil. Právě tato nálezková část znaleckého posudku MUDr. Matlacha a Fargaše byla pro jimi učiněné závěry zcela nedostatečná, a tudíž jejich znalecký posudek byl vadný. Obhajoba se zcela zbytečně zabývá i tím, zda motivem vraždy mohla být nevěra Moniky K. Ani státní zástupce ani soud nic takového netvrdí. Za spekulativní státní zástupce označil i obhajobou vyjádřené jakési nestandardní chování sestry obžalovaného Lenky K., které vyvolává dojem, že jejím úkolem bylo dotlačit svého bratra k doznání. Komplikovaný vývoj ve vztahu této svědkyně a obžalovaného je zcela zřejmý z jejich výpovědí i z výpovědí jejich matky – svědkyně Ireny R. Pokud obhajoba poukazuje na to, že kpt. T. měl Lenku K. informovat o „vyšetřovací verzi“, tak takovou informaci zjevně předal i matce obžalovaného Ireně R. Výpověď svědkyně Taťány K. je opět vytržena obhajobou z širšího kontextu. Přitom státní zástupce poukázal na str. 75 protokolu o hlavním líčení ze dne 10.9.2015 a násl. Z vyjádření svědkyně K. nelze spolehlivě dovodit, že by Monika K. trpěla bolestmi břicha právě dne 28.7.2013. Toho dne se Monika K. normálně stravovala, měla dokonce hranolky na pláži, a obžalovaný se nezmiňoval o žádných bolestech. Večer se účastnili zábavného programu. Výhrady státní zástupce vyjádřil i k tvrzení obhajoby, která z výpovědi svědkyně K. dovodila, že se všichni k sobě chovali hezky a že si K. jako každý rodina na dovolené plánovali výlety, chtěli si dovolenou užít. Výtky k jednostrannému hodnocení důkazů nalézacím soudem nebo ignoraci důkazů, kdy nalézací soud nedostál kautelám spravedlivého procesu, obhajoba nijak nedokládá a pouze je vznáší v obecné poloze. Pokud pak obhajoba poukazuje na to, že celý proces byl přenášen tzv. on-line a nevyslechnutí svědci měli možnost podrobně si přečíst výslech obžalovaného a sledovat vše, co se děje v soudní síni a v této souvislosti cituje výpověď Světlany C. a poukazuje na posun v její výpovědi u hlavního líčení oproti výpovědi z přípravného řízení, obhajoba nepodává příklad, z čeho konkrétně, z jakého vyjádření svědkyně C. dovozuje ono zesilování opovržení obžalovaným. K žádnému takovému posunu u svědkyně ani u jiných svědků nedošlo. V případě odchylek ve vyjádřeních svědků na ně mohla obhájkyně ihned upozornit. Bezobsažné tvrzení obhajoby o ovlivnění znalců médií není třeba posle státního zástupce ani komentovat. Příkladem státní zástupce poukázal na rozhodnutí Ústavního soudu ČR, sp.zn. IV. Ú 1418/12. Státní zástupce

je přesvědčen o tom, že nalézací soud neměl relevantní důvod a v podstatě ani nemohl veřejnosti nepovolit uskutečňování on-line textových přenosů, neboť nešlo o obrazový ani zvukový přenos z procesu. Ostatně obhajoba v průběhu celého projednávání věci před soudem nevznesla námitku či návrh směřující k tomu, aby soud učinil jakýkoliv zákaz. Nalézací soud jednal ve snaze učinit projednávání věci co nejtransparentnějším. Další podaná odvolání podle státního zástupce nenabízejí nic nového a zejména odvolání matky obžalovaného zformulované JUDr. Barvíkovou má zcela bulvární charakter.

V průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem intervenující státní zástupkyně na podaném odvolání setrvala. Výrok o vině obžalovaného považuje za zcela zákonný. Proti výroku o trestu jsou uplatňovány dvě odvolací námitky. Nalézací soud se dopustil pochybení, pokud správně uznal obžalovaného vinným zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), c) tr.zákoníku, uložil mu trest podle § 140 odst. 2 tr.zákoníku. Dále se neztotožňuje s výší uloženého trestu, který považuje za mírný, neodpovídající charakteru trestné činnosti a osobě obžalovaného. Domáhá se uložení výjimečného trestu na samé horní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výši 30 let. Jsou splněny obě alternativy obsažené v ustanovení § 54 odst. 2 tr.zákoníku. Odvolání vůči výroku o náhradě škody upřesnila tak, že fakticky je napadán výrok podle § 228 odst. 1 tr.ř. ve vztahu k poškozeným Erichovi, Radmilu a Martinu N. a dále výrok podle § 229 odst. 2 tr.ř. ve vztahu k poškozenému Radmilu N. V těchto výrociích nalézací soud nepoužívá zákonem odpovídající pojmy, jež byly do trestního řádu zavedeny zák. č. 181/2001 Sb. Jedná se o formální pochybení, u něhož je namístě, aby ho odvolací soud napravil. Odvolání obžalovaného a jeho matky nepovažuje za důvodné. Soud provedl dokazování v rozsahu stanoveném v ustanovení § 2 odst. 5 tr.ř. a provedené důkazy hodnotil způsobem upraveným v § 2 odst. 6 tr.ř. Návrhy na doplnění dokazování považuje za nedůvodné s jedinou výjimkou, kdy jsou napadány fotografie, které jsou součástí znaleckého posudku MUDr. Smatanové a MUDr. Dokoupila, kde státní zástupkyně navrhla doplnit dokazování, jak došlo k tomu, že ty dvě fotografie jsou totožné. Závěrem navrhla, aby Vrchní soud v Olomouci k odvolání státního zástupce podle § 258 odst. 1 písm. d), e), f) tr.ř. zrušil napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody podle § 228 odst. 1 tr.ř. ve vztahu k poškozeným Erichovi, Radmilu a Martinu N. a též výrok podle § 229 odst. 2 tr.ř. ve vztahu k poškozenému Radmilu N. a aby sám nově rozhodl podle § 259 odst. 3 tr.ř. tak, že podle § 140 odst. 3 tr.zákoníku, za použití § 54 odst. 2 tr.zákoníku obžalovanému Petru K. uloží výjimečný trest odnětí svobody v trvání 30 let se zařazením do věznic se zvýšenou ostrahou a podle § 228 odst. 1 tr.ř. zaváže obžalovaného povinností uhradit Erichu N. majetkovou škodu ve výši 18.418 Kč a poškozenému Radmilu N. majetkovou škodu ve výši 70.466 Kč a dále aby byla podle § 228 odst. 1 tr.ř. obžalovanému uložena povinnost nahradit nemajetkovou újmu vyčíslenou v penězích, a to poškozeným Erichu N. částkou 4.000.000 Kč, Radmilu N. částkou 2.200.000 Kč a Martinu N. částkou 2.200.000 Kč. Poškozený Radmil N. nechť je podle § 229 odst. 2 tr.ř. se zbytkem uplatněného nároku na náhradu nemajetkové újmy odkázán na řízení ve věcech

občanskoprávních. Odvolání obžalovaného a jeho matky navrhla podle § 256 tr.ř. zamítnout.

Zmocněnkyně poškozených Ericha N., Radmila N. a Martina N. JUDr. K. Long Slámová u veřejného zasedání před odvolacím soudem uvedla, že státní zástupce se velmi podrobně vyjádřil k odvolání obžalovaného Petra K. a ona sama je toho názoru, že obhajoba se soustředí na materiály, které v řízení nebyly jako procesní důkazy použitelné nebo měly zcela nulovou relevanci, což se týká např. vyjádření egyptského lékaře. Srovnávat ohledání těla v Egyptě, které nedosahovalo ani standardu naší zdravotní pitvy, natož pitvy soudní, s repitvou, která byla provedena na území ČR, je zcela liché. K usmrcení poškozených došlo zásahem elektrického proudu, který způsobil náhlou zástavu srdce a tento závěr má za zcela nezpochybnitelný. Obhajoba podle ní nepředložila jediný důkaz, který by tento závěr, byť zpochybnil, natož vyvrátil. Poškozené zemřely v době, kdy na pokoji s nimi byl obžalovaný. Podle samotné výpovědi obžalovaného v době, kdy mělo dojít k jejich úmrtí, nikdo jiný do pokoje nepřišel a obžalovaný z toho pokoje neodešel. Kdyby k úmrtí došlo nešťastnou náhodou, logicky by se vedle těl měl nacházet spotřebič nebo kabel, kterým k usmrcení mělo dojít. Jednoznačně byla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že obě poškozené měly zemřít na následky jakékoliv otravy. Formální vadu rozsudku lze podle ní napravit způsobem předneseným státním zástupcem. Závěrem navrhla odvolání obžalovaného podle § 256 tr.ř. zamítnout a z podnětu odvolání státního zástupce zrušit výrok o trestu v napadeném rozsudku a trest zpřísnit.

Z podnětu podaných odvolání přezkoumal Vrchní soud v Olomouci jako soud odvolací podle § 254 odst. 1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláními obžalovaného, jeho matky Ireny R. a státním zástupcem vytýkány, odvolací soud přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána. Vzhledem k tomu, že obžalovaný Petr K. a jeho matka Irena R., jakožto oprávněné osoby ve smyslu ustanovení § 246 odst. 1 tr.ř. podali odvolání ve lhůtě uvedené v ustanovení § 248 odst. 1 tr.ř., která řádně odůvodnili, proti výrokům o vině, trestu a náhradě škody, a státní zástupce, jakožto oprávněná osoba uvedená v § 246 odst. 1 tr.ř. podal rovněž odvolání ve lhůtě uvedené v ustanovení § 248 odst. 1 tr.ř. v neprospěch obžalovaného proti výrokům o trestu a náhradě škody, zabýval se odvolací soud přezkumem obžalovaným, jeho matkou a státním zástupcem takto vymezených výroků, když v daném případě neshledal podmínky obsažené v ustanovení § 253 tr.ř. pro zamítnutí nebo odmítnutí podaných odvolání.

Po přezkoumání shora popsaných výroků napadeného rozsudku a správnosti postupu řízení, které vynesení rozsudku předcházelo, dospěl odvolací soud k závěru, že v tomto řízení nebyla porušena ustanovení, jimiž se má zabezpečit objasnění věci nebo právo obhajoby, která by mohla mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávaných částí napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř.

Za porušení obhajovacích práv obžalovaného a potažmo porušení práva obžalovaného na spravedlivý proces nelze považovat postup soudu prvního stupně, pokud nevyhověl všem obsáhlým návrhům obžalovaného na doplnění dokazování. K tomu je nutno připomenout, že Ústavní soud ČR i Evropský soud pro lidská práva ustáleně potvrzují závěr, dle něž neprovedení navrhovaného důkazu ještě neznamená, že řízení jako celek nebylo spravedlivé, neboť ze zásad řádného procesu nevyplývá povinnost soudu provést všechny důkazy, jež jsou navrhovány (srovnej např. rozsudek Barbera, Mezsegue a Jabardo proti Španělsku, rozsudek pléna ESLP, ze dne 6.12.1988, č. 10590/83). Účelem dokazování v trestním řízení je zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný k rozhodnutí (§ 2 odst. 5 tr.ř.). Ústavní soud ČR v řadě svých nálezů (např. spisových značek III. ÚS 61/64, III. ÚS 95/97, III. ÚS 173/02, III. ÚS 569/03, III. ÚS 139/05, III. ÚS 359/05 a dalších) podrobně vyložil pojem tzv. opomenutých důkazů ve vazbě na zásadu volného hodnocení důkazů a kautely, jež zákon klade na odůvodnění soudních rozhodnutí. V rozhodnutí sp.zn. I. ÚS 118/09 a řadě dalších konstatoval, že zásada volného hodnocení důkazů neznamená, že by soud ve svém rozhodování (v úvahách nad ním) měl na výběr, které z provedených důkazů vyhodnotí a které nikoliv, nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry (zjištění) opře a které opomene. Procesnímu právu účastníka navrhovat důkazy odpovídá povinnost soudu nejen o vznesených návrzích (včetně návrhů důkazních) rozhodnout, ale také, pokud jim nevyhoví – ve svém rozhodnutí vyložit, proč, z jakých důvodů tak činí. Neakceptování důkazního návrhu účastníka řízení lze založit pouze třemi důvody. Prvním je argument, podle něhož tvrzená skutečnost, k jejímuž ověření nebo vyvrácení je navrhován důkaz, nemá relevantní souvislosti s předmětem řízení. Dalším je argument, podle kterého důkaz není s to ani ověřit, ani vyvrátit tvrzenou skutečnost, čili ve vazbě na toto tvrzení nedisponuje vypovídající potencií. Konečně třetím je pak nadbytečnost důkazu, tj. argument, podle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno. Pokud by takto obecný soud nepostupoval, zatížil by své rozhodnutí nejen vadami spočívajícími v porušení obecných procesních předpisů, ale současně by postupoval v rozporu se zásadami vyjádřenými v hlavě V. Listiny základních práv a svobod. V tomto projednávaném případě soud prvního stupně naprosto splnil svoji povinnost a o vznesených návrzích na doplnění dokazování v průběhu hlavního líčení dne 17.12.2015 rozhodl (viz č.l. 6102 spisu) a v napadeném rozsudku vyložil, z jakých důvodů tak učinil (viz str. 88-90 rozsudku). Vrchní soud v Olomouci se s argumenty soudu prvního stupně, prezentovanými v napadeném rozsudku, v plném rozsahu ztotožnil, když má za to, že se jedná o důkazy zcela nadbytečné, což bude podrobně zdůvodněno v dalších pasážích tohoto rozhodnutí, vztahujících se k důkazním návrhům obžalovaného a jeho matky v odvolacím řízení.

Porušení příslušných ustanovení trestního řádu, upravujících dokazování u hlavního líčení, odvolací soud neshledal ani v případě dokazování nahrávkou obžalovaného Petra K., pořizovanou v Hurghadě v Egyptě ve dnech 6. – 7.8.2013. Podle § 89 odst. 2 tr.ř. může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci,

zejména výpověď obviněného a svědků, znalecké posudky, věci a listiny důležité pro trestní řízení a ohledání. Každá ze stran může důkaz vyhledat, předložit nebo jeho provedení navrhnout. Skutečnost, že důkaz nevyhledal nebo nevyžádal orgán činný v trestním řízení, není důvodem k odmítnutí takového důkazu. Z úředního záznamu ze dne 23.8.2013, zažurnalizovaného na č.l. 1423 je zřejmé, že dne 15.8.2013 telefonicky oznámila sestra Petra K., Lenka K., že bratr jí e-mailem zaslal nahrávku, kterou má poskytnout policii v České republice. V ní se snažil zmapovat sled událostí, ke kterým došlo v době jejich pobytu v Egyptě, zejména pak průběh otravy a nastalou smrt manželky a dcery na hotelovém pokoji. Z technických důvodů byla nahrávka policisty zajištěna stažením z PC oznamovatelky na flash disk a následně byl pořízen doslovný přepis. Přitom bylo zjištěno, že nahrávka vznikla ve dnech 6.8.2013 (44 minut) a 7.8.2013 (30 minut). Nahrávka byla poté podrobena analýze a rozboru hlasového záznamu společností Screening – Solutions se sídlem v Praze (tato odborná analýza byla shodně s výsledkem obžalovaného na detektoru lži posouzena pouze jako operativně pátrací kriminalistická metoda, jejíž výsledky nemohou sloužit jako důkaz v řízení před soudem). Na č.l. 1424 spisu se pak nachází CD-R s nahrávkou obžalovaného Petra K. a na č.l. 1425-1436 spisu je založen přepis této audionahrávky. U hlavního líčení dne 10.7.2015 předsedkyně senátu soudu prvního stupně podle § 213 odst. 1 tr.ř. předložila stranám k nahlédnutí mimo další důkazy i předmětný nosič CD-R s audionahrávkou obžalovaného Petra K. ze dnů 6. – 7.8.2013 z č.l. 1424 a přepis nahrávky hovorů z Hurghady, pořízených Petrem K. z č.l. 1425-1436 spisu, a to ze svazku č. 5. Dotazem u stran poté zjistila, že státní zástupce nežádá u žádné z předložených listin postup dle § 213 odst. 2 tr.ř. a obžalovaný žádal pouze o nahlédnutí do sv. č. 5 a poté požádal o přečtení toliko zprávy Velvyslanectví ČR v Káhiře a e-mailové korespondence konzulky z č.l. 1280-1396. Jím požadované důkazy pak byly přečteny v souladu s ustanovením § 213 odst. 2 tr.ř. Dalším postupem soudu prvního stupně byl dodržen zákon v ustanovení § 214 tr.ř., když obžalovanému Petru K. bylo umožněno se ke všem předloženým důkazům vyjádřit včetně tedy zmíněné audionahrávky, čehož nevyužil.

Podle § 213 odst. 1 tr.ř. se posudky, zprávy státních a jiných orgánů a další listiny a jiné věcné důkazy při hlavním líčení předloží stranám k nahlédnutí, a pokud je to třeba, předloží se k nahlédnutí i svědkům a znalcům. Podle § 213 odst. 2 tr.ř., pokud kterákoliv ze stran navrhne přečtení listiny uvedené v odst. 1, je soud povinen při hlavním líčení takovou listinu přečíst. Podle § 214 tr.ř. obžalovaný musí být po provedení každého důkazu pořádan, zda se chce k němu vyjádřit a jeho vyjádření se zapíše do protokolu.

Z popsaného postupu soudu prvního stupně při provádění obhajobou namítaných důkazů je zcela jednoznačně zřejmé, že soud prvního stupně postupoval striktně v intencích výše citovaných ustanovení trestního řádu. V žádném případě tak soud prvního stupně neporušil ustanovení § 2 odst. 12 tr.ř., podle kterého při rozhodování v hlavním líčení, jakož i ve veřejném, vazebním a neveřejném zasedání smí soud přihlídnout jen k těm důkazům, které byly při tomto jednání provedeny. Soud se při svém rozhodování opíral o důkaz, který zákonným způsobem provedl a obžalovaný měl přímo u hlavního líčení možnost se k tomuto důkazu vyjádřit.

Odvolacímu soudu není znám žádný důvod, pro který by byl tento důkaz procesně nepoužitelný. Případný takovýto důvod nebyl obžalovaným v jeho písemném opravném prostředku označen, a jak již bylo zmíněno výše, ustanovení § 89 odst. 2 tr.ř. stanoví, že za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci a není současně důkazem nezákonným ve smyslu ustanovení § 89 odst. 3 tr.ř. Jak vyplývá z úředního záznamu policie, audionahrávku obžalovaného Petra K. ze dnů 6. – 7.8.2013 předala policejním orgánům sestra obžalovaného Lenka K. na jeho výslovnou žádost. Lze tak uzavřít, že soud prvního stupně v daném případě nepřihlédl ve svých úvahách k důkazům, které by zákonným způsobem neprovedl. Vzhledem k tomu Vrchní soud v Olomouci této odvolací námitce obžalovaného Petra K. nepřisvědčil.

Soud neshledal důvodnou ani odvolací námitku obžalovaného Petra K. a jeho matky Ireny R., že k odsouzení obžalovaného došlo pouze v důsledku přesvědčení předsedkyně senátu, kteréžto stejně jako pohrdání jeho osobou dávala nepokrytě najevo od prvního dne hlavního líčení a považuje ji proto za zaujatou vůči své osobě a taktéž vůči jeho obhájce, na kterou reagovala neverbálně grimasami, o čemž novináři informovali veřejnost v několika článcích. O její zaujatosti podle názoru obžalovaného svědčí i to, že v napadeném rozsudku uvádí výhradně jednostranné důkazy v jeho neprospěch a neuvádí žádný důkaz v jeho prospěch, informace plynoucí z důkazů deformuje, nekorektně argumentuje a vyhýbá se všemu, co dosvědčuje důkazní nouzi veřejného žalobce. Poznámka předsedkyně senátu, že si všichni jeho chování shrneme v závěru procesu, činí soud předvídatelným v tom, že i projevy jeho smutku soud vezme za základ svého rozhodnutí, což se také stalo. Vrchní soud v Olomouci z předloženého spisového materiálu nezjistil nic, co by svědčilo o podjatosti předsedkyně senátu vůči obžalovanému či vůči jeho obhájce. Naopak je z protokolů o hlavních líčeních zřejmé, že předsedkyně senátu naprosto profesionálním způsobem řídila hlavní líčení striktně v intencích ustanovení § 203 tr.ř., upravujícího řízení hlavního líčení. V souladu s ustanovením § 203 odst. 2 tr.ř. přitom dbala, aby byla zachována důstojnost a vážnost soudního jednání, aby hlavní líčení nebylo zdržováno výklady, které nemají vztah k projednávané věci, a aby bylo zaměřeno co nejúčinněji k objasnění věci. V protokolech o hlavních líčeních v předmětné trestní věci není zaznamenána žádná námitka ve smyslu ustanovení § 203 odst. 3 tr.ř., podle kterého, kdo se cítí opatřením předsedy senátu při řízení hlavního líčení zkrácen, může žádat, aby rozhodl senát. Takovou žádost i rozhodnutí o ní je přitom třeba zaznamenat v protokolech.

Podle § 30 odst. 1 tr.ř. je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen soudce nebo přísedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájce, zákonným zástupce a zmocněnce, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení. Podle § 30 odst. 2 tr.ř. soudce nebo přísedící je dále vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení, jestliže byl v projednávané věci činný jako státní zástupce, policejní orgán, společenský

zástupce, obhájce nebo jako zmocněnec zúčastněné osoby nebo poškozeného. Po podání obžaloby nebo návrhu na schválení dohody o vině a trestu je vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení soudce, který v projednávané věci v přípravném řízení nařídil domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor a pozemků, vydal příkaz k zadržení nebo příkaz k zatčení nebo rozhodoval o vazbě osoby, na niž byla poté podána obžaloba nebo s níž byla sjednána dohoda o vině a trestu. Podle § 30 odst. 3 tr.ř. je z rozhodování u soudu vyššího stupně kromě toho vyloučen soudce nebo přísedící, který se zúčastnil rozhodování u soudu nižšího stupně, a naopak. Z rozhodování o stížnosti u nadřízeného orgánu je vyloučen státní zástupce, který napadené rozhodnutí učinil, anebo dal k němu souhlas nebo pokyn.

Z výše uvedeného je zřejmé, že obžalovaný a jeho matka v obsahu odvolání namítli podjatost předsedkyně senátu z důvodu uvedeného v ustanovení § 30 odst. 1 tr.ř., avšak Vrchní soud v Olomouci nezjistil při přezkumu napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, žádnou okolnost, která by podjatost předsedkyně senátu 50 T Krajského soudu v Ostravě zakládala. Tvrzení obžalovaného nebyla prokázána. Naopak je nutno poukázat na zcela nevhodné vyjádření obhájkyne obžalovaného Petra K. JUDr. Jany Rejžkové, podle které postup soudu prvního stupně naznačuje románsko-germánské inkviziční prvky, kdy na nemístnost a naprostou nevhodnost této stížnostní námítky byla upozorněna v rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20.10.2015, sp.zn. 5 To 66/2015, o vazbě obžalovaného, přičemž vyjádření obhájkyne obžalovaného Petra K. JUDr. Jany Rejžkové vůči soudu I. stupně, prezentované v médiích, se v předmětné trestní věci dokonce stalo terčem kritiky na konferenci „Právo na obhajobu“, pořádané dne 1.10.2015 v prostorách Právnické fakulty Univerzity Karlovy Českou advokátní komorou, Uníí obhájců a Právnickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze v souvislosti s činností, resp. nečinností kárné komise České advokátní komory. Vrchní soud tak uzavírá, že nezjistil žádné pochybnosti o možnosti předsedkyně senátu v dané trestní věci nestranně rozhodnout. V důsledku toho úkony, které byly příslušným senátem Krajského soudu v Ostravě provedeny, mohly být podkladem pro rozhodnutí v daném trestním řízení.

Vyjádření bývalého místopředsedy Nejvyššího soudu České republiky JUDr. Pavla Kučery a případně i dalších veřejně činných osob, k projednávané trestní věci, se v žádném případě nemůže stát podkladem pro rozhodnutí soudu, jak se toho domáhá matka obžalovaného Irena R. Na podjatost předsedkyně senátu JUDr. Renaty Gilové nelze v žádném případě usuzovat ani z toho, že na žádost obhájkyne obžalovaného neodročila nařízené hlavní líčení z důvodu nedostatku časového prostoru k nastudování revizního ústavního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Nelze odhlédnout od toho, že všechny strany měly v tomto případě zachovány stejný přístup ke svým právům a žádná ze stran nebyla postupem předsedkyně senátu ani zvýhodněna ani znevýhodněna. Navíc se jednalo o trestní řízení vazební a vazební věci jsou orgány činné v trestním řízení povinny vyřizovat s co největším urychlením. Neobstojí proto ani námítka, že po skončení hlavního líčení, ve kterém byl tento revizní znalecký posudek ústavu přednesen, neměla obhájkyne obžalovaného možnost seznámit se s písemným

vyhotovením protokolu o hlavním líčení za situace, kdy tomuto hlavnímu líčení byla osobně přítomna. K řešení této otázky opakovaně zaujal stanovisko Nejvyšší soud České republiky v Brně. Vrchní soud v Olomouci nepřisvědčil ani další námitce směřující k vyloučení předsedkyně senátu z vykonávání úkonů trestního řízení v dané trestní věci, když neshledal v postupu soudu I. stupně, že by se dopouštěl deformování důkazu, a to svědecké výpovědi PhDr. Blanky Č. tím, že by měnil smysl slov této svědkyně, jakož i obsah její výpovědi a v důsledku toho, že by v napadeném rozsudku nekorektně argumentoval. Rovněž tak neshledal ani žádný nepřiměřený zásah soudu I. stupně do práv nezletilé poškozené K. K.

Obžalovaný Petr K. prostřednictvím svého druhého obhájce u veřejného zasedání před odvolacím soudem předložil stížnost, adresovanou předsedkyni Krajského soudu v Ostravě, v níž namítl, že členové senátu včetně náhradníka během jednání pravidelně usínali, a to na polovině všech jednání, čímž se přisedící dopustili přečinu pohrdání soudem a jejich jednání je nutné přičíst na vrub předsedkyni senátu, která měla nejen vést soudní řízení, ale i zodpovídat za svůj senát, přičemž předsedkyně senátu u veřejného zasedání (správně hlavního líčení) dne 10.7.2015 dokonce respektovala maximálně nevhodné chování soudního znalce MUDr. Dokoupila, který během výkladu prof. MUDr. Štefana neustále dělal do veřejnosti grimasy obličejem, které doplňoval i ručními posunky na novináře a ze spodní lavice napovídal otázky státnímu zástupci, který je pak kladl panu profesorovi s tím, že ze zvukového záznamu je možné toto nedůstojné jednání zjistit. Současně předložil i odpověď JUDr. Ivy Hrdinové, předsedkyně Krajského soudu v Ostravě, na tuto stížnost, ze dne 3.9.2015. Má za to, že tímto postupem soudu prvního stupně došlo k porušení práv obžalovaného na spravedlivý proces. Ani s touto odvolací námitkou však Vrchní soud v Olomouci nesouhlasí. Ze zvukového záznamu o hlavním líčení před soudem prvního stupně není zřejmé, že by znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Dokoupil jednal způsobem popsaným ve stížnosti obhájce. Obrazové záznamy z průběhu hlavního líčení k dispozici podle odpovědi předsedkyně Krajského soudu v Ostravě nejsou. Z ničeho rovněž nevyplývá, že by přisedící senátu 50 T Krajského soudu v Ostravě během jednání soudu spali. Především je nutno zdůraznit, že jejich spánek, navíc v rozsahu tvrzeným stěžovatelem, by zcela jistě neunikl pozornosti obhájkyne obžalovaného Petra K. JUDr. Jany Rejžkové, která byla všem hlavním líčením přítomna, jakož i státnímu zástupci, médiím a přítomné veřejnosti. Samotnými protokoly o hlavních líčeních bylo prokázáno, že obhájkyne obžalovaného Petra K. a ani nikdo jiný nevznesl žádnou námitku, v níž by bylo reagováno na případný spánek přisedících či na shora popsané chování znalce MUDr. Dokoupila. Je třeba zdůraznit, že je výslovně na účastníkovi soudního řízení, aby námitku porušení procesních pravidel či porušení ústavních pravidel, plynoucích z práva obžalovaného na spravedlivý proces, uplatnil včas, tj. bezprostředně poté, co skutečnosti ji odůvodňující se mu staly známy. V této souvislosti Vrchní soud v Olomouci upozorňuje na ustálenou judikaturu Ústavního soudu ČR, např. na nález Ústavního soudu ČR ze dne 6.6.2002, sp.zn. III. ÚS 711/2001, uveřejněný pod č. 66 ve sv. 26 Sbírký nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR, nález Ústavního soudu ČR sp.zn. III. ÚS 230/96 a řadu dalších, věnujících se této problematice. Vrchní soud v Olomouci podotýká, že

JUDr. Kapušňákovi, který byl v té době jednání přítomen nikoliv v procesním postavení obhájce obžalovaného, nýbrž se ho účastnil jako veřejnost, nic nebránilo sdělit své poznatky z průběhu hlavního líčení obhájce obžalovaného JUDr. Janě Rejškové, státnímu zástupci či případným dalším osobám (např. matce obžalovaného), kteří by mohli uplatnit námitky vůči takovému chování soudního znalce a přísedících u předsedkyně senátu. K ničemu takovému ovšem nedošlo a Vrchní soud v Olomouci proto i tuto odvolací námitku vyhodnotil jako zcela nedůvodnou.

Obžalovaný Petr K. dále namítl, že nalézací soud v předmětné trestní věci nedostál povinnosti stanovené v § 209 odst. 1 tr.ř. upravujícího výslech svědků, když po celou dobu za přihlížení senátu 50 T byl veřejností z řad novinářů proces přenášán on-line a dosud nevyslechnutí svědci se tak měli možnost podrobně se seznámit s obsahem prováděných důkazů, v důsledku čehož bylo dokazování zatíženo neodstranitelnou procesní vadou. Veřejně byl přenášán jeho rodinný a sexuální život a soud ani nechránil identitu poškozených, zejména nezl. K. K. K tomu Vrchní soud v Olomouci podotýká, že podle § 209 odst. 1 tr.ř. předseda senátu dbá o to, aby svědek ještě nevyslechnutý nebyl přítomen při výslechu obžalovaného a jiných svědků. Oproti tomu zák. č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích ve znění pozdějších předpisů stanoví, že řízení před soudy je ústní a veřejné, výjimky stanoví zákon. Rozsudky se vyhláší jménem republiky a vždy veřejně. Uskutečňovat obrazové nebo zvukové přenosy a pořizovat obrazové záznamy v průběhu soudního jednání lze jen s předchozím souhlasem předsedy senátu nebo samosoudce. S vědomím předsedy senátu nebo samosoudce lze pořizovat zvukové záznamy; kdyby způsob jejich provádění mohl narušit průběh nebo důstojnost jednání, může předseda senátu nebo samosoudce jejich pořizování zakázat.

Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR (viz R 40/1992) je ve výlučné pravomoci senátu rozhodnout, zda dá, anebo nedá souhlas k pořizením zvukového nebo obrazového záznamu z hlavního líčení. Toto rozhodnutí nemá charakter opatření při vedení jednání. Není možné se proto domáhat postupem podle § 203 odst. 3 tr.ř., aby souhlas k pořizením uvedených záznamů vydal senát. Odepřením souhlasu k pořizením takového záznamu není porušena zásada veřejnosti řízení (§ 2 odst. 10 tr.ř.). Podle judikatury je tak ve výlučné pravomoci předsedy senátu rozhodnout, zda dá nebo nedá souhlas k pořizením zvukového nebo obrazového záznamu nebo přenosu z hlavního líčení. Podle již citovaného ustanovení § 6 odst. 3 zák. č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích platí, že uskutečňovat obrazové nebo zvukové přenosy a pořizovat obrazové záznamy v průběhu soudního jednání lze jen s předchozím souhlasem předsedy senátu nebo samosoudce. Předseda senátu je tak v intencích citovaného ustanovení oprávněn rozhodovat jen o povolení pořizovat obrazové záznamy a zvukové a obrazové přenosy, nikoliv tedy zvukové záznamy, k jejichž pořizování podle zákona není třeba povolení předsedy senátu, ale postačí, že jsou prováděny s vědomím předsedy senátu. S vědomím předsedy senátu nebo samosoudce pak lze pořizovat zvukové záznamy a pouze tehdy, kdyby způsob jejich provádění mohl narušit průběh nebo důstojnost jednání, může předseda senátu nebo samosoudce jejich pořizování zakázat. Přitom je nutno dbát, aby takové záznamy a

přenosy byly pořízeny a použity v souladu se zákonem, zejména při respektování zásady presumpce nevinny (§ 2 odst. 2 tr.ř.), a dodržení ustanovení o ochraně osobnosti (viz trestní řád II., Komentář prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D., a kolektiv, 7. doplněné a přepracované vydání, 2013, C.H.Beck, str. 2574 a 2578).

K této otázce se obsáhle vyjádřil i Ústavní soud ČR v usnesení ze dne 14.10.2014, sp.zn. III. ÚS 1418/12. K tzv. medializaci trestního procesu uvedl, že jedním ze základních východisek pro posouzení skutečnosti, zda povolení on-line procesu hlavního líčení je protiústavní, odporující principům veřejného procesu a principu spravedlivého procesu, je zásada veřejnosti soudního řízení, jejíž význam ústavodárce zdůraznil tím, že ji zakotvil jak v čl. 96 odst. 2 Ústavy, tak v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a která je základním atributem práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. VI. odst. 1 Úmluvy. Zásada veřejnosti jednání chrání jednotlivce před vykonáváním spravedlnosti v tajnosti, neboť veřejnost se tak může přímo přesvědčit o tom, že soudce nejedná a nerozhoduje pod nějakým viditelným dohledem či nátlakem [viz nálezn sp.zn. II. ÚS 2672/07 ze dne 14.2.2008 (N 36/48 SbNÚ 449)]. V nálezu sp.zn. II. ÚS 2672/07 Ústavní soud konstatoval, že s ohledem na podstatu a význam zásady veřejnosti soudního řízení se nelze při její aplikaci omezit pouze na umožnění přístupu veřejnosti do soudní síně v době jednání. Byť se jedná o formu původní a základní, stejně jako jiné oblasti života i právní řád prošel vývojem, který nutně musel reflektovat nové možnosti mezilidských vztahů, vytvářených zejména rozvíjejícími se službami a technickým pokrokem. Tím měl především na mysli nástup vlivu a významu masových sdělovacích prostředků. V tomto smyslu je dle Ústavního soudu možné vnímat ustanovení § 6 odst. 3 zák. č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, které na podústavní úrovni reguluje možnost uskutečňovat zvukové a obrazové přenosy, resp. obrazové a zvukové záznamy. Samotnou přítomnost médií, resp. jejich reprezentantů na soudním řízení nelze bez dalšího omezit již jen z toho důvodu, že se jedná o veřejnost. Právo médií na přístup k informacím týkajícím se trestních řízení a na jejich šíření je nadto garantováno čl. 17 Listiny, resp. čl. 10 Úmluvy [srov. např. nálezn sp.zn. PL ÚS 2/10 ze dne 30.3.2010 (N 68/56 SbNÚ 761; 123/2010 Sb.) nebo rozhodnutí ESLP ve věci Campos Damaso proti Portugalsku ze dne 24.4.2008, č. st. 17107/05]. Byť veřejnost řízení automaticky neznamená možnost pořizovat obrazové záznamy či uskutečňovat přímé přenosy (neboť ty jsou podmíněny souhlasem předsedy senátu, resp. samosoudce), přítomnost veřejnosti, ať už osobní či skrze obrazový či zvukový přenos nebo záznam, nelze zakázat, resp. nepovolit, aniž by k tomu existoval relevantní důvod, neboť v takovém případě by se jednalo o svévoli. Ústavní soud konstatoval, že proti výše uvedeným zájmům pak můžou v konkrétní věci stát zájmy chráněné čl. 10 Listiny a čl. 10 Úmluvy (ochrana soukromého života), čl. 36 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy (spravedlivý proces), čl. 40 odst. 2 Listiny a čl. 6 odst. 2 Úmluvy (presumpce nevinny), či zájem na řádném, důstojném a nerušeném průběhu jednání. Je na soudci, resp. předsedovi senátu, aby pečlivě zvážil, zda v konkrétním případě veřejný zájem na zajištění co nejširší veřejnosti řízení nemusí ustoupit některému z výše uvedených zájmů. V konkrétní věci Ústavní soud dospěl k závěru, že soudní proces ve věci zhářského útoku byl s ohledem na svůj předmět zcela přirozeně v centru společenského zájmu, a to již z důvodu, že jedním z jeho cílů mělo být

objasnění okolností závažného trestného činu. Zvýšený zájem veřejnosti i médií o průběh soudního procesu byl ovšem odůvodněn i tím, že v jeho rámci měla být posuzována i údajná rasová motivace útoku; nelze přitom opomíjet, že otázka rasové nesnášenlivosti je v České republice obecně (a v některých jejích regionech zvláště) velice palčivým problémem. Veřejná diskuse o kontroverzních společenských otázkách je přitom v demokratickém právním státě nejen legitimní, nýbrž i nezbytná. Z těchto důvodů byl dán silný veřejný zájem na zpřístupnění soudního procesu co nejširší veřejnosti. V projednávaném případě se Ústavní soud zabýval i otázkou, zda povolení přímých přenosů v daném případě zasáhlo právo stěžovatele na soukromý život nad tolerovatelnou míru. Soudní proces, resp. vystoupení před soudem v postavení svědka či strany řízení, je z povahy věci vystoupením veřejným (minimálně z toho důvodu, že kdokoli z veřejnosti má právo se tohoto řízení účastnit). Účast na soudním řízení je tedy spojena s nutností nést určitý zásah do soukromí, neboť k tomu dochází již zveřejněním skutečnosti, že je osoba stranou soudního sporu, obžalovaná z trestného činu, poškozená atd. Konkrétní míra zásahu pak bude samozřejmě záviset na předmětu soudního řízení a povaze informací, které jsou v průběhu soudního procesu zpřístupňovány. Ústavní soud posoudil i vliv přímého přenosu na spravedlivost procesu jako celku, a to zejména ve vztahu k námitce týkající se ovlivnění dvou svědků. Přitom dal za pravdu odvolacímu soudu, že není v silách nalézacího soudu kontrolovat a ovlivňovat, jakým způsobem o případu informují média. Dojde-li k určitému ovlivnění svědků, je na soudu, aby to vzal v úvahu a zohlednil v rámci hodnocení příslušných svědeckých výpovědí [ostatně, na možné ovlivnění obsahu výpovědi svědka např. v důsledku chování přítomné veřejnosti pamatuje i ustanovení § 211 odst. 3 písm. c) tr.ř., které v takové situaci umožňuje přečíst protokol o dřívější výpovědi svědka a případné rozdíly odstranit, či ustanovení § 212 odst. 1 tr.ř., k jehož aplikaci koneckonců došlo na žádost jednoho z obhájců i při výslechu předmětného svědka v projednávaném případě]. Ústavní soud má za to, že obecné soudy této povinnosti dostály a vyvážily určité negativní vlivy, které na předmětný soudní proces měla média (přičemž nebylo prokázáno, že by tento negativní vliv měly přímé přenosy hlavních líčení, nýbrž až následné zpracování informací ze strany médií, které však v demokratické společnosti nelze nijak cenzurovat).

Vrchní soud v Olomouci zdůrazňuje, že Ústavní soud ČR se ve shora citovaném usnesení ze dne 14.10.2014, sp.zn. IV. ÚS 1418/12, zabýval výhradně situací, kdy v řízení před soudem prvního stupně příslušný předseda senátu podle § 6 odst. 3 zák. č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích ve znění pozdějších předpisů, rozhodoval o uskutečňování obrazových a zvukových přenosů z průběhu soudního jednání. Jak již bylo citováno výše, uskutečňování obrazových nebo zvukových přenosů a pořizování obrazových záznamů v průběhu soudního jednání podléhá předchozímu souhlasu předsedy senátu nebo samosoudce. V nyní projednávaném případě takovéto povolení předsedkyní senátu vydáno nebylo. Média v projednávané trestní věci pouze s vědomím předsedkyně senátu pořizovala zvukový záznam průběhu hlavního líčení, o čemž předem předsedkyni senátu informovala. Podle již zmíněného ustanovení § 6 odst. 3 zákona o soudech a soudcích může předseda senátu nebo samosoudce pořizování zvukových záznamů zakázat pouze tehdy, kdy

by způsob jejich provádění mohl narušit průběh nebo důstojnost jednání. Odvolací soud však z protokolů o hlavních líčeních žádné narušení průběhu nebo důstojnosti jednání médií nezaznamenal. Z uvedeného je zřejmé, že nebylo v pravomoci soudu prvního stupně ani předsedkyně senátu samotné, pořizování zvukových záznamů zástupcům přítomných médií zakázat.

Je pravdou, že média v této konkrétní věci ustanovení § 6 odst. 3 zákona o soudech a soudcích o uskutečňování obrazových nebo zvukových přenosů a pořizování obrazových nebo zvukových přenosů a pořizování obrazových záznamů v průběhu soudního jednání do jisté míry obcházel, když sice předsedkyni senátu dala na vědomí toliko pořizování zvukového záznamu a následně na příslušných webových stránkách podrobně v tzv. „on-line přenosech“ veřejnost informovala o průběhu hlavního líčení, avšak v dané trestné věci Vrchní soud v Olomouci nezjistil žádné konkrétní ovlivnění vyslychaných osob v hlavním líčení takto uskutečněnými přenosy. Pokud obžalovaný Petr K. prostřednictvím své obhájkyňě poukázal na evidentní posun ve svědecké výpovědi Světlany C. (viz č.l. 5083-5094 spisu), nelze odhlédnout od toho, že tato svědkyně byla soudem prvního stupně podrobným způsobem vyslechnuta, a to jak předsedkyní senátu, tak i státním zástupcem a obhájkyňí obžalovaného, přičemž k objasnění určitých rozporů mezi výpovědi z přípravného řízení a výpovědi u hlavního líčení bylo vůči svědkyni Světlaně C. postupováno způsobem upraveným v ustanovení § 211 odst. 3 písm. a) tr.ř. (viz č.l. 5092 spisu).

V této trestní věci nelze odhlédnout ani od toho, že soudní proces ve věci náhlého úmrtí dvou osob, a to manželky a dcery obžalovaného v Egyptě, což byla do doby vypuknutí politických nepokojů velmi oblíbená turistická destinace českých návštěvníků, s podezřením na smrt v důsledku alimentární otravy, byl v centru celospolečenského zájmu. Zvýšený zájem veřejnosti a médií o průběh soudního jednání byl odůvodněn i samotným jednáním obžalovaného Petra K., který média ještě v době svého zadržení v Egyptě oslovil a z poskytování podrobností o činu i o svém rodinném životě nejen finančně a materiálně těžil, ale veřejnost se prostřednictvím médií snažil ovlivňovat ve svůj prospěch. Z těchto důvodů má Vrchní soud v Olomouci za to, že přístupem médií nedošlo k zásahu do soukromí obžalovaného a do jeho práva na spravedlivý proces.

K zásahu do práva obžalovaného na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod nedošlo ani mediálním vystoupením doc. MUDr. Vorla, CSc., nelze totiž přehlédnout, že jmenovaný znalec poskytnul médiím rozhovor až po svém výsledku u hlavního líčení, z čehož je zřejmé, že vliv médií se na znaleckých závěrech ústavu, který znalecký posudek zpracovával, nemohl projevit. Mediální vystoupení znalce MUDr. Matlacha přitom obžalovaný za porušení práva na spravedlivý proces nepovažuje.

Zcela je nutno odmítnout odvolací námitky samotného obžalovaného a jeho matky o průběhu soudního jednání, u něhož shledal shodné rysy s procesy

uskutečněnými „v 50. letech“ a odvolací námitky zaměřené vůči bývalému členství předsedkyně senátu JUDr. Gilové v KSČ a vůči MUDr. Dvořáčkovi, jakožto osobě registrované v seznamu agentů STB. Dřívější členství předsedkyně senátu v KSČ s ohledem na dobu, která uplynula od změny společenského zřízení v České republice, nemohlo nijak ovlivnit projednávání násilného trestného činu, u něhož nebyl zjištěn žádný politický podtext. Údajné zanesení znalce MUDr. Dvořáčka do seznamu agentů STB nebylo předmětem dokazování v tomto trestním řízení a stranami nebylo ani nijak doloženo.

Vrchní soud v Olomouci nepovažuje za porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech, pokud soud prvního stupně odepřel matce obžalovaného Ireně R. doručit písemné vyhotovení rozsudku. Podle § 130 odst. 1 tr.ř. se rozsudek v opise doručí obžalovanému, státnímu zástupci, zúčastněné osobě a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a to i když byli při vyhlášení rozsudku přítomni. Především je nutno konstatovat, že dne 16.3.2016 reagovala předsedkyně senátu Krajského soudu v Ostravě JUDr. Renata Gilová na žádost matky obžalovaného o doručení písemného vyhotovení rozsudku a této sdělila, že jí rozsudek doručován nebude, jelikož jako poškozená v předmětné trestní věci neuplatnila nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích (viz č.l. 6625 spisu). Následně dne 21.3.2016 (viz č.l. 6054-6056) o totéž požádala JUDr. Jana Barvíková, která dne 21.3.2016 převzala zastoupení Ireny R. k odvolacímu řízení a vyjádřila podiv nad tím, že jí rozsudek doručen nebyl, avšak do redakce TV Nova soud rozsudek doručil, jak zjistila z médií. Vrchní soud v Olomouci dne 23.3.2016 JUDr. Janě Barvíkové sdělil, že opis rozsudku se nedoručuje osobám uvedeným v § 247 odst. 2 tr.ř., přestože tyto osoby mohou podat ve prospěch obžalovaného proti rozsudku odvolání. Podle § 247 odst. 2 tr.ř. ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Z uvedeného je zřejmé, že matka obžalovaného Petra K. Irena R. je osobou oprávněnou podat ve prospěch obžalovaného odvolání. Opis rozsudku se však osobám uvedeným v ustanovení § 247 odst. 2 tr.ř. nedoručuje, přestože tyto osoby mohou podat ve prospěch obžalovaného proti rozsudku odvolání. Poukaz na ustanovení § 12 odst. 6 tr.ř. s tím, že podáním odvolání ve prospěch syna se Irena R. stala stranou trestního řízení, a tudíž „jinou osobou“ potřebující k uplatnění svých práv v daném případě kopii rozsudku (§ 65 odst. 1 věta poslední tr.ř.), je naprosto nepřipadný. Matka obžalovaného Irena R. si mohla kdykoliv kopii rozsudku vyžádat od obhájkyne obžalovaného, neboť podávala odvolání výlučně ve prospěch obžalovaného, což také nakonec udělala, jak to je patrné z obsahu opravného prostředku, anebo také ve smyslu citovaného ustanovení § 65 odst. 1 věta poslední tr.ř. mohla se souhlasem předsedkyně senátu nahlédnout do spisu a na svoje náklady požádat o opis rozsudku. Takto však nepostupovala ani matka

obžalovaného Irena R. ani JUDr. Jana Barvíková, které udělila plnou moc k odvolacímu řízení. Zcela nedůvodná je pak argumentace, že rozsudek byl doručen do redakce TV Nova. Ze spisového materiálu žádná takováto skutečnost nevyplývá (viz doručky na č.l. 6319-6320), a pokud byl redakci TV Nova předmětný rozsudek doručen v anonymizované podobě v režimu zák. č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů, nejde o postup, který by byl ve výlučné pravomoci předsedkyně senátu soudu prvního stupně, nýbrž o postup, který je v pravomoci tzv. povinného subjektu, v tomto případě Krajského soudu v Ostravě.

Vrchní soud v Olomouci tak uzavírá, že v daném případě nezaznamenal žádný zásah soudu prvního stupně do práv obžalovaného Petra K. na obhajobu a práva na spravedlivý proces. K dalším námitkám v tomto směru uplatněným k jednotlivým důkazům bude pojednáno v hodnotící pasáži tohoto rozhodnutí.

Vrchní soud v Olomouci dále dospěl k závěru, že napadený rozsudek netrpí ani vadami uvedenými v ustanovení § 258 odst. 1 písm. b) tr.ř. a odvolacímu soudu nevznikly žádné pochybnosti o správnosti skutkových zjištění ohledně přezkoumávaných částí napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. c) tr.ř. Soud prvního stupně však při svém rozhodování porušil ustanovení tr.zákona, jak to má na mysli ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) tr.ř., když obžalovanému Petru K. uložil trest podle jiného ustanovení, než kterým byl uznán vinným a rovněž tak rozhodnutí o uplatněném nároku poškozených v přezkoumávané části rozsudku vyhodnotil jako nesprávné. Pouze z těchto důvodů, tedy podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 tr.ř. z podnětu všech podaných odvolání napadený rozsudek částečně zrušil, a to ve výroku o trestu a náhradě škody ve vztahu k poškozeným Erichu N., Radmilu N. a Martinu N. a následně za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. nově rozhodl způsobem upraveným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

K rozsudku samotnému je třeba uvést, že ten po formální stránce splňuje kritéria obsažená v ustanovení § 120 tr.ř. z hlediska jeho struktury a taktéž obsahuje náležitosti ustanovení § 125 tr.ř. Soud prvního stupně v napadeném rozsudku v souladu s ustanovením § 125 tr.ř. vyložil, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů. Z odůvodnění rozsudku je rovněž patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou obžalovaného a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázkách viny a trestu. Soud prvního stupně naprosto splnil požadavky kladené mu na obsah a náležitosti rozsudku, obsažené v ustanoveních § 120 a 125 tr.ř.

Ve vztahu k protiprávnímu jednání obžalovaného Petra K. postupoval soud prvního stupně způsobem upraveným v ustanovení § 2 odst. 5 tr.ř., tedy v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v trestním řádu a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí. Provedené důkazy v napadeném rozhodnutí hodnotil soud prvního stupně postupem upraveným v ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., a to

podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Odvolací soud se s tímto logickým, přesvědčivým, přiléhavým a vyčerpávajícím hodnocením důkazů nalézacího soudu naprosto ztotožnil, a proto na ně pro stručnost v bližším odkazuje. V této souvislosti Vrchní soud v Olomouci zdůrazňuje, že podle ustálené soudní praxe a konstantní judikatury, pokud soud prvního stupně postupoval při hodnocení důkazů důsledně podle ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř., tzn. že provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, a učinil logicky odůvodněná skutková zjištění, nemůže odvolací soud napadený rozsudek zrušit jen proto, že sám, na základě svého přesvědčení, hodnotí tytéž důkazy s jiným v úvahu přicházejícím výsledkem. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně může odvolací soud zasahovat pouze tehdy, pokud je takovéto hodnocení v extrémním rozporu s obsahem provedených důkazů. Takovýto způsob hodnocení důkazů však Vrchní soud v Olomouci v daném případě neshledal. Naopak je třeba poukázat na pečlivé hodnocení všech provedených důkazů soudem prvního stupně, což je zřejmé i z odůvodnění napadeného rozsudku. I Ústavní soud ČR ve svém rozhodnutí sp.zn. II. ÚS 445/06 a v řadě dalších konstatoval, že základní podmínky, za kterých může dojít k vlastnímu meritornímu rozhodnutí věci odvolacím soudem, výslovně uvádí § 259 odst. 3 tr.ř., jenž také stanoví, v jakých případech se odvolací soud může odchýlit od skutkového zjištění soudu prvního stupně. Pokud odvolací soud považuje rozsah dokazování před soudem prvního stupně za úplný, ale provedené důkazy hodnotí jinak, nemůže sám rozhodnout o zrušení rozsudku soudu prvního stupně, aniž by důkazy přímo neprovedl v rámci veřejného zasedání. Z pohledu ústavněprávního by tak v opačném případě rozhodnutí a řízení jemu předcházející bylo zatíženo vážnou vadou, nesoucí znaky libovůle, jež by ve svém důsledku způsobila porušení stěžovatelova práva na spravedlivý proces podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a to porušením základních ústavním pořádkem chráněných zásad trestního řízení – zásady ústnosti a bezprostřednosti (čl. 96 odst. 2 Ústavy, čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Jak však již konstatoval odvolací soud výše, tento se od skutkových zjištění soudu prvního stupně v žádném případě neodchýlil.

Vrchní soud v Olomouci konstatuje, že soud prvního stupně provedl v dané trestní věci potřebné dokazování, v rámci kterého se důsledně zabýval jak obhajobou obžalovaného, tak i ostatními provedenými důkazy, jež podrobným způsobem vyhodnotil a nepochybil tak, pokud dospěl k závěrům o vině obžalovaného jednáním podrobně rozvedeným ve výrokové části o vině napadeného rozsudku. I odvolací soud vyhodnotil obhajobu obžalovaného Petra K. jako účelovou, učiněnou ve snaze vyhnout se trestní odpovědnosti za spáchané protiprávní jednání.

Mimo výpovědi obžalovaného Petra K. a jím pořízený audiozáznam se při ustálení skutkového děje soud prvního stupně opíral o výpovědi svědků, ať již z řad osob, s nimiž obžalovaný přišel do kontaktu při oznámení tragické události nebo v krátkém časovém odstupu od ní přímo v Egyptě, a to Magdaleny Iwony L., polské státní občanky, Alžběty C., delegátky CK Blue style, PhDr. Blanky Č., psychologky,

kteřá byla vyslána do Egypta za obžalovaným k provedení krizové intervence, MUDr. Petra K., MBA, lékaře asistenční služby Euroalarm Praha, který byl vyslán do Hurgady, Patrika M., animátora hotelu Titanic Palace a Taťány K., která trávila dovolenou v hotelu Titanic Palace v době, kdy tam pobývala rodina K., dále nejbližších příbuzných obžalovaného a jeho zemřelé manželky, a to Ireny R., Karla R., Lenky K., Ericha N., Radmila N., Martina N. a Vlasty D. a dále o výpovědi svědků Stanislava Š., Vladislava M., Daniela B., Petra K., Miloše P., Lucie W., Heleny P., Michala P., Světlany C., Nataša C., Denisy B., Dany Z., Lenky Marie V., Šárky M., Kateřiny G., Martiny K., Gabriely N., Kateřiny J., Jána R., Šárky L., Martina K., Etienne Michela B., Lukáše Č., Aleny V., Petra J., Mgr. Richarda B., Martina S., MUDr. Karla K., Jana K. a Mgr. Lenky H., jakož i o znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie, podané znalci MUDr. Markem Dokoupilem, MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D., a RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D., prof. MUDr. Jiřím Štefanem, DrSc., MUDr. Radkem Matlachem a MUDr. Igorem Fargašem i o revizní ústavní znalecký posudek Oddělení soudního lékařství Nemocnice České Budějovice, které byly zpracovány ke stanovení příčin smrti poškozených Moniky K. a K. K., znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Igora Dvořáčka, Ph.D., k posouzení celkového zdravotního stavu obžalovaného, znalecké posudky z oboru elektrotechniky, specializace silnoproud, zpracované znalci prof. Ing. Karlem Sokanským, CSc., a Ing. Jiřím Stanislavem Kalivodou, odborná vyjádření Policie ČR z oboru kriminalistiky, odvětví elektrotechniky, znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovatelky MUDr. Dany Skřontové, znalecký posudek z oboru psychologie, PhDr. Heleny Khulové, znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, MUDr. Šárky Grussmannové, znalecký posudek z oboru kybernetiky, zpracovaný znalcem Ing. Jiřím Kovářem, znalecký posudek z oboru kriminalistiky, odvětví zkoumání fotografií a fotografické techniky, který byl zpracován Kriminologickým ústavem v Praze, odborná vyjádření Policie ČR z oboru kriminalistiky, odvětví chemie a genetiky, spisový materiál získaný cestou právní pomoci z Egyptské arabské republiky, odposlechy a záznamy telekomunikačního provozu a četné důkazy listinné.

Po vyhodnocení provedených důkazů jednotlivě i v jejich vzájemných souvislostech dospěl nalézací soud ke správnému závěru, že v daném případě existuje dostatečné množství právně relevantních a procesně použitelných důkazů, které při plném respektování zásady volného hodnocení důkazů a zásady formální logiky tvoří ucelený řetěz, jehož jednotlivé články do sebe zapadají, navazují na sebe, navzájem se podporují a dovolují v konečném důsledku bez důvodných pochybností dovést závěr, že se skutkový děj odehrál tak, jak byl popsán ve výrokové části napadeného rozsudku, přestože zde absentují přímé důkazy a vina obžalovaného je dovozována toliko z důkazů nepřímých. Správně soud prvního stupně uzavřel, že osobou, která úmyslně usmrtila Moniku a nezl. K. K. byl právě obžalovaný Petr K., přičemž k jejich usmrcení došlo vystavením působení účinků elektrického proudu. Vrchní soud v Olomouci se naprosto ztotožnil se závěrem soudu prvního stupně, podle kterého byla verze možné otravy spolehlivě vyvrácena především znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a

toxikologie, zpracovanými znalci MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D., MUDr. Markem Dokoupilem a RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D., i revizním znaleckým posudkem znaleckého ústavu, Oddělením soudního lékařství, Nemocnice České Budějovice, a.s. Těmito znaleckými posudky bylo prokázáno, že příčinou smrti Moniky K. a K. K. bylo náhlé selhání srdce při úrazu elektrickým proudem. Zasažení poškozených nešťastnou náhodou bylo vyloučeno znaleckým posudkem z oboru elektroniky, specializace silnoproud, prof. Ing. Karla Sokanského, CSc. Výhrady obžalovaného vůči tomuto znaleckému posudku Vrchní soud v Olomouci nesdílí a pro stručnost v plném rozsahu odkazuje na str. 71 – 74 odůvodnění napadeného rozsudku a na příslušné hodnotící pasáže zmíněného rozsudku. Sama skutečnost, že znalec prof. Ing. Karel Sokanský, CSc. neměl možnost osobně se seznámit s technickými parametry elektrorozvodné sítě hotelového pokoje, v němž obžalovaný se svojí rodinou trávil dovolenou, nemá žádný vliv na správnost závěrů jím zpracovaného znaleckého posudku, byť tento znalec neprováděl patřičná měření na místě činu, měl k dispozici fotografie elektrozařízení pokoje, poskytnuté egyptskými orgány na základě žádosti o právní pomoc a dále i fotografie, poskytnuté svědky B. a V. Odvolací soud podotýká, že při přezkumu řízení, které vynesení napadeného rozsudku předcházelo, nezjistil žádný nepřiměřený nátlak nalézacího soudu na obhajobou zvoleného znalce Ing. Jiřího Stanislava Kalivody v rámci jeho výslechu, jak tvrdí obžalovaný. Naopak je nutno zdůraznit, že v průběhu hlavního líčení před soudem I. stupně posledně jmenovaný znalec výrazně upustil od své kategorické kritiky znaleckého posudku, který zpracoval znalec přibraní orgány činnými v trestním řízení. Pokud obžalovaný Petr K. namítl, že znalec prof. Ing. Karel Sokanský, CSc. nepodal jasný a určitý závěr, zda v prostředí hotelového pokoje Titanic Palace č. 6343 usmrtil obě poškozené elektrickým proudem, je nutno zdůraznit, že k takovému závěru nebyl znalec ani oprávněn, k tomu je povolán výlučně soud. Obžalovaný rovněž v souvislosti s tímto znaleckým posudkem namítl, že na těle K. K. nebyly nalezeny známky působení elektrického proudu (tzv. vstup a výstup). Citovaným znaleckým posudkem z oboru elektrotechniky, specializace silnoproud prof. Ing. Karla Sokanského, CSc. a taktéž i znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, bylo prokázáno, že v případě druhé oběti nemusí být shledány nějaké výrazné známky průchodu či zasažení elektrickým proudem. To ostatně připustili i znalci obhajoby z téhož oboru MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš, kteří uvedli, že usmrcení elektřinou působením na velké ploše těla nemusí zanechat zjištěitelné stopy. Podle revizního ústavního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství nepřítomnost jednoznačných proudových známek na těle K. K. není překvapující. Proudové známky nemusí být přítomny, zejména tehdy, je-li zasaženo místo výrazně vodivé, například vlhké, zpocené nebo proud vstupuje na větší ploše a hustota proudu je tedy nízká a nezpůsobuje výrazné zahřátí. Námitky vztahující se k případnému nálezu tzv. metalizace při úrazu elektrickým proudem jsou pak zcela nepřípadné, když tzv. metalizace může a také nemusí být přítomna.

Soud prvního stupně správně konstatoval, že obžalovaný měl dostatek časového prostoru k přípravě i samotné realizaci útoku a současně vyloučil přítomnost další osoby na pokoji č. 6343 v hotelu Titanic Palace v rozhodnou dobu

s ohledem na to, že elektronická karta k otevírání dveří byla vydána jen jedna, obžalovaný ji měl při vzdalování se z pokoje vždy u sebe, tato karta sloužila k propojení elektroinstalace v době přítomnosti hostů na pokoji, jen při jejím vložení do spínače fungovaly světelné a zásuvkové okruhy v pokoji a jen za této podmínky tedy bylo možno poškozené usmrtit zásahem elektrickým proudem, po návratu do pokoje u jím popisovaných dvou vzdáleních se z něj, vždy následně s manželkou a dcerou komunikoval, resp. projevovaly známky života, a musel tak být přítomen na pokoji v době usmrcení a měl kontrolu nad děním v pokoji, ať již samotná realizace smrtícího zásahu elektrickým proudem proběhla jakýmkoliv způsobem. Nebyl ani shledán žádný motiv pro to, aby někdo cizí usmrtil dvě neznámé turistky z několika set hostů ubytovaných v hotelu. Pachatelství obžalovaného přitom podporují i poznatky plynoucí ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie. Soud prvního stupně se věnoval i předchozímu soužití obžalovaného a jeho manželky Moniky K. Při zvažování možnosti rozšířené sebevraždy vzal v potaz, že v tomto směru obžalovaný při testovém vyšetření podle znalkyně z oboru psychologie skóroval nadprůměrně a sděloval výrazné sebevražedné sklony. Vrchní soud v Olomouci shledal správné závěry soudu prvního stupně, prezentované zejména na str. 90-98 napadeného rozsudku, v nichž se soud prvního stupně věnuje hodnotící činnosti provedených důkazů.

Soudu prvního stupně nelze vytknout, že svá skutková zjištění, popsaná ve výrokové části o vině napadeného rozsudku, opřel toliko o důkazy nepřímé. V této souvislosti Vrchní soud v Olomouci podotýká, že trestněprávní teorie i praxe připouští situace, kdy k odsouzení pachatele budou provedeny pouze nepřímé důkazy. Naopak, mnohdy zejména u poměrně složitých případů (o který v daném případě zcela jistě jde), nejsou opatřeny jiné než nepřímé důkazy. V těchto situacích je však potřeba vždy důkladně vyhodnotit veškeré okolnosti, za nichž byl čin spáchán, a mít k dispozici nikoliv pouze jediný a osamocený nepřímý důkaz. Z existence nepřímých důkazů se dá dovodit závěr o dalších skutečnostech, které dohromady umožní utvořit logický závěr o existenci trestněprávně relevantní skutečnosti, závěr o spáchání skutku a o tom, kdo jej spáchal. Nepřímé důkazy proto nelze bez dalšího považovat za horší, méně věrohodné nebo méně spolehlivé, než jsou důkazy přímé (srovnej Musil, J., Kratochvíl, V., Šámal, P. a kol., Kurz trestního práva. Trestní právo procesní. Třetí přepracované a doplněné vydání. Praha: C.H. Beck, 2007, 394-396 s). Jinak řečeno, výrok o vině může soud opřít o nepřímé důkazy jen za situace, že tyto nepřímé důkazy ve svém souhrnu tvoří logickou, ničím nenarušenou a uzavřenou soustavu, kdy se jednotlivé nepřímé důkazy vzájemně doplňují, navazují na sebe, a k prokazované skutečnosti jsou v takovém příčinném vztahu, že umožňují nejen závěr o pachatelství určité osoby, ale současně také vylučují reálnou možnost, že by pachatelem mohla být i jiná osoba (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 4 Tdo 1237/2015).

V rozhodnutí publikovaném ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 60/1972-IV. Nejvyšší soud uvedl, že závěr o tom, zda tu je zavinění ve smyslu trestního zákoníku a v jaké formě, je závěrem právním. Tento právní závěr o subjektivních znacích trestného činu se však musí zakládat na skutkových zjištěních

soudu vyplývajících z provedeního dokazování stejně, jako závěr o objektivních znacích trestného činu. Skutečnosti duševního (psychického) života významné pro právní závěr o tom, zda tu je zavinění a v jaké formě, jsou předmětem dokazování právě tak jako všechny ostatní okolnosti naplňující znaky trestného činu. Při zjišťování okolností, které mají význam pro závěr o zavinění, není možné předem přikládat zvláštní význam žádnému důkaznímu prostředku, ale na zavinění a jeho formu je třeba usuzovat ze všech konkrétních okolností, za kterých byl trestný čin spáchaný, a ze všech důkazů významných z tohoto hlediska včetně doznání obviněného, pokud existuje. Se zřetelem na zásadu volného hodnocení důkazů (§ 2 odst. 6 tr.ř.) zákon nepřikládá a priori žádnému důkazu zvláštní význam. Není proto možné jen ze skutečnosti, že obviněný skutek popřel, vyvodit, že zjištění přímého úmyslu nepřichází v úvahu. Tento úmysl, tak jako jiné formy zavinění, je možno zjistit i na podkladě jiných důkazů, nejen z doznání obviněného. V posuzovaném případě je třeba nad rámec odůvodnění napadeného rozsudku zdůraznit především rozpory ve výpovědích samotného obžalovaného a naprostou nelogičnost jím popisovaného a taktéž svědecky zjištěného jeho chování v inkriminovaném období, poukázat na chování obžalovaného před činem a prokázané neshody v manželském soužití, jakož i chování obžalovaného bezprostředně po činu a v době následné. Rozpory ve výpovědích obžalovaného Petra K. vyhodnotil Vrchní soud v Olomouci nejen jako vnitřní, když jeho jednotlivá vyjádření si vzájemně odporují, ale i jako vnější, když neodpovídají objektivně zjištěným skutečnostem, prokázaným ostatními zákonným způsobem provedenými důkazy. Odvolací soud si je přitom vědom rozhodnutí Nejvyššího soudu, publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. R 38/1968-II., podle kterého vina obviněného musí být prokázána na základě důkazů provedených v souladu s trestním řádem. Nelze usuzovat na vinu obviněného ze způsobu obhajoby, např. z toho, že obviněný záměrně vypovídal nepravdu, popíral určité skutečnosti nebo se snažil svést vyslychající orgány na falešnou stopu apod.; takový postup soudu by znamenal potlačování práva na obhajobu, byl by v rozporu s presumpcí neviny a s vyhledávací zásadou, uvedenou v § 2 odst. 5 tr.ř. O takovouto situaci se však v daném případě nejedná s ohledem na znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, prokázanou příčinu smrti poškozených Moniky K. a K. K., náhlé selhání srdce při úrazu elektrickým proudem.

Svědci Vladislav M., Petr K., Šárka M., Světlana C., Helena P., Lenka Marie V., Miloš P., Dana Z., Denisa B. a Martina K. vyvrátili tvrzení obžalovaného Petra K. o naprosto bezproblémovém a šťastném manželství s Monikou K. a potvrdili, že jejich manželské vztahy byly podstatně více narušeny, než jak uváděl obžalovaný, který tvrdil, že se s poškozenou Monikou K. intimně nestýkali pouze tři týdny před odjezdem na dovolenou z důvodů její únavy ze zaměstnání. O citelném ochlazení v intimní oblasti svědčí i uskutečněný rozhovor s Kateřinou G. ze dne 12.12.2013 (č.I. 2114 spisu), v němž obžalovaný popisoval náhradní sexuální uspokojování za života své manželky. Obžalovaný Petr K. sice odmítl úvahu soudu I. stupně o tom, že měl své manželce nabídnout za sex peníze, neboť o tyto peníze si řekla ona sama a on pouze přistoupil na tuto „sexuální hru“, avšak i tuto jeho argumentaci vyhodnotil Vrchní soud v Olomouci jako účelovou, když si naopak svým přátelům na toto chování své manželky stěžoval. Svědkovi Vladislavu M. se obžalovaný svěřil s tím,

že když se jmenovaný svědek rozváděl, tak mu lhal, neboť u něj to bylo ještě horší, když už půl roku před odletem do Egypta se s manželkou Monikou K. intimně nestýkali. Svědkyni Heleně P. se zase asi tři měsíce před odletem na dovolenou svěřila Monika K., že jim to v poslední době nefunguje, že spolu nespí. Jmenovaní svědci se rovněž vyjádřili k facebookovým profilům, na nichž měla Monika K. umísťovat tzv. „lechtivé“ fotografie, což vyvolalo velkou nelibost obžalovaného, ke konfliktu ohledně návštěvy diskotéky, na níž probíhala travesti show, zejména reakci obžalovaného na fotografie tance Moniky K. se striptérem, vědomosti obžalovaného o nevěře Moniky K. s Jánem R., k nabídce 1.000 EUR na strávení noci Moniky K. s jiným mužem a k reakci obžalovaného na dotaz Moniky K., co by dělal, kdyby se s ním rozešla, kdy uvedl, že by si našel ženu o deset let mladší. Není tak pravdivé tvrzení obžalovaného Petra K., že se o nevěře své manželky dozvěděl až po jejím úmrtí. Výpověď svědkyně Světlany C. v tomto směru plně koresponduje s výpovědí svědka Petra K., Miloše P., Denisy B. a dalších. Je tak nutno zcela odmítnout tvrzení obžalovaného, že se jedná o osamocenou výpověď tzv. „pavlačové drbny“. Jmenovaní svědci zcela jednoznačně potvrdili ochlazení citových vazeb obžalovaného Petra K. a jeho manželky Moniky K., což plně koresponduje se zpracovaným znaleckým posudkem z oboru psychologie, podle kterého lze z dynamiky vztahu obžalovaného a poškozené vyčíst již dlouhodobější potřebu kontroly nad partnerkou ze strany obžalovaného a snahu poškozené k odpoutání se, kdy u obžalovaného se prosazují zjevně rysy závislé poruchy osobnosti, nadměrná snaha o udržení její náklonosti, strach z odmítnutí, neschopnost nést ztrátu její přízně, přičemž pocit bezmoci a ztráta naděje, zároveň silného ukřivdění a zklamání vede k uvolnění dlouhodobě potlačované agrese a může vyvolat až vražedné impulzy, obrácené proti partnerovi a zároveň i proti sobě, když motivací jsou představy o nesnesitelnosti dalšího života bez partnera a k úvahám o rozšířené sebevraždě jsou představy o nesnesitelnosti života dítěte bez rodičů. Tato znalkyně zcela jednoznačně uvedla, že vztah obžalovaného k zemřelé manželce je aktuálně odmítavý, převážně negativní, s uvolněním kritických postojů a obviňování jako ke zdroji frustrace a problémů současných i z doby společného soužití. Nabízí hodnocení partnerky, aby byl sám vnímán v co nejlepším světle, a devalvace partnerky slouží k posílení sebe obrazu a zbavení se pocitu viny.

K vyhocení vzájemných vztahů mezi obžalovaným Petrem K. a poškozenou Monikou K. došlo i krátce před odletem na dovolenou do Egypta, o čemž svědčí zejména výpovědi svědkyň Šárky M. a Lenky Marie V., což byly blízké kamarádky zemřelé Moniky K. Svědkyně Šárka M. výslovně uvedla, že den před odletem do Egypta jí Monika K. volala, že ji chce vidět, a říkala, že jí chce něco říct, ať přijde, že se jí něco nelíbí. Určitě jí chtěla něco důležitého říct a teď si to hrozně vyčítá. Svědkyně Lenka Marie V., uvedla, že naposledy se s Monikou K. viděla v červenci roku 2013, chtěla se s ní sejít, ale ona jí telefonovala, že nemůže, že má „šílený“ zánět očí, což jí připadalo velice divné, protože den před odletem měla oči úplně normální. Jejich setkání si přitom Monika doslovně vynutila, trvala na tom, že se musí sejít a vyloženě na ni tlačila. Na Monice viděla a z jejího chování, gestikulace a mimiky v obličejí usoudila, že jí něco vadí (slušně řečeno), že byla nervózní, neposedná, nesvá, jakoby měla strach a cítila, že jí chce něco strašně moc říct, ale

nevěděla jak. Monika K. se jí také svěřila s tím, že nechce jet do Egypta, že se bojí a má strach. Neřekla jí však, z čeho tento strach plyne. Rovněž svědkyně Gabriela N., fotografka Moniky K., k její osobě uvedla, že u jejího fotografování v březnu 2013 zaznamenala velkou změnu v chování Moniky K., což lze zaznamenat i vizuálně na fotografiích, v jejích očích, byla smutná a nerozhodná. Z uvedeného je zřejmé, že matřimoniální vztahy obžalovaného a poškozené Moniky K. byly podstatně narušenější, než ve svých výpovědích tvrdil obžalovaný Petr K., který se zjištěné konflikty snažil bagatelizovat, že došlo k výraznému ochlazení citových vazeb mezi obžalovaným a poškozenou Monikou K. a že samotnému odletu na dovolenou do Egypta předcházela přesně nezjištěná roztržka mezi obžalovaným a poškozenou Monikou K.

Výpovědi obžalovaného nelze v žádném případě označit za konzistentní a neměnné, jak se o to snažil přesvědčit odvolací soud ve svých opravných prostředcích. K tomu je nutno poznamenat, že obžalovaný podle výpovědí slyšených svědků, kterým se s průběhem kritických okamžiků svěřoval, jakož i podle záznamů odposlechnutých telefonických hovorů těmto osobám popisoval odlišně skutkový děj, a to nejen ohledně svého jednání v průběhu posledních okamžiků života poškozených Moniky a K. K., ale rozporná jsou i jeho vyjádření k době, kdy poškozené naposledy viděl živé, k jejich reakcím, k uváděné době, kdy je našel bez známek života, jakož i ke svému jednání bezprostředně po nález mrtvých těl poškozených. Zcela bezvýznamné je sice tvrzení svědků Heleny P. a Vladislava M., že obžalovaný v kritickou dobu sledoval televizi, což obžalovaný zcela popřel, ale oproti tomu nelze přehlédnout např. výpověď svědkyně Dany Z., která uvedla, že v době, kdy obžalovaný zjistil, že je K. K. studená a začal ji oživovat a přitom křičel na Moniku, ať se vzbudí, na což ona nijak nereagovala, tak ji praštil do zad, na což také nereagovala a viděl, že Monika byla v obličeji celá modrá a přitom „chrčela z úst“. Obžalovaný Petr K. se také snažil přizpůsobit svoje výpovědi průběhu trestního řízení, o čemž svědčí jeho výpověď u vazebního zasedání ze dne 20.2.2014 před Okresním soudem v Karviné, rozhodujícím o návrhu státního zástupce na jeho vzetí do vazby a jeho výpověď před vyšetřovatelem ze dne 5.2.2014, kdy obě tyto výpovědi byly učiněny poté, co mu dne 18.2.2014 bylo sděleno obvinění pro projednávanou trestnou činnost, kdy se z obsahu sdělení obvinění dozvěděl, že obě poškozené zemřely v důsledku akutního selhání srdce po vystavení smrtelným účinkům elektrického proudu. Již v průběhu vazebního zasedání dne 20.2.2014 na tuto skutečnost reagoval tím, že uvedl, že když přišli do pokoje, zjistili, že postele jsou odděleny a mezi nimi je stoleček. Postele chtěli dát dohromady. Stoleček, který byl těžký, společně odsunuli a zjistili, že do stolečku vedou různé káble. Bylo zde ovládání od klimatizace. Takže stoleček poté, co vytrhli nechtíc několik káblů, zasunuli nazpět. Toto se stalo prvního dne. Vzápětí výslovně uvedl, že když první den odsouvali tento stoleček, tak ho tahali po zemi a přitom si všimli, že dráty vyjeli ze zdi, tak stoleček vrátili. Vrchní soud v Olomouci zdůrazňuje, že se nejedná o ojedinělé, nýbrž opakované tvrzení obžalovaného Petra K. během jediného výslechu s poměrně velkým časovým odstupem od spáchání činu a zcela jednoznačně to svědčí o jeho snaze svést úmrtí obou poškozených na nešťastnou náhodu, pokud by byl v trestním řízení prokázán úraz elektrickým proudem. Stejně

tak obžalovaný při výslechu před vyšetřovatelem dne 25.2.2014 uvedl, že chtěli srazit dvě postele k sobě, ale mezi nimi stál u stěny noční stolek, který chtěli s Monikou odsunout a dát ho mimo. Tento stolek byl celkem těžký, takže ho odsouvali oba dva, a když ho měli skoro půl metru od stěny, tak již nešel dále vysunout a všimli si, že ze stěny trčí nějaké bílé dráty od toho stolku. Dokonce se odloupl kus omítky, jakoby „to“ vyrvali ze stěny. Oproti předchozímu vazebnímu zasedání však uvedl, že nezkoumal, jestli něco utrhli, avšak všechno fungovalo až na jednu nástěnnou lampu. Tato jeho tvrzení však byla v průběhu hlavního líčení zcela vyvrácena materiály získanými cestou právní pomoci z Egyptské arabské republiky, podle kterých v pokoji obývaném obžalovaným a poškozenými nenastaly žádné poruchy v elektroinstalaci a nebyly přítomny známky žádných změn ve vedení elektroinstalace či zásuvek v tomto pokoji.

Obžalovaný Petr K. taktéž ve svých výpovědích uvedl, že instinktivně poté, co zjistil úmrtí poškozených, vyběhl na chodbu, kde zabušil na dveře sousedního pokoje, následně si sedl v pokoji na postel k Monice a čekal. Nenapadlo ho nic jiného, než zavolat domů o tom, co se stalo a zavolal své matce, a jak tam potom pořád seděl, nic ho nenapadlo, resp. nenapadlo ho nic jiného, než zavolat na pojišťovnu Allianz. I toto jeho tvrzení bylo provedenými důkazy zcela jednoznačně vyvráceno, a to i výpovědí jeho matky Ireny R., která ve své výpovědi uvedla, že to mohlo být tak ve 03.10 hod. až 03.15 hod., kdy se jí ozval obžalovaný, který byl mimo, zadýchaný, a když se ho zeptala, co se stalo, tak jí říkal o úmrtí poškozených a tázal se jí, co má dělat. Řekla mu, ať vyběhne na chodbu, křičí a bouchá na dveře, až mu někdo otevře, a pak ten hovor přerušila. Ani v tomto směru pak nelze označit výpověď obžalovaného Petra K. za pravdivou.

Vrchní soud v Olomouci dále zdůrazňuje, že v popisu skutkového děje obžalovaného Petra K. jsou povážlivé trhliny, naprosté nelogičnosti a skutečnosti, které jsou v naprostém rozporu s ostatními provedenými důkazy. Především je nutno zmínit, že obžalovaný celou dobu trestního řízení trvá na tom, že obě poškozené zemřely v důsledku otravy, byť tato skutečnost byla jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností vyvrácena především znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, jež byly zpracovány MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D., MUDr. Markem Dokoupilem a RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D., a revizním ústavním znaleckým posudkem Oddělení soudního lékařství Nemocnice České Budějovice, přičemž smrt poškozených v důsledku působení elektrického proudu nevyločili ani znalci prof. MUDr. Jiří Štefan, DrSc., MUDr. Radek Matlach a MUDr. Igor Fargaš. Obžalovaný Petr K., přestože podle jeho tvrzení obě poškozené i on sám trpěli průjmy, zvracením a dalšími zažívacími potížemi, nevyhledal lékařskou a ani žádnou jinou pomoc, přestože v minulosti měl zkušenosti se zažívacími potížemi a průjmy při návštěvě exotických zemí, když podle svých tvrzení byli dvakrát v Tunisu a dvakrát v Egyptě a vždy v případě takových alimentárních potíží lékařskou pomoc vyhledal, přičemž v případech, kdy ji nevyhledal, tak se spoléhal na pomoc svých přátel, s nimiž dovolenou trávil a od nichž obdržel potřebné léky, které jejich stav upravily. Přitom se v kritickou dobu měl nacházet ve stavu, kdy tak špatně mu ještě nikdy v životě nebylo, brněly mu konečky prstů, bylo mu velké vedro a mimo Antinal si

musel vzít i lék Ibalgin. Ve velmi špatném stavu se přitom měla nacházet jak jeho manželka Monika K., tak i jeho osmiletá dcera K. K. Svědkyně Dana Z. k tomu výslovně uvedla, že „K.“, když měla dva roky, tak dostala průjem v Tunisku na Djerbě a ona sama proto Monice K. navrhla, že s ní najde lékaře, neboť měla tehdy o svoji dceru obavy. Svědek Erich N. uvedl, že obžalovaný mu dodnes nevysvětlil, z jakého důvodu nevolali lékaře, když jim všem bylo tak špatně. Ví, že když byli v Egyptě minule, tak mu sestra Monika K. vykládala, že měli zažívací problémy, a tehdy hned navštívili lékaře a dokonce se mu zdá, že i v Tunisku také měli stejné zdravotní problémy a tam také vyhledali lékaře. Svědek Vladislav M. k tomu uvedl, že si mu obžalovaný stěžoval, jak jim bylo špatně, že od rána všichni tři zvraceli, snad 10x nebo 15x za hodinu. Shodně se k jejich zdravotním obtížím vyjádřila i svědkyně Helena P. a další. Vrchní soud v Olomouci zdůrazňuje, že obžalovaný Petr K. lékařskou pomoc nevyhledal přesto, že přímo v hotelu byla 24 hodin fungující recepce, přímo v hotelu byla Nemocnice Thebes, kde byla nepřetržitá lékařská služba, přestože nedaleko od hotelu se nacházelo další zdravotní středisko, kde dokonce působila česky mluvící zdravotní sestra, jako o tom ve své výpovědi hovořila delegátka CK Blue Style Alžběta C., přestože v místě, kde trávil společně se svojí rodinou dovolenou, byla česky mluvící delegátka, která byla klientům cestovní kanceláře neustále k dispozici a dokonce se se žádostí o pomoc neobrátil ani na Taťánu K., která trávila dovolenou ve stejném hotelu Titanic Palace, ačkoliv jejich dcera K. si během dovolené v Egyptě hrála s její dcerou a jednalo se o jediné osoby, které odmítly ubytování v náhradním hotelu a společně s rodinou K. trvaly na ubytování v pětihvězdičkovém hotelu Titanic Palace. Obžalovaný lékařskou a ani žádnou jinou pomoc nevyhledal přesto, že se o toto telefonicky ve večerních hodinách snažila podle jeho tvrzení Monika K. Zcela odmítnout je nutno obhajobu obžalovaného, pokud uváděl, že takovouto pomoc nevyhledal, protože neměl k dispozici kontakty na delegáty. K tomu výslovně uvedl svědek Vladislav M., který byl na naprosto stejné dovolené měsíc před obžalovaným, že hned po příjezdu proběhla schůzka s delegáty, na níž se řešilo, co mají dělat, kdyby jim bylo nevolno, s tím, že mají jít buď za delegáty, nebo k lékaři a s delegáty byli v kontaktu i 2x denně, starali se o ně, dostali od nich vše a v případě, kdyby se vyskytl problém, měli ihned volat. Na pokoji byl klasický telefon s číselníkem a čísla na recepci a lékaře a další telefonní čísla. Významnou výpovědí v tomto směru je i výpověď delegátky CK Blue Style Alžběty C., která uvedla, že již v autobusu klienti cestovní kanceláře dostávali od cestovní kanceláře obálku se základními informacemi, a taktéž hotel měl složku, ve které byly uvedeny nejen základní informace o hotelu, ale i veškeré informace o telefonních číslech, a to včetně telefonního čísla na recepci. V českém jazyce mají klienti informace od jejich cestovní kanceláře v obálkách, které dostávají po příletu, a tato obálka s česky psanými informacemi se nacházela na stole oproti postelím, tuto obálku zaregistrovala u třetí návštěvy v pokoji, kdy s obžalovaným Petrem K. balila věci a dokonce si vzpomněla i na to, že tuto obálku obžalovaný zanechal na pokoji. S výpovědí posledně jmenované svědkyně přitom naprosto korespondují i výpovědi svědků Patrika M., který byl v té době animátorem v hotelu Titanic Palace a již zmíněná svědkyně Taťána K., účastnice stejného zájezdu. Provedenými důkazy tak bylo prokázáno, že obžalovaný disponoval veškerými potřebnými kontakty pro vyhledání pomoci, a to včetně pomoci lékařské. Neobstojí

ani tvrzení obžalovaného, že s vyhledáním lékařské pomoci chtěli všichni počkat až do rána, protože v jiných případech, jak již to bylo zmíněno výše, lékařské ošetření v zahraničí vyhledal ihned a v daném případě podle jeho tvrzení jim bylo špatně jako nikdy v životě a jeho manželka Monika K. dokonce odmítala jít pro svůj zdravotní stav pro vodu, ačkoliv doplňování tekutin je v případě popisovaným obžalovaným životně důležité. Vrchní soud v Olomouci se neztotožnil ani s tvrzením obžalovaného, že rozpoznat nebezpečnost jejich zdravotního stavu měla právě jeho manželka Monika K., neboť byla zdravotní sestrou, protože toto tvrzení obžalovaného není pravdivé. Monika K. měla absolvovaný pouze ošetrovatelský kurz, nezbytný pro práci v domově seniorů, a tudíž nemohla oplývat příslušnými lékařskými znalostmi, jak se v daném případě zachovat. Nelze ani odhlédnout od toho, že obžalovaný podle svých tvrzení nijak nereagoval na závažné zdravotní obtíže své teprve osmileté dcery. Přitom, jak tvrdí, jeho manželka Monika K. se snažila prostřednictvím telefonu pomoc zajistit. Ani na tuto skutečnost žádným způsobem nereagoval, přestože disponoval potřebnými kontakty na osoby, s nimiž by mohl celou situaci řešit.

Za zcela nestandardní je nutno označit jednání obžalovaného, který po nález mrtvých těl poškozených nejprve zatelefonoval své matce a až následně na její radu vyběhl ven z pokoje a přivolal pomoc ze sousedního pokoje, avšak o nic dalšího se již nestaral, nesnažil se oznámit tuto závažnou skutečnost recepci hotelu a tuto pomoc musela zajišťovat až polská státní příslušnice Magdalena Iwona L. a obžalovaný místo toho dne 30.7.2013 v 03.47.40 hod. informoval o úmrtí manželky a dcery pojišťovnu Allianz. Správně soud prvního stupně na straně 13 napadeného rozsudku konstatuje, že obžalovaný byl bezprostředně po údajném zjištění smrti obou poškozených v kritické době schopen koordinovaných úkonů spojených s telefonováním domů, jakož i vyhledáváním pojistné smlouvy a telefonního čísla v souvislosti s telefonátem na pojišťovnu (viz strana 13 napadeného rozsudku). Z audiozáznamu volání na asistenční linku Allianz pojišťovny, a.s., zjistil, že tuto obžalovaný poprvé kontaktoval dne 30.7.2013 v 03:47:40 hod. a následně prostřednictvím této linky komunikoval s operátory asistenční služby a svými rodinnými příslušníky a známými v období od 30.7. do 6.8.2013, přičemž ve zmíněné audionahrávce v úvodu prvního hovoru s operátorkou asistenční služby zřetelně uvedl, že před chvílí vstal a zjistil, že manželka s dcerou jsou mrtvé, zemřely ve spánku a dotazoval se, co má dělat, když má u nich pojištění. Operátorka mu nabídla, že mu zavolá zpět a v 03:49:01 hod. mu obratem zavolala a z tohoto rozhovoru, trvajících téměř 6 minut vyplynulo, že obžalovaný měl již u sebe připravenou pojistnou smlouvu, byl plně orientován, s operátorkou zcela věcně komunikoval o dění na místě a nebyly u něj zjevné známky nějakého významnějšího rozrušení, slabosti či jiných problémů, zdravotních potíží (viz strana 16 napadeného rozsudku).

Takovéto racionální jednání obžalovaného v žádném případě nesvědčí o zjištění smrti obou poškozených obžalovaným Petrem K. bezprostředně před tímto telefonátem, neboť v takovém případě by byla namísto akutní reakce na stres, jak ji ve znaleckém posudku popsala znalkyně z oboru psychologie. Jednání obžalovaného s pojišťovnou a schopnost obžalovaného takto jednat se ze stavu

momentální reakce na stres vymyká. Vrchní soud v Olomouci se proto naprosto ztotožnil se závěry soudu prvního stupně, prezentovanými na str. 96 napadeného rozsudku.

Soudu I. stupně nelze v žádném případě vytknout, že nedokázal zpřesnit údaj, kdy si měl obžalovaný Petr K. připravit nezjištěný elektrický vodivý prostředek, kdy jej měl zapojit do elektrické sítě a ve kterém okamžiku u něj absentovaly momentálně hluboce depresivní prožitky. Soud I. stupně disponoval toliko údaji obžalovaného o návštěvě diskotéky v hotelovém komplexu a jejím konci okolo 22. hodiny dne 28.7.2013, údaji z pořízených fotografií z této diskotéky a následně až objektivně zjištěným časovým údajem o jeho telefonátu své matce Ireně R., kterým ji informoval o úmrtí manželky a dcery, a to dne 30.7.2013 v 03:36 hod. Přivolaný lékař hotelu Titanic Palace stanovil dobu smrti poškozených na 3 hodiny před jejich ohledáním. Znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, nebylo možné podle nálezu posmrtných skvrn zjistit polohu těl poškozených v době smrti s ohledem na manipulaci s jejich těly. Soud I. stupně správně stanovil časový úsek, v němž došlo k protiprávnímu jednání obžalovaného Petra K. způsobem popsáným ve výrokové části o vině obžalovaného. Z údaje hotelového lékaře přitom nelze striktně vycházet, a to nejen s ohledem na nedostatky jím provedeného ohledání, ale i vzhledem k tomu, že poškozené v uvedeném časovém úseku vůbec nevycházely z hotelového pokoje, již kolem 13. hodiny dne následujícího po diskotéce obžalovaný zabránil vstupu do pokoje zaměstnanci úklidové služby, a proto, že již dne 30.7.2013 v 03:47 hod. absolvoval naprosto klidně a soustředěně telefonický hovor s operátorkou pojišťovny. Tyto zjištěné skutečnosti nasvědčují, že k úmrtí poškozených došlo podstatně dříve, než stanovil přivolaný lékař.

Pokud obžalovaný ve svých výpovědích uvedl, že byl odveden do vedlejšího pokoje ke svědkyni Magdaleně Iwoně L., kam byl posazen na postel a jmenovaná mu dala otevřenou, částečně odpitou 0,5 l láhev s vodou, kterou dopil a hned běžel zvracet a zvracel u ní v koupelně do umývadla, bylo toto jeho tvrzení zcela jednoznačně vyvráceno právě výpovědí svědkyně Magdaleny Iwony L., která potvrdila, že obžalovaný po celou dobu nepil a nezvracel. Toto její tvrzení koresponduje se zprávou Nemocnice Thebes, podle níž byl v této nemocnici řešen případ manžela zemřelého, který se dostavil s nervovým šokem a tvrdil, že je mu na zvracení, on však celou dobu zadržení od příchodu delegátky na místo nezvracel. Obžalovaný Petr K. dále uváděl, že z pokoje Magdaleny Iwony L. byl odveden do hotelové nemocnice tak, že na jedné straně ho držela delegátka a na druhé straně nějaký Egyptan, neboť on nemohl dojít, museli ho zvedat a dokonce se sesunul o nějakou zídku k zemi. Tato jeho tvrzení však byla vyvrácena výpovědí svědkyně Alžběty C., která uvedla, že obžalovaný šel klidně vedle ní a jen tvrdil, že je mu špatně od žaludku, přičemž v pokoji ani cestou do nemocnice nezvracel. Přehlédnout nelze ani výpověď svědka MUDr. Petra K., MBA, lékaře asistenční služby, který byl z důvodu úmrtí dvou klientů cestovní kanceláře Blue Style vyslán do Hurgady a který výslovně uvedl, že průjmem ani zvracením obžalovaný netrpěl a za jeho přítomnosti nepožadoval, aby mu bylo provedeno nějaké lékařské vyšetření či ošetření mimo již zmíněné infúze. Taktéž revizní ústavní znalecký posudek z oboru

zdravotnictví, odvětví soudního lékařství konstatoval, že pokud obžalovaný Petr K. uvedl, že zvracel těsně předtím, než zjistil, že manželka a dcera jsou mrtvé, pak se napil vody v sousedním pokoji a vyzvracel ji, je toto nepravděpodobné, když při výplachu žaludku byla získána plná miska. Z výpovědi svědka MUDr. Petra K., MBA, také vyplývá, že cestovní kancelář Blue Style nabídla všem jejím klientům lékařské vyšetření, čehož využilo asi 20 klientů s nepodstatnými zdravotními problémy. Nic nenasvědčovalo tomu, že by se jednalo o nákazu z hotelového stravování (sám obžalovaný vyloučil požívání jiné potravy než stravy připravované v hotelovém komplexu Titanic Palace). Žádný další smrtelný případ podle výpovědi tohoto svědka v té době nebyl reportován z celého resortu. Podle zprávy lékařské patologie pro proces č. 3410, rok 2013 (viz č.l. 3354 a násl. trestního spisu), nebyl v tomto hotelu, v nemocnici ani v soukromé ordinaci nikdo ošetřen pro podezření z otravy jídlem či zvracení a v celém turistickém komplexu od data 27.7.2013 až do tohoto dne se při pátrání nevyskytl ve zdravotních dokumentacích ani jeden podobný případ, jako byl u českých turistek. Podle zprávy Nemocnice Thebes (viz č.l. 3521 spisu) bylo ve dnech 28. a 29.7.2013 ošetřeno celkem 8 osob pro případ cestovatelského průjmu, případ defektu nohy, případ přecitlivělosti, případ výplachu středního ucha, případ luxace ramenního kloubu, případ zánětu zvukovodu, případ cizího tělesa v noze (tříska) a dále případ obžalovaného. Všechny tyto případy byly ošetřeny a následně propuštěny ve stabilizovaném stavu. Z uvedeného je zřejmé, že v celé turistické oblasti nebyl zaznamenán žádný případ akutního onemocnění, popisovaného obžalovaným, což pak dokládá i zpráva Nemocnice Thebes ze dne 30.7.2013 (viz č.l. 3746).

Bez povšimnutí nelze ponechat ani tu skutečnost, že obžalovaný Petr K. zabránil dne 29.7.2013 v poledních hodinách zaměstnanci úklidové služby hotelu Titanic Palace Mahmoudovi Alimu M. v úklidu jejich pokoje, ačkoliv v tu dobu již bylo podle obžalovaného potřísněno zvracky prostěradlo na posteli, kterou používal on se svojí dcerou K. K. a znečištěny měly být i další části pokoje, v němž se nacházely, a přestože v důsledku tohoto znečištění byla nucena K. K. spát na osušce. Přestože tak podle tvrzení obžalovaného došlo k pozvracení prostěradla, přestože jim došel toaletní papír a tekutiny, nenechal již od této chvíle vstoupit do jejich pokoje žádnou další osobu včetně zaměstnance úklidové služby, který by jim přinesl vodu, vyměnil potřísněné prostěradlo a vyčistil další objektivně zjištěná potřísněná místa a doplnil zásoby toaletního papíru na pokoji. Obžalovaný totiž uváděl, že jim v průběhu dne došel toaletní papír. Ten si vyžádal u již jmenovaného zaměstnance úklidové služby a mimo nápoje od něj obdržel 2 role toaletního papíru. Tento toaletní papír však přes údajnou obžalovaným tvrzenou existenci zažívacích potíží tří osob, zůstal nedotčen, jak je to zřejmé z pořízené fotodokumentace, přičemž touto fotodokumentací (zejména fotografií číslo 17 na straně 4096 spisu) bylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, prezentované v opravném prostředku, že v koupelně a na WC samotném se mohlo nacházet více kusů toaletního papíru. I z tohoto důkazu je tak zřejmé, že poškozené Monika K. a K. K. žádnými alimentárními potížemi netrpěly a tento závěr je plně opřen o závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie, které zpracovaly MUDr. Margita Smatanová, Ph.D., MUDr. Marek Dokoupil a RNDr. Marie Staňková, Ph.D., když možná vysvětlení stran

nálezů stolice v kličkách tlustého střeva a konečníku poškozené Moniky K. znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše bylo zcela jednoznačně vyvráceno ústavním znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Ani v tomto směru tak Vrchní soud v Olomouci nepřisvědčil odvolacím námitkám obžalovaného. Navíc je třeba zdůraznit, že znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který zpracoval MUDr. Igor Dvořáček, Ph.D., jenž posuzoval celkový zdravotní stav obžalovaného Petra K., bylo prokázáno, že zdravotní potíže popisované obžalovaným nelze objektivizovat, tedy doložit lékařským nálezem. Obžalovaný byl přitom převeden do Nemocnice THEBES za účelem výplachu žaludku, přičemž obsah žaludku byl zajištěn pro účely toxikologické analýzy, která však byla negativní. Klinickým vyšetřením ani toxikologickou analýzou nebyla u obžalovaného prokázána intoxikace a nebyly prokázány ani žádné příznaky jakéhokoliv orgánového onemocnění, které by souviselo s případnou intoxikací. Při krátkodobých průjmech a zvracení lze uvažovat toliko o náhlých zažívacích obtížích, nikoliv však o intoxikaci, která by jej ohrožovala na životě. Tomu odpovídá i zjištění, že zdravotní stav obžalovaného byl v průběhu krátkodobé hospitalizace plně kompenzovaný, byl bez průjmu a bez zvracení. Znalec zdůraznil, že intoxikace jsou obvykle doprovázeny i poškozením orgánů, zejména ledvin a jater, gradují a vyžadují vysoce specializovanou lékařskou péči. Takováto kritéria udávané potíže obžalovaného nespĺňovala. Nelze tak vyloučit, že obžalovaný mohl sice krátkodobě trpět zažívacími potížemi, avšak udávané příznaky a průběh těchto obtíží neodpovídají symptomům alimentární ani jiné intoxikace a naprosto v souladu s tímto závěrem je i negativní toxikologická analýza zjištěného žaludečního obsahu, která navíc byla provedena ve dvou forenzních laboratořích ve městě Assiutu a v hlavním městě Káhiře.

Je nutno souhlasit s odvolací námitkou obžalovaného Petra K., že egyptské orgány činné v trestním řízení, neprovedly analýzu DNA a zvratků, které se nacházely v odpadkovém koši vedle postele, na které leželo tělo zemřelé dívky K. K., z postele, kde ležela tato dívka a z koberce, který se nacházel naproti postelí, zejména za situace, kdy svědkyně Alžběta C. k tomu výslovně uvedla, že při prohlídce místa činu si všimla, že před nočním stolem stojí kyblíček z odpadkového koše, na jehož dně se leskla nějaká tekutina a jí to připadalo tak, jako by tam někdo naplival. Při druhé návštěvě pokoje současně s policejním velitelem, tento vešel do koupelny, ona šla za ním a tento velitel se díval do odpadkového koše, který i prohrabával. V současné době tak nelze s jistotou zjistit, zda se jednalo o zvratky obou zemřelých, nicméně z výpovědi svědkyně Alžběty C. lze usoudit na zcela minimální množství zvratků, v podstatně menším objemu, než tvrdí obžalovaný Petr K.

Ve vztahu k již zmíněným zvratkům je třeba ještě dodat, že obžalovaný Petr K. vyvinul enormně velkou snahu, k „propašování“ svého žlutého trika, potřísněného zvratky na území České republiky, a to nejprve prostřednictvím reportérky Mladé fronty DNES, která však jeho požadavku v tomto směru nevyhověla a následně prostřednictvím Andrey K., která ho pak předala příslušníkům Policie ČR a následně bylo podrobena znaleckému zkoumání z oboru kriminalistiky, odvětví genetiky,

příčemž na předním dílu trika v oblasti písmene M v nápisu a na zadním dílu trika u lemu pravého rukávu byly nalezeny červenohnědé skvrny. Ve skvrně na zadním dílu trika byla zjištěna lidská krev a DNA obžalovaného Petra K. Takto však obžalovaný Petr K. postupoval toliko vůči svému potřísněnému oděvu, oproti tomu však tričko Hello Kitty, ve kterém spala poškozená Monika K., její kalhotky černé barvy a tričko s velbloudem K. K. vyhodil. Byl to tedy obžalovaný, který manipuloval s důkazy a nikoliv orgány přípravného řízení trestního či soud prvního stupně, jak na to poukazuje obžalovaný ve svém odvolání. Byť obžalovaný na svoji obhajobu uvedl, že mu to poradila jeho sestra Lenka K., ať ty věci vyhodí, když je měl asi dva dny na pokoji a tato skutečnost byla prokázána i příslušným záznamem telefonického hovoru, nezbavuje to obžalovaného odpovědnosti za své jednání, tedy odstranění důkazů z dosahu orgánů činných v trestním řízení, ať již na území Egyptské arabské republiky, tak i na území České republiky.

Mimo zcela nestandardní postup obžalovaného Petra K. poté, co údajně úmrtí obou poškozených zjistil, nelze přehlédnout ani jeho chování bezprostředně po oznámení této události hotelové sousedce. I svědkyni Magdaleně Yvoně L. přišlo divné, že muž, který nejprve stál ve dveřích a volal „help“, nadále stál a nic nedělal. V jisté chvíli si všimla, že muž, který v tom pokoji bydlel a který ji žádal o pomoc, sedí na posteli, na které ležela žena, a to v nohách té postele a v ruce držel svazek papírů, týkajících se pojištění, lékařské pomoci, jakou každý hotelový host a klienti cestovní kanceláře mají s sebou. Tohoto muže označila za velmi klidného, seděl na posteli, nevycházela na chodbu, občas si podložil hlavu rukama, nebyl v panice. Neviděla u něj žádné emoce. Z jeho chování se nezdálo, že by mu snad něco bylo, nebo že by byl nemocný. Byl velmi klidný. Rovněž svědkyně Alžběta C. uvedla, že když byla za obžalovaným v nemocnici a ptala se ho, jak se mu daří po fyzické stránce, bylo na něm vidět, že po fyzické stránce je mu už dobře, byl uklidněný, jakoby „oblblý“. Svědek MUDr. Petr K., MBA, k tomu uvedl, že při jejich prvním setkání obžalovaný nepožadoval odbornou pomoc, ale ptal se na způsob, což mu utkvělo v paměti jako zásadní informace z tohoto setkání, úhrady za zavazadla při návratu do republiky, když se vrací sám a má tři kufry. Neplakal, byl upravený. Na nic si nestěžoval. Svědek Martin S. pak dodal, že neví, kolikátý den od předmětné události se dozvěděl, že obžalovaný ponechal kufry s osobními věcmi své dcery a manželky na recepci v hotelu, kde trávil svou dovolenou, tedy v hotelu Titanic Palace s tím, že si je mohou vzít zaměstnanci hotelu pro své děti a rodiny. Byl překvapený a bylo mu divné, že ty kufry dal pan obžalovaný hotelu, o kterém tvrdil, že se tam otrávil a umřela mu manželka a dcera s tím, že tyto věci si mají rozebrat zaměstnanci hotelu. O tom svědčí i vzkaz, zažurnalizovaný na č.l. 921 spisu: „Na pokoji č. 5111 jsem zanechal dva kusy kufrů pro uklízeče jako dárek. 6.8.2013 Petr K.“. Svědkyně Alžběta C. se taktéž dozvěděla o tom, že obžalovaný měl věci od Moniky a K. nechat na hotelovém pokoji s odkazem, že to přenechává personálu v hotelu Titanic Palace. Divná tato skutečnost připadala i svědkovi Martinu K., jemuž se obžalovaný zmiňoval, jak rychle se zbavil jejích věcí, že to tam nabízel těm zřízcům toho hotelu. Tohoto svědka překvapilo, že s nimi chtěl obžalovaný komunikovat a spolupracovat s médii za situace, ve které byl. Vybavuje si, že obžalovaný Petr K. byl pokleslý, ale nepřišlo mu, že by prožíval to, že přišel o manželku a dceru. První

okamžik, co Petra K. viděl, tak při jejich prvním setkání vůbec neplakal, na nic si nestěžoval a neprojevil city, které by očekával. Po celou dobu mu vrtalo v hlavě, že Petr K. neprojevil lítost nad tím, co se stalo a litoval pouze sám sebe. O tom, že se obžalovaný litoval, vypovídal i svědek Etienne Michel B. Je zarážející, že obžalovaný Petr K. ještě v době, kdy se nacházel v Egyptě, a to ve velmi krátké době po smrti svých nejbližších osob, tedy manželky a dcery, předal zaměstnancům hotelu, které činil za smrt těchto nejbližších osob a zdravotní potíže, způsobené jemu samotnému, odpovědné, osobní věci manželky a dcery. Jeho obhajobu, že tento postup mu poradila PhDr. Blanka Č., psychologka, která za ním byla vyslána do Egypta k provedení krizové intervence, vyvrátila sama tato svědkyně, když výslovně uvedla, že ví, že konkrétně mu říkala, že když přijede domů, tak, že ho tam čeká byt, který opustili a že tam najde manželčiny věci a věci po holčičce a řekla mu, že je třeba to všechno zlikvidovat, aby „nenaletěl“ zpět do těch vzpomínek, ať už bylo příčinou cokoliv, avšak v žádném případě mu nesdělila, aby se zbavil věcí, které měl v hotelu a výslovně k tomu uvedla, že stejně tak se jí ptal, co má dělat s věcmi, které zůstaly po manželce a dceři v hotelu a ohledně těchto věcí, jak s nimi naložit, mu řekla, že neví, že se musí obrátit na paní konzulku.

Za zcela nestandardní a obvyklým vzorcům chování se vymykající je nutno považovat nejen reakci obžalovaného po činu, k čemuž se vyjádřili nejen výše jmenovaní svědci, ale svědkyně Dana Z., která uvedla, že obžalovaný jí volal obden z telefonu od Moniky, přičemž jeho chování na ni působilo divně. Jí, kdyby se něco takového stalo, kdyby jí zemřelo dítě, tak ji odvezou, úplně se zhroutí, ale on na ni působil, že je v pohodě. Úplně v klidu jí o té tragické události vykládal. V tomto nestandardním chování obžalovaný Petr K. pokračoval i po návratu na území České republiky. Svědek Vladislav M. uvedl, že po jeho návratu do ČR, na druhý den byl u obžalovaného doma v bytě. Objal ho, popřál mu upřímnou soustrast a myslel si, že bude reagovat jinak, když mu zemřela rodina. Reagoval tak chladně, studeně, jako by se ho to ani netýkalo. V době, když seděli v obýváku, tak mu řekl, že dětský pokoj zruší a udělá si tam ložnici, na což se ho dotázal, jak to může udělat, když tam jsou věci od K. Později se dozvěděl od Daniela B., že za ním přišel obžalovaný s věcmi od K. a Moniky, že si je má nechat a na to mu „Danek“ říkal: „Jak mi to mohl dát s takovým klidem“. Když se ho zeptal, co bude dělat, jestli se chce odstěhovat, tak mu na to řekl, že se mu tady líbí, že ho sousedé vzali a že se nikam stěhovat nebude, a k tomu ještě řekl takový dovětek: „Já si teď budu užívat“. Bez zajímavosti není ani tvrzení tohoto svědka, podle něhož od obžalovaného věděl, že se před odjezdem do Egypta léčil s vysokým tlakem, avšak když z Egypta přijel, tak už měl tlak stabilizovaný. Stejně tak svědek Petr J. se obžalovaného tázal, jak to v tom v Egyptě vydržel, že to muselo být psychicky náročné, ale on mu řekl, že to šlo vydržet a podle jeho subjektivního pocitu mu tehdy připadal obžalovaný vyrovnaný. Přišel o rodinu a leštil si auto ... Svědkyně Světlana C. k tomu uvedla, že obžalovaného pozvala k nim na návštěvu, ať přijde, že „pokecají“. Čekali, že jim to celé nějak vysvětlí, ale nedozvěděli se nic. Vzpomíná si, že měli puštěnou televizi a běželi písničky na kanále „Óčko“, kde se „natřásaly“ mladé holky. Chtěla televizi přepnout, že je to nevhodné, ale obžalovaný jí řekl, že to je pěkné, že to má nechat. Navíc ji zarazilo, že obžalovaný neměl vůbec žádnou úctu, že nechodil v černém oblečení a

neměl ani černou pásku na ruce, což se jí osobně hodně dotklo. Svědkyni Helenu P. překvapilo, když ji s manželem po návratu z Egypta obžalovaný navštívil, že už je takový tzv. „otřepaný“. Předtím, když byl v Egyptě, tak brečel. Byl klidný, vyrovnaný, nepůsobil tak, jako by přišel o někoho nejbližšího. Svědkyni Martinu K. rovněž překvapilo, jak se choval obžalovaný, když se vrátil z Egypta. Tvářil se, jako by se nic nestalo, jako by se vrátil z normální dovolené. I Radmil N. jí říkal, že se Petr chová nějak divně, že se chová, jako by se nic nestalo. Připadalo jí zvláštní, že se se smrtí Moniky a K. tak rychle vyrovnával.

Obžalovaný Petr K. se rovněž již v průběhu svého pobytu v Egyptě, a to bezprostředně po události, snažil zjišťovat veškeré negativní informace o chování své manželky Moniky K., o čemž pak následně informoval další osoby a snažil se zveličovat její psychické potíže v poslední době. V této souvislosti přitom Moniku K. vysloveně hanobil. Lze poukázat na výpověď svědkyně Světlany C., kterou již dne 4.8.2013 obžalovaný doslova „bombardoval“ SMS s tím, že je to důležité pro tuto tragédii. Svědkyni vrtala hlavou, proč tohle všechno v takové situaci řeší. Podle jejího tvrzení se vše snažil svalit na Moniku, zkoušel tu verzi, jestli by to vyšlo. Svědkyně Helena P. zase uvedla, že ze strany obžalovaného se objevila úvaha, že to mohla spáchat Monika. Obžalovaný jí psal, že mohla chtít zabít K. a ona chtěla od něho odejít - věděla, že obžalovaný tihne ke K., chtěla je tak od sebe oddělit a pomstít se mu. Obžalovaný začal mít řeči, že to mohla udělat Monika, řešil její nevěru a napořád se jí ptal, jestli neví, s kým mu byla nevěrná. Svědkyně Lenka Marie V. k tomu uvedla, že z komunikace s obžalovaným vycítila, že se jí snaží zmanipulovat a přesvědčit o tom, že on nic neudělal, ale Monika byla ta špatná, která se nestarala o K. a žila dvojitým životem. Poté, co obžalovanému přes email napsala, že kontaktovala policii a sdělila jí, co jí Monika řekla před odletem do Egypta, tak ji obžalovaný začal okamžitě a nepřetržitě vyzvánět na skype a ptát se jí, co Monika před odletem řekla a co řekla policistům. Nikdy mu na to neodpověděla. Přesto jí „furt“ vyvolával na skype. Připadalo jí, že má panickou hrůzu z toho, co jí Monika řekla. Svědkyně mimo jiné uvedla, že po osudné události byly její fotky s Monikou vymazány a její přátelé byli skryti – neviditelní, a její příspěvky na „profilové zdi“ vymazány. Vysvětlila si to tak, že vražda byla plánována a jelikož byla její blízká kamarádka, o které obžalovaný nevěděl, co ví od Moniky, co všechno mu řekla, tak se domnívá, že to udělal obžalovaný úmyslně, aby policie, případně nepřišla na to, že byla její blízká kamarádka a poslední, která s ní před odletem do Egypta komunikovala. Jednou z verzí obžalovaného totiž bylo, že je chtěla Monika všechny otrávit, ale nepovedlo se jí to. Dokonce se jí tázal: „Myslíš, že nás chtěla všechny otrávit, protože už takhle nemohla dále žít dvojitý život?“. Přitom zprvu tvrdil, že je někdo otrávil v hotelu jídlem, potom, že pili otrávenou vodu a nakonec, že Monika je chtěla všechny otrávit. I svědkyni Daně Z. začal obžalovaný po návratu do České republiky vyprávět o Monice, že měla psychické problémy, navštěvovala psychiatra a užívala léky. Vykládal všechno zlé na Moniku, jako by se očišťoval. Rovněž tak svědek Etienne Michel B. uvedl, že se od obžalovaného objevila informace o tom, že Monika měla deprese a že navštěvovala psychiatra. Údajně tato informace měla pocházet od něj s tím, že v Egyptě měla vlastně Monika spáchat sebevraždu i s dcerou a chtěla zřejmě otrávit i obžalovaného, protože on neustále tvrdil, že byl otrávený též. Když

obžalovanému zavolal a řekl mu: „Hele, je to možný, že by to bylo takhle“, tak on byl z toho docela nadšený, a když vyšel ten článek, tak si zavolali a obžalovaný mu řekl, že je hrozně rád, že je to venku, že cítí hroznou úlevu - že se mu to prý snažil naznačit už v Egyptě - neví však, ale čím. To potvrdil i záznam o odposlechu telefonního hovoru ze dne 25.1.2014 (viz č.l. 2177 spisu).

Svědčce Alžběta C. také uvedla, že obžalovaný Petr K. měl tři teorie. První z nich byla, že to udělal on, což popřel, druhá teorie, že to byl někdo z hotelu nebo je chyba na straně hotelu a třetí varianta, že to udělala Monika K., což bylo asi tři nebo čtyři dny po tragické události. Obžalovaný Petr K. sice poukázal na tu skutečnost, že na myšlenku, že by to mohla udělat Monika K., ho přivedla jeho sestra Lenka K., ještě když byl v hotelu Titanic Palace, avšak ze záznamu telefonického hovoru ze dne 3.8.2013 (viz č.l. 2334) vyplývá, že Lenka K. obžalovanému doslova uvedla: „Jako vem si to, že tady už jsou spekulace, že to může být vražda a sebevražda, že to mohla udělat Monika“. K tomu svědkyně Lenka K. uvedla, že toto jí připadalo naprosto nesmyslné, proč by Monika K. vraždila svoje dítě. Z uvedených důkazů je zcela jednoznačně zřejmé, že obžalovaný Petr K. se snažil svěst odpovědnost za své protiprávní jednání na již zemřelou Moniku K., u které zveličoval po zveřejnění celé události její psychické potíže, přerušení léčby jejich příčin v době dovolené, když na tuto si s sebou nevzala potřebné medikamenty, přičemž poukazoval na její podle jeho názoru zcela nevhodné chování v rámci manželství, pokud se věnovala facebookové komunikaci, návštěvě diskotéky a fotografování se striptérem, navázala mimomanželský intimní poměr s jiným mužem, zatímco jejich intimní vztah skomíral. Zřejmou nelibost obžalovaný projevil i s existencí svůdných fotografií Moniky K. a jejich zveřejňováním Monikou K. na sociálních sítích. Ve velmi krátké době po smrti obou poškozených začal u dřívějších kamarádek Moniky K. zjišťovat veškeré negativní informace k její osobě. Odpovědnost za smrt obou poškozených se snažil přenést na Moniku K. Přitom svědci Světlana C., Natan C., Helena P., Lenka Marie V., Dana Z., Ján R., Denisa B. a Martina K. rozhodně vyloučili, že by Monika K. trpěla sebevražednými sklony. Naopak potvrdili, že Monika K. měla velmi ráda život, ráda ukazovala i svoje tělo, svůj život, svou domácnost. Byla přátelské povahy, starostlivá, „fajn holka“, organizátorský typ a v žádném případě nebyla typ člověka, který by si sáhl na život. Nikdy by si sama neublížila, ani sobě ani dceři K. Jmenovaní svědci výslovně uvedli, že to, že by si Monika K. vzala život, vůbec nepřichází v úvahu. Vyloučili, že by Monika někdy ublížila K. či obžalovanému, nebo dokonce sama sobě. Opakovaně vždy shodně uváděli, že Monika byla plná života, byla člověkem, který měl velké srdce a když ji přátelé potřebovali, tak jim vždy poskytla potřebnou pomoc. Ve své dceři Kláře se viděla, bylo to „blondaté děvčátko“, které bylo její a krásně ji oblékala. Vícekrát se zmínila o tom, že její dcera K. je pro ni všechno na světě a že je to nejdůležitější, co má. Jmenovaní svědci na 100 % vyloučili, že by Monika K. byla schopna vzít život sobě či svému dítěti. Svědkyně Martina K. navíc uvedla, že dne 16.7.2013 se ještě s Monikou K. domlouvala na tom, že až se vrátí z Egypta, tak že přijede za ní do Rožnova pod Radhoštěm, kde měla trávit dovolenou se synem v karavanu a taktéž svědkyně Dana Z. plánovala jejich společné setkání po návratu z Egypta v Žilině.

Přehlédnout samozřejmě nelze ani vyjádření svědků Lenky K., Ericha N. a Radmila N. k reakci obžalovaného Petra K. na probíhající dědické řízení po zemřelých Monice a Kláře K. K tomu svědkyně Lenka K. uvedla, že ještě v době, když byl její bratr Petr K. v Egyptě, tak probíhalo dědické řízení a hlavní zlom nastal, když svému bratrovi sdělila, že jednu třetinu majetku dědí rodina od Moniky. Bratr na to reagoval výbušně, byl vulgární a citovala, že řekl: „Monika přišla s holým zadkem a s holým zadkem odejde“. Svědek Erich N. potvrdil, že obžalovaný po něm žádal, ať se jeho rodina N. vzdají dědictví po Monice a K. I svědek Radmil N. uvedl, že zlom pro něj nastal v době, kdy byl obžalovaný ještě v Egyptě a začal „vyšilovat“ ohledně majetku, co tu zůstal po Monice. Rovněž po návratu z Egypta se obžalovaný hodně zajímal o dědictví.

Odhlédnout nelze ani od sexuálních aktivit obžalovaného Petra K. velmi krátce po úmrtí manželky a dcery. K tomu svědkyně Světlana C. výslovně uvedla, že obžalovanému přestala věřit tehdy, když jí Kateřina G. řekla, že obžalovaný je v pohodě, že se i nasmáli, když spolu komunikovali přes skype a snad tam měly být z jeho strany i nějaké návrhy na sex „s Katkou“. Obžalovaný s ní flirtoval, což jí připadalo nevhodné vzhledem k tomu, co se stalo, když přišel o dceru a manželku. Její výpověď naprosto koresponduje se záznamy telefonické komunikace obžalovaného z Egypta, když již dne 18.10.2013 (viz č.l. 2728 spisu) měl obžalovaný Petr K. při telefonickém hovoru s Kateřinou G. narážky na její sexuální výkonnost a z jeho strany vzešly mimo jiné i dotazy na anální sex a v těchto intimních dotazech pak pokračoval dne 26.10.2013 (viz č.l. 2730 spisu), kdy se tyto jeho dotazy týkaly oblíbenosti sexu orálního. Bezprostředně po návratu do České republiky pak obžalovaný navázal intimní vztahy s dalšími osobami, a to Kateřinou J. a Šárkou L.

V této souvislosti je třeba poukázat na závěry znaleckého posudku z oboru psychologie, který zpracovala znalkyně PhDr. Helena Khulová, podle kterých se obžalovaný v emoční dimenzi vyznačoval k situačním podmínkám poněkud až nepřiměřenou emoční stabilitou, a to v průběhu všech setkání, bez emočních výkyvů, kdy pouze v souvislosti s pasážemi, týkajícími se dcery, znalkyně zaznamenala známky psychické bolesti s lakrimací, celkově však pod dostatečnou kontrolou. V rámci rozhovoru nebylo možno zachytit hlubší prožitek lítosti obžalovaného nad manželčinou smrtí, zároveň chybí popis typických prožitků při ztrátě blízké osoby, pocity viny, prožitek ztráty fyzické i psychické blízkosti. Místo toho do popředí vystupují akcenty egocentrické, zaujatost vlastní osobou. Profil osobnosti obžalovaného signalizovala jako osobu se snahou o stylizované naplnění obrazu konformního jedince, s tendencí předstírat, že je lepší než ve skutečnosti a sklonem klamat o vlastních úmyslech či postojích. V současnosti u něj dominuje ostražitost, strach a sebe pochybnosti. Průřezem všech diagnostických metod znalkyně u obžalovaného shledala určité problematické rysy osobnosti, z nichž dominující se jeví zvláště potřeba závislosti a rovněž nadměrná vztahovačnost. Vedle toho lze v jeho jednání, které následovalo po inkriminované události a které odkrývají zejména odposlechy, zachytit rovněž uvolňování rysů narcistických. Má zároveň silný vztah k penězům. V pozadí se rýsují pasivní agresivní tendence, které mají podobu závislostního latentně agresivního vynucování vztahu. Pokud se obžalovaný dopustil

jednání, které je mu kladeno za vinu, jeví se nastartováno prožitkem v rámci partnerského vztahu. Z dynamiky vztahu obžalovaného a poškozené lze vyčíst zároveň již déleodobější potřebu kontroly nad partnerkou ze strany obžalovaného a snahu poškozené k odpoutání se. U obžalovaného se ve vztahu k bývalé manželce prosazují zjevně rysy závislé poruchy osobnosti, nadměrná snaha o udržení její náklonnosti, strach z odmítnutí, neschopnost nést ztrátu její přízně. Pocit bezmoci a ztráta naděje, zároveň silného ukřivdění a zklamání vede k uvolnění dlouhodobě potlačované agrese a může vyvolat až vražedné impulsy, obrácené proti partnerovi a zároveň i proti sobě. Motivací jsou představy o nesnesitelnosti dalšího života bez partnera. K úvahám o rozšířené sebevraždě jsou představy o nesnesitelnosti života dítěte bez rodičů. Vztah obžalovaného k zemřelé manželce je aktuálně odmítavý, převážně negativní s uvolněním kritických postojů a obviňování, jako ke zdroji frustrace a problémů současných i z doby společného soužití. Nabízí hodnocení partnerky, aby byl sám vnímán v co nejlepším světle. Devalvace partnerky slouží k posílení sebeobrazu a zbavení se pocitů viny. Ve vztahu k zemřelé dceři K. lze zachytit u obžalovaného určité prožitky psychické bolesti, rovněž vyhýbavou reaktivitu při hovoru o ní, kterou je možné považovat za důsledek přetrvávajícího traumatického prožitku. Celkově je možné sledovat u obžalovaného určité signály prožité traumatické události, prožitky stresu s hledáním opory a porozumění, následující bezprostředně po inkriminované události, ne však bolesti nad ztrátou blízkých osob. Obžalovaný Petr K. odmítá obvinění, jeho chování, které následuje po inkriminované události, je však psychologicky málo pochopitelné i srozumitelné. Chybí pocity viny, není odpovídající reaktivita na prožité trauma - ztrátu dvou nejbližších osob. Jen člověk, který je se smrtí blízké osoby vyrovnán dříve, než nastane, netrápí ho výčitky svědomí typu ...kdybych býval udělal to či ono Za předpokladu, že obžalovaný byl přítomný smrti své ženy a svého dítěte, se dá očekávat pocit viny velmi masivní, po kterém následuje trauma s depresivním prožíváním a dlouhé trápení. Zármutek u náhlé a neočekávané smrti je dlouhý.

Závěrům výše zmíněného znaleckého posudku z oboru psychologie zcela odpovídá nejen již shora popsané naprosto neadekvátní chování obžalovaného po smrti jeho manželky a jeho dcery, ale taktéž je třeba zmínit i skutečnosti, zjištěné ze záznamů odposlechnutých telefonických hovorů, jakož i výpovědí svědků Lenky K., Petra K. a Vlasty D., kdy sestra obžalovaného Lenka K. obžalovanému sdělila, že už mu nevěří, právě pro jeho chování po činu po návratu z Egypta do České republiky, tak jí nejprve sdělil, že už mu je to jedno a následně při druhém rozhovoru na její vyjádření reagoval tak, že stejně nejsou důkazy. Obdobným způsobem se vyjádřil i svědek Petr K. a rozhodně nelze bez povšimnutí ponechat korespondenci obžalovaného Petra K. s jeho tetou Vlastou D., v níž obžalovaný výslovně uvedl, že on bude ten, který bude vysmátý a že mu doposud všechno vyšlo, a to i v tom Egyptě. Bez povšimnutí nelze v žádném případě ponechat ani snahu obžalovaného o finanční profit z medializace celého případu, kdy tato jeho snaha je dokumentována nejen odposlechy telefonických hovorů, ale i výpověďmi svědků Martina K., Etiene Michela B. a dalších, kdy se jedná zejména o honoráře od deníku Blesk a redakce TV NOVA a taktéž finanční profit od léčitelky Žanny Š. a odhlédnout nelze ani od požadavků, které vznesl v rámci odškodnění po hotelu Titanice Palace při hovoru

s egyptským právníkem a tlumočníkem. Přehlédnout nelze ani „finanční a další materiální výpomoc“ od MUDr. Karla K. Zmínit je nutno i telefonickou komunikaci obžalovaného se Stanislavem Š. dne 4.11.2013 (viz č.l. 2061 spisu), kdy se Petr K. se Stanislavem Š. a Danielem B. domlouvají na tom, jak by se daly získat peníze od lidí z televize za fotky u hrobu Moniky a K., koho s tím oslovit nejdříve a taktéž i následný hovor ze dne 5.11.2013, a to obžalovaného Petra K. s Danielem B., ve kterém mimo finanční záležitosti za rozhovor a natáčení a focení u hřbitova se obžalovaný o průběhu natáčení zmínil v tom směru, že když byl u hrobu, tak nebrečel, protože to nešlo a kolem něho stáli lidé. To by však podle obžalovaného Petra K. nemělo vadit, protože venku už byla tma a nebude to vidět (viz č.l. 2062 spisu).

Vrchní soud v Olomouci taktéž nepřehlédl, že obžalovaný Petr K. se již velmi krátce po činu snažil vzdát se z dosahu orgánů činných v trestním řízení Egyptské arabské republiky vycestováním do České republiky na cizí pas jednoho ze svých přátel v době, kdy proti němu bylo na území Egyptské arabské republiky vedeno řízení a byl mu vysloven zákaz vycestování z této země. To vyplývá zejména z výpovědi svědka Stanislava Š., který mu taktéž zjišťoval informace o posmrtných skvrnách a posílal mu emailové zprávy o tom, co zjistil na internetových stránkách ze soudního lékařství. Posledně zmíněné zjištění je zřejmé i z odborného vyjádření, jímž byla analyzována data a zkoumány nosiče dat a znaleckým posudkem, který zkoumal zajištěný tablet obžalovaného (viz č.l. 2711 a násl. spisu), podle jehož závěrů tento tablet obsahoval skripta soudního lékařství, informace o zániku organismu a posmrtných skvrnách, a to již dne 4.10.2013. Posmrtné skvrny obžalovaný Petr K. řešil i se svojí sestrou Lenkou K., které se tázal ještě v době, kdy byl v Egyptě, za jakou dobu a kdy vznikají posmrtné skvrny a ztuhlost těla. Odhlédnout pak nelze ani od iniciativy obžalovaného, zjistit případné postupy, jak egyptských orgánů činných v trestním řízení, tak i orgánu činných v trestním řízení na území České republiky od Andora Š. a Lukáše Č.

Prokázán byl i nátlak obžalovaného na svědka Vladislava M. na uskutečnění veřejného rozhovoru v televizi, kdy podle výpovědi tohoto svědka jej asi 3 dny po události obžalovaný požádal o to, aby udělal veřejný rozhovor v televizi s tím, aby o něm řekl něco pozitivního v tom smyslu, že ho dobře zná, že by toho nebyl schopen, že by holkám nebyl schopen ublížit. I z toho je zřejmé, že obžalovaný se snažil vylepšit svůj mediální obraz.

Obžalovaný Petr K. ve svých výpovědích taktéž uváděl, že poté, co se kritického večera napil Coca - Coly, tak šel okamžitě zvracet. To stejné popsal i ve své audio nahrávce ze dne 6.8.2013. Svědek M. k tomu uvedl, že obžalovaný mu zdůrazňoval, že mu bylo hodně špatně, že pil colu, která byla buď špatná nebo otrávená, že když se napil, tak ho to „natáhlo“ a že šel zvracet. Přitom svědek Martin K. uvedl, že společně s kameramanem chodívali na večere s obžalovaným Petrem K. do restaurace Praha v Egyptě, vzdálené asi 5 minut chůze od jeho hotelu, kdy tuto večer mu platili a obžalovaný Petr K. „pil furt dokola jenom colu“. Tato skutečnost v

žádném případě nesvědčí o tom, že by mělo dojít k otravě obžalovaného zmíněnou Coca - Colou, jak to uváděl ve svých výpovědích.

Vrchní soud v Olomouci konstatuje, že soud prvního stupně se výše zmíněnými důkazy, jakož i důkazy dalšími, jejichž obsah podrobně konstatoval v odůvodnění napadeného rozhodnutí, podrobně zabýval a hodnotil je v kontextu se zpracovanými znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, jakož i znaleckými posudky z oboru elektrotechniky a materiály, které byly získány cestou mezinárodní právní pomoci z Egyptské arabské republiky. Nepochybil, pokud po pečlivé analýze a náležitém zhodnocení důkazů způsobem popsáným v ustanovení § 2 odst. 6 tr.ř. dospěl ke skutkovým zjištěním, popsáným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

Již svědek MUDr. Petr K., MBA, lékař urgentního příjmu Fakultní nemocnice Motol - Praha, tedy osoba na výsost odborně erudovaná, který byl do Hurghády v Egyptě vyslán jakožto lékař asistenční služby Euroalarm Praha, z důvodu úmrtí dvou klientů cestovní kanceláře Blue Style, uvedl, že nic nenasvědčovalo tomu, že by se jednalo o nákazu z hotelového stravování. Vzhledem k nepřítomnosti dalších postižených se mu otrava z hotelové stravy za 48 hodin jevila jako málo pravděpodobná, stejně jako úmrtí dvou mladých lidí, dle dostupných informací zdravých, na průjem, zvracení a dehydrataci v časovém úseku 24 hodin nebo jednotek dnů, jako málo pravděpodobné. Již samotné toxikologické vyšetření ve dvou na sobě nezávislých chemických laboratořích v Egyptě, o nichž se zmiňují nejen zprávy lékařské patologie a závěrečné zprávy chemických laboratoří, ale i znalecký posudek MUDr. Igora Dvořáčka, Ph.D., prokázalo, že vzorky, které laboratoře obdržely, získané z těla zemřelých osob a věcí nalezených v jejich blízkosti, neobsahovaly žádné jedovaté látky, jedy, látky obsahující drogy nebo uspávací látky či uklidňující léky. U obou žen nebyly nalezeny stopy po otravě jedem, drogami, omamnými látkami či podobnými látkami, a to na základě laboratorních výsledků odebraných vzorků ze střev a žaludku, jakož i na ostatních částech těla. Závěrečná zpráva chemických laboratoří neprokázala v obdržených vzorcích, odebraných z těl zemřelých, ani v ostatních vzorcích žádné toxické, alkalické látky a anestetika. S výpovědí svědka MUDr. Petra K., MBA, a závěry zmíněných toxikologických vyšetření jsou pak zcela v souladu zprávy Nemocnice Thebes, nacházející se v hotelu Titanic Palace v Hurghadě v Egyptské arabské republice, podle kterých v tomto hotelu, v nemocnici, ani v soukromé ordinaci nebyl nikdo ošetřen na podezření z otravy jídlem či zvracení a v celém turistické komplexu od data 27.7.2013 až do dne 9.10.2013 se při pátrání nevyskytl ve zdravotních dokumentacích ani jeden podobný případ, jako byl u českých turistek, přičemž ze zprávy ošetřených případech v ambulanci hotelu Titanic Beach (viz č.l. 3746 a násl.) je zřejmé, že žádný turista nebyl v předmětném období ošetřován pro gastroenterologické potíže.

Široce zaměřené toxikologické vyšetření biologických vzorků poškozených Moniky K. a K. K., provedené na území České republiky, taktéž zcela jednoznačně vyloučilo přítomnost toxikologicky významných extraktivních látek a jedů a na

základě tohoto provedeného komplexního toxikologického vyšetření byl učiněn správný závěr, že v době, kdy došlo ke smrti poškozených, tyto nebyly pod vlivem toxikologických látek. Vrchní soud v Olomouci proto zcela odmítl výhrady obžalovaného Petra K., zaměřené vůči okruhu zkoumaných látek, když znalci z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, se důsledně zabývali i léky, čisticími prostředky a dalšími chemikáliemi, které byly používány v domácnosti rodiny K. a na pracovištích obžalovaného i poškozené Moniky K. a toxikologickým vyšetřením biologického materiálu odebraného při pitvách, nebyla prokázána přítomnost žádné z takovýchto látek či jejich účinných složek. Soud prvního stupně proto důvodně nepřisvědčil závěru Zprávy lékařské patologie pro proces číslo 3410 rok 2013 Ministerstva spravedlnosti, oddělení patologie, část Rudé moře, ředitelství oddělení Al Ghardaqaq ze dne 9.10.2013, podle kterého je možné, že smrt poškozených nastala po silném odvodnění těl a nedostatku tekutin v těle z důvodu častého průjmu a zvracení po dobu dvou dnů. MUDr. Walid Muhamad N. připustil, že mohlo dojít k otravě, která se neprojeví chemickým rozbořem. Je známo, že výsledek je negativní při chemickém rozboru v případě, jako byl tento, protože jedovaté látky mohly být vstřebány a přeměny se v jiné chemické složení látek. Nelze přehlédnout, že dne 19.8.2014 byl MUDr. Walidem Mohamadem N. zpracován doplňkový soudně lékařský posudek, po kterém byl vyslechnut a uvedl, že nemůže potvrdit či vyloučit nástup úmrtí v důsledku následků úrazu elektrickým proudem, jelikož on sám neprováděl histologické vyšetření myokardu a při pitvě těla Moniky K. nenalezl úrazovou změnu na zadní straně jejího krku, popsanou v českém pitvěním protokolu. Výsledky soudní pitvy, histologického vyšetření a popis úrazových změn na krku těla Moniky K., zhotovené soudními lékaři v České republice mohou znamenat, že úmrtí nastalo následkem úrazu elektrickým proudem. Následně byl dne 16.6.2015 zpracován v Egyptě soudně lékařskou komisí další soudně lékařský posudek, v němž je obsažen závěr, že nelze určit příčinu smrti Moniky K. a K. K. a nelze s jistotou posoudit, který ze závěrů zmíněných posudků ohledně příčiny úmrtí je správnější.

Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a toxikologie, který byl zpracován znalci MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D., MUDr. Markem Dokoupilem a RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D., byla stanovena bezprostřední příčina smrti Moniky K. a nezletilé K. K. náhlé selhání srdce při zasažení elektrickým proudem (mimořádně obžalovaný Petr K. při telefonickém hovoru se Šárkou L. dne 23.1.2014, jehož přepis je zažurnalizován na č.l. 2170 až 2173 spisu, sám výslovně uvedl, že „tam muselo dojít k zástavě srdce a ne k rozleptání žaludku“). Jmenovaní znalci ve znaleckých posudcích podrobně popsali, na základě jakých konkrétních skutečností, zjištěných při repitvě poškozených, dospěli k závěru právě k výše zmíněné příčině smrti obou poškozených, čímž se soud prvního stupně podrobně zabýval zejména na stranách 56 až 61 napadeného rozsudku. Jejich závěr nevyloučil ani obhajobou předložený znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, zpracovaný prof. MUDr. Jiřím Štefanem, DrSc., který po prostudování velmi pečlivé dokumentace a posudků vypracovaných v ČR se k příčině smrti elektrickým proudem nemohl vyjádřit, avšak změny uváděné v posudku jako jednoznačné pro úraz elektrickým proudem podle něj

nejsou jednoznačně specifické, když histologické vyšetření, o které se tento závěr opírá, to nemůže jednoznačně prokázat a literární údaje ani vlastní zkušenosti tomu neodpovídají, poněvadž podobné histologické změny v myokardu mohou být přítomny i u jiných příčin srdečního selhání, navíc histologické vyšetření v ČR bylo prováděno za mnoho dní na již částečně autolyzované tkáni. On sám histologické vyšetření neprováděl. Vrchní soud v Olomouci nepřisvědčil odvolacím námitkám obžalovaného Petra K., podle nichž výslech tohoto znalce u hlavního líčení nebyl proveden v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu. Po bedlivém prostudování protokolu o hlavním líčení ze dne 10.7.2015 dospěl k závěru, že znalec prof. MUDr. Jiří Štefan, DrSc., byl v průběhu tohoto hlavního líčení, jak předsedkyní senátu, tak i státním zástupcem a obhájkyň obžalovaného podrobně vyslechnut ke svým závěrům, prezentovaným v písemném vyhotovení znaleckého posudku, a to s ohledem na strohost jím podaného písemného znaleckého posudku a formální nedostatky posudku, přičemž žádná ze stran v průběhu hlavního líčení nevznesla žádné námitky v tomto směru. Znalec prof. MUDr. Jiří Štefan, DrSc., navíc po vyjádření znalkyně MUDr. Margity Smatanové, Ph.D., u tohoto hlavního líčení výslovně uvedl, že nemá vůbec nic, co by namítal proti tomu, co u tohoto hlavního líčení jmenovaná znalkyně uvedla, pokud se týká úrazu elektrickým proudem. Vrchní soud v Olomouci souhlasí s názorem obhájkyň obžalovaného Petra K., že příčina smrti obou poškozených byla znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který byl zpracován znalci MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D., MUDr. Markem Dokoupilem a RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D., stanovena tzv. „per exclusionem“, avšak znalci v podaných znaleckých posudcích naprosto přesvědčivě popsali, z čeho dovodili, že smrt poškozených nastala po jejich zasažení elektrickým proudem. Správně konstatovali, že v daném případě šlo o současnou náhlou smrt dvou mladých zdravých jedinců, přičemž nález zjištěný při pitvě svědčí pro nástup smrti při náhlém diastolickém selhání srdce, k němuž došlo bezprostředně po působení zevního faktoru, který navodil bezprostřední zástavu základních životních funkcí. Popsaný nástup smrti lze ze soudnělékařského hlediska vysvětlit poměrně úzkou skupinou zevních faktorů. Působení jedů provázené bezprostřední zástavou základních životních funkcí a rychlým nástupem smrti po aplikaci (plynné jedy, látky obsahující kyanidové ionty, některé rostlinné alkaloidy a léky způsobující bezprostřední zástavu srdce), které jsou standardně dobře prokazatelné toxikologickou analýzou, bylo vyloučeno. Vzhledem k místu úmrtí byla vyloučena i hypotetická možnost udušení inertními plyny, k němuž může docházet v hermeticky uzavřených prostorách průmyslových provozů, v jeskyních, studených či vinných sklepech. Po vyloučení všech uvedených zevních činitelů, které mohou způsobit bezprostřední zástavu základních životních funkcí, se zbývající reálně přípustitelnou alternativou jeví zasažení poškozených elektrickým proudem, a právě průchod elektrického proudu se zasažením srdce by dobře vysvětlil komplexní nález zjištěný při pitvě a předestřený mechanismus by dobře korespondoval zejména s prokázanou současně bezprostřední zástavou srdce dvou osob v diastolické fázi, společně s histologickým nálezem, který se vyskytuje při úrazech elektrickým proudem. Daný mechanismus by korespondoval i s nálezem krevních výronů pod orgánovým listem osrdečníku, masivním překrvením orgánů a plicním otokem.

Vrchní soud v Olomouci je nucen striktně odmítnout veškeré námitky obžalovaného Petra K., zaměřené vůči takto zpracovanému znaleckému posudku. Především je nutno zdůraznit, že závěry jmenovaných znalců byly potvrzeny jako správné nejen konzultantem Národní referenční laboratoře v Praze, ale také revizním ústavním znaleckým posudkem Oddělení soudního lékařství Nemocnice České Budějovice, který bez jakýchkoliv pochybností a zcela jednoznačně určil jako jedinou reálnou příčinu smrti u poškozených Moniky K. a nezletilé K. K. náhlé selhání srdce při úrazu elektrickým proudem. K takovému závěru vede zejména nález proudové známky na přechodu šíje a zad vpravo u Moniky K. s patognomonickým (tj. typickým, nezaměnitelným, jinde se nevyskytujícím) pruhovitým výbledem podél této proudové známky (tento výbled je pro úraz elektrickým proudem zaživa spolu s mikroskopickým nálezem protažení jader zárodečné vrstvy epidermis typickým a nevyskytuje se u jiného druhu zranění), čemuž odpovídá i mikroskopický nález na srdečním svalu obou zemřelých (výrazné vlnění svalových vláken a jejich fragmentace se zahuštěnými zónami), který sice není patognomonický pouze pro úraz elektrickým proudem, ale vyskytuje se především u stavů, které byly u obou vyloučeny (ischemie – nedokrevnost srdečního svaly, resuscitace s použitím elektrických výbojů), navíc takto masivní výskyt těchto známek je u jiných příčin smrti vzácný. Úraz elektrickým proudem dobře vysvětluje i prakticky současnou smrt dvou mladých lidí a nepřítomnost jednoznačných proudových známek na těle K. K. není překvapující, protože proudové známky nemusí být přítomny zejména tehdy, je-li zasažené místo výrazně vodivé (například vlhké, zpocené), anebo proud vstupuje na větší ploše a hustota proudu je tedy nízká a nezpůsobuje výrazné zahřátí. Pokud byla znalci MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D., a MUDr. Markem Dokoupilem stanovena příčina smrti obou zemřelých tzv. per exclusionem, znaleckým posudkem ústavu již byla tato diagnóza stanovena jako výlučná a jediná možná s tím, že nelze reálně připustit jinou příčinu smrti u Moniky K. a K. K. než akutní selhání srdce při úrazu elektrickým proudem. Výhrady tohoto ústavního znaleckého posudku vůči správnosti postupu znalců MUDr. Margity Smatanové, Ph.D., a MUDr. Marka Dokoupila, prezentované na č.l. 6061 spisu nemají na správnost jejich závěrů žádný vliv.

Tímto ústavním znaleckým posudkem byly přesvědčivým způsobem vyvráceny závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který předložila obhajoba, zpracovaného znalci MUDr. Radkem Matlachem a MUDr. Igorem Fargašem.

Znalci MUDr. Radek Matlach a MUDr. Igor Fargaš v písemně vyhotoveném znaleckém posudku uvedli, že smrt působením elektřiny je v daném případě krajně nepravděpodobná, pokud se komplexně zhodnotí všechny chorobné nálezy u obou zemřelých a podle některých samostatně posuzovaných změn je až téměř vyloučená. Náhlé selhání srdce se týká velmi krátkého časového intervalu, který není nijak taxativně určen, musí však jít o vteřiny, aby nedošlo k rozvoji změn v jiných orgánech (překrvení, otok plic, otok mozku). Musí dojít k okamžité změně normální srdeční činnosti. Srdce se potom může zastavit až za nějakou dobu, ale než se zastaví, musí být jeho přečerpávací schopnost nulová nebo jen minimální. Pokud je

nalezen otok plic a mozku, znamená to jinou situaci, a to že nedošlo k náhlému selhání srdce v pravém slova smyslu, ale že došlo k jeho postupnému selhávání ve smyslu snižování jeho normální přečerpávací funkce po dobu nejméně několika minut, aby se vytvořil tak masivní otok plic a mozku. Teprve po chvíli se srdce zastaví úplně. Je pozoruhodné, že tento nález u obou zemřelých byl totožný. Znalci si nedovedou představit možnost usmrcení elektrinou tak, aby obě osoby přežily zhruba stejnou dobu. Při zasažení elektrinou, pokud zasaženému není okamžitě poskytována resuscitace, není důvod ke vzniku otoku plic a mozku, protože fibrilující srdce (chvějící se) krev prakticky vůbec nečerpá. Nelze tedy jednoznačně nebo s vysokou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou učinit závěr, že bezprostřední příčinou smrti bylo náhlé selhání srdce při zasažení elektrickým proudem. Naopak lze učinit závěr, že příčinou smrti bylo velmi pravděpodobně něco jiného, a to taková látka, která aktivovala imunitní systém v rámci celého těla (odborně nazývána superantigen). O tom svědčí jak histologické preparáty, kde v různých částech více orgánů je patrné zmnožení lymfocytů a dalších složek imunitního systému, dále pak počínající tvorba zárodečných center ve slezině a konečně i průběh potíží tak, jak je obžalovaný popsal. Z výše uvedených zdrojů pak vyplývá i možnost rozvoje otravy bakteriálními toxiny z potraviny. Přitom poukázali na to, že některé ze superantigenů mají takový potenciál, že postačuje jedna nebo dvě molekuly v litru a vyvolají antigenní reakci, kam patří především toxin syndromu toxického šoku a též stafylokové enterotoxiny. Co se týče posuzování případu úmrtí K. a Moniky K., je v histologických preparátech jednoznačně patrný zánět sliznice střeva (nepopsaný v původních znaleckých posudcích) a dále pak infiltrace lymfocytů především v srdečním svalu, ale i v jiných orgánech (střevo, játra a v jednom preparátu i plíce) a rovněž v preparátech sleziny je patrna počínající tvorba tzv. zárodečných center. Morfologické změny (nalezené znalci v histologických preparátech) spolu s anamnestickými údaji (viz výpověď obžalovaného) zcela zapadají do typického průběhu uvedeného onemocnění: tzv. alimentární intoxikace jídlem, následné, poměrně rychle nasedající projevy zvracení a průjmů, pomnožení bakterií (s odpovídající reakcí sliznice střeva) a následná produkce toxinu (kardiotoxinu či toxinu s vlastností superantigenu) a odpovídající postižení především srdečního svalu (případně rozvoj syndromu toxického šoku). Přirozená námitka, že nikomu jinému v hotelu nic nebylo, není na místě, protože, jak je rovněž uvedeno ve vědeckých publikacích, může se jednat o lokální závadu stravy (případ, kdy z velké skupiny strávníků stejného jídla se nakazila jen část), a to, že nezemřeli všichni nakažení, je rovněž vysvětlitelné tím, že u těchto případů není stoprocentní úmrtnost. Skutečnost, že se jedná o imunomodulační látky (proteiny) dovoluje soudit i na podobnost organismu matky a dcery (respektive podobná „zdeděná“ vlastnost), zatímco otec na rozdíl od nich mohl proti toxinu (s vlastností superantigenu) vytvořit protilátky. Závěr toxikologa v ÚSL Ostrava o tom, že se nejedná o otravu, považují jmenovaní znalci v kontextu uvedeného za zcela chybný, protože látky bílkovinné povahy nebyly toxikologickým vyšetřením vůbec sledovány, zachycovány a testovány, natož, aby se stanovilo jejich množství (paradoxně by i při jejich přítomnosti mohla hladina být nulová – viz případ některých superantigenů, které pro vyvolání projevu mohou mít velmi nízkou koncentraci – dvě molekuly v litru, což je pod detekční schopnosti přístrojů). Znalci opakovaně konstatovali, že nemohlo jít o

náhlé selhání srdce, protože kdyby bylo náhlé, nebyl by přítomen otok plic a mozku. Činnost srdce u obou postupně selhávala, což sice může nastat i u zásahu elektrickým proudem (pokud je prováděna učiněná resuscitace), stejně tak i u egyptskou stranou uváděné dehydratace. Příčinu smrti ve smyslu vyvolávající noxy u obou zemřelých nelze jednoznačně, bez jakýchkoliv pochybností, určit. I kdyby připustili, že bezprostřední příčinou smrti Moniky K. bylo selhání srdce po zásahu elektrickým proudem, tak je nutné do úvahy o její příčině smrti vzít i úvahu o příčině smrti K. K., protože lze důvodně předpokládat, že úmrtí obou osob spolu souvisí. Na těle K. K. však nebylo zjištěno vůbec nic, svědčícího pro možnost účinku elektřiny s výjimkou mikroskopického nálezu v srdečním svalu, shodně jako u Moniky K., což ovšem nemusí nastat jen u účinku elektřiny. Znalci uzavřeli, že poškozené Monika K. a K. K. s velkou pravděpodobností zemřely v důsledku povšechné aktivace imunitního systému v důsledku požití určitého množství superantigenu. Vzhledem k odstupu času nelze toto tvrzení jednoznačně prokázat (nelze je však ani vyvrátit); histologické vyšetření zajištěných vzorků je však s takovým vysvětlením příčiny smrti v souladu. Bezprostřední příčinu smrti obou zemřelých si však nedovolí jednoznačně stanovit, neboť žádnou variantu nelze stoprocentně nebo téměř stoprocentně potvrdit a současně ostatní vyloučit. Stanovit, že došlo k usmrcení elektrickým proudem na základě makroskopického nálezu, když ten u K. K. nebyl žádný a u Moniky K. chudý a nepřesvědčivý, by mohlo znamenat fatální chybu a stanovit tuto diagnózu na základě mikroskopického nálezu, když pro ni, ale nejen pro ni svědčí, ale zároveň svědčí proti ní (například zánět srdečního svalů K. K.), by bylo rovněž fatální chybou. V případě K. přichází v úvahu alimentární šok, dehydratace, otrava neznámou látkou (ať již z ruky Petra K. nebo jiné osoby), zánět či také kombinace výše uvedeného. Nelze zcela vyloučit i působení elektřiny, avšak pouze tak, že nelze vyloučit, nikoliv, že by ji bylo možno potvrdit, protože usmrcení elektřinou působením na velké ploše těla nemusí zanechat zjištěitelné stopy.

Revizní znalecký posudek ústavu vyvrátil vysvětlení znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše ohledně možnosti nálezu stolice mazlavého charakteru v kličkách tlustého střeva a konečníku Moniky K., neboť je krajně nepravděpodobné, aby při úporném zvracení a průjmu trvajících od rána nejméně několika hodin při poslední stravě předešlého dne večer, byla v tlustém střevě nalezena mazlavá stolice, pokud ke smrti došlo následujícího dne v ranních hodinách. Zcela mylné je tvrzení znalců, že v mikroskopických preparátech odebraných Kláře a Monice K. ze střeva jsou ve střevní stěně „shluky polynukleárů“ tj. druhu bílých krvinek, které se nacházejí v místech s akutně (čerstvě) probíhajícím zánětem. V těchto preparátech je pouze lymfatická tkáň běžně přítomná ve střevní stěně, která je mikroskopicky jednoznačně a snadno rozeznatelná od znalců zmiňovaných polynukleárů (bílých krvinek, patřících do skupiny neutrofilních granulocytů, což jsou buňky s laločnatým jádrem. Ložisko zjištěné na hranici krku a horní části zad Moniky K. nemohlo vzniknout delší dobu před smrtí (například popálením kulmou) právě proto, že chybí buněčná reakce na toto poškození. Ložisko nemohlo vzniknout jinak, než působením elektrického proudu před smrtí, neboť dle fotodokumentace je lemováno výbledem kůže. Jde o jedinou prakticky patognomonickou (typickou, nezaměnitelnou, jinde se nevyskytující) diagnostickou

známku úrazu elektrickým proudem způsobeným zaživa. Otok plic a mozku je u úrazu elektrickým proudem nalézán pravidelně, a to i tehdy, kdy dojde ke smrti prakticky okamžitě. Překrvení vnitřních orgánů, otok mozku i otok plic vzniká při úrazu elektrickým proudem často, a to i při rychlém (akutním) selhání srdce následkem úrazu elektrickým proudem. K selhání srdce dochází tím, že průchod elektrického proudu vede k fibrilaci srdce (nepravidelné neúčinné velmi rychlé stahy – chvění srdečního svalu), které vede k čerpání krve pouze nahodile a nedostatečně. To způsobuje jednak otok mozku následkem nedostatku kyslíku při jeho nedokrvenosti, k překrvení orgánů nahromaděním krve při nepravidelnosti funkce srdce jako pumpy a jednak k otoku plic jako projevu nerovnováhy mezi funkcí pravé a levé srdeční komory. Pokud znalci MUDr. Matlach a MUDr. Fargaš tvrdí, že k rozvoji popsaných výrazných otokových změn (otok plic a otok mozku) je potřebná doba nejméně 10 minut, není zřejmé, z čeho takové tvrzení pochází a není pravdivé. K takovému nálezu postačuje akutní (prudké) selhání srdce, kdy prakticky nikdy nedojde k náhlé úplné zástavě srdce, ale vždy dochází k jeho chvění či míhání. Některé srdeční stahy, byť nepravidelné a málo účinné vyhánějí krev nerovnoměrně do malého a velkého oběhu a tento stav vede k otoku plic a mozku, a to podle zkušeností za podstatně kratší dobu, odhadem řádově za desítky vteřin. Nesprávné je i tvrzení znalců, že zánětlivé změny byly prokázány v plicích K. K. V histologických preparátech plic K. K. žádné zánětlivé změny nejsou. Jsou zde pouze ložiska tvořená lymfatickou tkání, která se v plicích nacházejí pravidelně a nejsou známkou zánětu. Nález na zadní straně přechodu krku a hrudníku Moniky K. jednoznačně znalci přičetli úrazu elektrickým proudem vzniklému zaživa. Za nesprávné považují i tvrzení uvedených znalců, že v histologických preparátech je jednoznačně patrný zánět sliznice střeva a dále pak infiltrace lymfocytů, především v srdečním svaly, ale i v jiných orgánech (střevo, játra a v jednom preparátu i plíce) a rovněž v preparátech sleziny je patrná počínající tvorba tzv. zárodečných center. Žádný takový nález v histologických preparátech není. Ve většině případů jde o fyziologickou přítomnost lymfatické tkáně, a to především ve stěně střeva a v plicích. V játrech žádné takové elementy přítomny nejsou. Rovněž v srdci není přítomna zánětlivá infiltrace, jde o nesprávnou interpretaci fyziologického vzhledu dětského myokardu s přítomností lymfocytů a plazmocytů, které je pro nezkušeného tzv. buněčnější. Rovněž obraz sleziny je v obou případech fyziologický. Znalecký ústav vyloučil možnost úmrtí Moniky a K. K. následkem syndromu toxického šoku. Syndrom toxického šoku vzniká aktivací imunitního systému tzv. superantigenem, kterým je toxin produkovaný zpravidla stafylokoky nebo streptokoky. Předpokládá však zánětlivé ložisko obsahující tyto bakterie v organismu, jako je hnisající rána, nebo vstřebání takového toxinu na velké ploše sliznicí (například menstruační tampon). Takové ložisko však nebylo ani u K., ani u Moniky K. zjištěno, navíc by takové ložisko muselo u obou vzniknout prakticky ve stejné době a vést ke stejnému následku. Tvrzení znalců, že u K. K. byl zjištěn zánět srdečního svalu, je nesprávné, neboť zánět srdečního svalu u K. K. nebyl přítomen. Jedním ze základních příznaků syndromu toxického šoku je erytém (začervenání kůže). To však ani u K., ani u Moniky K. nebylo zjištěno. Při otravě z potravin (kdy je požit již vytvořený stafylokokový enterotoxin) nedochází k průniku toxidů do krevního oběhu a nedochází tak k systémové reakci, a tedy ani k syndromu toxického šoku. U zdravých

mladých osob následkem požití těchto toxinů ke smrti prakticky dojít nemůže, navíc u dvou osob v přibližně stejné době. Dalším argumentem proti takové možnosti je to, že v okolí zemřelých nedošlo kromě Petra K. k obdobným příznakům.

U hlavního líčení před soudem prvního stupně dne 17.12.2015 byl vyslechnut znalec ústavu MUDr. Zdeněk Šenkýř, jakož i další znalec doc. MUDr. František Vorel, CSc., který výslovně uvedl, že v daném případě nejde o stanovení diagnózy „per exclusionem“, protože takovéto stanovení takové diagnózy je v případech, že se vyloučí všechny možné myslitelné ostatní příčiny. V tomto konkrétním případě se ale jedná o jednoznačný úraz elektrickým proudem a k tomu jsou i známky na srdečních svalech obou zúčastněných, které sice nejsou patognomonické pro úraz elektrickým proudem, ale jsou vždy přítomny u úrazu elektrickým proudem a vyskytují se ještě u dalších případů, ale ty v tomto případě vyloučili, takže nejde o diagnózu „per exclusionem“, jde o diagnózu pozitivní, tzn. úraz elektrickým proudem je pozitivně stanoven a do toho obrazu patří i další nález, a to nález na srdci. U nálezu defektu na krku zemřelé Moniky K. nelze připustit, aby takovýto defekt vznikl změnou chladovou, protože i když by znalci připustili, že by změny mikroskopické ve smyslu protažení jader zárodečné vrstvy epidermis mohly být způsobeny jak elektrickým proudem, tak teplem, či eventuálně chladem, tak okolní výhled vylučuje, že by mohly být způsobeny chladem a stejně tak je vyloučeno působení tepla, musí jít o působení elektrického proudu. Příčinou vzniku výbledu je stažení cév po obvodu průchodu elektrického proudu. Znalec rovněž uvedl, že v případě, kdyby skutečně Monika K. zvracela po dobu několika hodin a poslední jídlo požila večer a zemřela následující den večer či další den ráno a zároveň měla průjem, pak nemohl být mazlavý obsah v tlustém střevě. Ke znaleckým závěrům znalců MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše uvedl, že jsou takové, že je nutno uvažovat buď o tom, že zejména u posouzení polynukleáru jde buď o základní neznalost, nebo o úmyslné zkreslení, jinak si to skutečně neumí vysvětlit. Výslovně k dotazu, zda je reálně připustitelné, že se MUDr. Matlach nesetkal během desítek pitev těl zasažených proudem s otokem plic a mozku, znalec uvedl, že to pokládá za vyloučené, neboť otok plic a mozku je často více než v 50 % případů přítomen při zásahu elektrickým proudem. Znalec taktéž uvedl, že neutrofilní granulocyty, které se v běžné mluvě nazývají polynukleáry nebo polymorfonukleáry, rozezná student v prvním ročníku medicíny při výuce histologie, a stejně tak rozezná tyto buňky, čili tzv. polynukleáry od lymfocytů, které tvoří základ těch útvarů, které byly znalci MUDr. Matlachem a MUDr. Fargašem popsány jako zánět. Pokud jmenovaní znalci konstatovali, že poškozené s velkou pravděpodobností zemřely v důsledku povšechné aktivace imunitního systému v důsledku požití určitého množství superantigenu, tedy v důsledku syndromu toxického šoku, nemají tato jejich konstatování, tedy jejich jednotlivé alternativy příčin smrti, žádnou oporu v pitevním nálezu a dostupných lékařských poznatcích. Znalec zdůraznil, že pokud jde o mikroskopické zjištění z histologických preparátů kůže, v místě proudové známky na krku, tak zde našli ztenčení kůže v místě, které makroskopicky imponuje jako hnědý pruh s výbledem v okolí. Pod tímto ztenčením kůže je vidět rozvolnění povrchních struktur podkoží, kromě toho ve speciálním barvení na železo jsou vidět určité partikule nebo určité hmoty, které vykazují pozitivní barvení na železo, a v okolí mimo toto ztenčení není rozpoznatelné

rozvolnění tkáně. Kromě toho, a to je pro elektrický proud, respektive pro tepelnou změnu obecně typické, je protažení jader zárodečné vrstvy epidermis. Pokud by vytrhl z kontextu makroskopický zjev a držel se pouze mikroskopie, pak by nemohl říct, že jde o jednoznačný zásah elektrickým proudem, protože obdobné změny může způsobit popálení, ale spolu s makroskopickým vzhledem s typickým vzhledem jak hnědého pruhu na kůži, tak s typickým výbledem v okolí může jednoznačně tvrdit, že jde o známku působení elektrického proudu.

Vrchní soud v Olomouci vzhledem k výše uvedeným skutečnostem vyhodnotil znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, který zpracovali znalci MUDr. Igor Fargaš a MUDr. Radek Matlach za vadný, prezentující základní neznalosti v oboru až úmyslně účelově zkreslený. Tento znalecký posudek obsahuje celou řadu nepřesností, fabulací, jeho závěry jsou nepřesvědčivé a nelogické a při jejich koncipaci znalci dokonce použili údaje, jež nevyplývají z žádných provedených důkazů (například ohledně mechanismu vzniku zranění poškozené Moniky K., lokalizovaného na rozhraní krku a zad, ohledně časových údajů o požívání stravy Monikou K. v době před smrtí atd., atd.). Vrchní soud v Olomouci se dosud za svoji mnohaletou praxi taktéž neseťkal s přístupem, zvoleným v daném případě jedním za znalců, a to MUDr. Igorem Fargašem, který se podílel na zpracování písemného znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ze dne 8.10.2015, a jeho správnost stvrdil svým podpisem i razítkem a znaleckou doložkou, podle níž si je podle § 110a tr.ř. vědom následků podání vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Tento písemný znalecký posudek se mimo jiné zabývá i alimentární intoxikací, tedy možností rozvoje otravy poškozených bakteriální toxiny z potravy, působením superantigenů a syndromem toxického šoku. Při ústním přednesu znaleckého posudku u hlavního líčení ve dnech 5. až 6.11.2015 však tento znalec doslova uvedl: „Souhlasím s tím, co zde uvedl znalec MUDr. Matlach, pouze dávám ruce pryč od toho, co se týká toxického šoku a těch superantigenů, a to z toho důvodu, že těžko z nás každý můžeme znát úplně všechno do detailů“. Pokud znalec MUDr. Igor Fargaš neměl dostatečné znalosti z dané problematiky již při zpracovávání písemného znaleckého posudku, měl tyto své výhrady vznést již v tomto písemném vyhotovení znaleckého posudku. Jeho vyjádření u hlavního líčení výrazně devaluje závěry písemně vyhotoveného znaleckého posudku oběma znalci. Jak již bylo zmíněno výše, znaleckými posudky znalců mu MUDr. Margity Smatanové, Ph.D., a MUDr. Marka Dokoupila a RNDr. Marie Staňkové, Ph.D., odbornou konzultací Národní referenční laboratoře, jakož i revizním ústavním znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, stejně jako odbornou konzultací MUDr. Václava Ch., primáře infekčního oddělení Nemocnice České Budějovice, byla zcela jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností vyloučena smrt poškozených Moniky a K. K. následkem syndromu toxického šoku. Vrchní soud v Olomouci nemá žádných pochybností o správnosti zmíněných znaleckých posudků, zejména správnosti závěrů revizního znaleckého posudku ústavu v daném oboru, když tento zcela logicky navazuje na znalecká vyjádření znalců MUDr. Margity Smatanové, Ph.D., a MUDr. Marka Dokoupila, včetně závěrů toxikologických vyšetření a znalecký posudek RNDr. Marie Staňkové, Ph.D.

Vrchní soud v Olomouci dále zdůrazňuje, že podle § 109 tr.ř. je-li pochybnost o správnosti posudku nebo je-li posudek nejasný nebo neúplný, je nutné požádat znalce o vysvětlení, kdyby to nevedlo k výsledku, přibere se znalec jiný. Podle § 110 odst. 1 tr.ř. ve výjimečných, zvláště obtížných případech, vyžadujících zvláštního vědeckého posouzení, může policejní orgán nebo státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu přibrat státní orgán, vědecký ústav, vysokou školu nebo instituci specializovanou na znaleckou činnost k podání znaleckého posudku nebo přezkoumání posudku podaného znalcem. Vrchní soud v Olomouci má za to, že vysvětlení znalců MUDr. Igora Fargaše a MUDr. Radka Matlacha u hlavního líčení v žádném případě nevedlo k odstranění vad jejich písemného znaleckého posudku a naopak již v průběhu hlavního líčení před soudem prvního stupně byla potvrzena správnost závěrů znaleckého posudku, který zpracovali znalci MUDr. Margita Smatanová, Ph.D. a MUDr. Marek Dokoupil. Přesto soud prvního stupně zvolil postup, upravený v ustanovení § 110 odst. 1 tr.ř., i když o úplnosti a správnosti závěrů znaleckého posudku MUDr. Margity Smatanové, Ph.D. a MUDr. Marka Dokoupila neexistovaly žádné pochybnosti a nebylo tak nutno s ohledem na znění ustanovení § 109 tr.ř. takovýmto způsobem postupovat. Po potvrzení správnosti závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, MUDr. Margity Smatanové, Ph.D. a MUDr. Marka Dokoupila revizním znaleckým posudkem z téhož oboru ústavem, soud prvního stupně správně u hlavního líčení dne 17.12.2015 nevyhověl návrhu obžalovaného na doplnění dokazování dodatkem č. 1 znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, zpracovaným MUDr. Radkem Matlachem a MUDr. Igorem Fargašem. Jejich závěry byly opakovaně provedeným dokazováním vyvráceny a vadnost a nezákonnost jejich znaleckého posudku nebylo možno v dalším řízení prohlubovat. Vrchní soud v Olomouci nemohl přehlédnout ani časovou posloupnost při zpracovávání jednotlivých znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Nejprve byl totiž v průběhu přípravného řízení trestního (pomine-li Vrchní soud v Olomouci soudně lékařský posudek k případu č. 3410 pro rok 2013 – Hurghada, když o kvalitě prohlídky a pitvy těl v Egyptě vyslovil znalecký posudek ústavu značné pochybnosti) zpracován znalecký posudek dne 14.10.2014 MUDr. Markem Dokoupilem, MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D. a RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D. Následně byl obhájkyň obžalovaného Petra K. JUDr. Janou Rejzkovou předložen soudu znalecký posudek prof. MUDr. Jiřího Štefana, DrSc., ze dne 23.4.2015. Až dne 28.8.2015 požádala obhájkyň obžalovaného JUDr. Jana Rejzková předsedkyni senátu Krajského soudu v Ostravě o umožnění seznámení se s informacemi potřebnými pro vypracování znaleckého posudku znalcům MUDr. Igoru Fargašovi a MUDr. Radku Matlachovi (viz č.l. 5349), ačkoliv úkony trestního řízení v dané trestní věci byly zahájeny již dne 6.8.2013 a trestní stíhání obžalovaného zahájeno postupem upraveným v ustanovení § 160 odst. 1 tr.ř. dne 18.2.2015, a již ode dne 12.5.2015 se na základě podané obžaloby vedlo řízení před soudem prvního stupně. Vrchní soud v Olomouci tak nepřisvědčil námitce znalců, že ke zpracování znaleckého posudku neměly dostatečný časový prostor.

V souvislosti se zpracovaným znaleckým posudkem znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše Vrchní soud v Olomouci v průběhu veřejného

zasedání dne 1.6.2016 nevyhověl návrhu obžalovaného na doplnění dokazování znaleckým posudkem a opětovným výsledkem znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše, při kterém jim bude umožněno promítnutí snímků histologických preparátů. Vrchním soudem v Olomouci byl jimi zpracovaný znalecký posudek vyhodnocen jako vadný, rozporný s ostatními provedenými důkazy a taktéž jako nadbytečný, když příčina smrti poškozených byla dostatečným způsobem provedeným dokazováním objasněna. Neměl tak žádný důvod pro to, aby poskytl jmenovaným znalcům možnost vyjádření k tzv. výbledu jakožto obžalovaným uváděné „novotě“. Jeho tvrzení, že tím bylo porušeno jeho právo na obhajobu a spravedlivý proces Vrchní soud v Olomouci naprosto odmítl. Rovněž bylo vyloučeno, aby tvrzený wave syndrom byl pouhým „artefaktem“ vzniklým buď mechanickou vadou krájecího nože mikrotomu nebo chybou při přípravě preparátu. Vrchní soud v Olomouci zdůrazňuje, že není žádný důvod pro to, aby soud zajišťoval znalcům po technické stránce možnost promítání snímků histologických preparátů. Nejenže to není postup obvyklý, navíc jsou technické možnosti soudu omezeny a znalci musí být vždy schopni přednést své závěry dostatečně věrohodným způsobem i bez samotného promítání snímků histologických preparátů. Jako zcela nadbytečný shledal Vrchní soud v Olomouci i výslech znalkyně MUDr. Margity Smatanové, Ph.D., když tato byla i spolu s dalšími znalci před soudem prvního stupně slyšena opakovaně a vyčerpávajícím způsobem k projednávané problematice. Nadbytečný je i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, ke zkoumání histologických preparátů střev Moniky K. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, zpracovaný MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D. a MUDr. Markem Dokoupilem, stejně jako revizní ústavní znalecký posudek z téhož oboru, potvrdily naprosto nesmyslnost tvrzení znalců MUDr. Igora Fargaše a MUDr. Radka Matlacha ohledně nálezu mazlavé stolice ve střevě poškozené Moniky K. Jako zcela nadbytečné a řízení protahující vyhodnotil Vrchní soud v Olomouci i návrhy na doplnění dokazování poskytnutím všech histologických preparátů pořízených v souvislosti s pitvou Moniky a K. K. a nesestříhaným videozáznamem pitvy obou zemřelých, vypracováním dalšího ústavního znaleckého posudku (superrevizního) z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, konfrontací všech znalců, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, na stanovení DNA histologických preparátů z odebraného histologického materiálu při pitvě ze dne 9.8.2013 a již vyhotovených histologických preparátů (tzv. sklíček), poskytnutím fotografií pořízených při pitvě dne 9.8.2013 MUDr. Smatanovou, Ph.D., a MUDr. Dokoupilem, a to originálních dat v elektronické podobě, promítnutím stávajících histologických preparátů znalci MUDr. Smatanovou, Ph.D., a MUDr. Dokoupilem za účasti znalců MUDr. Igora Fargaše a MUDr. Radka Matlacha, konzultačními stanovisky k fotografiím myokardu Moniky K. a K. K., která je součástí znaleckého posudku MUDr. Smatanové, Ph.D. a MUDr. Dokoupila, a to včetně průvodních e-mailů Ing. Josefa Š., Jiřího H. a Ondřeje H., doplňkem znaleckého posudku MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše ze dne 8.11.2015 a dalším dodatkem znaleckého posudku MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše, doplněného o konzultační stanoviska, poskytnutím fotografií v elektronické podobě, na které doc. MUDr. Vorel, CSc., označuje výbled v okolí morfy na zádech Moniky K., výsledkem znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše ke znaleckému závěru doc. MUDr. Vorla, CSc.,

k výbledu a totožnosti snímků myokardu, promítnutím nesestříhaného videozáznamu pitvy obou zemřelých za přítomnosti všech soudně lékařských znalců ve věci vystupujících, a to MUDr. Matlacha, MUDr. Fargaše, MUDr. Smatanové, MUDr. Dokoupila a zpracovatelů ústavního znaleckého posudku, výslechem por. Bc. Vladimíra Č. a úředním záznamem ze dne 9.8.2013 o pořízení videozáznamu, konfrontací všech znalců vyjma zesnulého prof. MUDr. J. Štefana, znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství Ústavu soudního lékařství a toxikologie, LFÚK, a VFN Praha, jakož i návrh státního zástupce na doplnění dokazování vyjádřením znalců MUDr. Smatanové, Ph.D. a MUDr. Dokoupila k objasnění příčin případné záměny fotografií myokardu poškozených Moniky K. a K. K. Jedná se o důkazy zcela nadbytečné, neboť provedeným dokazováním již byly v potřebném rozsahu objasněny skutečnosti, k jejichž ověření nebo vyvrácení je provedení těchto důkazů navrhováno.

Obžalovaný Petr K. v opravném prostředku upozornil na sekvenci videozáznamu z repitvy Moniky K. znalci MUDr. Smatanovou, Ph.D. a MUDr. Dokoupilem, v níž je při tom, co MUDr. Smatanová, Ph.D., ukazuje rukou na „morfu“ na krku Moniky K., slyšet MUDr. Dokoupila, který říká, že tento markant je od toho, jak byla zfixovaná. Vrchní soud v Olomouci k tomu uvádí, že se jednalo o reakci toliko jednoho ze znalců na bezprostřední zjištění předmětného zranění, aniž by znalci měli v té době k dispozici výsledky histologického vyšetření a až v kontextu se všemi zjištěními při repitvě poškozené mohli oba znalci po vzájemných odborných konzultacích činit odborné závěry a odpovídat na dotazy orgánů činných v trestním řízení. Skutečnost, že videozáznam z repitvy byl upraven (sestříhán) nemůže nijak devalvovat závěry podaného znaleckého posudku stejně jako přítomnost vedoucího odboru vyšetřování plk. JUDr. Luboše V., Ph.D., u tohoto úkonu.

Pokud se týká návrhu státního zástupce na doplnění dokazování vyjádřením znalců MUDr. Margity Smatanové, Ph.D., a MUDr. Marka Dokoupila k objasnění příčin případné záměny fotografií myokardu poškozených Moniky K. a K. K., je nutno k tomu uvést, že znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství MUDr. Radek Matlach a MUDr. Igor Fargaš na straně 52 znaleckého posudku ze dne 8.10.2015 uvedli, že na těle K. K. nebylo zjištěno vůbec nic svědčícího pro možnost účinku elektřiny, s výjimkou mikroskopického nálezu v srdečním svalu, shodně jako u Moniky K., což ovšem nemusí nastat jen u účinků elektřiny. Přitom na straně 54 až 55 znaleckého posudku potvrdili, že si prohlédli histologické preparáty vzorků tkání obou zemřelých v prostorách Ústavu soudního lékařství v Ostravě, pořídili fotodokumentaci a stručný popis chorobných změn těchto preparátů. Z uvedeného vyplývá, že sami tito znalci pak znalecky posoudili mikroskopický nálezu v srdečním svalu K. K., jako svědčící pro možnost účinku elektřiny, přičemž při koncipaci tohoto závěru nevycházeli z fotografií, jež byly do spisu doloženy znalci MUDr. Markem Dokoupilem a MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D., nýbrž k němu dospěli po zkoumání histologických preparátů. Pro skutečnost, že jmenovaní znalci opravdu zkoumali histologický preparát srdečního svalů K. K., svědčí jejich závěr prezentovaný na straně 55 znaleckého posudku o zánětu srdečního svalů K. K. (viz i fotografie na straně 29 znaleckého posudku - strana 5652 spisu). Na straně 8

protokolu o hlavním líčení ze dne 5.11.2015 znalec MUDr. Radek Matlach mimo jiné uvedl, že znalci našli zánětlivé změny v oblasti myokardu, troufal by si to hodnotit jako intersticiální myokard u obou, přičemž mnohem výraznější u dcery než u matky. I z toho je zřejmé, že tito znalci zkoumali rozdílné srdeční svaly. Na stranách 69 až 70 zmíněného protokolu o hlavním líčení ze dne 5.11.2015 popisoval znalec MUDr. Matlach, podle znalců, kteří prováděli pitvu, rozdílným způsobem dva srdeční svaly. Na straně 99 protokolu o hlavním líčení ze dne 5.11.2015 se znalec MUDr. Fargaš vyjádřil k histologickému preparátu č. 5 – srdce Moniky K. - tím, že je to nález, který může být při smrti elektrickým proudem. Na straně 120 protokolu MUDr. Matlach popsal fyziologický nález srdce osmiletého dítěte a vyjádřil se k fotografiím v přílohách 14 a 17, přesto nepoznal, že se nejedná o dětské srdce. Revizní znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, zpracovaný ústavem, na č.l. 6061 spisu konstatuje, že vzhledem k typickému nálezu zvýšené buněčnosti srdečního svalu (nález typický pro děti) lze jakoukoliv záměnu při pitvě, dokumentaci a pomocných vyšetření u obou zemřelých vyloučit. Ústav se takto přitom vyjadřuje ke zkoumaným histologickým preparátům. Na č.l. 6064 spisu pak tentýž ústav uzavírá, že rovněž v srdci není přítomna zánětlivá infiltrace, jde o nesprávnou interpretaci fyziologického vzhledu dětského myokardu, s přítomností lymfocytů a plazmocytů, který je pro nezkušeného tzv. „buněčnější“. K tomu navíc znalec doc. MUDr. František Vorel, CSc., u hlavního líčení dne 17.12.2015, podotkl, že pokud jde o ten myokard, tam je to skutečně problematické, protože jsou ústavy soudního lékařství, kde se vůbec neprovádějí pitvy dětí, a pokud se neprovádějí pravidelně pitvy dětí, včetně histologického vyšetření, tak ti znalci nemohou mít zkušenost s hodnocením dětského srdečního svalu. Byť jmenovaný znalec na straně 22 protokolu o hlavním líčení ze dne 17.12.2015 ukazoval zvlněná vlákna myokardu na fotografiích předložených znalkyní MUDr. Smatanovou, Ph.D., u hlavního líčení dne 5.11.2015, nemá to na závěry znaleckého posudku ústavu žádný vliv, neboť ten znalecky zkoumal histologické preparáty srdečních svalů K. K. a Moniky K. a nikoliv tyto fotografie. Vrchní soud v Olomouci tak uzavírá, že případná záměna fotografií myokardu poškozených Moniky K. a K. K. nemá žádný vliv na správné závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, zpracovaných MUDr. Margitou Smatanovou, Ph.D. a MUDr. Markem Dokoupilem a znaleckého posudku ústavního. I z těchto důvodů Vrchní soud v Olomouci zamítl veškeré důkazní návrhy k těmto fotografiím se vztahujícím, včetně návrhu na doplnění dokazování trestním oznámením spolku Šalamoun, zjištěním policejního šetření tohoto trestní oznámení a záznamem o zahájení úkonů trestního řízení. Pokud se týká důkazních návrhů, vztahujících se k histologickému materiálu, Vrchní soud v Olomouci konstatuje, že i tyto důkazní návrhy jsou zcela nadbytečné a navíc, jak je zřejmé z protokolu o hlavním líčení ze dne 17.12.2015, znalec doc. MUDr. Vorel, CSc., potvrdil, že s tzv. nenabarveným histologickým materiálem (bločky) ústav nepracoval, neboť by zpracovával něco navíc, co by nebylo potřeba a přínosem k jejich znaleckému posudku.

Vrchní soud v Olomouci nevyhověl ani návrhu na doplnění dokazování článkem deníku Blesk ze dne 8.2.2016 k projednávané problematice, když v již předchozích pasážích tohoto rozhodnutí poukázal na to, že případné vystoupení doc. MUDr.

Vorla, CSc., v médiích nemá žádný vliv na závěry znaleckého posudku zpracovaného ústavem.

Vyžádání v rámci žádosti o mezinárodní právní pomoc z Egypta k vydání žaludku obou poškozených a zhotovení znaleckého posudku soudně lékařského, včetně dodatku č. 3 MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše a poskytnutí histologického preparátu ze žaludku jmenovaným znalcům je rovněž nadbytečné. Absence žaludků, jak bylo prokázáno znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, které zpracovali MUDr. Margita Smatanová, Ph.D. a MUDr. Marek Dokoupil a znaleckého posudku ústavu nemá žádný vliv na správnost závěrů těchto znaleckých posudků k objasnění otázky příčin smrti obou poškozených. Ke kvalitě znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše se již Vrchní soud v Olomouci vyjádřil v předchozích částech tohoto rozhodnutí.

Soudem prvního stupně bylo rozhodnuto mimo jiné i o návrzích na doplnění dokazování výsledkem Nikol K., vedoucí mažorettek, jejichž nácviku a vystoupení se zúčastňovala i zemřelá K. K., advokáta Kerolése Ezzata B. a MUDr. Walida Mohamada N. (viz strany 88 až 89 napadeného rozsudku) a Vrchní soud v Olomouci se se závěry soudu prvního stupně v tomto směru plně ztotožnil, a proto na tyto správné závěry v plném rozsahu odkazuje. Pokud se týká návrhu na doplnění dokazování ústavním znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru psychologie, opětovně Vrchní soud v Olomouci poukazuje na ustanovení § 109 tr.ř. a podotýká, že o správnosti zpracovaných posudků MUDr. Dany Skřontové, PhDr. Heleny Khulové a MUDr. Grussmanové nemá žádných pochybností. Tyto znalecké posudky jsou jasné a úplné a nebylo nutno ani žádat znalce o žádné vysvětlení. Znalci na svých závěrech zpracovaných v písemných vyhotoveních znaleckých posudků setrvali i v průběhu řízení před soudem prvního stupně. V žádném případě nelze tyto znalkyně označovat za tzv. „šarlatánky“, jak na jejich adresu v průběhu veřejného zasedání před odvolacím soudem poznamenala obhájkyně obžalovaného Petra K. JUDr. Jana Rejžková. Naopak je třeba zdůraznit, že jmenované znalkyně dospěly ke svým závěrům, prezentovaným ve znaleckých posudcích, na základě dostupných vědeckých metod a nejnovějších lékařských poznatků z této oblasti, přičemž metody a testová vyšetření, která v tomto případě znalkyně použily, podrobně ve znaleckých posudcích popsaly. Vrchní soud v Olomouci tak neměl žádný důvod přistoupit ke zpracování ústavního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru psychologie.

Pokud se týká návrhu na doplnění dokazování znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství Ústavu soudního lékařství a toxikologie 1. LFÚK a VFN Praha, Vrchní soud v Olomouci uvádí, že i tento návrh je naprosto nedůvodný, a proto ho u veřejného zasedání zamítl. Příčina smrti obou poškozených byla náležitým způsobem objasněna zpracovanými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (mimo posudek z téhož oboru znalců MUDr. Radka Matlacha a MUDr. Igora Fargaše) a Vrchní soud v Olomouci dále dodává, že

obžalovaný Petr K. i jeho matka Irena R. měli s poukazem na délku trestního řízení dostatečný časový prostor k tomu, aby si případně takový posudek obstarali sami.

Vzhledem k výše uvedenému Vrchní soud v Olomouci nedoplňoval dokazování ani znaleckým posudkem z oboru kybernetiky ke zkoumání fotografických snímků histologických preparátů myokardu, když podrobně vyložil, že znalecky byla zkoumána srdce obou poškozených a nikoliv fotografie.

Vrchní soud v Olomouci uzavírá, že soud prvního stupně po úplném a zákonném dokazování správně ustálil svá skutková zjištění, podrobně popsaná ve výrokové části o vině napadeného rozsudku, a tato v souladu se zákonem právně kvalifikoval jako zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), c) tr.zákoníku, neboť obžalovaný jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení, spáchal takový čin na dvou osobách, z nichž jedna byla dítě mladší 15 let. Výhrady obžalovaného vůči popisu skutku jsou naprosto bezpředmětné, neboť soud prvního stupně ve svých skutkových zjištěních podrobně popsal nejen dvoupólový, ale i jednopólový dotyk. Vrchní soud v Olomouci si dokáže představit v podstatě stručnější popis skutku, avšak neshledal žádné důvody pro zásah do výrokové části o vině napadeného rozsudku. Závěry soudu prvního stupně o rozšířené sebevraždě se v daném případě zcela opírají nejen o závěry znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, a oboru psychologie, ale i o zjištění o rozvráceném manželském vztahu obžalovaného s poškozenou Monikou K., prokázaná svědectvím osob vyjmenovaných v tomto rozhodnutí. Sama skutečnost, že na místě činu nebyl nalezen smrtící vodič elektrického proudu, nemůže mít žádný vliv na správné závěry soudu prvního stupně o vině obžalovaného. Především to bývá u násilné trestné činnosti naprosto obvyklým jevem, že pachatel se smrtícího prostředku bezprostředně po činu zbavuje, ale v úvahu je nutno vzít i skutečnost, že obžalovaný měl dostatek času se takovéhoho předmětu po činu zbavit, když již v poledních hodinách dne předcházejícího oznámení smrti poškozených osobě v sousedním hotelovém pokoji zamezil úklidu hotelového pokoje, kde se nacházela těla poškozených. Vrchní soud v Olomouci odmítl veškeré výhrady obžalovaného a jeho matky vůči nedostatečnému zkoumání příčin smrti poškozených, když revizním znaleckým posudkem ústavu bylo zcela jednoznačně prokázáno, že nelze reálně připustit jinou příčinu smrti u Moniky K. a K. K., než akutní selhání srdce při úrazu elektrickým proudem. Z tohoto důvodu neshledal ani porušení práva na spravedlivý proces, pokud nebyly znalci MUDr. Radku Matlachovi a MUDr. Igoru Fargašovi zaslány k samostatnému zkoumání vzorky histologických preparátů, tzv. „bločky“. Postup předsedkyně senátu soudu prvního stupně v tomto směru byl náležitě odůvodněn a s ohledem na výše zmíněné závěry ústavního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, jakož i s ohledem na výhrady odvolacího soudu vůči znaleckým závěrům posudku MUDr. Matlacha a MUDr. Fargaše považuje odvolací soud další zkoumání histologických preparátů jmenovanými znalci za naprosto nadbytečné. Vrchní soud v Olomouci s ohledem na objasněnou příčinu úmrtí obou poškozených nepřisvědčil ani dalším odvolacím námitkám obžalovaného a jeho matky Ireny R., obsaženým v podaných opravných prostředcích. Odvolací soud nepřisvědčil ani tvrzení obžalovaného a jeho matky, že

soud prvního stupně měl postupovat podle pravidla „in dubio pro reo“, neboť existence rozporů mezi důkazy sama o sobě neznamená, že by nebylo možné uznat obžalovaného vinným trestným činem a že by jakékoliv rozpory mezi důkazy musely nutně vést k uplatnění tohoto pravidla, tj. k rozhodnutí v pochybnostech ve prospěch obžalovaného. I přes rozpory mezi důkazy může soud podle konkrétní důkazní situace dospět ke spolehlivému závěru o spáchání trestného činu obžalovaným. Rozhodnout ve prospěch obžalovaného lze jen za předpokladu, jestliže existující rozpory jsou tak zásadní, že vina obžalovaného není nepochybná ani po pečlivém vyhodnocení všech důkazů, přičemž v úvahu již nepřichází provedení dalších důkazů (viz rozhodnutí uveřejněné v souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp.zn. NS 9/2001-T 263). V tomto projednávaném případě byla vina obžalovaného spolehlivě prokázána a důvodné pochybnosti o vině odvolací soud neshledal. Pokud se týká úvah o právní kvalifikaci protiprávního jednání obžalovaného, Vrchní soud v Olomouci pro stručnost v plném rozsahu odkazuje na logické a správné závěry soudu prvního stupně, prezentované zejména na str. 90 – 98 napadeného rozsudku.

Při rozhodování o druhu a výměře trestu obžalovanému Petru K. soud prvního stupně respektoval veškerá zákonná hlediska, rozhodná pro ukládání trestů, obsažená v ustanovení § 39 tr.zákoníku v návaznosti na ustanovení § 38 odst. 1 tr.zákoníku. Přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy, jakož i k jeho chování po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Vyhodnotil polehčující a přitěžující okolnosti, obsažené v ustanoveních § 41 a § 42 tr.zákoníku. Přihlédl k motivu jeho jednání, který je podrobně popsán zejména stranách 96 až 98 rozsudku a náležitým způsobem zdůvodnil i závěr o rozšířené sebevraždě (viz strana 98 rozsudku). Správně dovodil, že obžalovaný jednal u obou poškozených v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku, když tento následek způsobit chtěl. Vyhodnotil stupeň společenské škodlivosti činu, zohlednil, že obžalovaný svým jednáním současně naplnil více okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby, když čin spáchal vůči dvěma osobám a navíc vůči dítěti ve velmi útlém věku, neprojevil dosud žádnou lítost nad svým činem a naopak se snažil vinu za smrt obou poškozených svěst na usmrcenou Moniku K. (viz strana 99 rozsudku). Správně usoudil, že obžalovanému je nutno ukládat trest výjimečný za splnění podmínek § 54 odst. 1 tr.zákoníku, když výjimečný trest může být uložen jen za zvlášť závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje, což výslovně ustanovení § 140 odst. 3 tr.zákoníku umožňuje a za splnění podmínek ustanovení § 54 odst. 2 tr.zákoníku, podle kterého trest odnětí svobody nad 20 až do 30 let může soud uložit pouze tehdy, jestliže závažnost zvlášť závažného zločinu je velmi vysoká nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. Vzhledem ke skutečnosti, že soud prvního stupně vadně výrok o trestu vyhlásil, když při vyhlášení rozsudku došlo k přeřknutí předsedkyně senátu, jak je to ostatně zřejmé nejen ze samotného výroku o trestu, ale i z jeho odůvodnění (viz strana 98 rozsudku), a to podle § 140 odst. 2 tr.zákoníku, ačkoliv byl obžalovaný Petr K. uznán vinným zvlášť závažným zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), c) tr.zákoníku, čímž došlo k porušení ustanovení

trestního zákona v přezkoumávané části napadeného rozsudku ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. d) tr.ř. a současně shledal Vrchní soud v Olomouci vadným i výrok o uplatněném nároku poškozených Ericha N., Radmila N. a Martina N. na náhradu škody (§ 258 odst. 1 písm. f/ tr.ř.), přistoupil Vrchní soud v Olomouci podle § 258 odst. 1 písm. d), f), odst. 2 tr.ř. z podnětu všech podaných odvolání k částečnému zrušení napadeného rozsudku, a to ve výroku o trestu a náhradě škody ve vztahu k poškozeným Erichu N., Radmilu N. a Martinu N., když výrok o náhradě škody ve vztahu k poškozené Allianz pojišťovně, a.s., učiněný podle § 229 odst. 1 tr.ř. byl shledán správným a za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr.ř. nově rozhodl tak, že obžalovaného Petra K. odsoudil podle § 140 odst. 3 tr.zákoníku za použití § 54 odst. 2 tr.zákoníku k výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání 28 roků. Přitom vyhodnotil veškerá zákonná hlediska, rozhodná pro ukládání trestů, obsažená v ustanovení § 39 tr.zákoníku v návaznosti na ustanovení § 38 odst. 1 tr.zákoníku a podmínky pro uložení výjimečného trestu odnětí svobody shodně se soudem prvního stupně. Vrchní soud v Olomouci nepřisvědčil oprávněnému prostředku státního zástupce, podle kterého měl být obžalovanému uložen výjimečný trest odnětí svobody v trvání 30 let s tím, že v daném případě byla splněna i druhá z alternativně stanovených podmínek, tedy ta, že možnost nápravy obžalovaného je v daném případě obzvláště ztížena, kdy soud prvního stupně podle jeho názoru nesprávně nehodnotil v tomto směru závěry znalkyně psychologičky PhDr. Khulové. K tomu Vrchní soud v Olomouci uvádí, že závěr o obzvláště ztížených možnostech nápravy musí být založen na komplexním zhodnocení osobnosti pachatele a musí vyplývat zejména z jeho chování v minulosti a z jeho současných osobnostních charakteristik. O takovém předchozím negativním chování pachatele bude svědčit především skutečnost, že již v minulosti spáchal ve více případech zločiny (zejména zvláště závažné) a ani opakované, i ty nejdůraznější prostředky k působení, nevedly k tomu, aby nespáchal zvláště závažný zločin, za nějž lze uložit výjimečný trest v podobě trestu odnětí svobody nad 20 až do 30 let, což se jeví jako projev pachatelova zatvrzelého nerespektování základních společenských norem. Podle názoru odvolacího soudu nestačí vyvozovat obzvláště ztížené možnosti nápravy obžalovaného Petra K. jenom z toho, že nyní spáchal zvláště závažný zločin, za který lze uložit výjimečný trest, jehož spáchání popírá, byť ze zmíněného znaleckého posudku vyplývá, že osobnostní vývoj obžalovaného lze považovat v hlavních rysech za víceméně ukončený a lze u něj shledávat určité znaky osobnosti, které se vyznačují chováním terapeuticky obtížně ovlivnitelným, kdy jde zejména o nejistou vazbu, neschopnost řešit závislost v partnerském vztahu vyzrálejším způsobem, nedostatek sebereflexe v tomto ohledu, nedostatek schopnosti sebekritiky, a tím i neochotu převzít odpovědnost a být motivovaný k zásadní změně svého chování. Usuzovat na obzvláště ztíženou možnost nápravy pachatele z toho, že popírá vinu ze spáchání zvláště závažného trestného činu, by v konečném důsledku znamenalo porušení práva obžalovaného na obhajobu, a tudíž i jeho práva na spravedlivý proces. Vzhledem k tomu Vrchní soud v Olomouci oprávněnému prostředku státního zástupce v této části nevyhověl, avšak jeho odvolání podle § 256 tr.ř. nezamítl, neboť i z jeho titulu přistoupil ke změnám výroků o trestu a náhradě škody.

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr.zákoníku Vrchní soud v Olomouci obžalovaného pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařadil do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen výjimečný trest odnětí svobody (§ 54 tr.zákoníku).

Vrchní soud v Olomouci podle § 228 odst. 1 tr.ř. zavázal obžalovaného povinností zaplatit poškozeným Erichu N. majetkovou škodu ve výši 18.418,-Kč a nemajetkovou újmu ve výši 1.400.000,- Kč, Radmilu N. majetkovou škodu ve výši 70.466,- Kč a nemajetkovou újmu ve výši 175.000,- Kč a Martinu N. nemajetkovou újmu ve výši 175.000,- Kč, přičemž podle § 229 odst. 2 tr.ř. poškozené Ericha N., Radmila N. a Martina N. odkázal se zbytky jejich nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

K tomu je nutno uvést, že soud prvního stupně důsledně nepostupoval ve smyslu ustanovení § 228 odst. 1 tr.ř., když souhrnně obžalovanému uložil podle § 228 odst. 1 tr.ř. povinnost zaplatit na náhradu škody poškozeným Erichu N. částku ve výši 4.018.418,- Kč, Radmilu N. částku ve výši 2.270.466,- Kč, Martinu N. částku ve výši 2.200.000,- Kč a poškozeného Radmila N. pak podle § 229 odst. 2 tr.ř. odkázal se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Ustanovení § 228 odst. 1 tr.ř. mu ukládá povinnost rozlišovat škodu majetkovou, škodu nemajetkovou a bezdůvodné obohacení. Vrchní soud v Olomouci toto pochybení soudu prvního stupně napravil výše zmíněným způsobem. Pokud se týká majetkové škody, zavázal obžalovaného podle § 228 odst. 1 tr.ř. zaplatit poškozenému Erichu N. majetkovou škodu ve výši 18.418,-Kč a Radmilu N. majetkovou škodu ve výši 70.466,- Kč, což jsou prokazatelné náklady, související s pohybem obou poškozených.

Další pochybení soudu prvního stupně ve výrokové části o náhradě škody Vrchní soud v Olomouci shledal i ve stanovení výše nemajetkové újmy. Soud prvního stupně odůvodnil tento výrok na stranách 100 až 101 napadeného rozsudku, přičemž poškozenému Erichu N. přiznal nemajetkovou újmu v částce 4 mil. Kč, poškozenému Radmilu N. částkou ve výši 2.200.000,- Kč a poškozenému Martinu N. taktéž v částce 2.200.000,- Kč s odůvodněním, že poškození v důsledku úmyslné zvlášť závažné trestné činnosti obžalovaného Petra K. utrpěli zcela nenahraditelnou ztrátu svých nejbližších osob (dcery a vnučky, sestry a neteře) a není tudíž v rozporu s dobrými mravy, aby jim byla přiznána náhrada nemajetkové újmy podle nové právní úpravy, tedy zákona č. 89/2012 Sb., když má za to, že požadavek vznesený poškozenými na náhradu nemajetkové újmy a jeho výše není v rozporu s hloubkou zásahu do jejich osobnostní sféry i skutečnosti, že k usmrcení došlo úmyslným zvlášť zavrženíhodným jednáním obžalovaného. Soud prvního stupně dále odůvodnil tento postup argumentací, že byť byl v době spáchání činu platný původní občanský zákoník, tedy zákon č. 40/1964 Sb., lze v daném případě postupovat i podle ustanovení § 3079 odst. 2 nového občanského zákoníku, tedy zákona č. 89/2012 Sb., účinného od 1.1.2014, který umožňuje, nerozhodl-li soud ke dni nabytí účinnosti tohoto zákoníku o náhradě škody, vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, na návrh poškozeného, jsou-li pro to mimořádné důvody hodné zvláštního zřetele (§ 2 odst. 3),

přiznat poškozenému i náhradu nemajetkové újmy podle nového občanského zákoníku. Důvody zvláštního zřetele jsou přitom vyjádřeny v § 2 odst. 3 nového občanského zákoníku tím způsobem, že výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské citění. Podle § 2959 nového občanského zákoníku při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké (v daném případě se jedná o Radmila N. a Martina N.) peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení a nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

Vrchní soud v Olomouci dospěl v projednávaném případě k závěru, že důvody zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb. ve znění pozdějších předpisů pro použití tohoto zákona byly dány pouze v případě poškozeného Ericha N. Byť poškozený Erich N. nežil ve společné domácnosti s poškozenými Monikou K. a K. K., byl to on, kdo o ni pravidelně pečoval, denně ji vodil do školky a následně i do školy, vyzvedával ji a hlídal ji u ní doma po dobu, co se její rodiče nacházeli v zaměstnání, trávil s ní veškerý volný čas, hrál si s ní a připravoval ji do školy. Dokonce i z výpovědí obžalovaného Petra K. vyplývá, že mu za tuto jeho ochotu a čas strávený s vnučkou zaplatili v minulosti dovolenou ve Velkém Mederu a pouze ta skutečnost, že nyní odjeli na dovolenou do Egypta namísto na Slovensko, jim bránila v tom, aby se mu stejným způsobem odvděčili i v roce 2013. Byla mezi nimi velmi silná intenzita vztahu a intenzivní citová pouta, a to nejen k vnučce, ale i k dceři Monice K. Vrchní soud v Olomouci v intencích rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 4.12.2016, sp.zn. 4 Tdo 1402/2015, posoudil veškeré okolnosti na straně poškozeného, tedy jak intenzitu vztahu poškozeného Ericha N. se zemřelými Monikou a K. K., věk zemřelých a poškozeného, poskytnutí jiné satisfakce a taktéž okolnosti na straně obžalovaného, tedy osoby odpovědné za smrt obou poškozených, zejména jeho postoj, jeho majetkové poměry a míru zavinění. V souladu s citovaným rozhodnutím Nejvyššího soudu Vrchní soud v Olomouci stanovil základ náhrady částkou 500.000,- Kč, neboť poškozený Erich N. patří do skupiny citově nejbližší spjatých osob, za jaké jsou považovány rodiče, děti a manželé. Za intenzivní citový vztah a z toho vyvěrající míru utrpení poškozeného zmíněnou částku zvýšil o 100.000,- Kč, vysokou míru zavinění obžalovaného, který jednal v úmyslu přímém rovněž o 100.000,- Kč a za postoj obžalovaného, který nad svým jednáním neprojevil žádnou lítost, nenahradil žádnou škodu, neomluvil se za své jednání a naopak se snažil odpovědnost za svoje protiprávní jednání svěst na zemřelou Moniku K., tuto hanobil, projevil nevhodné chování k pietnímu místu a k poškozenému se nevhodně choval i v souvislosti s projednávaným dědictvím, předmětnou částku zvýšil rovněž o 100.000,- Kč. Naopak za poskytnutou satisfakci, kdy obžalovanému Petru K. byl za jím spáchané protiprávní jednání uložen výjimečný trest, ji snížil o částku 100.000,- Kč. Náhrada nemajetkové újmy za jednu zemřelou osobu tak byla Vrchním soudem v Olomouci stanovena v případě poškozeného Ericha N. na částku 700.000,- Kč, a protože ve vztahu k němu se jednalo o dvě blízké usmrcené osoby obžalovaným, zavázal soud obžalovaného podle § 228 odst. 1 tr.ř. povinností nahradit poškozenému Erichu N. nemajetkovou újmu částkou ve výši 1.400.000,- Kč. Při svých úvahách Vrchní soud

v Olomouci přihlédl i k majetkovým poměrům obžalovaného Petra K., jež byly podrobně zjištěny provedeným finančním šetřením policejních orgánů (viz č.l. 4408-4425 spisu), které prokázalo spoluvlastnictví obžalovaného k bytu v Karviné, vlastnictví garáže tamtéž, vlastnictví dvou osobních motorových vozidel (Škoda Felicia, Chevrolet Orlando), výši vkladů na uzavřených životních a penzijních pojistkách a výši jeho závazků. V úvahu vzal i věk obžalovaného a z něj vyplývající možnost uhradit vzniklou újmu do budoucna za současného zachování možnosti vést snesitelný a důstojný život.

Důvody zvláštního zřetele, vyjádřené v ustanovení § 2 odst. 3 nového občanského zákoníku, však vrchní soud neshledal v případě poškozených Radmila N. a Martina N. Nebyly tak dány podmínky pro postup nového občanského zákoníku, tedy zákona č. 89/2012 Sb., když jmenovaní poškození nejenže nežili ve společné domácnosti se zemřelými Monikou K. a K. K., ale o jejich vzájemných stycích se blíže vyjádřila zejména svědkyně Martina K. Poškozený Martin N. navíc v tomto trestním řízení využil svého oprávnění a nevyprávěl v procesním postavení svědka, takže soud ani neměl možnost zjistit míru jeho utrpení a následně tak stanovit výši náhrady.

Vrchní soud v Olomouci proto v případě těchto dvou poškozených postupoval striktně podle zákona č. 40/1964 Sb., a to podle jeho ustanovení § 444 odst. 3 písm. e) tak, že obžalovaného podle § 228 odst. 1 tr.ř. zavázal povinností zaplatit poškozenému Radmilu N. nemajetkovou újmu ve výši 175.000,- Kč a taktéž poškozenému Martinu N. nemajetkovou újmu ve výši 175.000,- Kč, což byla paušální částka uvedená v § 444 odst. 3 občanského zákoníku, podle kterého za škodu usmrcením náleží pozůstalým jednorázové odškodnění, a to každému sourozenci zesnulého 175.000,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr.ř. pak Vrchní soud v Olomouci poškozené Ericha N., Radmila N. a Martina N. odkázal se zbytky jejich nároků na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Vrchní soud v Olomouci odvolání obžalovaného Petra K. a jeho matky Ireny R. nezamítl podle § 256 tr.ř., neboť i z podnětu těchto odvolání přistoupil ke změnám napadeného rozsudku blíže rozvedeným ve výrokové části tohoto rozsudku, když tyto změny vyhodnotil jako učiněné ve prospěch obžalovaného Petra K.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí již není řádný opravný prostředek přípustný. Do dvou měsíců od jeho doručení je možno proti němu podat dovolání. Dovolání mohou podat nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí a obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se za dovolání nepovažuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni (v daném případě u Krajského soudu

v Ostravě). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 4 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu, s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Olomouci dne 1.6.2016.

JUDr. Václav Čapka v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Z. Šimanská